

וּרְדֵה אָוֹר הַלְּבָנָה כָּאָוֹר הַחֲמָה
(וִשְׁעָה לִי בַּיּוֹ)

עמ' ע. ש. ז.

לְיֻכְּבָּהּ יְבוּנוֹ

סְפִּרְתָּה

אָוֹר הַלְּבָנָה

כָּל סְדר כְּנוֹת בְּרִכַּת הַלְּבָנָה וּכְנוֹת רְחֵה עֲפֵי
סְדר טָרֵן הַרְשֵׁשׁ וְלְהֵיה שְׁחַצְבֵּן מְכַתְּבֵי בּוֹצְנִיא
דְּנֹהֶרֶא הָאָרִי וְלְהֵיה וּלְוקֵר מְצִיאוֹתָו אַכְלֵי יְהִידִי
סְגָנָה וְהֵמָּה בְּכַתְּבִים, אֲשֶׁר עָדָן לֹא יָצָא לְאוֹר
לְעוֹלָם הַשְׁתְּרָלִטי לְהַדְּפֵמוֹ לְזֹכֶת אֶת הַדְּבָרִים,
לְהַזְּכִיא טַסְטָמוֹנִים, סְודֹת יִקְרִים, מְזָהָב וּסְפוֹן נְבָחרִים,
מְרוֹטוֹן של עַלְםָנָמִים, וַיְהָא דָעָא שְׁיעַלְהָ לְרִצְנָן
וְבָתוֹת מְרֵן הָאָרִי וְהַרְשֵׁשׁ וְלְהֵיה יִנְעַלְלֵה לְהִוָּת בְּרִיאָ
וּמְזָלֵחָ כָּל הַיּוֹםִים, וְלַעֲשׂוֹת רְצֹן צָוָה עַלְמִיטִים, וּוּעְתִּיד
לִכְפּוֹרִים, עַל חִזְאָת גַּעֲרוּבִּים, וּנְנַכְּה לְקַנְּזִים, וְ
יִשְׁיָּרְאֵל בְּרַאשׁ יְהֹוָה קָצֵן עַלְיוֹן תְּשׁוּוֹת עוֹלָמִים.

כִּדְ המְסִדר

כָּנְעַי יַעֲקֹב בְּכַמּוֹה רְשֵׁקְצִין לִי

פְּעַהְקִ יְרוֹשָׁלָם תְּזִ

שִׁ עָד אֲשֶׁר תְּפִזְרֵה, יְפַרְתֵּם קָטָן

דְּפָום הַרְשֵׁשׁ הַלוֹי צַוְּקָרְטָן —

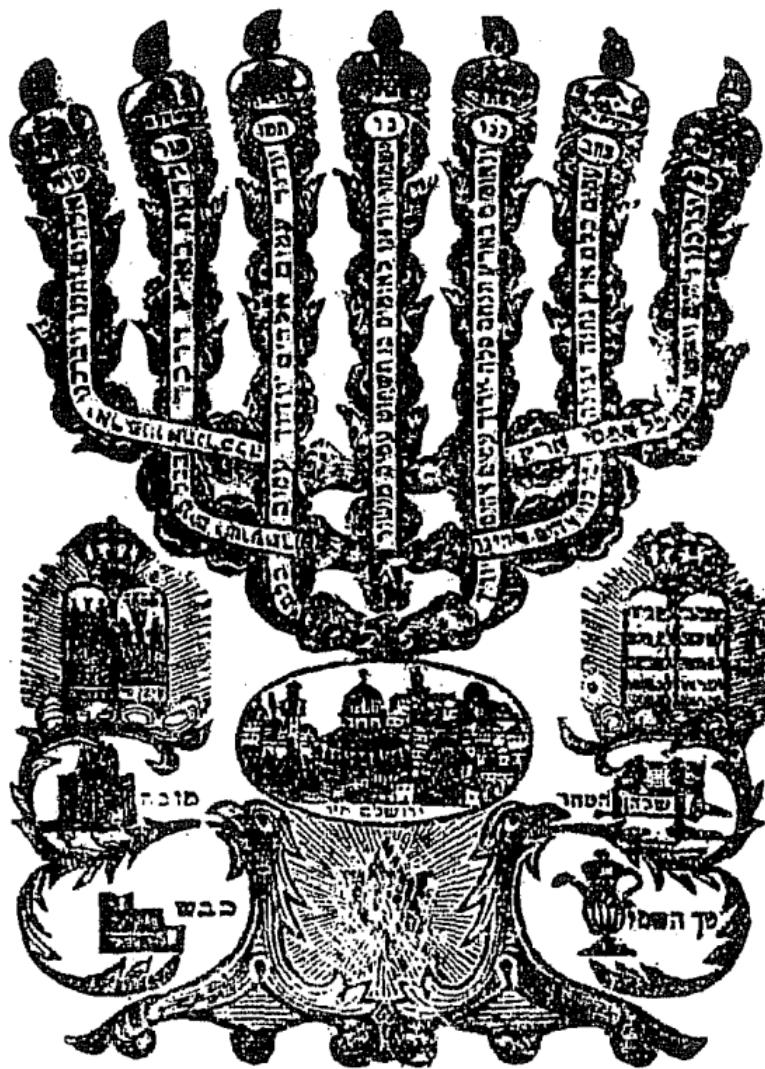

ברֹךְ אַתָּה יְהָוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא

אור

הלבנה

כל מי שירואה את המנורה בכל יום וטכונין בה מעיפה עליו הכתוב
באילו הרליך המנורה הטהורה בבניותיך וכאיילו קיבל פניו שכינה
ואינו נזוק כל אותו היום אין מונחיו נחסרין ומובטח לו
שהוא בן עולם הבא וכל האומר למונצח בצורת המנורה לא יקרה
לו מקרה רע ויצליה בטעשו:

הסכמה הגאנזים

מאת אדמונד הרהג המפובלק
האלדיי בקשית חיים שאול

דויד הכהן שליטא

[ר' ר' וטנהל יישוב המקובלים
ר' חוכות הנהר בירושתי]
מה נ cedar היום, יום הופיע האיש
בראותי ספרי הקדוש איזר
הלבנה עם ספר אור החדש,
ואור החיים, אשר אסף איש
שהור, תלמידו הותיק, חביב
ככנת בנשיך היה בטוהר ר'
יעקב מצין יהשליא בן לאותו
צדיק חקיל הרהג וכוי בטוהר
שאול מצין ולהיה אשר חצנו
וסדרן, מכחבי קודש טרן הקדוש
הארדי ולהיה ומטיסדורי הקדוש
רויין דטודר הקדוש **הרישיש**
וליהה ופעולתו לרצון לשיט
לזכות את הרבים, כי הטה בכחותם,
ואינם נמצאים לרבים, ועדן לא
יצאו לאור לעולמים.

אנא דאטרי, איישר חיליה,
לאורייטה תדריא, וכל טן
רין סטוכו לנא, אשרי يولרטו,
ירבו במויה בישראל, וישטרהו
האל כל ימי חיתו, יהו רצון
שבגעל ואת טן השטים יעורהו,

מאת אדמונד המפובלק
ץיפיע מופהייד בקשית
יוסף חיים
זאנגענפעלד
שליטא

רב ואידי למכהלות
האשכנזים בעיינז
ירושלים טובבאיין
הן הובא לפני חיבור קודש,
טכבוד הרהג וכוי
בטוהר יעקב מצין נרוי
וקריא שמו על שם
הענינים הטרוברים בו
והם אור הלבנה, אור
החדש, ואור החיים,
וראיתו כי כבוד הרהג
המחבר, יגע כראוי, לעטוד
על בירורן של דברים
העומדים ברוטו של עולם,
יהוא עמד ניב על הפסיקים
האחרונים הנדרלים שטפיהם
אנו חיים, זוכה לעטוד
שם בפנויות הענינים,
באשר העיר עליו כבוד
זהריהח המקובל המפובלק
בקשית טוהר **חיים שאול**
דויד נרוי!

הסכמת הגאנונים

לחדרש חורישים בחלוקת פרדריך
על אטיותו של תורה לשפה
ויסוף כח ואומץ באשר ה/י אהן,
להנידיל תורה ולהאדירה ויזכהו
האל להיות הוא וורען וורען
ורען ליטרים תורה לשפה ולהדרש
חרירות על אטיותו של תורה
והשם יכין לו פרנסתו ברוח
בלתי שום טרדה ואשרי המתחיק
בידו להיות מהותכי התורה. ען
חיים היא למחזיקם בה!

ב"ד החותם בברכה האטרורה
טפי אהרן ובניו כהנים קדושים
בש"א לחדרש ניסן שנת

תרוממנה פרנות צדיס
לפ"ק
הצעיר

חיים שאול דוויך הכהן
ס"ט

[בעתיה סה"ק "אייפה שליטה"
ומנהל ישיבת רוחבות הנهر
בירושת'ון
[טיקוט החירות]

ובכן חוב חדש על כל
מי שהיכולת בידין
להיות לעור, לכבוד הרוב
הטחבר נ"י, וכל טן דין
טמכו לנו, בסטיכא שיש
בה טמש, לטען ישב
השקט, עה'ית ועל העכודה
בקודש, והלוואי נזכה שירבו
לטמותו בישראל, לחתת לבם,
כל אחד כפי כוחו, רבך
דברים קדושים לאmittחן,
ותהרבה הדעה בתה'יק,
כאשר הובטחנו וטלאה
הארץ דעה וכוי' כעתירת
לב ונפש הבא על החותם
לכבודה של תורה וליטריה
בטהרה, הטחכה לתשועה
קרובה היום אפריו חן
הפסק פורית לפ"ק!

הק' יוסף היה

זאנגענפערלד

רב ואביד לטקלהות
הашכנזם בעיה'יק

ירושלים הובבאי

[מקום החותם]

הסכם

מאת הרה"ג חק"ל צים"ע בקש"ת

אהרן שלמה מהריל שליט"א

[בעהט"ח סה"ק טועניה חיים זכו' חיק א' ב' על ע"ח]
ביה שוכני להסתכל וליהנות מהעבדה של שלושת האורות אלו
שם א/or הלבנה, א/or החדר, וא/or החיבר,
שהטה קלועים וכולויים יחד בא/or רבניו **הشم"ש** וצלה"ה ויע"א
שמא/or טקלה/or פניב של שכינה, דלעילא ותהא [ז"ח איכה ד]
הטה שני המאורות הגדולות. ה"ק המאור הגדלן הגדול
הארדי וצלה"ה והמאור הקטן רבניו מהרץ' וצלה"ה אשר
השלשה אורות האלו טפוריים בשעריהם שלהם ובכחבי קודש של
רבניו **"הشم"ש"** וצלה"ה נאספים יחד בטירור הנדול מה שבפועל
לקיים מעשה הכוונות, ובסבב רבת הכתות, וווקר המצואות. א"א
לכולם לבוא לידי קיומם לטעשת לכין בקידוש החדש בעtidת
חווצה נגד הלבנה, וכבדי לזכות את הרבים תיקן וסידר, הרה"ג חכם
הרומים ר' ייעקב לציון שליט"א בן לאותו צדיק וחסיד בטוהרין
שאלול לציון וצלה"ה ועשה פעלים וشكיל וטרוי, בעוטק וביעון
בhalca, בהלכות קידוש החדש כפי טיש מהרייך וצלה"ה [או"ח
ס"י הכ"ו ס"ד] בשם הריג' וצלה"ה בטעמו וניטקו עמו ובכוונות
כפי אדרס/or **הריש"ש** וצלה"ה וצירף אליהם נ"ב ל"ב ייחודיים
ונחכדים טשער רוח"ק לחשעת זיכוק הנפש, אשריו ואשריו חלקו
ואשריו לכל מי שמכנים הספר הקדוש הזה בביתו להיות מתחמי
אוריותה וטמחוקיה כמ"ש עז חיים היא לטעוקים בה, וחותמיה
מאושר [טשי ג] והקב"ה יהיה בעורו להדרש חידושי תורה ולהוציא
לא/or לזכות את הרבים כרצונו הטהור לנחת רוח לפני הקב"ה
ביה וביש' אנ"ס.

נאם אהרן שלמה מהריל תושב ירושם עיה"ק תיז ביב!

[טקים החותם]

זָבּוֹר

דעתיך ז' וחתיך, לעטך ונחתך, התשחרדים והםפיעים,
בעבודת הקורש הוו, מלאות לכל אחר, פשאות לבו
לפונת, בכל מילוי דעתךנא, ולהאריך ימים, ושנות חיים,
כטוב וננעימים, כיד אמן

בְּהִיאַפְּךָ

ה' קודש יהות, ספ'ר חמשים ספרים, מדבת האשה
יראת ת' חורנית במעות טה לאח' מצין. יהשל'א
לעין בעלה המשניריה ידא אלחים זעניז הר' עזרא
מצין אלה'ה טיב טיז סיון חרעיז לפיק ולעין
כתה הבתולה, רב טפעלה, בחכמה אשר לה, בהגין
יום ולילה, הגבי' בקיוש ט' בדוחיות ניע ייא כפלו
תרפ'ב לפיק יהדר תנכזיה,
חוות המצוות יין עליה להאריך ימים ושנותיהם,
באהבת הרוחה ומצוותיה, ורב טוב צפן אליה,
ובא לצעון גואל ביתה, אמן

קדאיו בכלל לב ענפי ה' חקיך אצורה
צ'ר וטזוק מצאווי טצחיך שעשי
יראיך יראוניישטחוכי לדבריך יהלתי
נדבות פ' רצה נא היומשפטך למדני

והי לבי תמייט בחוךד לטען לא אבוש
על כן אהבתני פצטיך טוחה וטפו
קדאתיך הוושען ואשתריה ערותיך
בריך אתה ה' לטען חוךד

ו-צ'כת ה'ברא ר'יהפאר ר'יזצ'ר יש מאין בחכטה, ועשה הכל
בחכונה, ובחר בנו טבל העמים, להיו זרמות וסגולת
הנבראים, והנ' צ'ר' צ'ר'ה גנואה ויקרה, חכטה טפוארה, פ'יהוראים
הויהת איז'ר זו תורה, לעובוה ולשומרה

ברוך אליהני צ'בראנ' זכרכו והברילנו טן התועים ונחן לנו
תורת אמת יה' ז'ז' נטע בתוכנו הרחמן הוא יפתח
לבנו בתורה ז' אמו

מה' אשיב לה' כל תגטולוה עלי איזה ז' ז'אד ז'ז' יברוד
רבום אהללו על שהחינוי וקיומני ומכ' חילו ז'ז'ע' ז'
נפשי העזילני ז'ז'ונ' להיות. מכל' יודעי התורה וכperfט שוכיתו לטעום
מכחבי חראי' וסידור הריש'ש ז'ז'ע' ז'ז' טויר' הטקוב' האלוי
מוחרשך נ'ז' ז'ז' ז'ז' יאריך ימי' ושותיו בכל' הטוב אמן

ולעת' כואת נתערותתי בהדרסת ענף הלהה לעשות נח'ר לא'א
ועטיר' ז'ז'וק'ל אשר בגעורי נדני' ובדרך אמת הנחני
ולטכ'א לעיין' בגנו'ם אמן

גם זאת להיות לי לכפרורים על חטא'ת נערוי' ורוכות לתקן
פרטי נרנחי' השוויכים לי ולקשררא כלא דקרה יאות ולושות
הכל' לשם יהוד קב'ה ושבינהה דוקא בלי' שום פניה' וכל' מחשבה
והרהור' וריבור' שהם ננד רצונו יתברך הרינו' טופר מודעה בביטולם
לעולם ולא' ז'ז' חלין כ'ז'ע'

וזאנו ליה עינינו' שיאמר די לצרותינו' וירפאנ' רפואה שלימה' ויסיר
טקרבונו' כל' חוליא' ומחלה' וויטלא' משאלות לבינו' לטובה' והצלחה'
רבה' וגיל'ה' ווקבץ' נירחנו' בביוא' משיחנו' ויקיימ' בנו' מקרא' שבתוב
והיה אור' הלבנה' כאור' החמה' בענו'יך אכ'יר'

כ'ד הול' יעקב' בבענ'וח'ש' קצ'ין ז'ז'

הקדמה מפידור האורך

ברכת הלבנה היא בז'ין דכללות החדרש ולכון אחר שבעת ימים שכבר עברה כחביר' חנ'ת דכללות ה'ז'יא דאותו חדש דפרצוף הפנימי ושם מתחילה בנין הנוק' מאחרורי הת'ית צרייך לקדרשה כדי להמשיך הטוחין לח'ב' דכללות הנוק' והם השני' ניכחות שצרייך לכיוון כי'ח דעת' וב'יח רס'ג אחד בתחלת והוא כי'ח רס'ג ואחד בסוף הברכה והוא כי'ח דעת' ובכונת הברכה בעצתה נמשכו כל כלות הטוחין לו'ין כנודע בסדר כוונת הברכה אלא שהכונות

האלו הם בז'ין דכללות כל אותו החדש

ונודע כי כל בז'ין הם נקרים רגלי הנוק' ולכון צרייך להמשיך מטוחין שנמשכו בז'ין הארת הטוחין לבי'ע, מצלים פנימיים דז'ין דאצילות נטשיות הארת הטוחין ונרנח'י דז'ין דב'ע רבריה והוא אשר כלים חיצון ואמצעי פנימי דז'ין דב'ע רבריה וזו אשר במאטרו בראש שחקים, ומכלים אמצעיים דז'ין דאצילות נטשיכים הארת הטוחין ונרנח'י דרוח לנ' כלים חוא'פ דז'ין דב'ע ריצירה והוא וברוח פיו כל צבים ומצלים חיצוניים דז'ין דאצילות נטשיכים הארת הטוחין ונרנח'י דנפש לנ' כלים חוא'פ דז'ין דב'ע

ಡעשה והוא חוק ומן נתן להם ע'יב מהארוך

אין לקרה עד שייעברו עליה שבעת ימים שלמים מעת המולד שם כנגד כחביר' חנ'ת עד שתגיע הארת השפע דכחביר' חנ'ת דז'יא לכתיר דנוקבא שבנגד תפארת דז'יא

בן הוא בסידור הרש'ש יודוע שבועה נחלקו רוא'ח شهر'י ס'ל שאין מברכין ברה'ל עד שייעברו נ' ימים והביאו הבית יוכף או'ח סי' ה'כ'ו והכ'ח הסכים לזה וכי' שכן נהנו הקרטונים לקדרשה בטוי'ש לאחר נ' ימים וכן הסכים הפר'ח וכי' שכן נהנו יעוש ועיין בלבוש ומש'ז מיש בזה ועיין בחיים שאל ח'א דצ'ר רע'א ובמספר הברכיות להחיד'א ז'ל ונודע פסק טרן דין מברכין עליה עד שייעברו עליה ז' ימים והוא מדברי הר'י ניקאטליא שהובא בב'ז אך לא נתבאר או בעין ז' שלמים או לא אמן וזה יובן

ובן מושרש דבריו הרוי ניקאטיליא שהביאו הרבה בית רוד ח'א סי' קליב וויל שאלת מה שנחנו בקצת טקומות לבך על הלבנה אחר שעברו עליה נ' יטימ או יותר קורם שייעברו עליה ז' יטימ, תשובה בוראי טועים הם והפסקנים שהזרו להם כך הלאו חושך ולא אור כי הלבנה היא סוד מלך ישראל חי וקיים וה'ם בת שבע ואין הברכה שורה עליה עד שייעברו עליה ז' יטימ כstor הבלה שאין פוחתין לה טוב ולפיז און מברכין עליה עד שייעברו עליה ז' יטימ ועד בכלל ובלי שטנה מברכין ומה שאמרו שמברכין במו"ש אין כונתם בין עברו ז' או לא ח'ז' אלא אחר שעברו ז' עליה מצוה מן המובחר לבך ולא לעכבה ולמה במו"ש להורות שהוא סוד זו שבת ע"כ מ"כ ע"ש מהרוי ניקאטיליא, וזה לאפוקי מבנה"ג שכ' דاع"ג דמלישנא דגמרא [עיין חיים שאל דעתך] משמע עיר שייעברו עליה ז' יטימ שלמים מ"ט אם ליל מו"ש הוא ז' לבך רוח אינו עכיד הביר', ומזהה מבואר שדעת טרן ז' שלמים בעין בכל גונא כיוון דעיקר דין מラン הוא מהרוי ניקאטיליא ועין להגאון טהורות"א, בשלטי חנינה דרלו"ב אותן ט"ז שכ' דפסק טרן בקדר כדעת הרולוג וכן דעת האדר' ז' לדבריו הוחר וכ"כ בשכנה"ג שכן המנהג בינוינו ייעו"ש, זאפק דברך היו בודקים, משמע דקדום ז' מברכין וכמו שהקשה מוה הפרח על מラン שאיך פסק בהרולוג רהוא ננד השם כיעו"ש, מ"ט עיין בב"י אויח סי' קט"א בעין קריאת העולה בס"ת שכ' מאחר שלא נזכר זה בהלטוד בהדייא לא שבקין דבריו הוחר מפני הפסיקים ע"כ, וכ"כ בב"י סס"י ל"א ועין משאת בנימין סי' ס"ב, וא"כ בנ"ד אפשר דנהרדע פליינו בהרתו, ומ"ט לא נחתה להכי אלא לגבות הוטן ועוד שהרՃב"ז כתוב שם הקבלה חולקת עם השם והוא חומרא אני נהוג כהתקובלים והביאו הש"ץ שם וכו' רה"ג אין לבך עד שייעברו ז' יטימ שלמים מעל דוקא ואין להקרים אף במו"ש ע"כ וכ"כ החיד"א בטuib סי' ז' אות קפ"ב והריה"ח בס' בן איש חי פ' ויקרא אות ג"ג יעו"ש, חז' הוית בס' טגיד מישרים על שיר השירים [דמ"ז ע"ג] שהמניד אמר למן ז' דאין מברכין עד שייעבור ז' יטימ

יטים לפיו שבחות החיצונית מתרבkin בכי תחתה. בהתרשותה ולכון צריך לעבור עליה זו יטם רמו. לו יט. בראשית ועיבר הם נפרדים טמונה וכו' ואס היו טברקן ברהיל קודם זו יטם שעידן כחות זהחצוניים דבקים בה לא היה בנו כח להפירות ונטען שהיינו מיחדים אותה עם הפטירות עלונות בעור החיצוניים דבקים

בה והיינו טערבין קודש בחול עבד"ק

ומזה יתרד לב כל חכם להזכיר בויה לבל יכנס חיז'ו בחשש הנז'ו ועיין בפתח עינים דעתו סע"ב שכ' דהטנהג בק"ק בית אל בן ואין לשנות וכן בזמנינו כי' נחפטן כן בכתה ק"ק ספרד העז' שבירושת'ו שאין. מברכין הלבנה עד שעיברו ז' יטם שלטים והיע' ובטעמו של דבר לכארה ייל רמתעם שחוני'ן זהarra הנז'ו פני בשעה ימים ושליש דהנוק' מתחל כתדר טחוה דז'א יהיא סיום שא' רת'ת'ן ואפ'ל שהבונה עד שניין כל אור רת'ת' עד כ' יט רהרב יון ריבין הרדי'ן זיד'ה יט' איז'ן הרה'ג ציר'ה'ג ענתבי' יט' טירין' ש"ע דה' ג' דז'א נחשב לר'ת' שלם ונצרך כנדוו יום א' עבד'ק', ונלע'ד בויה מדברי הרב' בשכח'ו דעת' א' סע' א' בקידוש שבת שכ' מבחן דז'א עד החזה מקום עמידה יש ז' וט והם כחביר חוג'ג וש"ע דת'ת הרוי הם ז'ם וכ'א כלולה מעשר הם ע' כתניין' יין ע'יב, מhabear טזה שאפ' ש"ע דת'ת נחשב לעשר בשיעור ספירה שלימה ועיז'ו יעל'ו בני' יין וא'כ דכוותה הבא שבוגדים צריך ז' יטם שלמים לש"ע רת'ת נחשב בשלימות וצריך ז'ו יומ שלם והיעב'א

הקרימה בעניין עליית העולמות

המעיין יראה ההילוף שנמצא בין סדר בונת עלייה ב'יע ברילונים לבין ט"ש בלבד ייחיד א' שבסדר לשם יחד בדילוגים הראשונים בתחום עלייה אבוי'ע דעשה ביצורה אבל בספרור כחוב

כחוב עלית ביע רעשה דוקא ב] בלשם יהוד כחוב להעלות יעקויר דעשיה טנחי לחייב אבל בסידור כחוב להעלות יעקויר האצ'י דעשיה דזון האצ'י לייעקויר האצ'י דיזירה דזון האצ'י גן בלשם יהוד כחוב דזון האצ'י וכסידור כחוב דזון האצ'י אך בזה אין הפרש דזון נקראו בערך הכלול זיא כירוע

איבו. השთא הנ' הרוי סדרי סתרי אהדרי ולנו לדעת איוה. דרך ישכון אור הנה מודע לבינה שכSIDOR הארוך מסודר בדילוגים בפנים כט"ש בלשם יהוד טמש ולא יש. שם. חילוף הטעין פרבורי הרב יראה שפשתן גוטין כט"ש בסידור הארוך ובלשם יהוד שכ"ב בטבואה שעירים [רכג'ז ע"א] ברא' שאנו טרקיום והענין הוא כי מدلגת נהיז ועולה בחגנית ואלו עצם הם הנ' רילונים של ברכת הלבנה לחברה עם בעלה עבד"ק וכי' בפער' [שער ייט פ"ג] בדרוש הלבנה למורה"א הלוי ברא' להרחה זו זיל כי' בשער טאטרוי רזיל בדרוש פסיעותיו של אברהם אעה [דר'יד סע"א ובהנד"ט דף יוד סע"ב] יעוש

ומבוואר. טזה שהנוק' שהוא יעקויר שכנה'י [כט"ש. בע"ח שכ"ז פ"ב] עליותה היא טנחי לחייב לאותו עולם עצמו ולא מעולם לעולם זהה עולה כסידור הארוך ולא בקבץ שעולמים יעקויר דעשיה לייעקויר דיזירה וכו' עוד הובא בפער' שם בתיבת ברוך וכו' וטלאן ניפ' להעלות. עולמות ביע לאצלות ע"כ, ומזה מבואר נ'כ. שעולמים אב"ע דבי"ע כט"ש. באורך ולא בקבץ שעולמים ביע דבי"ע ומזה ייל' שיבoon כט"ש בסידור הארוך ובלשם יהוד וכן דעת הרה"ג מורה"א ענתבי יציו מטעם שכן מתכבר

טפשט דברי הרב ולכון מסודר בן באורך עבד"ק

איברא רטoid הרה"ג שריה יציו דעתו נוטה לכון כט"ש בקצר וכו' אצלו בסידור כי הרנ'ה וליה'ה וכיוון שכן סידור נראה דהכי ס'ל אבל סדר הלשם יהוד צ'ל כפי ט'ש בפנים ולא כסדר שבידינו עבד"ק, ואני הדר בחשפי עז' לראות איוה סדר טיחום להרש"ש וליה'ה ראוי בזה להרב תורה חכם [דר'ז ע"ב] זיל אבוא להבין דברי מoise זיל וכי' בדילוגים דברכת הלבנה זיל

ויל דילוג א' בנד עליית חח'ן רבייע דעשה להלביש חח'ן
רביע דיצירה והח'ן דיעקoir דאצ'י דעשה דוין דאצ'י להלביש
חח'ן דיעקoir דאצ'י דיצירה דוין דאצ'י נראת וכוי הרו שקדא
עלית חב"ד דנחי' בנח'י דחג'ת עלית העשה ליצירה וכפי מ"ש
בקורתה שנחי' נקראים חיצוניות בערך פרצוף החג'ת הטלהבש

בו והחג'ת נק' חיז'ו בערך חב"ד עכדר'ק

ומזהה עליה בידינו עפ"י עדותו של התו"ח שהרש"ש סידר כמ"ש
בקצר בפנים גם נראה טהתו"ח שנרגש מט"ש הרב עלית
נחי' בחג'ת ויישב זה עפ"י סדר הערכין ועין תלדות אהרן
ומשה סי' ח' דט"ז רעד' שישב כן כרעת התו"ח ויועיש אטנס
להנזיל עדין צריכין אנו לטעדי מ"ט כיוון שכון סידר הרש"ש ולה'ה
והוא הדולה מעוטך דבריו הארי' ונהורין ליה שבילו דركיעא ייל
כט"ש בקצר וכן סי' להשדר'ה יצ'ו

ולפי'ז מ"ש בסדר לשם יהוד אפשר שזה מסברא ראשונה
דרהרש"ש או משאר מקובלים ולכן המכוון עפ"י סדר
הकצר צריך להשות ה לשם יהוד כפי הכוונה ולכן סידרנו בלחם
יהודים כט"ש בפנים ומ"ט שלא לשנות מט"ש בכל סידורי כי הצגנו
נוסח הקודם מוסגר בשני חזאי לבנה והנוהג לכויון כסידור הארוך
וכפשת דבריו הרבה צריך לכויון בלחם יהוד הקודם כנו' ואנו ליה

וליה עינינו והו"ע בעטקי סודות תורהacciיר

ובענין בו"ע התהותנים נלע"ד דאייר נמי כב"י' העתות או
בב"י' התהותנים אם הם בו"ע דאצלות או
שכן מתבادر מסידור הארוך בסדר המשכת המוחין והנרגח'י בסימן
טוב ובברוך יעק"ב וכוי' לעשייה התהותנה וראצילות וכן ביצירה
ובבריאה כיוע"ש, דנראה אכן קיימים נמי כב"י' התהותנים
להמשיך להם כח ושפע כדי לעלות לאצלות וכן ממשמע מפשט
דבריו הרבה בפער'ח שב' לעלות בו"ע לאצלות ומשמע דקי' על
סתם בו"ע שם בו"ע התהותנים מדרסתם דבריו והיינו סדר
השבת שבב"י' התהותנים עלו עד גבול האצלות וכן ראוי מפורש
ברבריו התו"ח דקס"ט סע"ב ויל ואפשר שבברבת הלבנה עילום
בו"ע

ב"ע הכלולים והפרטים לאzielות שבחת דונחת השבת, וכן שמעתי מפי מורה לעניין השבת ע"כ וכ"ד הרה"ג שדרה יציראי נמי בבי"ע התהותם להעלומם כנזיל עכדייך ולטיז אפשר שאנו טעין החן בניה דתאי דבי"ע דברי התהותם, להלביש החן בניה דתאי דבי"ע ואצלות, וחחן בניה דתאי דיעקו"ר דבי"ע ואצלות, להלביש החן בניה דתאי דיעקו"ר ואציז, וזה בסידור הקצר, אלא שבסדרו לא פורש בדווגים שניים להעלות עשרה עם היוצרה לבריאה, וכן בדווגים שלישים, לא נבר עליות עשרה ויצירה עם הבריאה לאצלות, ונראה שקצרו במובן וילמד סתום מן המפירוש בסידור הארוך, במשיל ובטובה בפניהם בלבד יחו, וזה מוכחה טמ"ש בפערת להעלומת ב"ע לאצלות בטבואר דבללוות ב"ע עולמים עד גבול האzielות ובזה כו"ע מודו: **איברא** דהרה"ג מורה"א ענתבי יציז ס"ל דבי"ע הנזיל איירוי בבי"ע ואצלות, שאלו העולמים עד גבול האציז, ואין עסוקנו בבי"ע התהותם, שהם עולמים מהתלה לתלה דוקא, לנודע מתפילות החול, והכא בחול קיטינן, וכונת מ"ש בקדר הוא בן, שמעלים החן בניה דתאי דבי"ע ואציז, לחחן בניה דתאי דבי"ע ואציז, וחחן בניה דתאי דיעקו"ר ואציז דתאי ואציז לחחן בניה דתאי דיעקו"ר ואציז דתאי ואציז, אף שבארוך ב"ע התהותם הבונה על ב"ע התהותם דתאי והינו לאפוקי טבי"ע ואציז, ולעולם לא איירוי בבי"ע התהותם הכלולים

עכדייך והיעב"א:

איברא דבעיקר אמרית לשם ייחוד המוטזג בסידור עם הבנות, לבי טהפט שלא לאומרה כלל, אלא לשם ייחוד וכור פשות בלי שם כונה, דכבר נודע מה שמצוות ע"ז הגאון חיד"א בסה"ק שמחת הרגלה, [רף יוד ע"א] וכן אבא עיר על דברת בנ"א האומרים הפלות המסודרות, הערכות לה ליליה הקדושה הללו לסדר קרש ורוחן, עפ"י כונות האר"י זצ"ל, ילבבדור ה' אמרתי אנלה טפח וכו' כי הגאון הרמן מיהה במושיא בונה ורך הפללה, וכן שמעתי מפה קדוש מקובל מופלא בדורנו, [הוא מאן הרש"ש ולה'ה] כי אין ראוי לסדר הכוונות בלשון תפלה, וטעטם ונימוקם

עםם, עפדייק ופ"כ בספרו ל' בדור [פרק ל' אות ח'] זיל כבר אטרנו ונינו, שיזהר שלא יתפלל התפילות הנדרשות לסדר קדש ורץ ופי דלא אריך להוציא הכהנה פטה, ולא לכון קודם שיעשה ומצוות והדברים עתיקים ע"ב :

ויתר הרוח בפסח יוסף אוטין [ס"י מ"ד ד"ד ע"ב] זיל מודע לפינה כי מ"ש רבינו האר"ז לכון בתפילה, ובמצוות כנון בוגת ליל פסח וספרות העומר, וכיוצא שאותם הכהנות תקנות בלשון הפללה כמו שנדרפס לא נפון לעשות בן וכוי זיל הרב עיר וקריש הרט"ז זיל בס' איגרות הרט"ז [ס"י ר' ד"ד סע"א] לא יש בעניין כלל עניין התפילות שהוקן מהר"ש באקי, חרוא רבמה תפילות הלויות רק במחשבה ולא בביטוי שפתים, ועוד שעיקר הכהנה היא ברגע עשיית המצוות ואורות העליונות קודם העשות הפועל העיקר יקרים לעורר הבוכחות ואורות העליונות קודם בתוכה תפילה, ומטה נפשך מהם, ועוד שיש כטה וכמה שמות בתוכה התפילות, ומטה מה טובים בפיו גדול עונו פנשו, ואם בכהנה בלבד א"ב מה הועל הפללה בביטוי, והעיקר שהוא השמות יהיה במחשבה בלבד וכו' ע"ב וכן אני שפטעה פום טפלו רברבן, הטקובל הטופלא כדורי עור וקריש נטהורה שרעבי זיל, כטה שניים קודם שנדרפס אינרות הרט"ז, וייתר טהטה הוא הטסניות, בראות ברורות מיסור תורה רבינו האר"ז זיל :

ונם ראיyi תשובה אחת כי להרב כתה"ר בניטין איספינווא והסבירים ע"ז הרוב הטקובל כמה"ר ינין, ורוח אחת להם לטנווע הכהנות בדרך הפללה ושאנה להם ע"ז וכו' עכ"ל החיד"א והבoid הרוב זכור לאברהם [ח"ג אות פ' ס"י ק"ח יעוש] ובן דעת הרה"ג שריה יציו שאין לוטר הכהנות בדרך הפללה, בט"ש החיד"א ואני רגיל לדלנים עכ"ד אבל באתיות אהקינו סעודתא, ווטר אומר בשבחין, ובקשה יהא רעו, והפללה שקורם ההלים, ובריך שטיה, כתוב ע"ז החיד"א בזוף אוטין שם דשרי לאוטרט, דאיינו עניין לט"ש ואין להסתפק בוה ויעושיב :

ואין לחلك ולוטר רכינו שאוטרים לשם יחוור ועוד טכונים בעת הרילוגים, א"ב מה שנסדר באנ הכהנה כלשון הפללה לאו **פמיירה**

לפייטה דאייז כונת, אלא הכוונה לחזור בטהשבה עיר כל הבוניות, והחפלה לחוד יקראננה בפיו, רוח אינו רטבואר להריה מהחדיא אשר, בלב דוד שלא יכזין קודם שיעשה המצוות אלא בעת עשיית המצוות, ואיך אף שכפוף הכוונות טנרגעות נתנו חיזי וכן מפורש באינרות הרטמי שבי אין ובטה יקרים לעורר אורות העליונות, קודם העשות הפועל וכיו רטבואר שאף אם יכפוף אם אירות העליונות, קודם המצוות וחייב בעשייתה טנרגעות הנהן, לעורר אירות העליונות קודם החוטן השיך, וכן סיל להריה טוהר"א ענברוי יציזו ושאין חלק בזה, ואין צד להקל לאמר הכוונות בתוך חולמים וחזה, ולא בטהשבה בזה, דיהי צד שבספר השבאות אין נכוון לטרם בשם זה אירות העליונות קודם זמן ואדרבא טנרגעות נתנו חיזי, שאין לעורר אירות העליונות קודם זמן עשיית המצוות מטש אלא יאטיר לשם וחדור פשטוט, וייהי נעם וכיו שדרך הישרה עבריק יכזוי דאיתוי להרב פתח עיניים, [רפיח ע"ד] שבי דיהי רצון שבסדר השבאות אין נכוון לטרם בשם הסדר ואני מהרש"ש והזכיר טיש החידיא משם הרש"ש וכיוו כניז וכיב ברפיה עיד וויל בונה יהו רצון ורקודם התחלה העוטר בילו מספר חמדת יטימ עוטר, ועיין טיש בהקדמת שבועות דאין לטרם שום בונה בלשון תפלה, דבן הוא קבלה מפני הרש"ש ולהיה, ואגבי בהיותי טשרת בקדש ש"ץ טוכרה לאומרה שלא לשנוה טמננהן קיק בית אל, וכבר כתבתי שטנהן זה לא היה בימי הרש"ש ולזהה ודיב:

הקדמה קצרה למטבע הברכה.

נודע כי כונת ברכת המצוות היא בא"ק ואב"ע דאצלות, אלא שנחולק לשני אופנים, שמצוות שם בדיבור, כגון ברכת ההלל, וברכת התורה, וכיווץם הם בפנימיות ומצוות שם ע"ז מעשה כגון ברכת סוכה ולולב וכיוצא, הם בחיצוניות וברבבה הנחניות היא בא"ק ואב"ע: דבריאה וגס היא נחלה לבני אופנים שברכת שהיא בדיבור היא בפנימיות וברבבה שיש בה מעשה היא בחיזו כմבואר בע"ח שער פנימיות וחיצוניות פ"ב ובהקדמתה הברכה להרש"ש:

עוד יש חילוק כי ברכבת המצויות דאוריה היא בו"ן הגרוילים שהם ויק רטיה ובין אמנים ברכבת המצויות דרבנן כגון ברכבת הלבנה וחנוכה ופורים וכיווץ זוא בייעקב ורחל שם יסודות ונקראים טלפיות דמייה ובין וא"כ למציאות דאוריה כל פרטיו הנטשכה היא טשורשי וו"ן העליונים לו"ן דכל הפרטים וכן בהעלת מ"ן במלך העולם הוא להעלות מ"ן מבירורי כלים ואורחות דרפ"ח מפרצופי זו"ן לישסוחת וכן מזה לה עד רום המועלות הכל הוא בפרשוף המצויים לו"ן אבל למציאות דרבנן כל פרטיה המשכבה והיוונים היא טשורשי יעקו"ר דפרצופים העליונים ליעקו"ר דכל הפרטים וכן במלך העולם להעלות מ"ן מבירורי כלים ואורחות דרפ"ח דיעקו"ר דזו"ן ליעקו"ר דישסוחת ומיעקו"ר דישסוחת ליעקו"ר דאו"א וכן מזה לה עד רום המועלות ועינן בנחר שלדים דכ"ב ע"ב ובחקדת חנוכה ופורים בסידור הרש"ש ז"פ :

והסדר בכניגת הברכה בתיבות ברוך אתה ה' אלתינו הכל הוא המשבב הישפע מהיצוניות או"א ופרצופים העליונים והיא הנקרוא זיוג הלו"ז שנעשה להיות העולם שלא ע"ז מ"ן ועינן בע"ח שכ"ז פ"ז והיינו שבתיבה ברוך יכו"ן לזוג ב' זיוגים חנ"ת ונ"ז חנ"ת דעתך ואריק ואו"א ויישסוחת וחב"ד דחג"ת דפרצופים הנ"ז ובזוג היצון שהוא חנ"ת ונ"ז דחנ"ת דאו"א יכו"ן שההמשבב היא שלשה ט"ב רפשות ומלא, ומלא דטלא דעס"ט, ומילוייהן שעולים בניי ברוך ובתיבות אתה ה' אלהינו ימשיכם לCHANAH ונ"ז דחג"ת דזו"ן כטובא בפניהם בסדר כנית הברכה ואלו הם בערך טוחין לדיבור וינקה ובזוג פנימי שהוא הביר דחנ"ת ימשיך מהב"ד דחג"ת דאו"א עספ"ב וכפ"א קמ"ג לחב"ד דחנ"ת דאו"א ויישסוחת והיינו בתיבה ברוך וכו' יבתיבה ה' ימשיכם להב"ד דחנ"ת דזו"ן ואלו הם בערך מוחין דרגילות אמנים בכללות כ"ז :

רחג"ת שנקרוא קטנית :

במלך העולם או ימשיך מוחין דרגילות שהוא הב"ד הכללים דז"א זה ע"ז העלה מ"ן מבירורי כלים ואורחות דרפ"ח ובמציאות מעשית נמשך צלמי ל"ט בברכה דהינו בתיבה קרשנו ימשיך ל"ט רחכניות, במציאותו ל"ט דביבנות, וצונו ל"ט דחנ"ת ונ"ז

ונהיי ובסיום הברכה בתיבת על וכיווץ נמשך ליט דטליות, ועיי הטעשה של הטיצה נמשך צלים צ' דצלטי המוחין דזיא הנוי ואם היא ברכת הנהנין כנון בורא פרי הגפן וכיווץ בתיבת בורא ימשיך ליט דחויב ביחד ובתיבת בורא ליט דהניאת ונהיי ובסיום ליט דטליות וצלם דצ' עיי מעשה השניה או האכילה, ועיין בנהר שלום דכיא ע"ג:

ויש ברכות שזריך להמשיך צלים שלם דחביר הכלולים דזיאן כולם כאחר כנון בברכת אשר בדברו או יוצר אור וכיווץ שבסיום מלך העולם בתיבת אשר וכיווץ ימשיך צלים דחביר החדר שבלם דזיאן :

ובן בברכת הלבנה בסיום מלך העולם בתיבת אשר ימשיך צלפ שלם דחביר דזיאן אלא שהכוונה היא בחויב דזיאן דכללות החדר וכנויל בהקרטה מסידור הארץ, וככ"ב בפתח עינים דע"ז ע"ב יערוש ז"פ:

ודע שסדר עליה רפ"ח במלך העולם הוא מלטמה לטעלה וכטיש התויח' דף גין ע"א וויל נראה שעריך לכזין בשמע הרפ"ח מלטמה לטעלה, שם ב"ג, ואח"ב ס"ג, ואח"ב ע"ב, כי הב"ז הוא בחינת עיבור והטיה מוחין דזיאק והס"ג מוחין דאבא"א והע"ב מוחין רפניות ע"ב ועייש שהבריח בן טמיהיזו ולהיה וככ"ב הרבה פתח עינים דט"ז ע"ד אמן הכוונה דרך פשט בנסיבות לכזין להעלות רפ"ח וכו' יערוש ונודע שק"ש ומטבע הכרבה שום בסדר עליית רפ"ח והטשבת המוחין ודכחותא בעיות רפ"ח דעתירה בתיבת באחבה וירידת המוחין הכל שווה בזה וכו' בפח"ע ד"ב ע"ג:

גם צרייך לכזין במלך העולם למסור עצמו על ק"ה כמו בק"ש וכו' בקצת סכ"י וככ"ד הרה"ג שריה יציו וע"ב סידרנו במתבגר הברכה סדר דמבד"ד כיעוש:

ודע דכשווידין צלים דכח"ב דזיאן הנוי יכזין להחויר ולהזריר נ"כ אוטם המוחין דנרבנחי' דרוח שעלו למ"ז במלך העולם והוא עיד בונה ק"ש שעולים נשמות זיין לט"ז בתיבת אחד והם איהם המוחין שנמשכו בתיבת שמע ישראל ואח"ב חורין לירד עם המוחין דזיאק דנדלות דאיתא, בן נ"ב בכאן רק שב踶ודן קצרו בזה

בזה ולא צירום וספכו על הטעון והרגו מיבורו. טזר עאטן
וכיכ' הרב פחה עינט דיג רעיב:

ובענין הוווגים חיצון פנימי החנית. הניל' דעת טזר הרה'ג
שר'ה יציו לכינוי בתיבת ברוך לוזונג זיוג חנית נהי
חנית דעיק קודם ואח'כ' חביד' דחנית ובן בא'א וכור' וראיתו.
טמ"ש הריש'ש בנדיש'ש דכ'א רעיג' שציריך לכינוי בשני זיוגנים זיוג
אי בפרצופי נהי' וחנית דחנית זיוג ב' בפרצופי חביד' דחנית
וכור' יעיש דטבואר טזה שיוגן החיצון. הוא קודם ומזה שסידר
הרש'ש בסידור זיוג פנימי קודם ואח'כ' זיוג חיצון הוא כסדר
עטידתן כתו ציור העלם ולעלום החיצון קודם בכוונה עבדיק וכיד'
הרה'ג מורה'א ענהבי יציו והנלו'ר' שטוכרה לוטר שאין מצויר
בן לסדר הכוונה וראיה לזה דהא בתיבות אלהי אברהם, אלהי
יצחק, ואלהי יעקב מצויר פרקין התאין דאבא קודם ואח'כ' לטטה
פרקין עילאיין דאיתא ובזה אין שום חולק שציריך לכינוי קודם ב'פע
дейיטא ואח'כ' ב'פא' דאבא שהם לטעלה בטיש בע"ח שב'ב רפ'ג
ויל' בברכת אבות נבנין ג'ר דאיתא תחילת ואח'כ' נבנין ג'ת
דאבא כי אין הטוחין דאבא נבנין עד שיכנסו הטוחין דאיתא
כולם ע'כ טבואר להדריא בטיש וא'כ בסידור מצויר עפי' עמידהן
ולעלום החיצון קודם בכוונה בניל':

ומה שב' בהקדמת רה'ג דיט סע'א ובಹקדמתה הטעביר דכ'ג
רעיד' כי הפרצוף יש בו ב' זיוגנים זיוג אי' הוא דרעותה
והם חביד' שבו ואח'כ' מזורונג זיוג ב' דגונא שהם ויק' שבו כיועיש
אין מה הכרע לניד' שהייה זיוג הפנימי קודם והшиб עז' השדר'ה
יציו דשם אינו עניין לזה דה牠ם אוירוי בפרטות כל בחינה ג'ר שבה
קידתין שהוא זיוג דרעותה ובן בברכה חנית ונהי' דחנית קודטין
זיוג רעותה שביהם קודם וכן בחביד' דחנית עכ'ג':
שוב ראיתי להרב פחה עינט ד"כ ע"א שב' בזה שציריך לכינוי
זיוג פנימי קודם מטעם העיזור שבסידור ושהריש'ש סותר
טמ"ש בנה'ש יעוש' ולא ידעתי מני' וזה לוטר שהריש'ש סותר
דבריו וחור ואדרבא ויל' דסטך על מש'כ בנה'ש ולכך לא חש
לציור

לציוויל ועוד שכד היא הטדרה וכשה אליה אברהם ומנואיל וצ'יע
ווזיעבאי :

נחוור להנויל שגמ ברכת השבח שאין בה מעשה בתיבת קדרנו
ימשיך צלים שלם דחכבות, בסצתו צלים דבינות וצינוי
צלם דוק'ן ובסיטום צלים דטלביות וכן מתבאר טברוי עלי נהר
אות יוד יעויש ובן מתבאר מהרש"ש בנה"ש דכ"א עיג שב' ועיז
עשית המצויה היה או הנאה היה הנעה בוגוף האדם
טפש ולא עיז דיבור לבך נ משך צ' דצלם עיב וכ"כ ברכ"ב סע"א
טבואר מוה ראי ליכא טפש בוגוף האדם כגון ברכת הallel
והשבה וכיווץ נ משך צלים שלם בברכה ולא עיז דיבור המצויה בנזיל
וכן פירר הרש"ש בסידורי בברכת התורה כידוע :

וחגנט דחוינן בברכת העוטר שפירר ליט עיז הברכה וכ"כ
בתקומת הסידור המותחת להרש"ש וכ"כ בעלי נהר
[ד"כ סע"ב] ראי הברכה טכניין הליט דבחינה היה ואיז' אחר
הברכה עיז הספירה עיב ולפי טשי' לעיל טשו באות יוד קשה
רכיון שאין בספירה טעה דמייא טפש לברכת השבח ונראה דלק"ט
דכשעיר המצויה היה נתקנה עיז טעה כגון הקרבת מנחת העוטר
לכן אף הספירה היה דוגמת טעה והצ' נ משך עיז משא"ב בברכת
השבה וכיווץ שטעיקרא נתקנו בלי שום טעה لكن טמשיכין
צלם שלם עיז הברכה :

ועיב בברכת הallel סדרנו באנים צלים שלם בברכה עפי הנויל
מהרש"ש וכטו ברכת התורה וכן עליה הסכמת הרבניים
המקובלים בטוה"ר שדר' ייז'ו וכטוהר"א ענתבי ייז'ו והיעב"א :

הקדמת אמן דברכות ודמודיש מהרש"ש זיע"א

באות א' דאטן דברכות יכוין להטשיר הארה טיסור דאיתא
ומהעטרה המתלבשת בחזה רוא' לחבר תית רוא'
שהוא א' שבאות ואו דשם טיה עם כתר דנוק' שהוא אלף דארני
ולכן יכוין שילוב היה ואדרני כי היה בתית רוא' ואדרני בכתר
דנוק'

ובאות

ובאות מ' דאתן יכוין להטשיך הארת היסוד דאיתא הנז' לחבר יסוד דז"א שהוא ט' פתווחה עם דעת דנ"ק שהוא ט'
פטווחה והם היה ואדרני כנו'

ובאות נ' דאתן יכוין להטשיך הארת היסוד דאיתא הנז' לחבר ההבל היוצא טיסוד דז"א המתחשב בין נז'ה והוא צורתה נון פשוטה עם גוף הנוק' שהוא ט' כפופה והם היה ואדרני כנו' וכל החיבורים הנז' הם אב"א ואם הוא בחורת העמידה שכבר חورو זיין פכ"פ יכוין בחיבורים הנז' פכ"פ וגם יכוין אב"א בראשיתו דנוק' הנשאר באח' דז"א

אח"ב יכוין בנקוד הוה ואדרני שטנוקדים בטשפטם בתורה ומספר הנוקודות הם צ"ח ועם מספר הוה ואדרני עולמים קפ"ט דהינו שיכוין שעולים זיין לנחיי דאיתא ומקבלים ט' מוחין חב"ד טלובשים בנחיי דאיתא וهم ט' סיג שעולים קפ"ט אח"ב יכוין בנקוד ההא והיור שבניקוד מוצא שם קפ"ט הנז' עליה רוייט ועם ב' כוללים דהוה ואדרני יעלה בניי ארך דהינו שיכוין שעולים לא"א ומקבלים ש"ע נהוריין שבפניהם דרא"א שם ב' אל טלאים וער"ז יכוין שחוריין זיין פכ"פ ונעים ב' ט"ה שעיה נז' הוה ואדרני מספר **אמן**

ובאמן רקייש יכוין אותיות דאדני קוידטן לאותיות הוה כי הוא סוד החיבור שהנוק', מקדמת ומחבקת לו"א אבל באמן רבבות יכוין כי אותיות הוה קורדטן לאותיות אדרני כי הוא סוד הנשיקין הראשוניים הקורטניים אל הוווג ולבן הדכורה קודטן **לנשך את הנוק'**

ובעמידה באמן ד"ח ברכמה יכוין כי הם שווים בעת שיורדת הטיפה של הדכורה עליה גם טיפת הנוק' והם סוד הנשיקין השניים שבעת הוווג ועכ"פ יכוין שאותיות הוה קוידטן **לאותיות אדרני : ע"ב**

לשם יהוד קבזו' ושבינתייה

**וַיְזִין יְאֹהָדּוֹנָהִי בְּרַחְילֹו וְרַחְימֹו יְאֹהָדּוֹנָהִי וְרַחְימֹו וְרַחְילֹו
אֱלֹהֵי הַיּוֹתָה לִיחְרָא שֶׁם יְהָ אָוַיָּא בְּפִיה וַיְזִין**

[ע"י שפע אים ב"ה המשפיע בהם ומתחדרם]

bihorot shelim b'shem kol yisrael hene anachnu ba'aim la'kiim te'uy leberk
ul ha'chodesh yirah asher connet rachl nokba krisha do'ia ha'mtachadset
la'ha'ir al ubar penei u'le'zotah be'ch sheni rabuy al'hitim peshot u'shmanah
u'sharim ototim miluy ha'miliyot da'ib'wos esig la'hazir utra la'yoshna
u'legromot shfu' be'kol ha'ulmotot ha'kdoshim:

u'berikodinu congeda shelsha dilogim rasonim conged uliyot shelsha
koi chazzan b'gih'at d'hati [rabbi'us de'shi'a la'levish] n
koi chazzan b'gih'at d'hati d'vay'ur d'zirah, v'n koi yekab u'rachl da'zielot
de'shi'a do'uzn da'zielot la'levish n koi yekab u'rachl da'zielot d'zirah
do'uzn da'zielot [rabbi'us de'shi'a la'levish n koi chazzan b'gih'at d'hati
d'vay'ur d'zirah v'n koi yekab u'rachl da'zielot do'ia da'zielot shelsha
koi chazzan shel'lo) v'tanak v'tmosh kliyfa rabbi'us de'shi'a tefil angn
hesher u'l-rashi avivnu v'shona'ivnu thol:

u'berikodinu congeda shelsha dilogim shniim conged uliyot shelsha
koi chazzan b'gih'at d'hati [rabbi'us d'zirah la'levish n koi
chazzan b'gih'at d'hati d'vay'ur d'beriah v'n koi yekab u'rachl da'zielot
d'zirah do'uzn da'zielot la'levish n koi yekab u'rachl da'zielot d'beriah
do'uzn da'zielot [rabbi'us de'shi'a d'zirah la'levish n koi chazzan b'gih'at
d'hati d'vay'ur d'beriah v'n koi yekab u'rachl d'zirah do'ia da'zielot
shelsha koi chazzan shel'lo) v'tanak v'tmosh kliyfa rabbi'us d'zirah tefil
agnn hesher u'l-rashi avivnu v'shona'ivnu thol:

u'berikodinu congeda shelsha dilogim shelishim conged uliyot shelsha
koi chazzan b'gih'at d'hati [rabbi'us d'beriah la'levish n
koi chazzan b'gih'at d'hati da'zielot v'n koi yekab u'rachl da'zielot
d'beriah

דבריה דזין רצילותות להגביש נ' קוי יעקב ורחל רצילות דזין רצילות דזין רצילות [דאבייע דעשה וריצירה ובריה להגביש נ' קוי חhin בניה דתיז דאבייע רצילות וחhin בניה דתיז דאבייע רצילות לחhin בניה דתיז דנהיז דאיך ושלשה קוי יעקב ורחל דבריה דזין רצילות רצילות שלשה קוי חנית שלו ונ' קוי יעקב ורחל רצילות רצילות שלשה קוי חנית שלו) ותנתך ותמוש קליפה דאבייע דבריה טעל אנן הסהר ועל ראשינו אויבינו ושונאינו תחול:

טיפול עליהם איתה ופחד בגראול ורועך ירטוaban

כעטך טקור חיים באורך נראה אור

ויהי נעם הי אלהינו עליינו ומעשה ידיו כוננה עליינו ומעשה ידיו כוננהו:

הלויה הלו את יהוהני יהודני מן השמים רצילות הלויה במרומים בריה הלויה כל מלאכו יצירה הלויה כל צבאו עשה הלויה שמש וירח עשה ביצירה הלויה כל כוכבי אור יצירה בבריה הלויה שמי השמים בריה באיכות ותמים אשר מעל השמים יהלו את שם יהוהני יהודני כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד לעולם חל נתן ולא יכוון סית קנא ני אהיה דטולי ההין אף תה יוד זה יעבור בתיבת יעבור יכוון שעולה רפיח כהה

עב דעתך מדרגה ז' יוד hei וו' hei בירורי בין דעתך ואבא זוא דטלכות דחסך

עב דעתך מדרגה ז' יוד hei וו' hei בירורי בין דנק' דעתך ז' דטלכות דגבורת יוד hei וו' hei ואמא וגוק' דזיא

עב דעתך מדרגה נ' יוד hei וו' hei בירורי בין דאייא ז' דטלכות דתנאי ז' יודה יוד הא וו' hei בירורי בין דאייא וו' יושם ויעקב

עב דבין מדרגה ב' יודה יוד ירשות בירורי בין דנק' דאריך שהוא ד' דטלכות דטלכות ותבונה ורחל יוש

אור

הלבנה

ית

ויש נוהנים לומר פסוק זה

**כִּי אָרְאָה שְׁמֵיךְ מַעֲשָׂה אַצְבָּעוֹתֶךָ יְרֵחַ
וּכְכָבִים אֲשֶׁר כוֹנֵנָה**

יבואן ברוך גיטטריא טילוי רטילוי דרכין שם כי

ברוך

אותיות וריבוע אלפים פשוט

יוד ויוד דלהת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד א אל אלה
אליהי אלחים המתארים ברוח כדי לפיסחה סהדרונה :
יבואן להטשיך שפע מכתיר עליון לב' יווני חגי'ת דעריך דאצלות

יווג פנימי איה היוה רחבי'
רחגי'ת דעתיך |
יווג חיצון יאה היוה רחגי'ת ונחזי

ויבואן להטשיך טב' יווני חגי'ת דעתיך לב' יווניהם רחגי'ת דאריך
וליווג ב' יווני חגי'ת דאריך דאצלות

יווג פנימי איה היוה רחבי'
רחגי'ת דאריך |
יווג חיצון יאה היוה רחגי'ת ונחזי

ויבואן להטשיך שפע מיווג הפנימי רחבי'ת רחגי'ת רטיה ובין
דאץ ליווג פנימי רחבי'ת רחגי'ת רטיה ובין דאויא וישראל
שפע רטיה דיווג הפנימי הנוי |
דאץ תפנוי רטלבויות רחכחות
רחובי'ב רטיה ובין רט'ן רחבי'ד
רחגי'ת דראיא :

יוד

**אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא**

יוד הי וו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

לפניהם רטליות רחכמתות רחיב
רויגן דיווגן עלין דאבא ווישים :

לפניהם רטליות רחכמתות רחיב
חויגן דיווגן עלין דאבא ווישים

אהיה

יהוה

ולזונג חב"ד הנוי דט"ה ובין דחגנית דאו"א ווישס"ת ולהטשיך
טיפת עסט"ב ליסור דחב"ד הנוי דאבא ווישים וטיפת קס"א
קט"ג לקנ"א שביסור דחב"ד דਆטא ותבונה

יוד הי וו הי

יוד הי ואו הי	אלף הי יוד הי	אהיהוּתָה
יוד הא ואו הא	אלף הא יוד הי	ליסור דיווגן עלין דआטא ותבונה שבוֹה
יוד הה וו הה	קנָא בצייר אותיותיו כוה	לייסור דיווגן עלין דאבא ווישם

אלף זה הו זוד ה יוד זה זוד ה זוד זה

ויבוכין להטשיך שפע טויגן החיצין שהוא נהי וחגנית רחכנית
דט"ה ובין דאריך לוויגן חיצון שהוא נהי וחגנית רחכנית
דאו"א ווישס"ת ויכובין לויגן פרצופי נהי וחגנית רחכנית דאו"א ווישס"ת
הויה ואהיה ולהטשיך ולהוציאו מוווגנס טויהין דאותיות דמי ט"ב
דעם"מ ומילוייהם עם גרנחים"י דנחשי שביהם

אהיה

אוֹר	הלבנה	אהיה	יאההויהה	אהיה	אהיה
		אהיה		אהיה	יהםה
		אהיה	יתוה		יתוה
		יתוה	יתוה		יתוה
יוד הַי וּוֹ		יתוה	יוד הַי וּוֹ הַי		
יוד וּוֹ דָלְתָה יְיֻוד		יוד הַא וּוֹ הַא	יוד וּוֹ דָלְתָה יְיֻוד		
וּוֹ יְיֻוד וּוֹ הַיְיֻוד		יוד וּוֹ דָלְתָה אֲפָף	וּוֹ אֲפָף וּוֹ אֲפָף		
וְדִי יְיֻוד יְיֻוד		וְאֲפָף וּוֹ הַא אֲפָף	וְדִי יְיֻוד יְיֻוד		
		וְדִי יְיֻוד יְיֻוד	וְדִי יְיֻוד יְיֻוד		
			וְדִי יְיֻוד יְיֻוד		

אתה	יוג� עליון אההויהה דאריא וישופית	יבוען להטשיך טיסוד דיווג הפנימי דחכיד רחנית	ראבא וישם טיפה עספיב עם היה	יוד הַי וּוֹ הַי
				יוד הַי וּוֹ הַי
				יוד הַא וּוֹ הַא
			יתוה הַח יְתֹהַ	
			יתוה	
			יתוה יְתֹהַ	

ליסוד דיווג הפנימי דחכיד רחנית דאיתא ותבונה שבו קפסיא
 קמ"ג קנייא
אֲפָהֵי יְיֻוד יְיֻוד | אֲפָהֵה יְיֻוד הַה | אֲפָהֵה יְיֻוד הַא
 ויבוען להטשיך טיסוד הנוי דאיתא ותבונה כל הוי שיטה והיה
 למלכות דאיתא ותבונה שהוא תנ"ה ובה הגז

יְדָה הִי וַיֹּוֹהֵן יְהוָה
 יְדָה אֲוֹהָה וַיֹּוֹהֵן יְהוָה
 לְמִלְכָות דָּאִיטָה וְתִבְרֵי שְׁהִיא תְּנִינָה וּבָהָגָן
 אַלְפָה הִי יְדָה יְהוָה
 אַלְפָה הִי יְדָה יְהוָה
 אַלְפָה הִי יְדָה יְהוָה
 יְבּוּזֶן לְהַטְשִׁיךְ פִּיבְּ דְעַיְבְּ וְמִלְאִיוּזְמִינָה
 דְחַחִין דְנָהִי וְחַגִּית דְחַגִּית דָאִיאָה וְיַשְׁפּוּתָה עַם נַחַץ דְחַחִה
 רְרוֹתָה רְרוֹתָה

אהודת

ירוחם

יהוה כתר

זרע ה' יון ד' חכמתה

יְהוָה יְהוָה לְהַלֵּחַ תְּהִלָּתְךָ יְהוָה יְהוָה יְהוָה בְּנֵה

זקנ

לפניהם דת'ם עליונות דבוח'ב רחח'ן דנה'י וחג'ת דחנ'ית דט'ה וב'ין רט'ה רוז'ן.

ה'ג

יבואו להמשך טיב דעתה ומילויו מפנים דעתם עלינוות דכח' בדרת' דנה' ותנת' רחנית דאו' א' ויישות' עם נח' ברחות ברוח רוחות :

אהיה

אור

הלבנה

כג

אָהִיה | אֲהַיָּה
 יְהֹוָה | יְהֹוָה
 יְהֹוָה כָּחָר
 יְדֵה הָא וְאוֹ הָא חֶכְזָה
 בִּנָה

יְוֹדֵה וְאוֹ דָלָת הָא אֱלֹהָה וְאוֹ אֱלֹהָה וְאוֹ הָז אֱלֹת
 וְדָא אֹא אֹא

לפניהם דתים עליונות רכחים בדרתיהם רנהיז וחגנית דתונית רטמייה ובין רוויין;
 ויבונין להטשין ולהוציא משלכותיו דיזוג הפנימי רחבייד רחגנית
 הנוי ראימא ותבוננה צלם דטוחין דעסטיב וצלם דטוחין
 דקס'יא קט'ג קני'א עם חריג עם נרנחיי דרנהיז דרוח דט'יה ובין
 ולהטשיכם עג'ג טקיפי חבייד דחגנית רוויא ואוח'ב יכוון להטשיכם
 לחחין' בניה דתוי דוק רחבייד דחגנית דט'יה ובין רוויין

אָהִיה	אֲהַיָּה	אָהִיה
אֲהַיָּה	יְהֹוָה	אֲהַיָּה
יְהֹוָה	אָהִיה	יְהֹוָה
אָהִיה	יְהֹוָה	אָהִיה
יְהֹוָה	אָהִיה	יְהֹוָה
אָהִיה	אֲהַזְוֹנוֹה	אָהִיה
יְהֹוָה	אֲהַזְוֹנוֹה	יְהֹוָה
אָהִיה	יְהֹוָה	אָהִיה
יְהֹוָה	יְהֹוָה	יְהֹוָה
וְ		

כד

אור

הלבנה

יְדָה יְיָ וַיֹּוּהֵר יְהֹוָה הִיא יְהֹוָה יְדָה יְיָ וַיֹּוּהֵר
יְהֹוָה רְדוֹתָה

אֱלֹהֶתֶתֶת הָאֱלֹהֶתֶת יְדָה יְיָ אֱלֹהֶתֶתֶת הָאֱלֹהֶתֶת
יְהֹוָה יְהֹוָה

יְדָה וַיֹּוּהֵר הָאֱלֹהֶתֶתֶת יְדָה וַיֹּוּהֵר
יְהֹוָה הַיְיָ יְהֹוָה

יְהֹוָה

יְהֹוָה יְהֹוָה

אֱלֹהֶתֶתֶת יְדָה יְיָ

יְזֹנְדָה וְיְזֹנְהָ אֱלֹהֶתֶתֶתֶת וְיְזֹנְהָ אֱלֹהֶתֶתֶתֶת

יְהֹוָה אֱלֹהֶתֶתֶתֶת יְאַהֲרוֹןְתֶי

יְכוֹן לְהַמְשִׁיךְ טְבַעַן וּמְלִילָיו מִפְנִים דְּטַבָּס
עַלְיוֹנוֹת דְּכַחֵב דְּבָנָה דְּנָהָי וְחַנְגָּתָה
דְּאוֹיָא וְיִשְׁפּוּתָה עַם נַחַזְיָה דְּנָשָׂתָה דְּרוֹתָה דְּרוֹתָה

אַהֲמָה

יְהֹוָה

יְהֹוָה בְּתָרָה

יְדָה יְיָ וַיֹּוּהֵר חַכְמָה

יְדָה וַיֹּוּהֵר דְּלָתָה הָיָה יְדָה וַיֹּוּהֵר אֱלֹהֶתֶתֶתֶת וַיֹּוּהֵר יְדָה
וְדַיְאָוִי

לְפִנֵּים דְּטַבָּס עַלְיוֹנוֹת דְּכַחֵב דְּבָנָה דְּנָהָי וְחַנְגָּתָה דְּטַבָּס וּבְזָן
דְּבַזָּן דְּזָוִן

אור

הלבנה

כה

יכוון להעלות הטוחין
והנרכחי שנטשכו בתיבות
אתה ה' אלינו. שם

עטמ"ב כס"א קט"ג קנ"א טוחין פניטים דג' פרצופים הפניטים שם
חכ"ד רחנית דז"א ושלושה מ"ב רעט'ם ומילוים שם טוחין
דב' פרצופים החיצונים נהי וחנית רחנית דז"א עם הנרכחי
דרוח שלהם עם בירורי כלים ואורות רפ"ח דפרצופי בחכ"ד
דו"א הכלולים דפניטיות אותו הפרצוף [מצות דאריותה בריבור
רפניטות דאבי"ע דאיילות ואמ' היא במעשה בחיצוניות דאבי"ע
דאיצילות] עם נרכחי ריליה לוין ואו נתן כת בוין וטבראים גם
הם טבירורי אחר דישוטית וטחلكי בחכ"ד דישוטית הכלולים עם
הרפ"ח וטעלים אותם עם הבירורים שלהם שנבררו ע"י פישוטה.

אהיה

^{ד זז}
יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

*) נראה שצורך לטסור נפשו על קידוש שטו יתרך קיבל
עליו רטב"ד לצורך עליית רפ"ח כנודע וכ"כ בקצת סכ"י וזה
הסדר יכוון לקבל עליו ד' מיתות ב"ד טר' אומיות הייה וטר'
אותיות ארני וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וע"י עטמ"ב

סקילה **י א א** יוד הי וו הי
שריפה **ה ד ה** יוד hei ואו hei
הרג **ו ג נ י** יוד הא ואו הא
וחנק **ה י ה** יוד הוה וו הוה

ה'יח   ה'ג

יְדָהָרַי וַיְהִי יְמֵנָה יְהֹוָה יְתַשְׁבֶּת יְהֹוָה יְדָהָרַי וַאֲוֹהָה
אֱלֹהָהָיְדָהָרַי יְהֹוָה יְאֹהָה לְתַהְאֵדָהָרַי יְדָהָרַי וַאֲוֹהָה
 יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָא יְתַהְאֵדָהָרַי יְהֹוָה יְתַהְאֵדָהָרַי יְדָהָרַי וַיְהִי

אלת הוה יוד הוה

אהיה	אהיה	אהיה
יבָּהָם	יְהֹוָה	אֱתָהָה
יְהֹוָה	יְהֹוָה	

יְדָהָרַי וַיְהִי יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָא יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָרַי
 יְדָהָרַי וַיְהִי יְדָהָרַי יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָרַי אֱלֹף
 וַיְהִי יְדָהָרַי יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָרַי אֱלֹף וַיְהִי יְדָהָרַי אֱלֹף
וְדִיןְךָ אָוֶן

עֵבֶר דָּעֵב מַדְרָגָה ז'	יְדָהָרַי וַיְהִי	בִּירּוּי בֵּין דָעַתִּיק
דָטְלָכֹות דְחָסֶר		וְאָבָא וְזָא
עֵבֶר דָסֶג מַדְרָגָה ח' וַיְ	יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָרַי	בִּירּוּי בֵּין דָנוּקָה דָעַתִּיק
דָטְלָכֹות דְגָבוֹרָה	לְמַצֵּן לְאִיטָא	וְאִיטָא וְנוּקָה דְוַיָּא

יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָרַי

עֵבֶר רְטַיָּה מַדְרָגָה יְהֹוָה יְדָהָרַי וַאֲוֹהָהָרַי	וְאָהָהָרַי	בִּירּוּי בֵּין דָאִירִיךְ
נַזְזָה דָטְלָכֹות דְתָנָהָי	לְמַטִּיד לְאַבְּיָא	וַיְשִׁים וַיַּעֲקֹב
עֵבֶר דָבָן מַדְרָגָה ד' יְהִי יְהֹוָה יְהֹוָה	בִּירּוּי בֵּין דָנוּקָה דָעַתִּיק	וְאִיטָא וְנוּקָה דְוַיָּא
דָטְלָכֹות דְטָלָכֹת		וְתַבּוֹנָה וְרַחַג
וְאָוֹן		וַיְכֹונֵן להעלות עם הרפ' נרנחי דיליה

ואז ניתן כח בישות וטכניים גם הם מבירורים הנוי חלקו כחבי' דאריא וטבוחינה אחוי דאריא וטעלים אותם עם בירורים שלהם שנבררו עיי זוין לאויא וכן ניתן כח באויא וטכניים אותם עם הם טאחורים דנהאי דאריך חלקו כחבי' וטעלים אותם עם הבירורים שלהם שנבררו עיי ישוטה לאויא וכן על סדר זה טאי' לעתיק ובונ'תו לוה עד עיבס פיג דאי'ק:

**עיב דעיב דאי'ק   זיוג פניטי   עיב דטיג דאי'ק
יוד הי יוועהי   איזה היון התה   יוד הי יואו הי**

ואז טודוגנים פניטיות עיב פיג דאי'ק וטוציאוין יס' דטיה מטצח דאי'ק וטיס דבין החטרים טעינס דאי'ק השיעיות לאוותם הבירורים שעלו המתייחסים לטצזה וו בנזיל ונטשכים בכהינת צלם דטוחין דנדלות עם הנרנחי' דנהאי שבתוכם שהם יג' הוות ואהיה טנקודות כידוע עם אור הטעמים עם אור האיס המלובש בכתה רעתק דאי'ק לעתיק דאצילות ולוקח המובהר שבhem [שהם כתה דטיה והיר רבתר דבין וגיר דחכטה דבין וויר דבינה דבין וו כתרייט דוית דבין]

איזה היונה

ולזונג מיה ובען רעתק ויטשי' שארית הטוחין לטיה ובען דאי'א ולהשair שם המובהר שבhem [שהם חכמה דטיה וה' אחרונות רבתר דבין]

איזה היונה

ולזונג א'א נוקביה ויטשי' שארית הטוחין לאויא וויאיר המובהר שבhem לאויא [שהם כתה וחכמת דבינה דטיה וחניתה נהאי דחכטה דבין לאבא עילאה ובינה דבינה דטיה ונית' נהאי דבינה דבין לאימת עילאה]

איה היורה

ויזוזן או"א עיליאן וימשיך השאר לשפטותיו וישאיר שם הטובחר שבhem [שהם חנית נהגי דבינה דעתה וטלוות רחכמה דברין דישים, וטלוות דבינה דעתה וטלוות דבינה דברין לתבונה].

איה היורה

ויזוזן ישפטות ושרירות הטוחין [שהם חנית נהgit דעתה וחנית נהgit דברין חוץ טכתרום דעתך דברין] ימשיכם ליסוד וטלוות דישפטות.

אשר ימשיכם ליסוד וטלוות דישפטות טלוותים בצלטי הטיחין של הבירורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוון להוציא ג' צלטי הטוחין ונרנחי דעתה ובין דעתה ובין דעתך יוכוון להמשיכם לשעה פרצופים הפנימיים שהם

בחביר הכללים דעת:

במאמרוاطר הוא רחל המקורשת לווא שהוא זיא ובנהו שלה [גתפתשו בעולמות עד] ברא שני היכלות חסר ונברוה שבבריה הנקר, שהחמים השוחקים טין דטנצען א) [ycopון להמשיך מהטוחין שנטהצ'ו בזין הארת הטוחין ונרנחי דנסטה מבלים פניטיים דזין דאצלות לשלה כלים חיון ואטען ופניטי דיס דזין דבריע דבריה שהוא ה', ראשונה דהוויס וסיג ואל שדי יוד הי ואו הי אל שדי ובראה דזיא היוצא דרך פיו שהוא הנוק רחל על ידה תיקן, בל צבאים דיצירה [ycopון להמשיך הארת הטוחין ונרנחי דרוח מבלים אטען דזין דאצלות לשלה כלים חיון ואטען ופניטי דיס דזין] דבריע דיצירה שהוא יודח ואו הא אל יהוה חם עז זיא, וומן עז רחל שעיל ידה, נתן להם געשיה

א) אה להתקות זחידי סגולה הרפסנו כאן מה שיש יתרון בסידור הארוך ולכן הושם בטענה בטענה לא יחסר והבוחר יבחר בטוב והישר:

לעשרה, שלא ישנו את תלמידים [יבין] להטשייך הארץ הטוחין
ונרנחיי דנפש מכליים חיצוניים רווין דאייג' דעשה כלים חיצוני
וامتצעי פניטי דיס רווין דבריע' דעשה שהוא ה' אחרונה דהוה
ובין יוד הה וו ה' אל אדני] ששים ושמחים כל
העלויות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהטוין שבוניה דאיתא
שם כי שמות כס' אַלְפָתִי יוד ה' אַלְפָתִי יוד ה'
הטאורים הכל העולמות לעשורת רצון מוניהם פועל
ויא הנבנה ונתקן עי' כי פעמים אהיה אהיה אהיה
שמספרם אמרת שפערתנו שהוא אהיה אהיה
הטלכות הפקבלת מטנו וכל ביע' הנתקנים
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
על יודה כולם נחתטו בתחום אמרת שהוא
הוא וללבנה שהוא הטלכות אמר הקב"ז שהוא
הקב"ז שהוא אריך שתתחדריש לעתיד אהיה אהיה אהיה
לבוא ותתעללה ותהי עטרת שהוא הבתר אהיה אהיה אהיה
שהה שער עתה היה עוטרת עד כי שלישי תפארת רוי'א
[וילוקחת שלישי וחייב שם ג"פ אור בטספר בתיר שם הוא עוטרא
דאמצעיתא נופא דאיילה שם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו
לעוממי במן], הנה לעתיד התתעללה עד מקום הבתר רוי'א העוטר
בתיה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' שם היה עטופה עטו
בבטן אימא שעוף הם רוחות ישראל עתידים להתחדש
עלויות במוריה כתות ה' תחתה ווין כבויות ה' עילאה וכן עלות
בייע עתידים לעלות [דהיינו שורשי נשנות בני ישראל הם במחצב
הנשות הנקרה בריאה ותעלו במקומות הטלכות רטחצ'ב הספירות
 ועוד יתעלו יותר עד שיתעללה ז'א דכללות במקום א"א ונוק' רוי'א
 דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא שהם או"א עילאיו שהוא
 עד הגרון ראי'א וככלות עולם הבירה במקום אימא דכללות
 האצי' שהם ישפוחה ויצורה דכללות במקום ז'א ראי' ועשה
 דכללות

ט'ב אתונו דנא נבנ' שבעולט היצירה בות.
שם כ'ב בבוד מילכותו שבין שהוא באית כיש בלוי שטספרו
 ותחתיו העשיה וכל עילוי זה יהיה בכך שם היוצא טריית על
 תית דכללות האצוי שם יהיה מקום ליווצרים שהוא הייצור
 שבת קורת חטא אדם הראשון וזהן ולפ"אך בטקומות זיא שהוא
 האצוי שהוא עד קומת רגלו א"א וזה יהיה אפיקו בחול כתו שהיה בערב

אבג' ית'ץ פרע שטן נגיד, יכיש, בטר צה'ג,
חביב פניע. ג'ל פזיה, שמי צ'ית;
ברוך א' אלה אלhim להארם בהם כ' אותיות דמי רעיב
מוחין דאבא שהוא פרצוף בינה דאבא יוד וו' דלת, הי' יוד
ו'ו' יוד וו', הי' יוד, לפצוף הנוק', לפיסחה אתה יהונאנַטָּן
יאחדונהי מהדש חדשים: ר' לעתיד לבוא יתחרשו נויה
דנק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות איטא שלא עי'ו'יא:

א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֲהַיָּה יְדֹה יְהוָה יְדֹה יְהוָה
אֲהַיָּה יְהוָה אֲהַיָּה לְפָנֶיךָ יְדֹה יְהוָה לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֲהַיָּה אֲהַיָּה יְהוָה יְדֹה יְהוָה וְהִיא
יְהוָה יְהוָה לְפָנֶיךָ יְדֹה יְהוָה לְפָנֶיךָ

יעכוין להטשין הארת המוחין והנרכחין והם היוות ואיהה המנוקדות רכחבי' והמ מוחין ונרכחין דכלים פנימיים דיים דיצירה שהוא נרכחין דנחאי דROAD דחחין בניה רתאי דרכחבי' דכלים פנימיים דה'ם

א) איה כל הכוונה הנוי בNEG סיט תהא, היא מסידור הארוך אך בקוצר כחוב NEG סיט פשוט ואח'כ כחוב להתריר השבואה ורעת טהרה"ג מוחר"א ענתבי יצוי שציריך לכזין בזה והבחירה יבחר והיעיב"א.

אור

הלבנה

לא

דָהַיְפּ יִצְרָא הַתְחֻתָּוֹנָה וְלִיצְרָא דָאַצִּי שֶׁהָוָה וְיַוד הָא וְאוֹ
הָא אֵל יְהֹוָה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֲהַיָּה אֲהַיָּה יַוד הָיָה וַיַּזְעֵה יַוד הָיָה וְאוֹהָי
יְהֹוָה יְהֹוָה אֲפָתְּה יַוד הָיָה אֲפָתְּה יַוד הָיָה
אֲלֹהָה אֲלֹהָה יַוד הָאָוֹה הָאָוֹה יַוד הָהָוֹה וְהָהָה
יְהֹוָה יְהֹוָה אֲפָתְּה יַוד הָאָוֹה אֲפָתְּה יַוד הָהָה
יְבּוֹין לְהַטְשִׁיךְ הָאָרֶת הַטְוֹחִין וְהַגְּרָנְחִי וְהַמְּהֻבָּת וְהַחִי הַטְּנוּקָרוֹת
דְּחָגִינָה שֶׁהָם נְרָנְחִי דָרוֹת עַמְּלָקִי הַטְוֹחִין שֶׁבָּהָם לְחָחִין
בְּנִיה דְתַּעֲמִת דְכָלִים אַמְּצָעִים דָהַיְפּ יִצְרָא הַתְחֻתָּוֹנָה וְלִיצְרָא
דָאַצִּי שֶׁהָוָה וְיַוד הָא וְאוֹהָא אֵל יְהֹוָה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֲהַיָּה אֲהַיָּה יַוד הָיָה וַיַּזְעֵה יַוד הָיָה וְאוֹהָי
יְהֹוָה יְהֹוָה אֲפָתְּה יַוד הָיָה אֲפָתְּה תִּיּוֹד הָיָה
אֲוֹהָיוֹה אֲוֹהָיוֹה יַוד הָאָוֹה הָאָוֹה יַוד הָהָוֹה וְהָהָה
יְהֹוָוֹה יְהֹוָוֹה אֲפָתְּה יַוד הָהָיָה אֲהַיָּה
יְהֹוָה:

וְיְבּוֹין לְהַטְשִׁיךְ הָאָרֶת הַטְוֹחִין וְהַגְּרָנְחִי וְהַמְּהֻבָּת וְהַחִי
הַטְּנוּקָרוֹת דְנָהִים שֶׁהָם נְרָנְחִי דָנְפָשִׁי דָרוֹת לְחָחִין בְּנִיה
דְתַעֲמִת דְכָלִים חִיצוֹנִים דָהַיְפּ יִצְרָא הַתְחֻתָּוֹנָה וְלִיצְרָא
רָאַצְלָות שֶׁהָוָה וְיַוד הָא וְאוֹהָא אֵל יְהֹוָה
אֲחִיכָּב יְבּוֹין לְחַתְפָּלָה לְהַתִּיר הַשְׁכּוּבָה שֶׁנְשַׁבֵּעַ הַקְּבִּיה שֶׁהָוָה אָבָא
שֶׁלָּא יְכַנֵּס בְּיְרוּשָׁלָם שֶׁטְעֵלה שֶׁהָוָה אִיטָא לְהַדּוֹוג אָרִיא
וְאַצְילָות

ואצלות בבריה זיוגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהוא נוק' להודוג זין ויצירה בעשיה זיוגא

[א] אה טה שיש לדרך כאן לבורה דעת נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כלל הוא אכן לך זיוג נשמות בוין עד שירונו טקודם או"א ופרצופים העליונים עד האם שאנו נמשך מהוין והכת לוין להודוג ובלא זה אה זיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו לנו בשאלות חכמי המערב סי' ט' בטובה בנה"ש דיל סע"ד, וראיתי להר' תוחך רקטג. סע"א שתירץ ע"ז וכי צר דבריו שלעולם צריך להטשיך בתחלה מזין דאו"א לוין דזין ואחיך טאו"א דאו"א לוין וזה נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לויא דזין עד שכנים, ריל שיטשך מזין דאו"א לוין דזין עכתריך, וכעת ראיינו שהרב עצתו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מהות ותירץ זיל פירוש הדבר עד שייהו זין טומנים להכנים בהם כי אה לוטר עד שכנים מטש כי מה שהם טורונים הוא להטשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצם היאך תרד אל זין כי דרך הטשחת הנשמות הוא בן שווין טמישיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א טע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה טעל גבוח שוטר והוא פירוש להכנים כלומר שייהו מוכנים להכנים עכ"ל, וככ"ב בליקוטי תורה פ' וירא כיוע"ש זיין בע"ח שער היוגנים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הרב בספר הליקוטים הנני ולפיו איש כפשו דנסבע שלא יכנים לאו"א עד שייהו זין מוכנים לוון לא עד שירונו דלעולם יודונו או"א קודם דלפי מ"ש התויח עדין יש לדרך קצר בין דאו"א זין דאו"א קורטימן לאו"א זין ולזין זין דזין ולפי מארוי' משמע שלא יכנים לטعلاה היינו בכלל פרט או"א בין או"א דאו"א ובין זין דאו"א עד שכנים לטעה היינו בכלל פרט זין בין או"א זין ובין זין זין אם לא רהכונה עד שייהו מוכנים ולפיו נראה מה שמורוניות זין בברוך יוצרך ועשה קודם או"א ציל שטודוניות זין זין זין דאו"א זין ולעלום זין דאו"א קודם דלעולם בכלל פרט טודוניות או"א שבו ואחיך זין שבו וכמ"ש התויח והיעב"א.

אור

הלבנה

לג

יוונוא שליט דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והועלמות משפע
אִם בֵּיה שיתפשט בהם ואו יודונו ויוציאו נישנות חדשות :

ברוך עישך

יְדָה וַיְדָה יְדָה וַיְדָה
יְדָה אֲוֹהָה אֲוֹהָה יְדָה וַוַּה
יְכּוֹן לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע אִם בֵּיה
עַם הָאָרֶת הַמְזֻחָין עַסְטַבְל
שְׁעוּלִים בְּרוּךְ לְנוֹקָה דּוֹעָא
דְּעִשָּׂה הַתְּחִתּוֹנָה וְלְעִשָּׂה דּוֹעָא
דָּאָצִי שְׁהָיָה לְאַחֲרָיו דְּהָיוֹה

אֲדָנִי יְדָה וְהָה

וַיְכּוֹן לְטַסּוֹר עַצְמוֹ לְטִיחָה עַל קָוּם הַתּוֹרָה וְהַמְצֹות וְלַהֲעֵלוֹת
רוֹחָו וְעַפְשׂוֹ לְזֹוֹן דְּעִשָּׂה הַתְּחִתּוֹנָה וְדְעִשָּׂה דּוֹעָא דָאָצִילּוֹת
וַיְכּוֹן לְעוֹרָם אֶל הַוּוֹג עַי טְהָרָה וּבְזָן וְעַי רָחָו וּנְפָשָׂו וַיְכּוֹן
לוֹגָן זֹוֹן הָנוֹי וַיְכּוֹן בְּשִׁילּוֹב הַוָּה בְּחָולָם וְאֲדָנִי וְהָוָא מַעַלָּה טְמִינָה
עַי נְפָשָׂו וּשְׁם בְּזָן וְהָזָא מַשְׁפִּיעַ טְמִיד עַי רָחָו וּשְׁם טְהָרָה וּמַזְדוֹגִים
יְחָד עַי טְהָרָה יְאַחֲרָזָנָהִי זֹוֹג זֹוֹן יְדָה וְהָא וְהָא :

ברוך

ברוך יוצרך

יְדָה וַיְדָה יְדָה וַיְדָה
יְדָה אֲוֹהָה אֲוֹהָה יְדָה וַוַּה
יְכּוֹן לְהַבְשִׁיךְ שֶׁפַע אִם בֵּיה
עַם הָאָרֶת הַמְזֻחָין עַסְטַבְל
שְׁעוּלִים בְּרוּךְ לְזָוָא דְּעִשָּׂה
הַתְּחִתּוֹנָה וְלְעִשָּׂה דּוֹעָא דָאָצִי
שְׁהָוָא וְדְהָיוֹה הַכּוֹלָלָה

יְהָוָה יְדָה וְהָא וְהָא

[א] אהָה כָּל הַכּוֹפֶה בְּבָרוּךְ יְעַקְּבָה הִיא מְהַאֲרוֹן אֶבֶל בְּקָצֶל
כְּ שֶׁפַע אִם בֵּיה בּוֹזָן וּבָאוּרָא דָאָצִילּוֹת וּבָאָבִיּוּ דְּעִשָּׂה וְחַבּוֹר
זֹוֹן וְהָה וְאָוֹרָא יְהָה וּכְן בְּבָרוּךְ יְעַקְּבָה בְּיַה וּמִ בְּיַצְוֹרָה וּבְרִיאָה
יְעוֹרָשׁ וְרַעַת מָוָהָר שְׁרָה יְצָזָה יְשִׁישׁ לְכּוֹן מִסְרָה נְפָשָׂו וּבְיַ
וְהַמְשִׁבָּת שֶׁפַע אִם לְפָרָצּוֹפִים הַנּוֹלִיל וּכְדָר מָוָהָרָא עַנְתָּבָי יְצָזָה
שְׁצִירָךְ לְכּוֹן כָּל סִדר שְׁכָתוֹב כָּאן הָאִיא לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע אִם בְּסִתְמָן
כְּיָא בְּסִדר הָנוֹי עַי הַתְּלִבְשָׁוֹת עַבְדָּה, וְגַלְעַד שָׁאוֹן חִילּוֹק כּוֹה מְהַקְצָר
לְהַאֲרוֹן רָק שָׁבָא בְּקָצֶר וְלֹא צִירָוּ הַמְזֻחָין אִיךְ כְּיָע מְדוֹן דְּהָ
הָוָא הַסְּפָר הַגְּבוּן וְלֹעֲתָה הַנְּחוֹן מֵצִי לְכּוֹן בְּקָצֶר יְאַש אַתְּס וְהַיְעָא.

ה

ברוך בוראך

יוד הַיְוֹהָה יְהִי יְהֹוָה
יְהֹוָה אֶאָה אֶיְהָה יְהֹוָה וְהָה
יְבּוּן לְהַטְשֵׁיךְ שְׁפָעָאִים בֵּיהָ
עַם הָאָרֶת הַמּוֹחִין עַסְטַמְבָּב
הַעֲלוּמִים בְּרוּךְ לְאִמְתָּא דְּעִשָּׂה
הַתְּחִתּוֹנָה וְלְעִשָּׂה דּוֹעַא דְּאַצְילָוּ

שְׁהָיָה תְּ רֹהִיָּה הַכְּלִילָה
אַהֲנָה יְהִי יְהֹוָה יְהִי

יְבּוּן

(א) ברוך קונך

יְהִי יְהֹוָה יְהִי יְהֹוָה
יְהֹוָה אֶאָה אֶיְהָה יְהֹוָה וְהָה
יְבּוּן לְהַטְשֵׁיךְ שְׁפָעָאִים בֵּיהָ
עַם הָאָרֶת הַמּוֹחִין עַסְטַמְבָּב
הַעֲלוּמִים בְּרוּךְ לְאִמְתָּא דְּעִשָּׂה
הַתְּחִתּוֹנָה וְלְעִשָּׂה דּוֹעַא דְּאַצְילָוּ
שְׁהָיָה יְדֹהָה הַכְּלִילָה

נְהֻנָּה יְהִי יְהֹוָה יְהִי

[א] מה שיש לדרכך כאן שלא נקט כסדר לא טליתה
לטטה ולא מלטטה לטulta קצר יש ליישב עפי מ"ש התורה
דקמ"ג סע"א וויל מש"ב בברוך יוצרך ועוישך יווג זוין ובברוך
קוניך ובבראיך יווג או"א שבתחלתה אנו ממשיכין טוין דארא שהם
נ"ר לוין דזוין שהוא חי ניר ואח"ב מנשמה היה דאו"א לנשמה
חיה זוין ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עוישך אך אבתי
סדרו עיב"א מלטטה לטulta ולזה יש ליישב עפי מה שביאר
הרבי בטבורי"ש בדורosh ברה"ל ר"ס רעד' וויל שהכוונה היה שתתברך
יצירה משפע א"ס ביה כדי שתתברך היוצרה לעשיה וזהו ברוך
עוישך וכשיתחבר ו' עם ה' תראה שהוא ישראל שיכנס לירושלים
תראה אויבך קוניך שהוא האצלות תברך לבראה וזהו ברוך
בוראיך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלטעללה עי'
שיתחברו יצירה בעשיה והם מעליים מ"ן לבראה וכשייש מ"ן לעולם
הבריאה אויב התהבר עמה האצלות והוא נ"כ בזוין ובאו"א האצלות
עצמו והצירוף של התהברות הנ"ז הוא זה"ה ע"כ וכ"כ באורך
וא"כ צוריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"ב ה"ב
ולא

ויבונן לטפור עצמו על קידוש ה' ולקיים התורה והמצוות להעלות
חיה ונשמה שלו לטיד ולטן לאורא דעשה התהנתנה
ודעשה דאצילות לעורם ליווג ע"ז ע"ב וסיג ויבון לוזונג אורא
הנו' ואיטה מעלה מין ע"ז נשתחו וע"ז סיג ואבא משפייע טיד
ע"ז חיה שלו וע"ז ע"ב וטודוגנים יחר זיוגנא ויוחודה שלום ע"ז ע"ב

אינה תיננה יווג א/or יוד hei וו hei :

ואז חורין וועלין העולמות לטקוטן הראשון ונם אנחנו שהוא
טחצוב הנשומות עולמים ומלבושים הספריות ואו גם הקליפות
רוצים להתחזו במחצוב הנשומות ולעלות עמם ואו יוצא שלhabba
אשר מה' גבורות הפטומים בזרוע ה' וטבה בהם וטפילה וטבתלים :

בשם שאנחנו מרכדים בגנדייך וידلغ שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית הח'ן דבי'ע דעשה להלביש הח'ן דבי'ע
[א] דיזירה וח'ן דיעקב ורחל דאצילות דעשה דז'ן
דאצילות להלביש הח'ן דיעקב ורחל דאצילות דיזירה דז'ן
דאצילות :

דילוג

ולא כט"ש באיגרות הרמן סי' י"ד רטטהברא להעלות אב"ע
טלאטה לטעללה שוה בשיטת החכרים בפע"ח ש"יט פ"ג ועיין
להגאון חיר"א במחבר סי' ה"ב אותן נ' שהביא מ"ש אונגה"ר וכו'
ששמע טפה קדוש מהר"ת נ' עטאר שהיה אומר ברוך יעקב וכ"כ
מהרנץ במצת שיטורים שעיקר הנוסחה ברוך יעקב ופירשה עד'
הפסוד פ"י נאה וכו' דאין לשנות יעוש וכ"כ בטור סי' ו' אותן
פקיח יעוש ושלוי'ב.

[א] בסידוד הארץ בני דילוגים אלו כי יכון להעלות הח'ן
בנ'ה דת' דאבי'ע דעשה להלביש הח'ן בנ'ה דת' דאבי'ע
דיזירה וח'ן בנ'ה דת' דיעקב ורחל שבנה'ו דעשה דז'ן דאצילות
לח'ן בנ'ה דת' דחנ'ת ע"ב ועיין לעיל מ"ש בהקדמה עז' והיע'א.

דילוג ב', כנגד עלייה בג'ח רבי"ע דעשה להלביש בג'ח רבי"ע
דיזירה ובג'ח ריעקב ורחל רצילות דעשה דווין
דצילות להלביש בג'ח ריעקב ורחל רצילות דיזירה דווין
רצילות :

דילוג ג', כנגד עלייה דתאי רבי"ע דעשה להלביש דתאי רבי"ע
דיזירה ורתאי ריעקב ורחל רצילות דעשה דווין
דצילה להלביש דתאי ריעקב ורחל רצילות דיזירה דווין
רצילות :

ואין אנחנו יכולים לנגע בכך כך אם ירמדו אחרים
בננהנו להזיקנו להתחאו בנו ולעלות עטנו לא יובלו
לינע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שם רושב:
תפל עליהם אימתה ופחד שלכתה אש טחטה נבורות
בנהול ורועל יכוון להziel פרצוף נוק רזיא המפשטה בכ"ע
דעשה מהקליפות ירמו באבן : באבן ידטו ורועל בגדרול
ופחד אימתה עליהם תפל :

יכוון להשליך הקליפה על צרינו ואיבינו:

[א] סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אתה יוד הי וו הי יוד הי ואו הי
אתם יהָה אַתֶּה אֱלֹהִים יוד hei אלף hei יוד hei
יתוה אֲתָּה אֱלֹהִים יתוה יוד הא ואהא יוד התהו הה
יתקה יתקה אֲפַהָא יוד הא אֲפַהָה יוד התה
יכוון

[א] העלה לקורא כי בונה זו דעשה שיוכה בגין ס"ט
הקדוטין ברף לי ע"ב ובכאן יכוון בחלק היצירה הנחוב שם בגין
ס"ט ושליב.

אור

הלבנה

לו

יבואן להמשיך הארת הטוחין והנרכחין והם הווות ואהיה המנקרות דכחבי' והמ מוחין נרכחין דבראים פניטיים דיים דעשה שהוא נרכח' דרכ' דנפש לחח'ן בנה' רתאי דכחבי' דברים פניטיים רתאי' עשי' התחתונה ולעשי' דאצ'י שהוא

ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אהיה אהיה יוד הי וו הי יוד הי ואו הי יהוה יהוה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אהיה אהיה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה יהוה יהוה אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה יבואן להמשיך הארת הטוחין והנרכחין והם הווות ואהיה המנקרות דחנתי' שם נרכח' דרוח דעתך עם חלקי הטוחין שבתbam להח'ן בנה' רתאי דרכ'ם דברים אמצעיים רתאי' עשי' התחתינה ולעשי' דאצ'י שהוא ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אהיה אהיה יוד הי וו הי יוד הי ואו הי יהוה יהוה אלף הי יוד hei אלף hei יוד hei אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה יהוה יהוה אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

אהיה

יהנה

יבואן להמשיך הארת הטוחין והנרכחין והם הווות ואהיה המנקרות דנהיים שם נרכח' דעתך לחח'ן בנה' רתאי דנהיים דברים חיצוניים רתאי' עשי' הרחרוגנה ולעשי' דאצלות שהוא

ה יוד הה וו הה אל אדני

אחים

לה

אור

הלבנה

אח'כ יכין להתפלל להחריר השבעה ששבוע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא איתא לחדורוג אויא
ואצילות בבריה וויזונא שליט דפנימיות עד שיבננו ישראל שהוא
דא בירושלים של טטה שתיא נוקי לחדורוג זוין ויצירה געשה
ויזונא שליט דפנימיות ושיתברבי כל הפרצוטים והעלומות משפט
אם ביה שירפהש ביהם ואו יודרונו וויזעאו נשנות חדשות !

ברוך עוזך

יוד הי וויה הי יוד הי וויה הי
יוד הא או הא יוד הוה וויה
ויבזין להמשיך שפע אים ביה
עם הארת הטוחין עסטיב
העלומים ברוך לנוק'דו'א ריצ'ר'
ויצירה דזיא רצילות שהוא

ה אדרני יוד הוה וויה
ויבזין לטספור עצמו פטיתה על קיום התורה והמצוות ולהעבות
הונטו ונפשו לויין ריצירה התחתינה וריצירה דזיא רצילות
ויבזין לעורחות אל הויזג עי טיה ובין נעי רוחו ונפשו ויבזין
לויזג זיין הנוי ויבזין בשילוב. היה בחולם ואדרני והוא טעה טין
עי נפשו ושם בין והויא משפייע טיד עי רוחו ושם טיה וטודונים
יחד עי מיה יאלחדונלי וויזן יוד הא ואו הא

ברוך בוראך

יוד הי וויה הי יוד הי וויה
יוד הא או הא יוד הוה וויה
ויבזין להמשיך שפע אים ביה
עם

ברוך יוצרך

יוד הי וויה הי יוד הי וויה הי
יוד הא או הא יוד הוה וויה
ויבזין להמשיך שפע אים ביה
עת הארת הטוחין עסטיב
העלומים ברוך לו'א ריצירה
ויצירה דזיא רצילות שהוא
ו יתולה יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הי וויה הי יוד הי וויה
יוד הא או הא יוד הוה וויה
ויבזין להמשיך שפע אים ביה

אור

הלבנה

לט

עם הארחת הטוחין עספ"ב
העלויים ברוך לאיטה דיצירה
ליישרה דוא"א דאצילותות שהיא
ה ת אֲתִיתָ יְדָה וַיֹּוּהָי

עם הארחת הטוחין עספ"ב
שעלויים ברוך לאבא דיצירתה
ליישרה דוא"א דאצילותות שהיא
י יְהֻבָּה יְדָה וַיֹּוּהָי

ויבונן לטסוד עצמו על קידוש ה' ולקיים התורה והמצוות להעלות
חיה. ונשמה שלו למד ולטין לאירא דיצירה התהנתנה
ודיצירה דאצילותות לעורם לווג ע"ב וסיג ויבונן לווג אוי"א
הנו" ואיטה טעלה ט"ז ע"י נשתחו וע"י ס"ג ואבא טשפיע פ"ד
ע"י היה שלו וע"י ע"ב ומורוגנים יתר עוגנא ויחודה שליטים
ע"י ע"ב !

אֱלֹהִים נֹזֵבֶת יוֹנָה אָוֹיָא יְדָה וַיֹּוּהָי

וזאו חורין וועלויים העולמות למקומם הראשון ונט' אנחנו שהוא
מחצב הנשנות עולאים ומלבושים הספריות ואו נס הקלייפות
רוצים להתחזו במחצב הנשנות ולעלות. עתהם ואו יוצא שלhabbat
אשר טה' גבורות הסחוותים בזורע ה' ומכה בהם וטפחים וטהבטים !

כְּשֵׁם שָׁאַנְחָנוּ מְרַקְרִים בְּגַנְדרִיךְ וַיְדַלֵּן פָּלָטָה דַּיּוֹלָגִים

דיולוג א [א] כנדר עלייה הח'ן דב"ע דיצירה להלביש הח'ן
רב"ע דבריה וח'ן דיעקב ורח'ל דאצילותות
דיצירה דוא"ז דאצילותות פהלביש הח'ן דיעקב ורח'ל דאצילותות דבריה
דו"ן דאצילותות

דיולוג

[א] בסידור הארון בנו דיולוגים כי יכוון להעלות הח'ן
בניה רתאי דאבי"ע דעשה ודיצירה להלביש הח'ן בגיה-זדהי
דאבי"ע דבריה וח'ן בניה רתאי דיעקב ורח'ל שבנהי דיצירה
דו"ן דאצילותות לח'ן בניה רתאי דחנינה ועין לעיל בהקדטה
מיש בוה והיע"א.

דילוג ב כנגד עלויות בניה דברי'ע דיזירה להלביש בניה דברי'ע דבריאה ובניה דיעקב ורחל דעתיות דיזירה דוין דעתיות להלביש בניה דיעקב ורחל דעתיות דבריאה דוין דעתיות

דילוג ג כנגד עלית רת' דברי'ע דיזירה להלביש רת' [א] דברי'ע דבריאה ורתה' דיעקב ורחל דעתיות דיזירה דוין דעתיות להלביש רת' דיעקב ורחל דעתיות דבריאה דוין דעתיות

ואין אנחנו יכולים ליגע ביך כד אם ירכדו אחרים בוגדנו להזיכנו להתחוו בנו ולעלות עטנו לא יובלנו ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם חפול עליהם אימתה ופחד שלבתה אש מחרשה גבורות בגודל זרעך יכוין להציל פרצבי ניק דז'א הטהפשטים בכ"ע דיזירה טהקליפות ידמו כאבן : כאבן ידמו זרעך בגודל ופחד אימתה עליהם תיפול יכוין להשליך הקליפות על צרני ואוביינו

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אהיך יוד hei וו hei יוד hei ואו hei אהיה ייחיך אהיה אף היוד hei אף hei יוד hei יהות אהיהם אהיהם יהות יוד הא ואו hei יוד הה הו הה יהה יתְהִים יבוין

[א] אלה הטעם שכבי'ע אנו מעליין כי'ע דוין וריעו'ר בכלם ובazzi דיעו'ר דוקא כי' עז' התו'ה ברדו ע"ב וויל מפני שביע'ם הם עלמא דנק' מעליין אפילו כי'ע דוין אבל באז'י אני מעליין אזי' דיעו'ר דוקא שם בחינה נוק' עכ'ל והיע'א.

יבין להמשיך הארת המוחין והנרכחי והם הווות ואהיה המנקודות דבחביד והם טוחין ונרכחי דכלים פניטיים דיים דבריאה שהוא נרכחי דנחה דנסטה לחחן בגה רתאי דבחביד דכלים פניטיים דה'פ בריאה התהונת ובריאה דעתיות שהוא ה

יוד ה'יו ואו ה' אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אהיה אהיה יוד ה'יו ה'י יוד ה'י ואו ה'י
יהוה יהוה אלף ה'י יוד ה'י אלף ה'י יוד ה'י
אליה אהיה יוד ה'א ואו ה'א יוד ה'ה וו ה'ה
יהוה יהוה אלף ה'א יוד ה'א אלף ה'ה יוד ה'ה
יבין להמשיך הארת המוחין והנרכחי והם הווות ואהיה המנקודות דחגית שהט נרכחי דרואה דנסטה עם חלקי המוחין שביהם לחחן בגה רתאי דחגית דכלים אמצעיים דה'פ בריאה התהונת ובריאה דעתיות שהוא ה

יוד ה'יו ואו ה' אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אהיה אהיה יוד ה'יו ה'י יוד ה'י ואו ה'י
יהוה יהוה אלף ה'י יוד ה'י אלף ה'י יוד ה'י
אהויה אהויה יוד ה'א ואו ה'א יוד ה'ה וו ה'ה
יהויה יהויה אלף ה'א יוד ה'ה יוד ה'ה
אהיה
יהוה :

יבין להמשיך הארת המוחין והנרכחי והם הווות ואהיה המנקודות דנהים והם מוחין ונרכחי דכלים חיזוניים דיים דבריאה נרכחי דנפש דנסטה לחחן בגה רתאי דנהיים דכלים חיזוניים

רהי'פ בראיה התחתונה וכרייה דעת'לות שהוא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

אח'כ יכוין להתפלל להתר שבועה שנשבע הקב'ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא איתא להודו
או' ואצלות בריה וונגן שלים דפנימיות עד שיכנסו ישראל
שהוא זיא בירושלים של טטה, שהוא נocket להודו זון ויוצרה
בעשיה וונגן שלים דפנימיות ושיחברנו כל הפרצופים והועלות
פשפע אים ביה שיתפשט בהם ואו ירוונו וווציאו נשנות חרשות.

ברוך שעושך

יוד הי וו הי יוד הי ואו הי
יוד הא או הא יוד הה וו הה
יכוין להטשיך שפע אים ביה
עם הארתה המוחין עסט'יב
שגבנט'ברו'ץ לנוק'דו'א דבריא'
ולבריה דזיא דאצלות שהוא
ה אדני יוד הה וו הה

ברוך יווצרך

יוד הי וו הי יוד הי ואו הי
יוד הא או הא יוד הה וו הה
יכוין להטשיך שפע אים ביה
עם הארתה המוחין עסט'יב
הועלם ברוך לזיא דבריה
ולבריה דזיא דאצלות שהוא
ו יהוזה יוד הא ואו הא

ויכוין לטספור עצמו לטיטה על קיום התורה והמצוות ולהעלות
רוחו ונפשו לזון דבריה התחתונה ולבריה דזיא דאציז
ויכוין לעורם אל הוווג עז' טיה ובין עז' רוחו ונפשו ויכוין
לזון זון הנז' ויכוין בשילוב היה בחולם ואדני והוא מעלה טין
עז' נפשו ושם בז' והזיא משפי' מיר עז' רוחו ושם טיה וטזרוונים
יחדר עז' טיה.

יאחדןהי זון זון יוד הא ואו הא

ברוך

אור

הלבנה

מן

ברוך בוראך

יוד ה' יוו ה' יוד ה' יוא ה'
 יוד הא ואהא יוד הה וו ה'
 יכזין לדטשיך שפע א'ס כ'ה
 עם הארת המוחין עפט'ב
 שעולים ברוך לאיטה דבריה
 ולבריה דז'יא דאצילות שהוא

ה אהבה יוד ה' יוא ה'

ויכזין לטספור עצמו על קדושת שמו יתברך ולקיים התורה
 והמצוות ולהעלות חייה ונשמה שלו לטיר ולטין לאירא
 דבריה. התהוננה ורבריה דאצילות לעורדים ליווגן ע"ב ומ"ג
 ויכזין ליווגן או"א הנ"ז ואיטה טעה מ"ז ע"ז ידי נשמהו וע"ז ס"ג
 وابא משפייע ט"ז ע"ז היה שלו וע"ז ע"ב ומורוגנים יחד זווגנא
 ויחורא שליטים ע"ז ע"ב

אהיהוּת יוֹג אָרֵא יְדָה יְוָה

ואז חזרין וועלם העולמות למקומם הראשון ונגמ אנחנו שהוא
 מחצוב הנשות עולמים ומלבושים הספירות ואו נס הקליפות
 רוצים להתחזו במחצוב הנשות ולעלות עטיהם ואו יוצא שלhalbת
 אש מה' גבורות הסתוםים בזורע ה' ומכה בהם וטפחים וטבתלים

בשם שאנחנו מרכדים בנגידך וידן שלשה דילוגים
דילוג א בנגד עלייה חז'ן רבי"ע דבריה להלביש חז'ן דבי"ע
דאצילות וח'ן דיעקב ורחל דאצילות דבריה דז'יא
דאצ'י להלביש חז'ן [א] דיעקב ורחל דאצילות דז'יא דאצ'י
דילוג

[א] בסידור הארון כי'כ יכזין להעלות חז'ן בניה דתאי דאבי"ע
 דעשה ודיצורה ורבריה להלביש חז'ן בניה דתאי דאבי"ע דאצילות
 וח'ן בניה דתאי דיעקב ורחל שבנהתי דבריה דז'יא דאצילות
 להכח'ן בניה דתאי דחגנית ועין לעיל בהקרמה מיש ע"ז והיע"א

ברוך קונך

יוד ה' יוי ה' יוד ה' יוא ה'
 יוד הא ואהא יוד הה וו ה'
 יכזין להטשיך שפע א'ס כ'ה
 עם הארת המוחין עפט'ב
 העולמים ברוך לאיטה דבריה
 ולבריה דז'יא דאצילות שהוא

י יחות יוד ה' יוו ה'

ויכזין לטספור עצמו על קדושת שמו יתברך ולקיים התורה
 והמצוות ולהעלות חייה ונשמה שלו לטיר ולטין לאירא
 דבריה. התהוננה ורבריה דאצילות לעורדים ליווגן ע"ב ומ"ג
 ויכזין ליווגן או"א הנ"ז ואיטה טעה מ"ז ע"ז ידי נשמהו וע"ז ס"ג
 وابא משפייע ט"ז ע"ז היה שלו וע"ז ע"ב ומורוגנים יחד זווגנא
 ויחורא שליטים ע"ז ע"ב

דילוג ב כנרג עלייה בניה דב"ע דבריה להלביש בניה דב"ע דאצילותות ובניה דיעקב ורחל דאצילותות דבריה דזין דאצילותות להלביש בניה דיעקב ורחל דאצ"י דזין דאצילותות. דילוג ג' כנרג עלייה דתאי דב"ע דבריה להפבייש דתאי דב"ע דאצילהות ודתאי דיעקב ורחל דאצ"י דאצילותות דבריה דזין דאצ"י להלביש דתאי דיעקב ורחל דאצ"י דאצילותות דזין דאצילותות. ואין אנחנו יכולים ליגע ביך אך אם יركדו אחרים כננדנו להזימנו להתחוו בנו וועלות עטנו לא יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שם רושם תפלול עליהם אימתה ופחד שלחת אש מחתשה נברות בגודל זרועך יכין להציג פרצפי נוק' דזיא התפשטים בכ"ע דבריה טהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגודל ופחד אימתה עליהם תיפול יכין להמשיך הקלי על צרינו ואיבינו דוד מלך ישראל היא הטלכות דב"ע דעשה ההתחונה ועשה דאצילותות להעלותה לנו כלי היסוד הנקרה חוי נ' כלי היה דזיא

יד' הא ואו הא י' יה יהו יהוה י' יהוה ג' כלי יסוד דזיא יאהדונדי שין שין דלה שין דלה יוד שין דלת יוד

ונם להעלותה להלביש לנו כל' התפארת הנקרה ומפניים דוד מלך ישראל היא הטלכות דב"ע דיצירה' ההתחונה וריצירה' דאצילותות להעלותה לנו כלי היסוד הנקרה חוי ונם להעלותה לנו כל' ההפארת הנקרה ומפניים

אור

הלבנה

מה

דוד מלך ישראל היא הטלבות דברי' ע דבריאת התחתונה
ובבריאת דאצילותות להעלotta פנ' כל' היסוד הנקרא חי' וגם
להעלotta להלביש לנו כי התפארת הנקרא ושיים דור מלך
חי' וקיומ' ר' תיבות אלו יעלו בני' רפ'ח בנויל ר' בוטן שיבטנו
הקל' טן העולם או' הטלבות דאצילותות היא תשאר תмир למעלה
באצילותות ונתק' חי' וקיומ' ולא יהיה צורך לברר טרפה' ניצען
הנתונים תוך הקלי' ואו תקרה הטלבות דוד מלך חי' וקיומ'
שהוא בני' רפ'ח להורות שכבך נבררו כל הרפה' שהוא בני' ע.

[א] אף למד אלף למד

יוד' הי' ואו הי' יוד' הי' ואו הי'
יוד' הי' ואו הי'

אָף יְהִדּוֹנֶתֶן תַּיהֲדוֹא כְּבָה דָנוֹק'

אף למד אלף למד

יוד' הי' ואו הי' יוד' הי' ואו ה'
יוד' הי' ואו הי'

מִאָהָדוֹנֶתֶן יְסֻוד דֵוַי אָדוֹעַ דָנוֹק'

אלף למד אלף למד

יוד' הי' ואו הי' יוד' הי' ואו הי'
יוד' הי' ואו הי'

וְאָהָדוֹנֶתֶן אֹור שְׁבִין נְוִיָה דָזָא
יוד' הא ואו הא יוד' הא ואו הא

ויאמר

אמְנוּ בַּעֲקָבוֹתָל דָאַצְילָות
ראבי' ע דעשיה

אמְנוּ בַּעֲקָבָ וּרְתָלָל דָאַצְילָות
ראבי' ע דיצירה

אמְנוּ בַּעֲקָבָ וּרְתָלָל דָאַצְילָות
ראבי' ע דבריאת

ויא ניפ' נסוי

[נצח נצח נצח]

סללה סלה סלה

[ועדר ועד ועד]

[א] עיין לעיל עטו'ר ט'ו' בסדר כונת אמן מהרש"ש ול'

ובשער חכונות הנדי'ט דף ט'ב ע'א והבין :

ויאמר שבעה פעמים פ' לב טהור וכוי יוכין כנدر כחכיד חנית
 כתה לב-טהר ברא לי אלhim ורוח נכון חדש בקרבי
 חכטה לב טהור ברא לי אלhim ורוח נכון חדש בקרבי
 בינה לב טהור ברא לי אלhim ורוח נכון חדש בקרבי
 דעת לב טהור ברא לי אלhim ורוח נכון חדש בקרבי
 חכבר לב טהור ברא לי אלhim ורוח נכון חדש בקרבי
 נבורה לב טהור ברא לי אלhim ורוח נכון חדש בקרבי
 ה檠ה לב טהור ברא לי אלhim ורוח נכון חדש בקרבי
 שיר גמעלות אשא עיני אל ההרים מאיין יבווע עורי : עורי טעם
 יהואַדְנֵךְ יהודוניה עושה שמיים וארץ : אל יתן ליטוט רגליך
 אל זוגם שומרייך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהואַדְנֵךְ
 יהודוניה שומרייך יהואַדְנֵךְ יהודוניה צלך על יד יטיניך : יומם
 השמש לא יכבה וירוח בלילה : יהואַדְנֵךְ יהודוניה ישטרך טכל רע
 ישטריך את נפשך : יהואַדְנֵךְ יהודוניה ישטריך צאתך ובוואר מעתה
 ועד עולם :

הלויה הלו אל בקדשו הלווה ברקיע עוזו : הלווה בנבירותיו
 הלווה כרוב נרוו : הלווה בהקע שופר הלווה בנבל
 וכנוו : הלווה בתוף וטחול הלווה בטנים וועגב : הלווה
 בצלען שמע הלווה בצלען תרואה : כל הנשטה תחליל יה
 הלויה : כהתייה

חנא דבי רבוי ישמעאל אלמליא לא זבו בני ישראל
 אלא להכabil בני אביהם שבשבמיים פעם
 אחת בחדש דיים אמר אבי הילכך נימרינחו
 מעומד : רבי דנניה וכוי יואמרו קרייש על ישראל
 ויכוין בקרייש שאחר ברהיל ע"ב וע"ב והוא קרייש ראהר
 נפיא וראהר קרייאת בית ודורות עטירה ואחריה דטנהה
 וערביתה כנורע :

בתב הרכינה בספה'יק עלי נחר אות ליו על מיש בע"ח ש' פ"ח
 פ"ח שסוד הקדריש שעולה כל העשיה ביצירה והיצירה
 בבריה אין עולה רק פנימיות של הנשמה יועיש סוד הנשימות
 אלו שעולים הם ביב"ע דאצ'י המתלבשים בביב"ע התחתונים שבולם
 בכלליהם עולים לאצ'י אבל ביב"ע התחתונים אינם עולים כי
 ניר רעלום התחתון בנח"י רעלום העליון ממנו וכיו' ולטודע אני
 צריך דאף דמטבע וסדר כל הקדרישים בשווה ואני מחולקים אלא
 כמלוי השמות רעטמ"כ בדבר זה יש הפרש ביניהם בין הקדרישים
 דקורם העטירה ובין הקדרישים לאחר העמידה, והוא רהמשבה
 שטפסיכין המוחין דאבא עיי התיבות ודאיתא עיי האותיות
 בקדושים שקדום העמידה הוא לביב"ע דאצ'י המלווהים בביב"ע
 התחתונים ולביב"ע התחתונים. אבל בקדושים שאחר העמידה
 שכבר ביב"ע דאצ'י הם עומדים בגבול האצ'י ואני יורדין [טמ"ש
 בשחכ'יו רטמ"ט ע"ב צריך שתדע כי אין העולמות יורדין אלא עד
 שאומרים עליינו לשבח יעוש טבואר בטמ"ש אך טמ"ש בדטו' ע"ב
 ואחר הויוגן אנו צריכין לחזור להעלות העולמות שיקבלו שפע
 וכיו' וכן גבי קדריש ה' כי להעלות העשיה אל היצירה כיועש
 צ"ע קצת רטשטע דבעת הויוגן לא היו בגבול האצ'י ולכן שוב
 צריך להעלותה ויילן עד אחר עליינו לשבח א"כ ההמשכה היה
 לביב"ע דאצ'י העומדים למטה ונם טפשיכין לביב"ע התחתונים
 ע"ב !

מש'כ בקדיש בתיבת ויתקרש לוי א דהיכל ק"ק שם אריך
 ונוק' וישס'ית ובתיות ווישתבח.نبي ניר דהיכל ק' שם
 עתיק ונוק' ואו"א, הבונה הוא שכילות היכל ק"ק הוא כהיב
 וכי' כלול מעשר וידוע דכתיר כולל עתיק ונוק' ואריך ונוק'
 וחו"ב כוללים או"א וישס'ית, א"כ כהיב דכתיר דהיכל ק"ק נקראים
 עתיק ונוק' וכהיב דחו"ב נקראים או"א נמצוא דכח"ב דהיכל ק"ק
 הם עתיק ונוק' ואו"א, והו"ק דכתיר דהיכל ק"ק נקראים אריך ונוק'
 והו"ק דחו"ב נקראים ישס'ית נמצוא שוק' דהיכל ק"ק הם אריך
 ונוק' וישס'ית, וש היכלות התחתונים בכלליהם נקראים זיא וכחיב
 שבחים

שבהם נקראים זיין הנדרלים והויק שביהם נקראים יעקב ורחל
זה פשוט!

משיב בקדיש דהרו בם"ב דאותיות יכוין להעלות ויק וגיר
דעשה דז"א דאי"ר ליצירה הנם שהבחינות הללו עלו
כבר בطنויות ראייה מוקטן להיכל קיק תירץ ע"ז בעלי נهر שם
דטשטע טרברי הרב דטה שעלו אינו אלא בסוד כלות ועכשו
ע"י הקדיש עלייה גטורה. עבריק ולפי"ר יתפרש נ"כ מ"ש בפ"ד
קדום הורו עתה שעלו פנימיות כח"ד דעשה ונעשה חיזונית
יעו"ש דהgem שעלו באשה ריח ניחח ולא עתה הבונה הוא עתה
שכבר עלו והיינו בסוד כלות יעכשו גטרא עלייתן ובצעון זה כתוב
בפ"ד שבח נבי לא אשר שבת כי עתה גטרא ליכנס היפ' בינה
דו"א וכ"ז דהלא תשלים בניתן בנטמת אלא דר"ל עתה שכבר
גטמו לנו והיעב"א

מש"ב בקדיש דהרו שהוא דעשה שבב' מ"ב דס"ג הם מוחין
דאבא והב' ט"ב דט"ה הם מוחין דאי"מ יש להבין דהיבן
מצינו בן דכל' שבידינו אבא ע"ב ואימא ס"ג ומ"ה הוא ז"א
והנלו"ד עפ"י מ"ש בע"ח שער העקורים פ"ב מ"ב זוויל ע"ב הוא
בchner יויש בו אריך ונוק' וכן ס"ג בחכמה או"א וכן מ"ה ישס"ת
וכן ב"ז זיין וכ"ז ע"כ וב"כ בפ"א טשער טנט"א ועיין במפרשים
שיישבו ע"ז דהכא אירוי בהעלם ובשורש אבל גילוים אינו בן
ועיין באשל' עלי אוץ"ח אותן א' שב' דהפרצופים עצמותם העקרית
הוא בן אך השתה נקרא אבא ע"ב על שם שטקבול המוחין מבתר
שהוא ע"ב ואימא נקראת ס"ג ע"ש שטקבול מוחין מאבא שהוא
ס"ג, זוויא נקרא מ"ה ע"ש שטקבול המוחין מאימא שהוא מ"ה
יעו"ש וא"כ בקדיש אפשר לפרש נבי הורו דקי"ט לאבא ס"ג
ולאי"מ מ"ה היינו לנבי שמותם העקריים וככלפי שורשם שנקרו
טמש בן בטבואר בעיה וראיתי בוה להתו"ח דקי"ט ע"ב זוויל מ"ש
בקדיש דעשה שבב' ט"ב דס"ג הם סוד מוחין דאבא וכ"ז טמוני
נלטר שאימא ר"ל הפרטוף הסטוק לו ואבא ר"ל הפרצוף היותר
רחוק ממנו שהרי קרא לבחינת מ"ה איתא והס"ג קראו בשם
אבא ע"כ והיעב"א.

משיב, בתיבת רباء היה אהיה אדני אלקים, ועם כלות ד' והכול בנטט' באיד' אותיות רباء שאו נקראת הנוק' באיד' כט'ש בפנים. לא ידעתי טעטו בוה' מה לא נקח כט'ש בשחבי' דט'ו עד' שיכוין ברבא סור היה אלהים היה אדני, שעולים רباء אותיות באיד' והענין שהטיחין מלובשי' בנח' ראימא שהיה אהיה וכאשר יוצאן לכנים בנוק' רז'א הנקראת אדני מתחברים ב' שמות אהיה ואדני ונעים אלהים והז'א הוא שם היה הרי לך בהריא און עז' שם אדני ואהיה נעשים היה אלהים היה אדני עכ'ל ולפיז' לא נצורך לצוף ד' אותיות והכול בנט'ש בס' וראיתי להרנ'ה בעלי נהר אותן ליז' שבתך לרדך בוה' דלמה שינה מט'ש בדבריו הרב ואעפ'ו' שניהם אמרת מט' נימט' רבעיד' הם רומיים בהויה אלהים היה אדני כאטור עכ'ד וצל'ע והיעב'א!

עוד ב' הרנ'ה שם דבמלת' יהא שנרומים מוחין דקטנות דאלחים טלא אינו כתוב ברעת רק אלדים ראלפין א' ועריך פעריך ב' שמות אלהים האחד בציור האלף יורי והשני בציור האלף יוד' וכי' בדברי הרב, והריש' השפיא בן במווחין דקטנות דט'ק דט'ט [ובחריש דט'ו ע"ד] ובקדיש עצמו לא כתבו, וברחית המוחין דקטנות בכרכת אבות כתוב בסידור נ'ב ד' אלהים מלאים בנז' עיין בפ' משער מוחין דקטנות מה שנסתפק בוה' מהרץ'ו [עיין מבו'ש שה' ח'ב פ' דקב'ה ע'א ש'ב' בודאי שצעריך שהי' ב' אלהים ברעת והם במלוי אלף' הא' בציור יורי והב' בציור יוד' יעוש'] ועיין בשחבי' ברוש ו' דפסח שביב' בפירוש עבד'יק!

מט'ש ביהא שנית' וכו' יבון בכ'ח להטשיך נשמה, טבואר שצורך לוטר לעלמי بلا ואו שעיז'ו יעל'ו ב'ח' אותיות, ואין להוסיף עז' וב'כ טהרשו' הייד בהנחות שהכ'ו' דידי' עז' וכן הנוסח בכל סידורי הריש' ובס' הש'צ' רפ'א עז' והחיד'א בקשר גורל ס'ח' אותן ט'ז ובחסיל למורה'א פאפו סי' נ'ה אותן ד'ז ותרי'ה

במה'ק בן איש חי פ' וייחי סי'א זוז'פ'!

גם מט'ש עז' בכ'ח צ'ל מן כל בשתי תיבות שעיז'ו יהו בכ'ח תיבות עד בעלתא ולא כמי שרצה לפקפק בוה' וכבר שאל'ו עז' חכמי המערב מהריש' [הויר' בנח' דלא' סע'ב שאלה ס'ב] והשוו' 2

והשיב שצ'יל טן כל בשתי היבות כטיש בנה"ש דב' רעד וככ' בשץ וחתול ובאי' שם וכן העלה הריה' בהשובות רב פעלים חיב' אי' סיג' ייעיש!

ובתוב שהחכז' רעד סעד יש כי' אוחיות טן יהא שטיה עד בעלמא והוא בחינה כי' דטילוי המלו'ו ולכון צריך לענות אמר פעם ג' וג' אטנים אליו זוית אמר ישיר, ואט העונה טסיטים לוטר עד דאמירן בעלמא, קורם שיאמר החון שטיה דקבה' צריך לענות כאן פעם אחרת אמר באופן שיהיו ה' אטנים עכ'ל, מבואר טוה דאם לא סיימ העונה עד בעלמא לא יענה אמר בנויות וזה שאמר דאם העונה טסיטים קודם שיאמר החון שטיה דקבה' צריך לענות הא לא הכוי לא יפסיק כיון שלא סיימ גנס טבואר שצריך לענות טאטן עד בעלמא לא פחות ולא יותר דטשוויה קאמיר דאם העונה וכו' וככ' בשץ דיט ע"ד סכ'ב ובסה'ק בא' פ' שפטות וכו' שכן הוכיח בספר מקבצאל זה עיקר יעיש וכן נהגין בקי' בית אל ובשאר קי' זופ!

כונה אטן דקורייש מהרשיש ולה'ה

אלף למד אלף למד

יוד hei ואו hei יוד hei ואו hei יוד hei ואו hei

א אידהנוייה הטערת דזיא וכתר דנווקבא

אלף למד אלף למד

יוד hei ואו hei יוד hei ואו hei יוד hei ואו hei

מ אידהנוייה סוד דזיא ורעת דנווקבא

אלף למד אלף למד

יוד hei ואו hei יוד hei ואו hei יוד hei ואו hei

ו אידהנוייה אור שבין נוייה דזיא ונוף דנווקבא

נווקבא דיא

יוד הא ואו הא

כון באמתו שבח וקדוש הזה בלשון תרגום להכנייע הקלוי ולברר מהיכס את יא טיני קדושה שנשארו בהם טו"ט ווין שהט ר'יה ולחברים לאותיות יי"ח שם או"א

ויתקרש

יבואן להטשין ז"כ דניר
דנרכחץ דרותם רטוחין
דיניקה דאבא שם נ' אלהים
טלובשים בנחי ויסוד העורף
הוא שרוי טלא נ' התקרא"ש
לפרצוף נהגי וחנית דחנית
דו"א [שם א"א ונוקי וישסתת
הנקרי ז"א] דריכל קיק דבריא'
דו"א רצוי ובריאה ההחthonה
ניר דנרכחץ דרותם דאבא

אהיה	אהיה
יהוה	יהוה
אהיה אהיה	אהיה יהוה יהוה
אהיה	אהיה יהוה
אהיה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה יהוה
אהיה יהוה יהוה	אהיה יהוה יהוה יהוה
אהיה אלhim נצח הור יBOR	אהיה אלhim אלhim אלhim נצח הור יBOR
שין דלת יוד	אהיה אלף הה יוד תה יBOR
לפר' נהגי וחנית דחנית דו"א דהkick דבריאה דו"א דאצלות ובריאה ההחthonה שפניה	לפנחי וחנית דחנית דו"א דריך דו"א שם בוכו עם האר' הטוי לנוק'

ויתגדר

יבואן להטשין צלים דניר
דנרכחץ דרותם דטוחין
דיניקה דאיטא שם נ' אלהים
טלובשים בנחי דאיטא שם
טילוי לבך דקס"א קמ"ג קנא"א
עם שורשים שהוא אהיה פשוט
לפרצוף נהגי וחנית דחנית
דריך [שם יעקב ורחל הנק' ויק]
דו"א דבריאה והארת הטוחין
טלובשים בחלוף אהיה לנוק':

אהיה	אהיה
יהוה	יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה יהוה יהוה יהוה
אהיה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה יהוה יהוה
אהיה אלhim נצח הור יBOR	אהיה אלף הה יוד תה יBOR
אהיה אלhim אלhim אלhim נצח הור יBOR	אהיה אלף הה יוד תה יBOR

רֶבֶּה

יבזין להמשיך צלם שלם רנפש
דטוחין דעיבור דאבא
שם יה דכל שם אלחים טוחין
דאבא לפרצוף נהגי רוא' [שם]
א"א ונווק' ווישפויות הנק' זא]
דhook'ך דבריה דזוא' דאצלות
ורבריה התחthonה :

רנח'י רנפש

אֲהֵהָ

אמתִהְיָה יְהֹוָה אֲהֵהָ
יבֹּהָה יְהֹוָה

אֲהֵהְיָם אֲהֵהָ
יְהֹוָה יְתַהַּם

אֲהֵהָ אֲהֵהָ
יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲהֵהָ אֲהֵהָ
יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲהֵהָ אֲהֵהָ
יְהֹוָה יְהֹוָה

אוֹהֲיוֹהָוּ אוֹהֲיוֹהָ
יְהֹוֹהָוּ יְהֹוֹהָוּ

אלֹהִים נְצָחָה הוּא
אלֹהִים נְצָחָה הוּא

אלֹהִים
יסוד

לפְרָצּוֹף נָהָיְ רְזָאָה דְהַקְּךָ דְבָרִי
דוֹאָה דָאָזִי וְדְבָרִיה הַתְּחִתּוֹנָה

יבזין

שְׁמִיה

יבזין להמשיך צלם שלם רנפש
דטוחין דעיבור דאיתא
שם יה דכל שם אלהים טוחין
дейיטא לפרצוף נהגי רוא' [שם]
יעוֹרְהַנְקָה זָקָן דְוַאָה דְבָרִיה
דוֹאָה דָאָזִי וְדְבָרִיה הַתְּחִתּוֹנָה
רנח'י רנפש

אֲהֵהָ

יְהֹוָה

אֲהֵהָ אֲהֵהָ
יְהֹוָה יְהֹוָה

אוֹהֲיוֹהָוּ אוֹהֲיוֹהָ
יְהֹוֹהָוּ יְהֹוֹהָ

אלֹהִים נְצָחָה הוּא
אלֹהִים נְצָחָה הוּא

אלֹהִים
יסוד

לפְרָצּוֹף נָהָיְ רְזָאָה דְהַקְּךָ דְבָרִי
דוֹאָה דָאָזִי וְדְבָרִיה הַתְּחִתּוֹנָה

אור

יבין להתקיק הטוחין דעיבור
ורוניקה דאו"א בראשתו
רהיות גנדלות ולחבר כפ' היה
באלדים

יאהלווהים יאהلوוהים
יאהלווהים יאהلوוהים
יאהלווהים יאהלווהים
דיניקה דאבא דעיבור דאבא
יאהלווהים יאהלווהים
יאהלווהים יאהלווהים
יאהלווהים יאהלווהים
דיניקה דאטא דעיבור דאטא

ויבין בכלות ארבעת היות
ישיר הילו להטשיך
צלם רגנחי ריחודה עם טוחין
גנדלות דאבא שם ר' אותיות
רהייה פשות :

רגנחי ריחודה טוחין גנדלות
אהיה

יהוה יְהֹוָה
לפרצוף כתר דזיא [שם א"א
ונוק] וישסית הנק' זיא]
דפק' בריאות דזיא דאצלות
ודבריאת התחתונה
ועינים הקהן **אמן** ויבין
כטיש בעמוד נ'

ובכלות عشر היות מבעלמא עד משיחיה יビון להטשיך צלט
רגנחי ריחודה עם הטוחין גנדלות דאבא שם עשר
אותיות דע"ב לפרטוי חכמה דזיא [שם א"א ונוק] וושסית[
רהייל קיק בריאות דזיא דאצלות ובריאות התחתונה

גם יビון להטשיך ב' צלמי רגנחי
דיחודה ונרגנחי ריחודה עם הטוחין
גנדלות דאטא שם ייד אויהו
דפשוט וטלא דעיב הרטווים בהיבת
די לב' פרצופי כתר וחכמה דזיא
[שם יעיר הנק' זיא] בריאות דזיא
דאצלות ובריאות התחתונה
רגנחי ריחודה **אהיה** לפרטוי כתר

יהוה יְהֹוָה דזיא דזיא
רגנחי ריחודה **אהיה** לפרטוי חכמה
יבנה דזיא דזיא

יוד ה' וו ה'
ויבין

בעלמא די ברא
ברעותיה ניטרא
מלכזתיה ניצמץ
פארקניה ויקרב
משיחיה ישבנו אמן
רגנחי ריחודה דאבא לפרטוי
חכמה דזיא רהייל קיק
אהיה

יבנה

יוד ה' וו ה'

לבנה נג

וַיּוֹכִין להטתק את כלות רטוחין רקטנות דאבא ביד אותו
דע"ב רטוחין רנדות דאבא ובירד אותו דע"ב רטוחין
rndות דאימא להטתק ניב לכלות טוחין רקטנות דאימא
יהוה יוד הי וו הי יהוה יוד הי וו הי
אלhim אלhim אלhim אלhim
דאבא אלhim אלhim ראימא
בְּחִיבּוֹן זְבוֹזְמִיכּוֹן וְבְחִיבּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֶגְלָא זְבוֹזָא קְרִיבּ וְאַמְרוּ

אמְן יְוד הַה

יְוד הָא
אֲהַיָּת
יְהֹוָה

אֲהַיָּה
יְהֹוָה
אֲהַיָּת אֲהַיָּת
יְהֹוָה יְהֹוָה

טוחין דחבד דינקה דאימא
אף למרא יוד מם נפ' למרא זה יוד מם
חכמה כינה
אלף למרא הא יוד מם

אֱבֵה
יְהֹוָה

דעת

רטן לאותיות הטילוי דני. ההין רבי יה
הרמותים באמן: **רְבָא נֵי יְהֹוָה אֲהַיָּת**
אָדָנֵי אֱלֹהִים בְּתִיבַת רְבָא זו יכוין
להמשך מן ה"א הנוק' היה הארת הטוחין
ראימא עם הארת לבושיהם שם אהיה אל
הנוק' הנוק' אדרני ומתחבריפ' אהיה עם אדרני
ונעשה נוי אלהים הרוי נההו ר' שמות
הויה אהיה אדרני אלהים ועם כלות ד'
טוחין והכופל נוי באර אותוות ר' בא כי
או נוק' הנוקבא באר

אמְן

בתיבת אמן זו יכוין
להמשיך נ' צלמי
נחזי דروح רטוחין גניר
רקטנות דאימא והם נ'
אלחיי מלאים דהכמתה ביזידין
רבינה בההין דרעת באלפין
לכחפייד רחננ'ת דו"ק [שהם
יעו"ד הנוק' ו"קן דזיא דברי
דזיא דאצ'י' ודברי' הרחחוני
ויכוין כי אמן נוי נ' יה
דיזידין דההין דאלפין
DSLשה המוחין

חכמתה
יְהֹוָה

הינה חסרים	שְׁמִיָּה
רְבָא	גְּבֻרוֹת
דְּעִיבוֹר	לְעָלִים
מְבָרֵךְ	דִּינִיקָה
דְּגָדְלִית	לְעָלִים עַלְמִיא

אור

הלבנה

נה

יבואן שנגטרו להכנע ד' הטוחין חוויב חוויב רעיבור ווינקה זונדרלוות
דו"א [שהם יעקב ורחל] דו"א דבריהה דו"א דאצוי ודבריהה,
והנה ד' טוחין רטוויס בר' תיבות יהא שטעה רביה טברך ובן'

תיבות האחרוניים רטוויס הניפ דיע"ט

ויבואן בכ"ח אותיות דו' תיבות אלו להטשיך צלט דנאנחאי דנשטה
רטוחין גנדלוות דאמאיהם כ"ח אותיות רעיב לפרטוף
בינה דו"א [שהם יעקב ורחל] דו"א דבריהה דו"א דאצילות ודבריהה
נאנחאי דנשטה אהויה

ויתמה

יוד ויוי דלהת הי יוד ויוי יוד הי יוד

לפרטוף בינה דו"א דבריהה דו"א דאצילות ודבריהה

וַתִּפְרֹה יכוון להטתק בכ"ח אותיות אלו את כל כללות הגיר
דקשות דאמא

יוד ויוי דלהת הי יוד ויוי יוד הי יוד

אלף למד הי יוד מם   אלף למד הה יוד מם

אללה למד הא יוד מם

**וַיֵּשֶׁתְּבַחַר וַיַּחֲפֹךְ וַיָּתְרוּם וַיַּתְגַּשְׂא וַיַּתְהַדֵּר
וַיַּתְעַלֵּה וַיַּתְהַלֵּל**

ובמ"ב אותיות דו' תיבות דטן ווישבח עד וויתהלה יכוון להטשיך
ני צלטי נאנחאי דנשטה ונאנחאי דחיה ונאנחאי דיחידה
רטוחין גנדלוות דאמא שם טיב אותיות דפשוט וטלא וטלא
טלא דעיב לנו פרצופי כחיב דהיכל קיק [שהם עתיק ונוק]
ואו"א] דבריהה דו"א דאצילות ודבריהה:

ובמ"ב דטספר ז' ווינו דבלאש ז' תיבות אלו יכוון להטשיך נ'
צלטי נאנחאי דנשטה ונאנחאי דחיה ונאנחאי דיחידה
רטוחין גנדלוות דאמא שם טיב אותיות דפשוט וטלא וטלא
טלא דעיב לנו פרצופי כחיב דו"א [שם זו"] דבריהה דו"א
דאצילות ודבריהה:
נאנחאי

נרכחי דיחידה לפרטיו כתרדי'א
 דבריה דז'א אַהֲרָן
 יְהֹוָה יְהֹוָה
 נרכחי אהיה לפרטוף חכטה
 דחיה יְהֹוָה דבריה דז'א
 יוד הֵי וַיּוּהֵי
 נרכחי אהיה לפרטוי בינה דז'א
 דנסמה יְהֹוָה דבריה דז'א
 יוד וַיּוּדְלָת הֵי יוד
 וַיּוּהֵי יוד וַיּוּהֵי יוד

**שְׁמִיה בְּקֹדֶשׁ אֶפְרַיִם הַזָּא וְעַנִּים הַקְּהֵל אַמְּטִין
 קְעִילָּא מִן כָּל בְּרִכְתָּא שִׁירָה תְּשִׁבְתָּה**

וְנַחֲתָה דְּאָמִרָּן בְּעַלְמָא

בכללות כ"ח היבות שיש טן יהא שטיה רכנא וכוי ער בעילמא
 יכוון להטשיך צלים ונרכחי דנסמה דטוחין דנדחות
 דאבא שם כ"ח אותיות דעיב לפרטוף בינה דז'א דהיכל ק"ק
 [שם א"א ונו'ך וישסית] דבריה דז'א דאצלות ודבריה

נרכחי דנסמה אהיה לפרטוף בינה דז'א דהיכל דבריה

יהוה דז'א דאצלות ודבריה

יוד וַיּוּדְלָת הֵי יוד וַיּוּהֵי יוד וַיּוּהֵי יוד

ואמרו אמן בהיבת אמן וו יכוון להטשיך ג' צלמי נהגי דרכות
 דטוחין דג'יד דקטנות דאבא והם ג' אליהם מלאים
 דחכטה ביודין דבינה בההין דרעת באלוין לכחבי'ר דז'א
 [שם א"א ונו'ך וישסית] דהיכל ק"ק דבריה דז'א דאצלות
 יכוון כי אמן נני ג' יה דיוידין דההין דאלפוין דג' הטוחין דז'א :

נרכחי דיחידה לפרטוף כתר
 דהיכל ק"ק אַהֲרָן
 יְהֹוָה יְהֹוָה
 נרכחי אהיה לפרטוף חכטה
 דחיה יְהֹוָה דהיכל ק"ק
 יוד הֵי וַיּוּהֵי
 נרכחי אהיה לפרטוף בינה
 דנסמה יְהֹוָה דהיכל ק"ק
 יוד וַיּוּדְלָת הֵי יוד
 וַיּוּהֵי יוד וַיּוּהֵי יוד

נחיי דרוח דקטנות דאבא טוחין רחבי' דיניקה דאבא
 יוד hei יוד הא יוד ha חכטה
אֲהֵיתָ אלף למד hi יוד מם
אֲפִים יְהֻתָּ אֲתִים בינה
יְהוֹתָ אֲתִים יְהוֹתָ אלף למד ha יוד מם
יְהוֹתָ יְהוֹתָ דעת
 לכהביך דויך רזיא רהיכל קיך אלף למד הא יוד מם
 דבריה דזיא דאציז :
 גם יכוין בכ"ח זה דמיilo הטילוי דעיב להמתיק הגיר דקטנות
 דאבא הנוי :

יוד ויו דלהת hi יוד ויו יוד הי יוד
 אלף למד hi יוד מם אלף למד ha יוד מם
 אלף למד הא יוד מם
 על ישראלי ועל רבנן ועל תלמידיהם ועל כל תלמידיהם
 תלמידיהם דעסcoon באורייתא כדי שטא די באיתרא
 הדיון זדי בכל אחר וגתר. יהא לנו ולהון ולכון
 שלמא חנא וחסדא ותני ארבי ומזוני רוניית ורבתמי
 מן קדם אלחנה מרים שמאי וארעא ואמרו אמן :
 יהא רטו לאותיות המילוי רני יהה הנוי באתו שלמא רבא רטו
 ליסוד דאבא העידן מן שמאי חיים ושבע ושושעה ונחמה
 ושובא ורפואה גאנלה וסליחה וכפרה גאנינה
 והצלחה לנו וילכט עמו ישראלי ואמרו אמן :
 עיטה שלום במזרקי' הו בא ברחומי יעשה שלום
 צלינגע ועל כל עמו ישראלי ואמרו אמן :
 או ולו ניפ שלום עלייכם שלום עלייכם שלום עלייכם.
 בדנא

וestruction נופח זה

ברנא חאמזרין להזון אלהייא די שמיא וארעה לא עברהו
 [א] יאכדרו טארעה ומן תחות שמייא אליה : חן עם
 לבך ישכון ובגויים לא יתחשב : ואתה אל תירא עברי
 יעקב ואל תחת ישראל כי הני מושיעך מרוחך ואת זרעך
 מארך שבאים ושב יעקב ושקט ושאנן ואיין טחריד : אתה אל
 תירא עברי יעקב נאם הי כי אחיך אני כי אעשה כליה בכל
 הגוים אישר הדחתיך שמה ואותך לא אעשה כליה ויסרתיך
 למשפט ונקה לא אנקד : האל חטאים דרכו אמרת הי צרופה
 מן הוא **לכל החוטאים ברו :** [יכוין שבספוק זה דהאל תפים וכו' יש
 יא תיבות לאכפייא יא קליפין. ובכן טה שהיתה רחל טארת תהיה אטרת הי
 וכן לכל החוטאים בה] קול דודי הנה זה בא מדרגן על ההרים
 מफץ על הגבעות : דומה דודי לנצח או לעופר האלים
 הנה זה עומר אחר כתלינו משגיח מן החלונות מציץ מן

החרכים :

אחר ברהיל צרייך לנער את שלווי הבגדים כדי להברית החיצונים
 ותקליפות שנבראו מקטרגן הלבנה [טבוא שעירים בסוף, פע"ח
 שיט פ"ג] ובפ"ח סיטים ומורי [הארזי ויל] היה מנער שלווי בונפות
 העיציות כי הוא בוגר הטלבות בנודע ע"ב, וכי בסי' הארוך ע"ש
 והטחטיר לקיימן שנייהם תע"ב :

[ב] ונכוון לוטר פסוק זה

והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 כאור שבעת הימים. ביום חמושה הי' את שבר עמו וטחצ

טבתו ירפא :

[א] כי' בסי' הריש' וכ"ב בש"ץ דף רג"ל ע"ג שטוב לוטר זה אחר
 ברהיל ע"ש, وكבלה טריי החסיד לוטר קול דודי וכו' והובא בש"ץ,
 [ב] כי' הריש' בסה"ק בא"ח פ' ויקרא אותן ז"ק מספר כי' כ"ז כי'
 כי' הטעם שידוע טה שרטו הארזי במבוש על פסוק זה ולפיו
 נטצא אטירת פסוק זה עתה הוא דבר בעתו מה טוב יועיש ;

תיז ס' אור הלבנה שכח לאל החון לאדם בינה :

אור חדש

בעניין ההלל דר' ר' כתוב מהרחבי זיל בשער הכוונות דרוש בדוייעבור (דטיג ע"ג) חיל ואוטנס ביטום שיש בהם חלוף כבר ביארנו שיווג לאה הוא בקריאת ההלל עכדייק, ודבריו באו בסתק ולא פורש סדר היוגן. וכן בסדר העליות והוונים בתוכם דאננו אופרים הללו להאריך לטלבות טיגן תירד ע"ב:

איבראא דרבנן איביגדור בס"זטרת הארץ (דר' ע"ב) עטר לברא פרשי הכוונה זיל נלעיז שציריך לכינוי בקריאת ט' תירד דזיא הרטווים בקראי דעת התצר קראתי יה ואילך [קצתרי מט"ש] בסדר הטשכת הטפה כי דבריו הם הפך הרשיש זיל בנורע שהטשכת הטפה שלצורך וייעבור זיווג ישראל ולאה היה נטשכה בשום שלום כללית ופרטית והטפה עומרת ביסוד דאיתא שבוחה דזיא עד וייעבור בנורע, ועיין בס"ז הרשיש בתיבת וייעבור, וכן מבואר בשחכ"ז דרוש ר' דעטידה (דר' ע"א) זיל בשיש יורדת הטפה וכו' בהגיע אל מקום החזה וכו' טחיצות יסוד דאיתא מעכבות הטפה וכו' ועיי' תיקון יג' מרות של רחטיים דוייעבור אנו חלקיקן אותה לנני חלקים ע"ב. וכ"ט בדורש א' דוייעבור יערישן לעכב טפת ההורעה שהוא טעטרא רחסדים דרעת דעתיק העוטרת ביסוד דאי' שבוחה דזיא ועיי' נבקע היסוד דאיתא יוכוין חלק טפה זו פנוי חלקים ולהעלות; חלק א' מהטפה בסוד ע"ב לזרוע ימין דזיא ולהמשיך הג' ע"ב דהינו ע"ב. וס"ג רטספר ועשר אוותיות העולמים ע"ג. וכ"ז ומיה, חulosים כלם ריוו לזרוע שמאל דזיא, יוכוין לזרע ישראל עם לאה הויה ואלהיים, ולהמשיך לה טפת ה"ח מדעתה דזיא, גם ימשיך ללאה שם ע"ב, חלק הטפה העליונה מחסיד דזיא, וחלק ה"ב' נמשך לדיקנה דזיא להשלים לו יג' הארות בדיקנה שלו על"הט' שיש לו שהם מן התצר קראתי יה ואילך, וחלק ג' של הטפה להמשיכה מיסוד דאיתא לדעתה דזיא וטשפ' ליסודו וטשפן לדעתה

לדעת דיקט ומשם ליפורו ולעשות זיוג יעקור הנעשה ברגע א' שבעל יום. כי' צריך לעשותו בקריאה ההל בעת קריאתו פסוק ט' תיד דזא שם מן המוצר קראתי ואילך והבוחר יבחר עיר'ש ובסי' הרש'ש והבין :

וביטים שאין בהם ויעבור ולא הלו בשלהי' שם ב', אני מסופק ביטים שאין בהם ויעבור היכן נרמו ב' הווונים של לאה ורחל לרוחות ולנפשות ע'כ, והרב ומרת הארץ (רפ' ו' ע'ב) כתוב באחת שביטים שאין נופלים על פניהם מהצת טנהן כמו אחר הפסח וסוכות וטילה וחתן וכיווץ שלא נוכרו בש'ס וספרא וספריו אין ספק שהירא את דבר ה' והחכמים יודעי העתים הבאים בסוד שעריך שייאמר ויעבור ונפ'א ויענק בין לבין עצמו, ומה שאני מסופק ביטים שנזכרים בש'ס ורבותינו, ואית' שנעשה טמיא בכת קדושת הימים, זה איננו, שהרי ר'ח נдол בכל אלה הימים והוזרך ההל לזרך זוג לאה : תשובה נלעד שעריך לכון בכוונה הלב לעשות כל הווונים ואחד כוונה הלב הן הן הרבים וכו', והב'יד הרב אמר לייעקב נינו דק'ב ע'ד ותמה ע'ז דאית יהיה החיקון בכוונה בלבד הדיבור הוא עיקר התקון, ויע'ב ב' דבאו הימים נעשה הכל בברכת שי'ש הגם שבשי'ש נעשה זוג דוין הקטנים ובנג'א זוג זוין הגדולים, וזה ביטים שיש נפ'א, אבל ביטים שא'א נפ'א נעשה בשוי'ש בלבד התקון הקטנים עם הגדולים ואדריך לכון בזה עכ'ד :

ורישום עצמי טבי עט'יד וצוק'ל מהנהנות רב היר'א שב' ע'ז ו'ל מי שמתהפלל בביה אל זובר המנהג וציקון שמכוננים בכוונה הלב כמו שמכוננים בין ה' מלך לברוך שאמר ובין ישחה ליווצר וכן מכוננים בין חתימת המברך לקוריש וכן הוא מנהג הקרטונים עכדר'ק :

ויש לחקור כען זה בחוג הסוכות אם חל בשבת או שבת דחויה'ט שאין בו נטילת לולב דעתך יבא סדר הבוננות והנענוים להמשך החפדים, וראתי להרב ומרת הארץ [ר'יח ע'א] שנῆרפק בזה וכ' דאפשר לומר רבי ליום אי' שחיל בשבת בין לשבת של חוה'ט

חויה יט שביעים א' נטשך חלקו וחילק השבת וצריך לכון בזה יעושן, וכן נסתפק שם כשל ר'ה בשבת אין יכוונו בתיקעות דאותו יום יעושן. ובנהנות ס' הרש"ש ח"ט ס' ע"ש היר"א שם חל יום ו' דסוכות בשבת ראוי לכון ביום ו' חלקו וחילק יום ו' יעושן: וראותי מפורש בנה"ש [הנד"ט דל"ח סע"א] ויל' ואם חל יום א' בשבת נכוון לכון בשעה תקיעת שופר סדר הכוונה בלא תקיעת שופר עכדי', וכן המנהג בק"ק בית אל וכמ"ש הרב פתח עיניהם דצ"ב ע"ב טשׁ הרב"ש יעושן. ואיב' היה לעניין הסוכות נכוון לעשותות בן בט"ש הרש"ש. וכ"ד הרה"ג שד"ה יצ"ג, והרב טוהר"א ענחבי יצ"ו ס"ל שביעים השבת יכוון במחשבתנו ונוגם ביום א' יערף בטענה כוונות יום שבת קודם ואח"כ של' יום א' ע"ב. ונלע"ד בזה רהכונה שביעים השבת יכוון בפנימיות שנתקן בדיבור שלא על ידי מעשה אך ביום א' יכוון בחיצוניות יום השבת ע"ז מעשה ואח"כ,

דאותו יום והיע"א:

בליל ר'ח מהפלין בשאר הימים, ואומרים יעלה ויבא בעבודה, ויכוון להמשיך גם כתר הכללי דנחיי דישופית, ועיין
לקמן בסיד:

ביום ר'ח מהפלין בשאר הימים בסירור חול, ואומרים יעלה
ויבא בעבודה, ואח"כ אומרים ההלל בדילוג ואינו טברך לא
בתחלה ולא בפסוף:

הימים שנוטרים בהם ההלל הם בבט"ה ב', ימים ראשונים של פסח, ב', של שבועות, ט' של סוכות, ח' של של חנוכה, כי אם פימן אך עדיקות יודו לשמה, ובאיי **אח"ה**
סימן ח"י וקיים:

מנהג ארץ ישראל בימים שנוטרים ההלל טברך הש"ץ למור את ההלל [וגם היחיד יכול לברך] ובימים שמלגנים קורין
בלא ברכה: [קשר גודל]

זיווג פניטי איה היוהה דחבייר
זיווג חיצון יאה מוייה רנהי ותנאיית רחנית

שפט רם'ה

זְדֹד הִי וַיַּזֶּה
אַלְפָת הִי יְודָה
אַלְמָה תְּאַיְזֵד הָא

זֶה וְאֵת

ט' אמ' י

אֶחָד אֶחָד לִיפּוֹר דָּאָבָּא וַיְשִׁיבֵּן ; וְלֹהָם אֶחָד לִיפּוֹר דָּאָבָּא וְבָבָּו שָׁבָה

וְלֹא יָמַר כִּי־

להטשיר שפע טיוויג חיזון דראיה ויישנות נ' ט'ב דעפ'ט

וּמִלְוִיחָם בָּזָה

דעת יהודים

ימונה ימונת ימונם ימונת

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה הַמֶּלֶךְ יְהוָה נִזְבֵּחַ יְהוָה תְּהִלָּתְנוּ

יְדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים כֹּה תִּשְׁמַח בְּעֵינֶיךָ וְבְעֵינֶיךָ תִּשְׁמַח כַּאֲשֶׁר
יְדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים כֹּה תִּשְׁמַח בְּעֵינֶיךָ וְבְעֵינֶיךָ תִּשְׁמַח כַּאֲשֶׁר

וְדִיאוֹן וְדִיאוֹ אָוֹן וְדִיאוֹן

עמ' ימשיך

וְהַבָּשָׂר וְהַדָּם וְהַזְּבֹב וְהַנֶּזֶב וְהַמִּלְחָמָה

卷之三

יְהוָה נִמְלֵאת אַתָּה בְּעֵדוֹת יְהוָה וְבְעֵדוֹת
יְהוָה בְּעֵדוֹת יְהוָה וְבְעֵדוֹת יְהוָה

לימוד פונמי דיאטרא

אלג'ה הַיְודָה אֶלְגָה הַמִּירָה אֶלְגָה הַיְודָה

ומשם יטשיך הכל, לטלכות ראיי יכוון להטשיך מיב רעיב ומיליוו
וחבונה שבת הניה והג' עם נח' רחיה דרות דרות :

אהיה	אהיה
יהוה	יהוה
יהות יוד hei וו hei	יהות יוד hei וו hei
וְרִיוֹן	

לכחיב רוחין חנ'ת דמיה וב'ן דמיה
חוין.

יהוה יכוון להטשיך טיב דטיה ומיליוו עם נח' דרות דרות

את'ם	אהיה
תְּנַעֲנָה	יהות

יהות יוד הא ואו הא

יוד ואו דלת הא אלת ואו אלה ואו הא אלת
לכחיב רוחין דחנ'ת דטיה ו**דָא אֹו אָ** וב'ן דטיה וב'ן דזון
ויכוון להוציאו כי צלמי הטוחין טלכות דעתא וחבונה ולהמשיכם
עג טקיף דחבייד דחנ'ת דזיא ואח'כ ימשיכם לוייך דחבייד
דחנ'ת דזיא :

את'ם

את'ם	יהוה	את'ם
יהוה	את'ם	יהוה
אהיה	תְּנַעֲנָה	אהיה
יהות	אהיה	יהוה
אהיה	תְּנַעֲנָה	אהיה
אהיה	אהיה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהוואויה	אהוואויה
יהוה	יהוואויה	יהוואויה

סיד

אור

החדש

יוד הַיְיָ וְיָהּוּה הַיְיָ יְהֹוָה הַיְיָ יְהֹוָה יְהֹוָה
יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

יוד הַיְיָ וְיָהּוּה הַיְיָ יְהֹוָה הַיְיָ יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה
אלֹף הַיְיָ וְיָהּוָה הַיְיָ יְהֹוָה הַיְיָ יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

רִינָא דְהַדָּת וְהַדָּת וְהַדָּת לְהַדָּת וְהַדָּת וְהַדָּת
ירְנוֹאָדָנֵי יְאַחֲדָנוּהֵי

אֱלֹהִינוּ כוֹן להמשיך מִבְּדִיסֵּג וּמִטְּבִיא וּמִנְחֵי דְּנָשָׁתָה דְּרוֹתָה
אֱתָנָה
יְהֹוָה

יְהֹוָה יְיָ וְיָהּוּה
יְיָ וְיָהּוּה דְלַת הַיְיָ וְיָהּוּה אֶלְפָת וְיָהּוּה יְיָ
וְדִי אָוִי

פְּנַחַב רְבָנָה דְּנָהָי וּחֲנַנָּת דְּחָנָה רְמָה וּבְנָן דְּבוֹן דְּוָן

רְפָחָה דְכַחְבֵּיד הַכּוֹלְלִים דְוָן

מלך העולם

יכוין להעלות למן המתוין
והנרכחי הנזול דה'פ
חג'ת עם ברורי כלים ואורות
דרפ'ח דכ'חבייד הַכּוֹלְלִים
דו'א המתייחסים למצויה זו,
[דרבנן שהוא יעקב ורחל דכל
הפרצופים] עם שורשי נרנchat
שלו לעורר מין ומץ' לכ'חבייד
הפנומיים רישוסות וכ'ו' עד
רום הטעלות ע'ם דא'ק ולזוגם
בסוד איההוּה ועתה יכוין

יְיָ וְיָהּוּה הַיְיָ
יְיָ וְיָהּוּה הַיְיָ
יְיָ וְיָהּוּה הַיְיָ
יְהֹוָה יְיָ וְיָהּוּה
למ"ד לאבא

יְיָ יְהֹוָה
למ"ן לאימה
עם נרנchat שלו

להוציא המתוין ונחחי להורידים עד ישס'ת.

אשר יכוין להמשיך צלמי המתוין הנוי דו'א לישוד וטלאות
דישס'ת דאצ'י דאבי"ע טלבושים בצלמי הבירורים שליהם
שכבר עלנו ונתקנו.

אור

חדשנו

יבואן להטשיך בינוי דצלמי
המוחין הנזיל עם נרין
ח'י דנשמה שביהם.

צלם רבינוות דאו"א

אהיה

אהיה י'הוָה אהיה
יבוהה י'הוָה י'הוָה

אתמת א'ת'ם
י'הוָה י'הוָה

אהיה אהיה
יב'הוָה י'הוָה

אהיה אהיה
י'הוָה י'הוָה

אהיה אהיה
יב'הוָה י'הוָה

אהיהו א'היהו
י'הוּהוּ י'הוּהוּ

לפרצוף כחביר רמיה ובין
דבריאה דו"א דאציז ודבריאה
דאכיז'ע דאציז'ו:

סה

הלבנה

במצותיו

יבואן להטשיך בינוי דצלמי
המוחין הנזיל עם נרין
ח'י דנשמה שביהם.
צלם רבינוות דאו"א

אהיה

אהיה י'הוָה אהיה
יב'הוָה י'הוָה י'הוָה

אתמת א'ת'ם
י'הוָה י'הוָה

אהיה אהיה
יב'הוָה י'הוָה
אהיה אהיה
יב'הוָה י'הוָה

אהיה אהיה
יב'הוָה י'הוָה

אהיהו א'היהו
י'הוּהוּ י'הוּהוּ

לפרצוף כחביר רמיה ובין
דבריאה דו"א דאציז ודבריאה
דאכיז'ע דאציז'ו:

וצונן יכוו להטšíך צלם דוו"א וישס"ת עם נרנחי
דרוח שביהם לפרשׁו כחבי' דיזירה דז"א דazzi' ודייזירה
דאכ"ע דאצלות :

לגמר את ההלל בסיום הברכה יכוו להטשי'ך
צלם דמלכות דז"א וישס"ת
עם נרנחי דנפש שביהם לפרשׁו כחבי' דעשה דז"א דazzi' ודעשה
דאכ"ע דאצלות :

הלויה הלו עבדי יהואָהַנְּיָה יאהדונהי הלו אַת
שם יהואָהַנְּיָה יאהדונהי : יהי שם יהואָהַנְּיָה
יאהדונהי מברך מעתה ועד עולם : ממורה שמש
עד מבואו מהלל שם יהואָהַנְּיָה יאהדונהי : רם על
כל גויים יהואָהַנְּיָה יאהדונהי על השםיכם כבodo :
מי כי יהואָהַנְּיָה יאהדונהי אלהינו המגניה לשבת :
המשפלי לראות בשמי ובארץ : מפיימי מעפר
دل מאשפות ירים אביוון : להושיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו : מושבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הלויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז :
היתה יהודה למרישו ישראל ממלותיו :
הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור : ההרים רמדו
כאלים נבעות לבני צאן : מהילך הים כי תנוט
הירדן תסב לאחור : ההרים תרמו כאלים נבעות
לבני צאן : מלפני אדון חולין ארץ מלפני אלהו
יעקב

**יעםב : ההפכיה הצור אגמ מים חלמייש למעינו
מים :**

ביטים שאין גומדין ההלל טרלגיון זה :

לא לנו יהואָדנַּה יאָהָדָונַּה לְאָלַנְוּ בֵּי לשמד תן
כבוד עלי-חסדך עלי-אמתך : למה יאמרו
הנויים איהָנָא אלְהִיהם : ואלהינו בשמות כל אשר
חפי עשה : עצבייהם כספֿ וזהב מעשה ידי אדם :
פה להם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו : אַנְיָנִים
לهم ולא ישמעו אף להם ולא יריחו : ידיהם ולא
ימישוֹן רגלייהם ולא יהלכו לאַיְהָנוּ בגרונם :
במוחם יהיו עשייהם כל אשראַבטה בהם : יִשְׂרָאֵל
בטח ביהואָדנַּה יאָהָדָונַּה עוזר ומגנם הוא : בית
אהרן בטחו ביהואָדנַּה יאָהָדָונַּה עוזר ומגנם הוא :
יראי יהואָדנַּה יאָהָדָונַּה בטחו ביהואָדנַּה יאָהָדָונַּה
עוזר ומגנם هو : עיי'

יהואָדנַּה יאָהָדָונַּה זברנו יברך יברך את בית
ישראל יברך את בית אהרן : יברך יראי יהואָדנַּה
יאָהָדָונַּה המטנים עם הגדרלים : יספֿ יהואָדנַּה
יאָהָדָונַּה עליכם | עליכם ועל בנייכם : ברוכים
אתם ליהואָדנַּה יאָהָדָונַּה עשה שמיים וארץ :
השמי שמיים ליהואָדנַּה יאָהָדָונַּה והארץ נתן
לבני אדם : לא המתוֹם יהלו יה ולא כל יורדין
דומה : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :
ביטים

בימים שאין גומרים ההלל מדרגןין זה :

אהבתני כי ישמע יהואָהנֶה יאהדוניה את קולי
תחנוןני: כייתה אונז ליבומי אַהֲרֹאָה אַפְּפָנִי
הבלימוט ומצרי שאל מצאוני צרה ויונן אַמְצָא :
ובשם יהואָהנֶה יאהדוניה אמרא أنها יהואָהנֶה
יאהדוניה מלטה נפשי : חנון יהואָהנֶה יאהדוניה
וצדים ואלהינו מרחים : שמר פתאים יהואָהנֶה
יאהדוניה דלותי ולוי יהושיע : שובי נפשי למנוחיכי
בייחואָהנֶה יאהדוניה גמל עלייכי כי חלצת נפשי
טמות אַתְּעֵנִי מִזְדַּמָּה אַתְּרָגְלִי מַדְחִי : אַתְּהָלֵך
לפני יהואָהנֶה יאהדוניה בארחות החיים : האמנתי
כי אַדְבָּר אַנְיָעֵנִי מַאַד : אַנְיָאַמְרָתִי בחיפוי
כל-האדם כוב : עי :

מה אשיב ליהואָהנֶה יאהדוניה כל חגמולותי עלי :
כוב ישועות איש ואבש יהואָהנֶה יאהדוניה
אמרא. נדרי ליהואָהנֶה יאהדוניה אשלם ננדהָנָא
לבלי'עמו : יLER בעני יהואָהנֶה יאהדוניה המותה
לחסדייו : أنها יהואָהנֶה יאהדוניה בידאני עבדך
אני עבדך בן אמריך פחתת למוסרי : לך אובה
זבח תודה ובשם יהואָהנֶה יאהדוניה אַהֲרֹאָה : נדרי
לייהואָהנֶה . יאהדוניה אשלם ננדהָנָא לכל עמו :
בחצרות בית יהואָהנֶה יאהדוניה בתוכבי ירושלים
הלויה :

הלו אַתְּ יְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה יְאַהֲדֹנָה כָּלִגְנִים שְׁבָחוּהוּ
 כל-האומִים : כי גָּבָר עָלֵינוּ | חָסְדוּ וְאַמְתָּה
 יְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה לְעוֹלָם הַלְלוּה :
 בְּהָדוּ לְיְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה בִּידְטוֹב כִּי לְעוֹלָם חָסְדוּ :
 יְאַמְרָנָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חָסְדוּ :
 יְאַמְרוּ נָא בֵּית-אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חָסְדוּ :
 יְאַמְרוּ נָא יְרָא יְהוָה נָא יְאַהֲדֹנָה כִּי לְעוֹלָם חָסְדוּ :
 יְכַיּוּן לְתַקְנָה בְּטֵחַ הַוּוֹת ט' תִּקְוָנִי דִּיקָנָה דָּזָא :

מִן הַמֶּצֶר קְרָאַתִּי יְה [א] אַרְךָ שֻׁעָרָא דְּנַפְיקָ מִקְמֵי פָתָחָא
 דָּאוֹדָנִין עַד כְּנֶגֶד שְׁפָה הַעֲלִיוֹנָה עַנְנִי בְּמַרְחָבָה יְה : [ב']
 אַפִּים שֻׁעָרוֹת שְׁבַשְׁפָה הַעֲלִיוֹנָה וְהַתְּחִתְוֹנָה יְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה
 [ג] וּרְבָּה חָסְדָר שֻׁעָרוֹת קְטָנוֹת דָּאוֹרָה דְּתַחַות חָוטְמָא לֵי לֹא
 אִירָא מָה יַעֲשֶה לֵי אָדָם : יְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה [ד]
 נוֹשָׂא עַוֹן שֻׁעָרוֹת שְׁעֵל הַחַיִים לֵי בְעֹזֶרֶי וְאַנְיָ אַרְאָה
 בְּשׁוֹנָאי : טֹוב לְחַסּוֹת בְּיְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה יְה וּפְשָׁעָת
 תְּרֵין תְּפֹחִין קְרִישָׁן מְבָטוֹה בָּאָדָם : טֹוב לְחַסּוֹת
 בְּיְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה וּוֹנֶמֶת שֻׁעָרוֹת חַצִּי עֹבֵי הַזְּקָנָה
 טְהָפָה וּלְמַטָּה מְבָטוֹח בְּנָדִיבִים : בְּלָגָוִים סְכָבוֹנִי בְּשָׁם
 יְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה וּן פּוֹלֵד הַפָּה פְּנֵי מְשֻׁעָרוֹת כִּי
 אַמְילָם : סְכָבוֹנִי גָּם סְכָבוֹנִי בְּשָׁם יְהוָה נָאֹתָה יְאַהֲדֹנָה
 [ח] עַל שְׁלַשִּׁים שֻׁעָרוֹת קְטָנִים דְּחַפְּיָין נְרוֹא כִּי אַמְילָם :
 סְכָבוֹנִי כְּדָבָרִים דַעֲכוּ בָאֵשׁ מּוֹצִים בְּשָׁם יְהוָה נָאֹתָה
 יְאַהֲדֹנָה [ט] וְעַל רַבִּיעִים שֻׁעָרוֹת חַצִּי עֹבֵי הַזְּקָנָה הַמְּכוֹסָה

טכנוגר הפה ולטטה כי אAMILIM : דחה דחיתני יה לנפל ויהו אדניiah אהדוניה עוזני : עזיז וומרת יה ויהiley לישועה : מול | רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהואדניiah אהדוניה עשה חיל : ימין יהואדניiah אהדוניה רוממה ימין יהואדניiah אהדוניה עשה חיל : לא-אמות ביה-אהיה ואספר מעשי יה יספר יסרני יה ולמות לא נתני : פתחו לי שער-ידי צדם אבא-בם אודה יה : זה-השער ליהו-אדניiah אהדוניה צדיקים יבואו בו : אודד כי עניתני ותהי לי לישועה : אודדaben מאסו הובנים היהת לראש פנה :aben מאת יהואדניiah אהדוניה היהת זאת היה נפלאת בעינינו : טאה זה-היום עשה יהואדניiah אהדוניה נגילה ונשמחה בו : יה

אנא יהואדניiah אהדוניה הוישעה נא : אנא

אנא יהואדניiah אהדוניה הצליחה נא : אנא

ברוך הבא בשם יהואדניiah אהדוניה ברכנוכם מבית יהואדניiah אהדוניה : ברוך אל יהואדניiah אהדוניה ויאר לנו אסרו-תג בעבותים עד-סרגנות המובה : אל אליו אתה ואודך אלהי ארומטך : אליו הודה ליהואדניiah אהדוניה כדי טוב כי לעולם חסדו : הודה הגלוך יהואדניiah אהדוניה אלהינו כל-מעשיך וחסידך וצדיקים עושי רצונך ועטך בית ישראל כים ברנה יודה ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך. כי לך טוב להודות ולשםך נעים לזרמר ומעולם ועד עולם אתה אל. ברוך

בימים שנוגרין ההלל אומריין ברכה זו והיחיד יכול לאומרה ברוד | אתה יהונתן יהודונהי מלך מהלך בתשבחות. אמו :

לשמייה טוב יותר פסוק זה אחר ההלל נ"פ וכן נהגין בקי"ק בית אל וכט"ש בדבריו שלום במנחני קי"ק בית אל אותן ט' : ואברהם זמן בא בימים וידהואן יהודונהי ברך :

ארת' אברהם בכל :

ויכוין זבדיה ישטרני ויחניין בן יהיו רצון טלפניך אללהים חיים זבדיה זטן וטלך עולם אשר בידו נש כל חי אכ"ר :

שם זבדיה הנז' מוצאו מפסק ואברהם זקן רהינו ז' טן זקן ב' טן בא ד' הויא יוצאת מאות ט' דביטים בחילוף אייך וכוי ר'ט'ת יה' טן ויהודה והנקוד מן תיבת יתקב' שעולה גיטט' :

חסדר ע"ב מרת אברהם איש החסר :

ואה"ב אומר החון קדיש תתקבל ויכוין בו ע"ב וע"ב כנ"ל באור הלבנה עמוד נ"א יעוש

בעת הוצאה ס"ת נהגין לומר יהיו רצון וכוי וכ"כ בדבריו שלום במנחני קי"ק בית אל אותן ט"א :

ירחי רצון טלפניך הי אלהי אברהם ופחר יצחק אביר יעקב אלהי השמים ואלהי הארץ שתהא שעה זו שעת רחמים קיבל חפלותינו לפניך ברצון להיות מין נוקبين פעור אהבת דורדים לטעללה. איש יחד פניו רעהו ויתרבה השפע בכל העולמות ובכח סגולת הפלתנו האירה פניך במשפט האורים והיו לטאות על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסערה במשפט וצדקה ששון ושמחה יטצא בה עד יצא כנגה דרך הארץ לווית חן לראש שני וכגנה ורועיה הצמיה. ותרום ותנסה עד היה לויית חן לבבנוי מלכים בכחך אחד וטווו השפע ההוא יושפע علينا לנו בני מלכים בני רחל אמינו שפע ישועה ורחמים על נרין לכונן את לבבנו לאחבה וליראה את שטך יראת הרוטטות ולעכדר באמת אנחנו וורענו

וורענו ורעדנו. והיה נא לצורך מעוז לשני טלאכיך הקדושים
 שרי החסדר והגבורה מליציו יושר על עם בחירך כהיום הזה
 לעתור ננד סיט הרשע הטשטיין עליינו וצמא למים גנובים ולדים
 נקיים וברב גאונך תחרותם קמץ. תורות ורוח תשאמ. וירצה נא
 לפניך שיח שפתחתינו בחתולתנו היום דוגמת קרבן השער להפיין
 עוזו המתקרג מעליינו. והוא החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו
 תחלה וראש לפידון נפשנו. אהבת עולם הביא לעטך עדת
 סגולתך ובידות אבות לבנים הזכר והיה מדי חדש בחדרשו ומדוי
 שבת בשbetaו יבא כל בשך להשתחות מול הדרת כבודך בירושלים
 ואה צמח דור עבדך טהרה הצמיה וקרנו תרום בישועתך יראו
 עינינו ונגל כבונדו ועלנו טושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו
 והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
 ה' אחד ושמו אחד: עשה לםען לםען שמן. עשה לםען ימינך.
 עשה לםען תורהך. עשה לםען קדושתך. ולםען קדושת י'ב צרופי
 שמות היה ו'ב צרופי שמות היה המאים ב'ב ראש חדשים. יהיו
 לרצון אמרפי והגינוי לבי לפניך ה' צורי וגAli. יהיו נעם ה'
 אלהינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו כוננהו. ואני חפלתי
 לך ה' עת רצון אלהים ברב חסוך ענני באמת ישעך: (ג' פעמים)
 יוציאו ס'ת. ד' גברי, ור' העולים לסמ' בריח חם בנגד ז'א
 הינוק טיפוד דאבא א] ויסוד דאמא ב] ומן החסרים ג]

והגבורות שבתוכם ד]

ואחר קס'ת אומר חזי קדיש ואומר הש"ץ אשורי ובא לציון
 ובית יעקב, ושיר של היום וכו' יוכין בסידור חול כנהוג:
 ומנהג ק'ק בית אל לומר קודם מוסף ו"ח שירת או יש"ז ישראלי
 וכ'ב בדבריו שלום במנהגו ק'ק בית אל [סיטן ט"ב] וזה
 סדר הכהונה:

אי' ושיר ר'ת ניטט' ו'ה שם ז' מלכים הנתקנים ע' אitemא
 הרטואה בר'ת ישראל אית' ה'שירה ה'זאת אהיה וע' אבא
 הנרטו בר'ת עלי' באאר ע'ב יוד hei וו' hei ענו לה ניטט'
 יוד hei אלו אומרים לנוק' עלי' מ'ן לנבי ז'א מאחר שאת שליטה
 בטוחין

בטוחין שלך הנרתיים בליה אותיות אלה למד פא. דלת למד תיו, גוֹן ואוֹ גוֹן יוזד ואנו דלת;obar יסוד שלך חפורה שרים שהם אוֹיא בפדור ויבן ה' אלהים את הצלע ברוחה שהם היג מנצחך נמשכו לה מנדיבי העם שהם חוויג דאייטא וגם במחוקם שהוא יסוד רזיא במשענותם שהם נירה וטמבר מתחנה; ומתחנה נחליאל זמנחליאל במוות; ומבטוּה הניא אשר בשדה מואב ראש הפסגה. ונשמה על פני היישמון:

לשם ייחוד קבazzo ושכינתי יאהدونהי יונן ברכilio ורחיתו יאההייה ורחיתו ורחייו איההייה ליהרא שם יה אוֹיא בוֹה זוֹן [עזי שפע א"ס ביה המשפע בהם וטיחדם] ביהודה שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים ט"ע להתפלל חפלה מוסף של ריח כתו שתקנו לנו רoil עם כל המצאות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחר ליזרינו ולעשות רצון בוראיינו: ויהי געם ה' אלהינו עליינו וטעשה ידרינו כוננה עליינו, ומעשה ידרינו בוגננהו: יוטר החון חצי קרייש:

הקדמה בעניין הבתר דר'ית והמסתעף

כתב רבינו האר"י וליה כסה"ק ע"ח שלחי פ"ט משער הטוחין זויל בעמידת לחש דחול הווין לוקחים אחר ופניהם דבינה דישסית, ובחרורה לוקחים אוֹיפ דחכמתה דישסית, ובר"ח בטוסף הם לוקחים אוֹיפ דכתיר דישסית, ואו יכולות להודוג זיא ברחול שאינם מודונים רק בהיותם שווים בקומתם עכדר"ק והנה פשות וברור סדרבי הרוב בשחכיו ובכ"ט וטבוואָג בסידור הריש"ש בכוונת ק"ש ועמידה, דהטשכה חויב דישסית דלחש ותורה דחול הנוי הם חויב דנה"י דישסית וגיטשים לחויב דנה"י דבינה רזיא שהוא פרצוף השלישי!

אמנם הטשחת הכתיר דטוסף ר'ח הנוי צרייך לברר, באיזה בحינה והנראה מפידור הרשי'ש שהוא כתיר דנה"י דישסית שכיב בפיור בכונת קיש בתיבת אחר, בחול ביווצר דחו"ב, בר'ח גם כתיר, דנה"י דישסית יעוש וכן טבואר ניב בתיבות ה' אלהים אמר שבי' בר'ח וווע גם כתיר דנה"י דתבונה ובמוסף ניב כי' דחו"ב, או גם כתיר דנה"י יעוש מבואר מזה שבתיר דר'ח הוא כתיר דנה"י דישסית ע"ד כתיר דיום ו' שכיב בהקרטה עשי' בפיור דבמנחת עשי' בחולא יטשיך גם כהרים דנה"י דישסית עי"ש וכיוון שבקיש בחרא מהתינגו ודי' דשווין הם אלא שכיהם ו' הוא כתיר דנה"י דפרטות השבע ודר'ח הוא כתיר דנה"י כמ"ש ליקמן:

ובן טבואר אצלי בכ"י עט"ר זוקיל בסדר כונות כתיר דר'ח לדעת הרשי'ש וליה"ה זיל ושורש מוחין לרחש דטוסף ר'ח מחו"ב חו"ג דכתיר דחכ"ר דכתיר דנה"י דבינה דזו"ן דא"ק, לחוב' חו"ג דכתיר דחכ"ר דכתיר דנה"י דפינה דזו"ן דאצ'י דאצ'י, ושורש מוחין דchoroth טוסף ר'ח מחו"ב חו"ג דכתיר דכתיר דנה"י דבינה דזו"ן דא"ק לחוב' חו"ג דכתיר דבנה דנה"י דבינה דזו"ן דאצ'י דאצ'י עכדר'ק וליה"ה:

והריש"ש וליה"ה בסה"ק נהר שלום [ר'יח סע"ד] כי' זיל הפלת שחരית דחול הוא בכלל פנימיים לכל העולמות ובה נטשין כי' צלמי המוחין דבינות דכלים הפנימיים דישסית בלחש, ושני צלמי המוחין דחכחות דכלים הפנימיים דישסית בחורה, לפרצופי בינות וחכחות דכלים הפנימיים דזו"ן, ואם הוא يوم ר'ח בו נטשין עוד כי' צלמי המוחין דכתירים דישסית בלחש וחוורה דטוסף לפרצופי הכתירים דזו"ן עכדר'ק:

ולכואורה טפשטי הדברים משמע שבתיר דר'ח הוא דכללות ישסיות ולא כתיר דנה"י, אך אחר העיון קצת נראה דהא ליתה רהגע עצמן בהא דכתיב בשחרית בחול דחו"ב דישסית היוכן לפרש שהם חו"ב כפשטן הא ודאי טעות היא אלא דר'ל חו"ב דנה"י וכיוון שכן אף אנו נאמר דט"ש כתיר הוא כתיר דנה"י דישסיתadam איתא שום הלוקין בעיפתן או היה לו לבאר משא"כ

משאי'ב השתא שפיר קא סהמ שהכל מהנה'י וכון טיש בנה'ש [ד'יט ע'ב] דב يوم ר'יח יכוין כל הנזיל עוד. יכוין לוזוג ישסית בכלים דאה' דחכיד דכתרא וכו' נס לוזוג ישסית בכלים דאה' דכתרא דכתרא וכו' כי' הו באחכיד דכתרא דנה'י דישסית דומה לטיש קודם זה בא'ק'ש דחול ח'יב, ורק קצר במובן וסתך על טיש בסידור כדרבו בדורש:

וראייה לזה שכן כוונת הרש'ש טיש בנה'ש [ד'יט סע'ד] זיל לפיך אין טופף במנחה שהוא הכתרא נרנח'י דיחידה אלא בשחרית שהוא בכלים פניטיים שהם בחינת חביד' נרנח'י דחיה ונשמה ועליהם יבואו מוחון דכתרא נרנח'י דיחידה בתוספ' עכדי'ק מרכבת ועליהם יבואו מיבורו שהוא כתרא דנה'י דישסית דאי אטרת בשלט'א דכתרא דר'יח הו א'ש דחויב דנה'י נתקנים בשחרית ור'יח ובתוספ' יהנו עליהם נרנח'י דכתרא דנה'י אלא אי אמרת דכתרא דר'יח הו דכללות הבינה קשה מא' ועליהם יבואו דלא קרב זה אל זה, דמוחון דישחרית הם נכנסין בכלים פניטיים חויב דעתך דבינה דז'א, והמוחון בתוספ' הם נכנסין בכלים פניטיים ייחידה דבינה דז'א ובנתאים יש כללות חביד' חנ'ת דישסית שהם המקיים הבננסין בשבת, וע'ב היותר נראה וישר הוא שכונת הרש'ש על כתרא דנה'י דישסית ויבאו על חויב דנה'י מטש ובפרט שכ'כ בסידור ועוד שהברח כומר בן שחרי כתרא הכללי' דבינה דז'א נטש ביום שב'ק שבאה' רח נינה' נטש' חביד' דפניטיות וחויצניות דתבונה, ובנשמה נטש' חביד' דפו'ח דיש'ס יעוש' וא'כ מאין הרגלים לומר שכתר דר'יח הו דישסית האטנס עפ'ו הנז' א'ש:

ובן הדבר מפורש בס' זמת הארץ [ד'ג סע'ב] להרב אביגדור ולה'ה זיל כל ימות החול הטשbatch המוחין הם מה'פ נה'י דישסית וגס בר'יח הכתרא הו טוה הנה'י ותחלתليل שב'ק מתחילין ליכנס הל'ט וכו' עכדי'ק, ולפי'ז, שהכתרא הו א' דנה'י אף שבמנחה עש'ק נטש' כתרא דנה'י דישסית כנו' נלע'ד שכ' הו א' הסדר שבשבוע א' שבחדש בחול מהקנים חויב דנה'י דאבא דבינה דז'א וביום ו' במנחה מטשיכין גם כתרא דנה'י דאבא הנז' וכן

וכן בשבועו ב' בנחיי האיטה דבינה דזיא ובשבוע ג' ור' בנחיי דזיא דבינה דזיא ובריח או טשיכין בק"ש וכטוסף נהגי DARICH שהוא נקרא כתר הכללי נרנחי דוחירה שבפרות נהגי דבינה דזיא ובזה יבוא הכל על נכוון בס"ד;

יעיין להרב פתח עינים [דף א ע"א] שמתבאר מדבריו שכתר דר' הוא כתר דנהגי דהיינו שבחול בלחש נטשך חוי'ב חוי'ג דבינה ובחורה חוי'ב חוי'ג דחכמתה דבינה ובחינתה הבהיר דבינה וחכמתה דנהגי הנז' נטשך באחרונה בטנוח עשי'ק ובחינתה כתר הכללי דנהגי דבינה דזיא נטשך במטסף ר' ר' בחינתם:

זה י"עוש"ב:

ובן טבואר בדברי הרב תוי'ח [ליקיט סע"א] שכ' בלחש דשחרית נתקים נהגי וחגית ובנות, דנהגי וחגית וכח'ב, דחויב דבינה דזיא ובחרורה החכמתות שליהם, ובריח במטסף הבהיר שליהם וכו' וכי' בנחיי דחכמתה וכתר דחויב דבינה דזיא כי החגית והכחיב שליהם הם נשארין לשבה בנדוע עבד'ק מבואר דס"ל שהבהיר דר' הוא מחלק הבהיר דזיא עד' החול ועוד שהוא מהנהגי שבה י"עוש" :

ובן דעת הרהיג טוהריה ענחבי יצ' שבודאי הגטור הבהיר דר' הוא כתר דנהגי דבינה דזיא דהיינו שבארבע שביעות שבחדש נטשך חוי'ב דנהגי דזיא וויז'ן דבינה דזיא ובטנוח עשי'ק בשבועו א' נטשך כתר דנהגי דאבא וכן בכל שבוע כתר דאותו פרצוף דבינה דזיא ובוות ר' ר' או נטשך נהגי DARICH דבינה דזיא שהוא הנקרא כתר שבנהגי והוא הנטשך במטסף ר' ר' וכן ראי' לכון:

בלי שום פיקפוק ושלי'ב עבד'ק:

ומ"ש התויה נהגי דחויב לשיטתו אויל דס"ל דזיא לכל פרט הם שלמים מצד עצם, ועי' נתקן רק כחכ'ב לכל בחינה וכי' בעלי נהדר [רכ"א סע"ד] דמ"ש בסידור בכל בונות ובירורים כחכ'ב טשומ שניר לכל בחינה שלמים מצד עצם משעת התקון וכל מה שאנו מבקרים בחכ'ב דמלכים וצ"ע ע"כ, ועיין בשכח'ז' דר' ר' דעשרה [דר' ר' ע"א] זיל' כי הנה בהחלה לא היה זיא רק מפרק וכו' והנה אלו הריך אינם צריכין לבוא ע' תפלתנו כי מעצם

טעצטם הם בו אבל התויפת שם ניר הוא עי' מעשנו עיב, ועיין פ"ח טשער הטוחין ובגנחת השט"ש שם:

ובעלוי נהר את ליב [ד"ח סע"ד] כי זול דע כי מה שאנו מבדרין מהו"ט הוא טבחב"ר שלם בכתב בסידור, והטעם שאין אנו מבדרין עי' אלא כחכ"ד הכללים דאותה בחינה ומתקנים אוחם אבל לבחינת הו"ק הוא נעשה שלא עי' וההוא רוחא דיהיב אבא לאיטה הוא מעלה ט"ז ומ"ד בנו' בדבריו הרב בכ"ט ע"כ, ועיין בוּה בשכתיו דרוש ר' דק"ש [רכ"ג ע"ב] שכחן בן יעוש:

אייברא דיש לדرك בדרכי הרנ"ה שבאן כי הו"ק נתקנים עי' הרוחא משמע שהלכין ונתקנים בכל עת ומן וצריכין תיקון אך לא עי', וברכ"א כי שניר שלטים מצד עצם משמע שא"צ להם לא בירור ולא המשבה אף שלא עי' אלא נתקנו מעת בריאות העולם וביען זה יש לדריוק טדרוש ר' דק"ש לט"ש בדורש ר' דעתידה הנני' וילט לט"ש כי היו שלטים מקודם קאי על ניר הכללים דכל בחינה שכבר נתקנו עי' המצעיל אך ט"ש עי' הרוחא ריל' ויק הנמצאים בכחב"ר דפרט פרצופי כח"ב הכללים דו"א ע"ד ט"ש הרשי"ש בקי"ש בחיבת שטע ישראל שטמשיכן ויק דחו"ב דנהאי דבינה דז"א שנעשה שלא עי' ט"ז ביעוש:

ומובדך לחלק בן שאלא"כ אין בליל שביק מתקנים עי' ד' דצלם וכן ביום שיק אין מתקנים בלחש וחורה דשרירות ויק דחכמתה הלא כי טכלי הו"ק דכל בחינה אלא ודאי לאחר הפרט האחרון נתפום כח"ב דעובי ונחلك בהם פרטות ויק דגיר באורך והו"ק הם דחו"ב דאותה בחינה וא"ש הדמי"ב:

וצריך לירע אימתי נתקנים ויק דכתיר דנהאי דבינה דז"א שהרי בנה"ש הנני' מכואר דלחש דמוסף הוא תיקון חבי"ר דכתיר וכחורה דמוסף בתר דכתיר ביעוש, וראיתי בוה להרב תוי"ח [פרק ט ע"א] שב' זול הכתיר דרי"ח בלחש דמוסף הו"ק, והחו"ב בחורה דמוסף והכתיר בכתיר דמוסף וכי' בנהאי וכוי יעוש Hari שהו"ק דכתיר הם נתקנים עי' אלא שוה היוף הרשי"ש בנו' אלא שאנכי הרואה שהו"ק דכתיר נטשיכן בהיבות שטע ישראל שבכ"ב בסידור הרשי"ש בחטבת הו"ק דיש"ס בר"ח גם דכתיר וככ' בקי"ש דקרבנות ובפסבי

ובפסכי כי בריח ווים ויק רכתר דנה"י, ולפיזו גם הוק רכתר נטשכין עיי עיר ויק דחויב דנה"י דימות החול. אלא שרוחא דאיתא הוא מעלה טין שהוא זיגוג חיצון דאו"א וכמ"ש בדורש ר' דק"ש יעוז וממה שלא ביאר זה הרש"ש בנה"ש נראה שוה פשוט וסתך על המעיין בסידור, והכלית כונתו לסדר מה ששייך לבחינת הנרגלות שנעשה עיי טין דהפלתנו שם כחבי"ר רכתר דנה"י דבינה חזיא וכחיד הרה"ג שריה יצ"ז והרה"ג מורה"א ענתבי יצע"ז שהויק רכתר דנה"י נטשכין בק"ש :

ויש לשאול אם שייך תיקון הכתיר בשחריות דרי"ח או רק במטופף, הנה מדבריו הרב בע"ח הגנו' שכ' ובריח במטופף לוקחים או"פ רכתר משפטו שהטשבת הכתיר דרי"ח הוא נוגע למטופף דוקא אבל הפלת שחרית היא חוי"ב דנה"י עיר ימות החול ונדרשת לעצמה דאל"כ מה ואת אומרת במטופף הלא גם בשחריות דרי"ח לוקחים חוי"ב חלק הכתיר ולא במטופף דוקא וכן ממ"ש בנה"ש [די"ח פע"ד] זויל ואם הוא יום ר"ח בו נטשכין עוד ב' צלטי המתוין רכתרים דישסיות בלחש וחורה דמטופף לפרצופי הכתרים דזוזן ע"כ, וכן בדי"ט ע"ב בכ' ובימים ר"ח יכולון כל הגנו'יל, ועוד יכולון לזיגוג ישסיות וכו' בכלים דא"ח דחבי"ר רכתר וכו' דטוחין לדלחש דמטופף וכו' גם יכולון לזיגוג ישסיות בכלים דא"ח רכתר להמשיך המתוין דchorה דמטופף ע"כ, עורי'כ שם לפיכך ראוי להניח הפלין בטנהה דיום ר"ח כאשר חיים כי אין חילוק ביןיהם ע"כ מכ"ז משפטו שאין שיוכות לכתיר בשחריות זולת במטופף ר"ח ושחריות שיוכה לחוי"ב דנה"י עיר החול וע"ב בכ' יכולון כל הנזיל [ר"ל בשחריות דרי"ח חוי"ב דנה"ין ועוד יכולון [רכתר דנה"י] שהוא לצורך מוסף ר"ח כטבואר לטעין :

ובכן הרבה גו"ח ס"ל שאין שיוכות לכתיר דרי"ח בשחריות כלל אלא הכל נתkan במטופף ובשחריות הוא ע"ד החול כטבואר כן להדריא בדבריו ברף קיט סע"א כיועז אלא שאני בעני בעזה"ר לא זכתי להבין רב"ז אדם בשחרירות נתkan חוי"ב דנה"י בימות החול הלא מודעת ואת מ"ש בנה"ש [רט"ל ע"ג] דבארבע שבועות שבחדש נתקים ד' פרצופים או"א וו"ז וכל שבוע יש בו ז' ימים נתkan

لتיקן הוויט דכ"א טואויא ווין דאותו קצה השיין לחדרש ההוא ואיבט מהם החויב הנתקנים בשחרית דרייח ולאייה בחינה הם שיויכים דבכיה יטימ שעברו כבר נתקנו אויא ווין ובווה צליע עד יערה עליינו רוח מטרום, ויאיר עינינו בתורתו אכ"ר:

ובשותל ריח ב' יטימ גיב יש לשאול מה היא הכוונה ביום ב' בין סצר שחרית דשנוי הימאים ובין סצר הכתה דשנוי הימאים והרה"ג שר"ה ייז"ו ס"ל בזה דאפשר שום א' הנו באפנויות יום ב' בחיצוניות כמו בריה והטעם שכיוון שספק הוא אם נראה החרש יהיה טומו כמו בכasa ליום חננו או אפשר כיון שהוא תקנת ריביז איב יהוה יום א' דאוריתא יום ב' דרבנן עכדר"ק, וכן ס"ל להרה"ג מוהר"א ענהבי ייז"ו שכיוון א' נתקן ווין הגדרות דיעקו"ר שהם נקרים דאוריתא וכיום ב' יעקו"ר דיעקו"ר שהם דרבנן עכדר"ק:

ובענין שחרית דרייח שנתקן חובב לטמי שיויכים טו"ר הרה"ג שר"ה ייז"ו ס"ל הכוי בסדר כוונת ריח כי ארבעה שבועות שבחרש נתקן זיט דאויא ווין בנורע יום ריח שהוא אריך מברירים כל זיט דאריך ביום אחר או בשני יטימ כשהחרש טלא במו שטברירים בטשך שבוע א' ותיקון ווין דאריך בריה באופן זה בערבית דרייח כלוי חיזון דבינה דנה"י דבינה דזו"ן דא"א דאותו קצה שבחרש והמשבת המוחין בקי"ש ובעתידה דערבית מלובשים בצלם دقלי חיזון דבינה דנה"י דבינה דישס"ת דא"א לכלי חיזון דבינה דנה"י דבינה דזו"ן הנוי ובמנחה ריום ריח מצלמים אמצעיים דחויב דנה"י דבינה דישס"ת דא"א לכלים פניטיים דחויב דנה"י דבינה דזו"ן דא"א ובמוסף לחש וחורה המשכת המוחין מצלמים פניטיים דנה"י דבינה דישס"ת דא"א לכלים פניטיים דחויב דנה"י דבינה דזו"ן דא"א ובמוסף לחש וחורה אחר שהטשכנו הליט הכללים פניטיים דצ' דצלם כט"ש בנה"ש דו"ג סע"ג סדר שאר הימים אח"כ אנחנו טבונים בלחש וחורה דמוסף להטשין הכתה דנה"י דבינה דישס"ת דא"א לכתה דנה"י דבינה דזו"ן דא"א והויק דכתה דהבונה נטשך בקי"ש בהיבת אחד והגיר וצלם דישס"

דחיפ'ך דכתר נטשך בלחש רטוסף והניר וצלם דישס דכתר דכתר
נטשך בחורה רטוסף :
ובערבית דלי שביק כשל ר'ח בשבת ע' החפלה וברכת
טעין שבע והקידוש נטשך ה'פ חגי'ת רבינה טה'פ
חגי'ת דישס'ית דא'א לה'פ חגי'ת דווין דא'א ובאים השבת באשה
ר'יח ניחח ובגשפת נטשך ה'פ כחבי'ך דבינה דישס'ית דא'א לה'פ
כחבי'ך דבינה דווין דא'א, ובלחש וחורה דשחרית ובלחש וחורה
רטוסף נטשכין ה'פ חכתה דישס'ית דא'א שהם נקראים או'א
עליאן דא'א [טלוובשים בה'פ ישס'ית שהיא להם מקודם] לה'פ
חכתה דווין דא'א ובגשחת יום שביק נטשכין בלחש הנחי' דכתר
דישס'ית דא'א ובଘורה חגי'ת דכתר דישס'ית דא'א שנקראים
עתה א'א [טלוובשים בפרצופים שהיא להם מקודם] לה'פ נהי'
וחגי'ת דה'פ כתר דווין דא'א :

ובר'יח כshall בחול צרייך לכיוון בטוסף בין בחו'פ דפניטיות
ובין בפניטיות דחיצניות כתו שטצינו בר'יה שבפרצוף
בינה דווין אנחנו מכונים בלחש וחורה דשחרית גם פניטיות
דחיצניות והפרש שבין ר'יה לימי החול הוא זה שבחול מכונים
במקופים דאיימת לחור ובר'יה מא'א וא'ב כיוון שבר'יה בשחרית
מכונים כל ה'פ בינה ואפי'ה מכונים בפניטיות דחיצניות כי'ש
בר'יה דחול שהכתר רטוסף הוא כתר דנחי' דבינה :

[א'ה וכן הוא בסידורי הרשי'ש שכ' בקי'ש גבי שלש בח' הטוחין
רפוא'ח דפניטיות ופניטיות דחיצניות בר'יח גם דכתר יעוז
והכתר הוא שייך למוסף בנורע איברא דט'כ בפסכי' שבר'יה בתוסף
יכיוון גם בפניטיות דחיצניות זולת מקיפי רתפלין כיוון שאין טניחין
הafilין ע'ב וכיצ' הרה'ג מורה'א ענתבי יצ'ז' ועיין פתח עינים
דף' ע'ב שכ' דלא כ' בפניטיות דחיצניות גם דכתר יעוז]
נמצא שמה שמכונים בכל שבוע טר' שבועות של כל חדש,
ההינו ז' ימים דשבוע א' לתקן ז'ם דווין דא'בא דאותן
קעה שבוע ב' ז'ם דווין דאיימת שבוע ג' ור' ז'ם דווין דווין
והוצרך לכל פרצוף ז' ימים בו ר'יח שהוא זווין דכתר שהוא אריך
דאותו. חרש נבראין כל הזיט ביום א' או ב' כשהחדרש מלא א'ב
נטצא

נטצא דר'יך בין שהוא יומ א' או ב' יטום הוא נדרש לעצמו בוין רכתר, נשאר לנו כי ימים שהם בוגר חוויב תום ראותו חדש:

ופדר בירור של כל פרצופים מדין יומ א' של השבוע חסר יומ ב', גבורה וכוי כמ"ש בסידור בין כשל ר'יך ביום שבת שאו סדר זט פרצוף אבא וכוי ע"ד ימי השבוע ובין בשחל באמצע השבוע הסדר הוא כן למשל כשל ר'יך ביום ד' שהתחלה בירור זוין דאבא טיום חמיש, או ביום ה' יכולן לבירור שטלה דזט אבא ביום ו' שאול ביום שבת בעל חנן ביום א' בעל ביום ב' יוכב ביום נ' חשם וביום ד' הדר בן בדר הרי גגטו זט זוין דאבא וביום ה' מתחילין זט זוין דאיתא ביום ה' שטלה דאיתא וכוי הכל עיר הנוי שסדר זט דכל פרצוף עפי סדר ימי השבוע ולעתם יומ א' חסר ב', גבורה וכוי וכמ"ש בסידור הרשי וליה עבדיק הרבה שדריה ייחשלא:

ובתווב בנה"ש (דויט ע"ב) זויל, והנה נורע כי כלים אמצעיים הנתקנים במנחה דכל יום עיפוי שהם כלולים מהניל הם בערך החגית שהם הוק נרנחי דרוח בערך הכהן שעות ו לפיכך אין מוסף בתנחה שהוא הכתר נרנחי דיחידה, אלא בשחרית שהוא כלים פניטיים שהם בחינת חביד נרנחי דחיה ונשטה ועליהם יבואו טוחין דכתיר נרנחי דיחודה במוסף ואיז לכוין בק"ש דשחרית ר'יך להטשיך הוק דטוחין דחביר רכתר, ודכתיר רכתר, כלים אמצעיים רק הוק דטוחין דבינה ודרכטה כסדר שאר הימים בנויל ולפיכך ראוי להניח חפליין בתנחה דיום ר'יך כשאר הימים כי אין חילוק ביניהם שאין הטוחין דכתיר מתפשטין בכלים אמצעיים כי כל עצם הם בבחינות ויק דבלויות היום בנויל אבל קודם מנהה נראה שאין להניח לפי שעדרין הרשימו דטוחין דכתיר קיים והוא מקצת הטעם הפחות שאיןי מניה באטען היום דר'יך ומניה בתנחה עבדיק ולה'ה:

המעיין נראה מה שיש למלוד מרבי אללה, והנה מ"ש בעמוד ס"א דבליל ר'יך יכולן להטשיך גם כתיר הכלבי דנהי דישסוטה שהכונה היא להטשיך כלים חיצוניים דכתיר בק"ש ונכתב זה

זה עפיי טיש בסכבי וכי בפידוריהם כי בקש דערבית בתיבת ישראל בהטשכת מוחין דישים רחיזונות בריח נס רכתר יעריש, ונראה שסיל דריש לכוון בכלים חיזוניים רכתר בערבית, אך לענין זה אינו ואין לכוון בזה דהא אפילו במנחה כי הרש"ש שאין לכוון בכתר כיון שטנהה היא בכלים אטזיעים איב כ"ש וק"ז בערבית שהוא יאכלה בכלים חיזוניים שאין לכוון בכתר כלל וכי רהה"ג שריה יציו שאין לכוון בכתר בערבית אלא שיש לקיים הבונה רכתר ר"פ שבערבות נטשך מכלוי חיזון רבינה דנהה"ד רבינה דישופיות דא"א לבלי חיזון רבינה דנהה"ד רבינה דרווין הנוי ע"כ, ועוד נראה שטיש בסכבי בתיבת ישראל דערבית בריח נס רכתר הוא ט"ס ואין לכוון בזה והיעב"א:

מוסף לראיש חדש

בתוב בפידור טוהר"א משען ולהיה זיל ב��וספ' דר"ח יכוון מתחלה העמידה עד ברכת טנן אברהם כטו תפלה שחרית מטש אלא שבלחש יכוון להטשיך המוחין טנהה"ד דחכיד רכתר [דנהה"ז] דישופיות ובחורה טכתר רכתר דישופיות: ולהיות שלא יש אטזיעות ב��וספ' ר"ח לנן בשחוורין המוחין ליכנס בויא בכירויות דמגן אברהם, המוחין דאה' ופניהם דפניהם נטשכין עד סוף הקו ההוא, דהינו בסוף ברכת אבות קו ימן דאו"פ דפניהם נטשך בחח"ז דחכיד חניתה נהי, ובגבורות נטשך קו שטאל בבניה דחכיד חניתה נהי, ובקדושת ה' נטשך קו אטצעי בדרת"י דחכיד חניתה נהי [כטו שטפסודר בעמידה השבת להרש"ש]:

ובקדושת כתר נלע"ד דהכונה היא להטשיך קדושה מחכיד דדעת התחתון דלחש ובחורה דטוספ' ר"ח ליעקב ורחל דפרצוטי לחש ובחורה:

בתיבות כתר יתנו לך וכי צרייך לכוון בדרך כללות להעלות החניתה דלחש ובחורה דחכיד שלם פקבעל שפע ולהוריים עם השפע למקומם ולחטשיך מהם בתיבות קדושה לך ישלאו לנצח הור יסוד כסדר כונת קדושת שחריות עכדריך: וכשה

וכזה כתוב בספר וمرة הארץ [רכז ע"א] רהרב הירא ולהיה היה אוטר שצרייך לכוין בגוף קדוש בכתר דרכ' להעלות

החניתת בכל סדר הקדושה ורלא כמו שנהג היפך זה יעוש :
צרייך לירע כי בכריעות ווקיפות דטנן אברם כשמטשיך בכריעת
אי' חסר ונצח ראה' דפנים יכוין להשαιול החסר דוקא
בכל חכמתה רזיא אך הנצח יודהחו לכל חסיד רזיא עד' ויק ראה'
ראח' ובכריעת ב' יטשיך חכמתה דאה' דפנים לכל חכמתה רזיא
וירחה החסר לכל חסיד, והנצח שהוא בחסר ירחא לכל הנצח
רזיא, וכן בוקיפה אי' יטשיך חסר ונצח דפנים דפנים לכל חכמתה
וחסר רזיא עד' ויק דפנים ראה' ובוקיפה ב' יטשיך חכמתה דפנים
דפנים לכל חכמתה רזיא וירחה החסר לכל חסיד, והנצח שהוא
בכל חסר יודהה לכל נצח רזיא, [ובשאר הקוין יטשיך הכל
בפ"א בנו] וערזי נלעיד שצרייך לכוי' בשבה יבכל ים שאין בו
אטצעיות שאו נטשכין מוחין דאו"פ דפנים רחכמתה עד' לטטה לנודע
ויזף וכן ציירתי אצלי בסידורי שבת טסברא כי נלעיד שט"ס
נפל שלא כיב בסדי שבת, וכעת ראיתי שכן מסודר גיב בסכוי
לאחר טקדים בכריעות ווקיפות דטוספ ר'ח והיע' :

ובכללות העמידה דטוספ ר'ח יכוין בחויב הויג דכתיר דחבייר
דכתיר דנהיז דישוטית להמשיכם לחויב הויג דכתיר
דחבייר דכתיר דנהיז דבינה רזיא, ובכללות החורה דטוספ ר'ח
יכוין בחויב הויג דכתיר, דכתיר דכתיר דנהיז דישוטית להמשיכם
לחויב הויג דכתיר, דכתיר דכתיר, דנהיז דבינה רזיא ועיין במש
לעל בהקדמה עז' ותבין והיע' . אומרים עד האל הקדוש :

ר'ashi החדש לעמך ר'ית רחל שיש לה שני ראשין דנוריה
נרתת, זמן כפרה לבל תולדותם, בהיותם
מספריים לפניה זבח רצון, שעירוי חטא לתכפר
בעדם, זברון לכלם היה, תשועת נפשם מיד
שונא, מזבח חדש בציון תבין, ועולה ראש חדש
געלה

נעלת עליון, וישער עיזים נעשה ברצון, ובעבדות בית המقدس נשמה בולנו, ושירוי הוד עבדך נשמע בעירך האמורים לפני מזבחך, אהבת עולם תביא להם, וברית אבות לבנים תזכיר:

יהי רצון מלפניך יהוה נא, יאהדונני אלהינו ואלהי אבותינו שתعلنו בשמחת הארץ ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את מריבות חוכותינו, תמידין כסדרן ומופein כhalbתן, את מוסף יום

ך יכין בני ריבוע אליהם פשוט כה א אל אלהי אלהים
אל רטו ברית אליהם פשוט כה אלדים

שיכיו בני אלהים רידין כה אלף למד הי יוד ממ

חדש יכין בני קמ"א קמ"א כה אלף הי יוד הה
[א] ראש החדש עיה ניטע שיט דקך זיך יי' תהי'

(ג) זהה נעשה ונקרב לפניך באהבה למצות רצונך
כמו שבתבת עליינו בחורתך על ידי משה עבדך
מפני כבודך באמור:

ובראשי החדשיכם יש לנו, שני ראשון רח'ג תמריבו
לנוקבא עולה לייה נא, יאהדונני שתעה הנוק'
לה, ותתקרב אליו ואין לךיפות חלק בה פרים חסר לאברהם
בני

[א] מ"ב בס"י הר"ח פינסן זיל משם טוח"ר אברהם אוולאי זיל
בכל ר"ח כשהאתמר ביום ראש החדש תוכין באלו
הנקודות שהם בנימתי כי שמותם ב"ן ע"ב וטובייה
לו שלא יראה קרי בכל החדש ההוא עבדך:

[ב] הנגאון צבי אלימלך זיל בטח"ק בני יששכר (רכ"ב ע"ג) כי
וזיל כי הרמ"ע זיל שלעתה לבוא נצורך להקריב
בל

בני במר שנים ואיל פחד יצחק אחד, לבושים רת דיעקב בני שנה שבעה תמיימים : ומנחתם וננסכיהם כמדобра, שלשה עשרונים לפרט, ושני עשרונים לאיל, ועשרון לכבש, ויין כנסבו, לשון וכרכ טפנ שרחל בריח אוכלת טלה משתחשת טמו וישער לכפר וشعיר שהוא סוד הקלוי אנו טקוריין אותו לכפר ולטהר אותה הבדיקה הקדושה דטלכות דעשה המלוובשת בהם בסוד י"א סימני הקטורתה שתוכל לעלות עצמה טעה ע"י החיות טעת שאנו ממשיכין לקלי בשער זה שפחתת להחיותם שלא ימתו בעלייתם

עד כי יבוא יומם ושני תמידין בהלכתם :

אלהיינו ואלהי אבותינו חדש עליינו את החדש הזה לטובה ולברכה לשנון ולשםחה, לשינוי ולנהומה, לפנים ולבבליה טוביה, לחיים טובים ושלום, למחילת התא ולסליחת עון [בשנה טעונרת יאמר ולכפרת פשע] ויהא ראש החדש הזה סוף ומץ לכל צרותינו, תחלה זראש לפדיון נפשנו, כי בעמך ישראל מכל האומות בהרת, וחמי ראשי חדשים להם מכעת, ברוך אתה יהוזה אהני יהודוני

צריין

כל הקרבנות שהכרנו בכל ימי גלותינו דהינו כשיגיע ריח ניסן נצטרך להזכיר כל הקרבנות של כל ריח ניסן שבגנות וכן בשבתות כשיגיע כל שבת נקריב כל המוספין של שבתות שבגנות יועיש, ובזה פירשנו בטוט מה שאומרים את מוסף יום ריח הוה, ואת יום השבת הוה, דתיבת הוה אינו טובן ולפינ' הקדוש אש שבאמת נעשה ונקריב טופף שבת הוה וריח הוה והוא נכון בעוחייה וכי בדף כי ירושב :

ציריך לבוין בכל חדש צירוף היה ואהיה והנוקוד השיין לאחטו החדש כטו שמצויר לפניו מקדש ישראל וראשי חדשים : ואומר רעה ומורדים כנהוג :

ניפן חדר : גולגולתא דנקבא **יבָּהֵךְ אֲהִיכָּה** ישמחו תשטים ותגניל הארץ : אייר נבוחה : און יטן דנקא **וַתִּמְעַן אֲהַהֵּן** יתחלל חטתהלל השכל וידוע : סיוון תעארת : און שטאל דנקא **וַיַּהַה אִיְהָה יְדוֹתָיו פְּצַלָּע הַטְּשִׁכָּן הַשְׁנִיתָה** תמוון נעה : עין יטן דנקא **בְּתוּלֵי בְּתִיהָא זֶה אִינְנוּ שָׂוָת לֵי** :

אב דוד : עין שטאל דנקא **הַזְּבָחָה תִּיאָת הַסְּכָת וְשָׁמְעָה יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם** : אלול יסוד : חוטמא דנקא **הַהְנִין הַתְּיִאָה וְצִדְקַת הַתִּיהְיָה לְנַנְּכִי** :

תשורי חסר : גולגולתא דזיא **וְתִיהְיָה זֶה אָתָּה וְיִרְאֶוּ אָתָּה שְׁרֵי פְּרֻעָה** : חישון נברה : און יטן דזיא **וְתִהְיָה יְהָאָתָּה וְדַבֵּשָׁה הַיּוֹם הַוָּה יְהָוָה** :

בסלו תפארת : און שטאל דזיא **וַיִּתְהַחֲתֵה יְאָהָה וַיַּרְא יוֹשֵׁב הָרָצָן הַכְּנָעָנִי** : טבת נעה : עין יטן דזיא **תִּיהְיָה הַאֲהֵי לְיְהָוָה אַתְּ וְנַרְמַתָּה שְׁטָנוֹ** :

שבט הדר : עין שטאל דזיא **הַיּוֹה הַאֲיָה הַטָּר יִמְרְנוּ וְיִהְיֶה ذָהָא** :

אדר יסוד : חוטמא דזיא **הַהְנִין הַהְאֵי עִירָה וְלִשְׁוֹרָקָה בְּנֵי אַתְּוֹנוֹן** : ואדר סוד הפה דרכורא ויכוין בכללות כולם יב' צירופים דהוויה ואהיה :

מוסוף לשבת ור' ר'ח

אומר עד האל הקדוש וכיוון כט"ש בס"י שבת מהרש"ש ואח"כ יאמר:
 אתה יוצרת עולמך מ墮ם, כלית מלאכתך ביום
 השבעי, בחרת בנו מכל האומות, ורצית
 בנו מכל הלשונות, ומדשתנו במצוותיה, וכרבתנו
 מלכנו לעבודתיך, ושםך הנadol והקדוש
 עליינו קראת:

ותן לנו יהוֹהָנָה יאהדונתי אלהינו באהבה שבתות
 למנוחה, וראשי חדשים לכפרה, ולפי שחתנו
 לפניה יהוֹהָנָה יאהדונתי אלהינו ואלהי אבותינו
 הרבה עירנו, ושםם מקדשו, ונלה יקריםנו, ונTEL
 בבוד מבית חיינו, ואין אנחנו יכולים להMRIיב
 לפניה קרבן, ולא כהן שיכפר בעדנו:

יהי רצון מלפניה יהוֹהָנָה יאהדונתי אלהינו ואלהי
 אבותינו, שתعلנו בשמחה לארצנו, ותטענו
 בגבולנו, ושם נעשה לפניה את מרבות חוכותינו
 תמידין כסדרן, ומוספין בהלכתן, את מוספי יום
 השבת הזה ויום ראש נטש אל אלהי אלהים.
 אלהים אף לומר כי יוד מם חדש נטש אף כי יוד
 כי אף זה יוד זה ראש חדש ע"ה ני' **שׁין דלת יוד**
 הזה, נעשה ונMRIיב לפניה באהבה במצוות רצונך,
 כמו שכבת עליינו בתורתך, על ידי משה
 עבדך כאמור:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמיימים, ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן וננסכו: עלת שבת בשבתו, על עלת החמיד וננסכה:
ובראשי החדשיכם, תקריבו עלה ליהוָה ייְהוָה נֹהֵה פרים בני במר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים: ומנהתם וננסכיהם במדובר שלשה עשרונים לפה, ויאני עשרונים לאיל, ועשרה לכבש וין בנסכו, וישער לכפר ושני חמידין כהלבתן:

אלヒינו ואלהי אבותינו, חדש علينا את החדש הזה לטובה ولברכה, לשzon ולשםחה לישועה ולנחמה, לפרטיה ולכללה טובה, לחיים טובים ולשלום, למחילת חטא ולסלילת עוז [גשנה מעוררת ולכפרות פשעו ויהא ראש החדש הזה סוף ומן לכל צורותנו תחילת וראש לפניו נפשו, כי בעמך ישראל מכל האומות בחרת, וחמי ראש החדשים להם סבעת:

ישמו במלכותך, שומרי שבת ומוראי עונגה, עם מקדשי שבייעי, כולם ישבעו ויתענגו מטוּבך והשביעי רצית בו ומדשתו, חמדת ימים אותו פראת, זכר למעשה בראשית:

אלヒינו ואלהי אבותינו רצה יכו כי ר' בראשית או"א רצה ע"ה גיטט' אלף למד יהוה כי עתה שעלהה

שלטה רחל בנהאי ראייא קנחה לה שם זה נא במנוחתנו
חדשו במצוותך, שים חלנו בתורתך, שבענו
מטובך, שמח נפשנו בשועתך, וטהר לבנו לעובך
באמת, והנחיינו יהונאה יהודונהי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך, וונחו בו כל ישראל ממדשי
שםךך ברוך אתה יהונאה יהודונהי [ויכוין בציורו]
הויה ואהוה דאותו חדש כטיש בעמור פ"ח

בינה בינה דעת חכמה
א יהוה י מצפי ה ייזהה
אתם אתיהם אהיהם
יבוה יתוה יתוה יתוה

ה יה אדני

לכתר דיעקב ורחל שבוחה דוא'

אהיה

יהוה

יוד הא ואו תה

יה יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו תה

י יה יה יהוה

ואוטר רצת ומודים וכוי בנהוג:

בלחש דמוס' יכוין להטשין
הארה לכתר

דייעקב ורחל טן מוחין חביד
נדלות ב' הטלובשים בחביד

דא'יא עילאן שכחבי' דוא'
דרך החגנית דוא' לכתר דייעקב

ורחל העוטדים בנהאי דוא':
בחור' דמוס' יכוין להטשין

הארה לכתר
דייעקב ורחל טן מוחין חביד
נדלות ב' הטלובשים בחביד

רכתר דוא'יא עילאן שכחבי'
הכתר דוא'יא דרך חביד חגנית

דו'יא לכתר דייעקב ורחל
העוטדים בנהאי דוא':

**מקדש השבת וישראל
וראשי חדשים:**

הקדמה לסדר הזמנים ושתת ימ"ב

ידוע משכ' מורה הריש'ש ולה' במק' נה'ש [בהקרנות רחה'ג דינ' סע'ג] כי עי' הפלות ישראל מתרדיין פירורי וט' דזין דספירות [עיין השט'ש בע"ח שיו' פ'ב א'ב] ודנסות ורעלות שיעור קצוב בכל הפלת וטעליטים אותם לטען וכפי גודל כונחת ווכחות וטעשיות וכוכות הוטן ההוא כך גודל תיקון ובכלל יומם מעלים ניצוצות חדשים ואין יומם רטה לחבירו ואין צדיק רטה לחבירו וכפ' איש חלק טחבירו וזה גודל חוויב טוצאות התפלות [עיין שהב'ז דנ'ט סע'א] והמצות בכל יומם וכפ' אחר תתקן כפי בחינה השיו'ה לו ותקן החלבנה מה שלא תתקן הלכונה ולכן הכל צריכין זלי' ולא יוכל שם אחד טישראל לעשות מה שיעשה חברו עכתי'.

ועל כן העובדר את הא' בכונה צריך לידע בכל יומם ויום באיזה ספירה ובבחינה שיו'ה התפללה החיה כי כל יומם נדרש לעצמו ומידינו יבקש ואת וט'ש בנה'ש [רכ'ב'ז ע'ב] זיל' וצריך לידע חשבון השנהים לפי סדר חשבון הספירות דפרצופי ז'ק דזין הנפרטים לשיטת אלפי שני דהוי עלטה כדי לידע באיזה פרצוף היא אותה השנה ובאיוזה ספירה הוא אותו החרש ובאיוז ספירה מהבתים הוא אותו שבוע ובאיוזה ספירה ט'ק דאותו שבוע הוא אותו יום כדי לידע לבורר ולהעלות הבירורים המתיחפים לכל יום יומם בראיי וכונכו עבד'ק.

למשל אנו עכשו באלף השישי תיקון היסוד וכבר עברו מטנו מספר תיר שנים שהם כנגד חב'ד חגי'ת נטצא שאנו עומדים בטאה השבעית שהוא נצח דיסור והטהה עצמה כבר עברו מטנה פ'יה שנים שהם חב'ד חגי'ת נויה ותחי' היסוד שהם חב'ד חו'ג שביסור נטצא שבשנתינו ואת התרפ'ז היה בתפארת דיסור דנצח דיסור ועדין טונה והולך בכל שנה ושנה כט'ש להלן בס'ר, ותקדש הראשון שהוא תשרי בחר דט'ה דט'ה וב'ן הנקראים דכורא בערך בין דט'ה וב'ן הנקראים נוק' הנתקנים בקי'ן ושבוע ד' שבחרש שמתחלין בו הכונה הוא לבורר ולתקן

ולתקון חגית נהיות דנוק' דוא רחOPER רטיה רטיה ובין דתפהארת דיסוד דנצה דיסוד וכעדי' בשאר החדרשיט: ודע כי כל הנайл הוא הנקרה תיקון ששת ימי בראשית יש עוד בחינת הומנים שצורך פכוי בוה בכל יום ניכ' וכטיש בנה'ש [ריינ סע'א] זיל מספר ומן בירור ותיקון העולפות הוא שית אלף שני דהו עלמא זהה בבחינת סדר ששת ימי בראשית שהם פרטיו ריק חגית ונחאי דחגית שהם נפרטם בסדר תיקונים וויכוכם טיום ליום לשבעה, וטשבוע לשבע לחדש, וטחדר לשודש לשנה, וטשנה לשנה לעשר שנים, וטער לשאר שנים, וטטהה לטאה אלף שנים, וטאלף לאלה עד שיטה אלף שני דהו עלמא [ועיין בסוף התקוני והר חדש ר' ר' ר' אדרבי] ובכל יום נתקון פרט אחד דכללות א'ק ואכבי' כפי סדר טבע שנעשה בששת ימי בראשית ובעדין' הוא בירור ותיקון סדר הומנים שהם בחינת פרטיו פרצופי ריק חגית ונחאי דגהי' שטחש התחליו לשמש התאריות והם נפרטם בסדר תיקונים וויכוכם טיום ליום לשבעה וטשבוע לשבע לחדש, וטחדר לשודש לשנה וטשנה לשנה לשטייטה וטשטייטה לשטייטה ליביג', וטובל ליביג' עד המצעיל העליון עד שבכל יום נגמלה לתקן מדרגה א' הסטוכה לטאטיל ונרבקה בטאטיל עכתי'.

וביב' [בדף טיל ע'ג] בסדר שני הבדיקות הנה וטשי'ב שם בעמוד ד' הנסירה שבריה לשנת הומנים ושבכל לילה לששת ימי בראשית ע'ב, טוכרח לוטר דכונתו היא רעיקר כונת הומנים ששוויכה בנסירה ר'יה שהוא טכלה חגים וטמנים אבל וראוי שנכלל נס חלק ימי בראשית שהם טפליים בוה וכן בנסירה דכל לילה עיקרא היא על שם היטים כיוון שהוא בימי החול אטמן היא כלולה נס חלק הומנים אלא שהם טפליים בוה וטוכרח לחלק כן כיוון שכ' בהקדמתה המעביר הנה' בסדר הומנים עצם שתיקונים טיום ליום לשבעה ובי' ועיין להרב הרוח דעתה סע'ב ואילך שהאריך בוה לוטר ששיין נס בכל יום סדר וטמנים ושזה כולל טוה והזביר דבירם הנה' יumper בישובם יושיב' ועיין בספר תולדות אהרן וטהה בקומי אפר יצחק ר'ז' שהעליה בן דכל יום שיך שתי הפגנות

הכוננות דיטים ורוצנים ולעולם شيءיהם ייעו"ש זויף ואכטיל: ולמודע עני ציריך כי תיקון היטים והוטנים שווים בבחינת ימי השבוע שלעולם יום א' בשבוע חסר יום ב' גבורה וכו' דיטים ווטנים שאף כשל ר'ח ביום נ' שהתקין תחיל טיום ד' ט'ט נפץ על סדר היטים שבאים ד' נתן נצח רפרצוףABA דאותו חדש ביום הו'ו תיקון היטים דאבא ביום אבג תיקון חנית דאבא הנ'ו וכעד'ז מיטם ד' ואילך תחיל הבירור דאיתא טנצה וכו' ולעולם ימי הוטנים שווים עד' ששת ימי השבוע וכן טבחאר משטה לשון הריש'ש שכ' שניהם באופן אחר נבי יטם ווטנים מיטם ליום בשבוע, וסתם יום הוא כי סדר ימי השבוע והודעים ולא זולת ועוד שבסידור כי יום א' בע רכו'ם וכו' וטכירה פוטר דשים בוה ימים ווטנים דאל'ס הולי'ל יום א' חדש חסר וכו' וחלק לפי מזיאות החדש לסדר הוטנים וכעת לא השטיינו כי וכן העלה בספר אפר יצחק ולה'ה ז'י' פשט לטשבילים שתיקון סדר וטנים ימי בראשית הוא שהוא יום א' חסר ושניהם וכו' ושמתי סובלים להיפטך מסדר וטנים תחיל מחדש שם ר'ח יום ד' ביום ה' מתחילה חסר דומנים והוא דיטי מחדש וכו' וזה לא ניתן ליאמר שיבוא יום שבת הוטנים ביום ד' וכיוצא וזה לא נשמע לעשות כי שבתות בשבוע א' וכו' והמשכיף על דבר ימצע כי לא יש כי א' זמן אחד ותיקון כי הבחינות שהוא יומ' א' חסר ושניהם וכו' הגם שלא יבוא בჩינת הוטנים יומ' א' שבשבוע א' חסר אלא יבוא תית וכיוצא והוא התקן מהופך וכו' עברך הרואה יראה שדבריו בזה נכוןים בטעם ומצד ההיפוך אינו קשה דעתך כזה כתה ענינים ואכטיל וכן הוא דעת מזר' הרה'ג שר'ה יצ'ו' והביד לעיל בעמוד פ"א יע'ש:

ובענין סדר הוטנים לסדר היובלות ראוי בסביר למהר'ח פינס וליה'ה שסדר משנה התוליה ואילך וכו' שהוא שיטתה ששית דיובל קיין ובשנת התוליה הוא היובל תיקון פכ'ב ד' שיטיות ותתרין עד התש'ש יובל קיד' מתש'ש עד תש'ז יובל קטין תש'ז עד תית יובל קטין תש'ת עד תית'ן יובל קיד' שתת'ן עד תית'

חתיק יובל קייח מתחיק עד חתקין יובל קייט מתחקין עד החתק
יובל קיד שהוא סוף אלף ו' יעיש וכבריו טסודר בס' חולדות
אהרן וטsha בק� אפר יצחק הנוי יושיב:

ואנבי הרואה שדרביהם אין להם על מה שישםכו וחטיר
טועה בתוכם שדבר ידוע וטפורעם מה שפסק טרן ביויד
טי שליא שנת השיטה האטיהית הייתה בשנת השיג והיא
סבירת הרטבים נפרק יוד מהלכות שיטה יובל שב' טעם
הנאים שקבל היה שאין טנים לשנות החורבן אלא ז' ועפיזו
עליה סדר השיטין הנוי יעיש זכיב השיד' ביויד שם דקילין' שנת
החטים עולה לכאן ולכאן [ערכין ייב] וטונה ז' והולך יעיש
ואיך אין סידרו לכ' יובל חמשים שנה וכי כוה'ז היובל נהוג
כى לרביביהם שי התיש היה יובל והלא לרעת טרן היה שנה ב'
של השבוע כנורע מסדר קבועות השנים וכן הראה שהעיר הרב
וטרת הארץ [ברף כי'] שבשנת התקלי'ו שהירה פטרת טורנו
הרשיש וליה'ה באotta חור בו וכיוון רק מבאהבה ואילך
שהיתה שנת השיטה יעיש מסדר וזה מתאים עם פסק מרן
והרטבים ואיך אין יהיה כונת השנה היובל בשנת התיש שהיה ב'
רשיטה שירוע לכ' שיטה טכניים בה פכ'פ' דשש השנים ועד'ו
צריך לכיוון בשנת היובל בסוף שבעה שיטין' בשנת החטים
פכ'פ' דו' שיטות וכטיש הרשיש בסה'ק נהיש [דיעג עיב] ועיב
צריך להיות סדר הכמה בו' שיטות ובשנת החטים תהי הכמה
לבוחנת פכ'פ' דו' שיטות ועוד שיבח ניב לתקן ובירור שנה
אי' דשיטה חדש וצריך להככל בה שתי הcomes ועפיזו יבוא
הכל על נכון:

עוד קשה בטה' שסידרו טספר יובל קיד שרצו למנות טכראיה
העולם ומוי נינה להם בן ולה לא ב' הרטבים בפי' מהשו
שהחלה טני' השיטות והיובלות היה משנת שני אלפיים וחמש
מאות ושלש לייצור אחר בריאות אדרה'ר [שהוא מולד וייד ולא
טמולד בהר'ר שבリアת אדרה'ר עיקר עין כ'ט שם יכבי' יוד
סרי שליא ובגהנות מהרליך שם ובדרישה חוויט סי' סי' יעושיב]
ואילך שהוא אחר ייד שנים משנכנסו לארץ וטנו מאן ששה עשר
יובלות

יובלות וחמשה שמיות ובשנת ל' יובל ייו' ערך הבוט וכתבו
הגאנונים שטורת בירם שמהחרבן ואילך [עיין]. היטב בכ' שם
בארכוה ובתשובה הרטב'ם שם ועין מהרלביץ בפיורות שביעית
סרי קטינ] טנו ז' לבך וע' אנו סומכין שהקבלה והטעשה
הם עמודים נרוים בהוראה עתיד וא' לפ' יובל מטרת למן
סדר היובלות מעת שהחילה למן אחר כניהם הארץ ולא
טקדם כיון שלא היה טני יובל בעולם ובכמה אולין בהר
סדר קביעות השנהם בשתיות ועד' יובל בז' סיידנו עפ'י
סדר הרטבים כי יובלות זה' שמיות טנו ישראל בארץ משנת
שני אלפיים הק'ג ערך שלוש אלפיים של'ח שנחרב הבית ובעה'ר
טאנו ואילך טנו ז' שהוא ושלשה אלפיים של'ח ואחר שבעים
שנה לחרבן נבנה בית שני ועד ת'ך שנים ובשנת ז' לבניינו
עליה עורה ומנו שמיין שהוא אחר י'א שמיין טהחרבן חסר
שנה וטאנו ואילך טנו ז' נמצאה שמשנת שלוש אלפיים של'ח ערך
שנת החרפ'ד עשה אותם ז' יעלו שלש מאות וחמשה ושלשים
שמיות לערך הכה אותם כל ז' שמיות יובל יעלו שבעה
וארבעים יובל וששה שמיות צרף עם י'ו יובלות וחמשה
שמיין טנו בבית ראשון עליה הכל ארבעה ושמים יובל וארבע
שמיות ובשנת החרפ'ה היא שנה א' דשמייה חטישית דיובל
ס'יה וכעד'ו טונה והולך ערך גאות עולם וביאת הגואל בב'א וכן
נותה רעת הרה'ג מוהר'א ענתבי יצ'ו ושכן עדיף למן והייע'א:

סדר הכוונה לששת ימי בראשית דבחינת הימים

ראש החדש בתרל בין יומ א' או ב' ימים

שבוע א' אבא שבוע ב' אמא שבוע ג' זא שבוע ד' נק' זזא
יום א' יום ב' יום ג' יום ד' יום ה' יום ו' יום שבעת
חסר נבורה תפארת נצח הוור יסוד מלכות

תשורי חסר דעתה ובין ניבן חסר דבר דבריה ובין
השוו נבורה דעתה דעתה ובין אירג נבורה דברין דעתה ובין
כסלין תפארת דעתה דעתה ובין פיוון תפארת דברין דעתה ובין
טבת נצח דעתה דעתה ובין תמוון נצח דברין דעתה ובין
שבט הוור דעתה דעתה ובין אב הוור דברין דעתה ובין
ادر יסוד דעתה דעתה ובין אלול יסוד דברין דעתה ובין
ואדר יכין שהוא כולל הייב חדש חנית נהי דעתה ובין דעתה ובין

סדר השנים טטרוי ואילך התרכז'יך רחסר דטלאות דנצח ריסוד

התרכז'יה נבורה דטלאות דנצח ריסוד
התרכז'ין דת'יך דטלאות דנצח ריסוד
התרכז'ין דנצח דטלאות דנצח ריסוד
התרכז'יך דהוור דטלאות דנצח ריסוד
התרכז'יך ריסוד דטלאות דנצח ריסוד
התרכז'יש דטלאות דטלאות דנצח ריסוד
מתתיש עד התשץ' רחכמ' דהוור ריס'
התרכז'יא רחכמתה דטלאות דנצח ריסוד
התרכז'יב רכינה דטלאות דנצח ריסוד
התרכז'יך עד התשיז' רדע' דהוור ריס'
התרכז'יג דדעת דטלאות דנצח ריסוד מהתשל' עד התשיט רחיט' דהוור ריס'

מהתשים

מהתשים עד התשין נבוי דחו ריפ' מהתשיפ' עד התשץ' ריסוי דחו ריפ'
 מהתשין עד התשים ריתת דחו ריפ' מהתשץ' עד התית רטלבוי דחו ריפ'
 מהתשים עד התשי' רצע' דחו ריפ' מהתית עד התתיק ריסוד ריפ' דיטור
 מהתשיע' עד התSHIP' דחו ריפ' מהתתיק עד התתר' רטלבות דיטור
 הכל הולכים ונפרושים על סדר הנוי עד סוף אלף השוו שהוא שנת
 התתקצ'ט ריסוד רטלבות רטלבות ריטור ותתר' רטלבות רטלבות
 רטלבות ריטור יהיר שיראו עיננו וישמח לבנו בנאות עולם ובאת
 הנואל אמן:

סדר בוחנת הזמנים

כונת השבועות והחדרים הוא עד הנoil בספר ימי בראשית

התרצ"ד	שנה ג' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התרצ"ה	שנה ד' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התרצ"ו	שנה ה' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התרצ"ז	שנה ו' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התרצ"ח	שנת השטיטה
השנית דיבבל ס"ה :	
התרצ"ט	שנה א' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
הת"ש	שנה ב' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התש"א	שנה ג' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התש"ב	שנה ד' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התש"ג	

התרפ"ה	שנה א' רשותה
ה' דיבבל ס"ה :	
התרפ"ו	שנה ב' רשותה
ה' דיבבל ס"ה :	
התרפ"ז	שנה ג' רשותה
ה' דיבבל ס"ה :	
התרפ"ח	שנה ד' רשותה
ה' דיבבל ס"ה :	
התרפ"ט	שנה ה' רשותה
ה' דיבבל ס"ה :	
התרפ"צ	שנה י' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התרצ"א	שנת השטיטה
החותשית דיבבל ס"ה :	
התרצ"ב	שנה א' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	
התרצ"ג	שנה ב' רשותה
ר' דיבבל ס"ה :	

אור

החדש

צז

שנה ה' דשטייטה ז' דיוובל ס"ה :

שנה ו' דשטייטה ז' דיוובל ס"ה :

שנה השטייטה השבעית דיוובל ס"ה :

שנה א' דשטייטה א' דיוובל ס"ז והוא

ניכ שנת היובל ויבואו פב"פ דשבועה שטיטות וכמ"ש הרשי'ש
וכנויל בהקרטה יעוש ;

מתשין עד תשנ"ד יוכל ס"ז ושנת התשנ"ה היא היובל
ויבואו פב"פ דז' שטיטות :

מתשנ"ה עד תתק"ג יובל ס"ז ובשנת התתק"ד היא היובל
ויבואו פב"פ דז' שטיטות :

מתתק"ד עד תתק"ב יובל ס"ח ושנת התתק"ג היא היובל
ויבואו פב"פ דז' שטיטות :

מתתק"ג עד תתק"א יובל ס"ט ושנת התתקמ"ב היא היובל
ויבואו פב"פ דז' שטיטות :

מתתקמ"ב עד תתק"ז יובל ע' ושנת התתקמ"א היא היובל
פב"פ דז' שטיטות :

מתתקמ"א עד תתקצ"ט יובל ע"א ושנת התתק"ד היא
היובל פב"פ דז' שטיטות :

והרי נשלם העולם שהוא ששת אלפיים שניין תושלב*

התשין

התשיד

התש"ה

התשין

אור החיים

ראיתי לסדר כאן סדר כונות ברכבת אירוסין ונישואין
ומסדר ברכבת טילה וברכת הטוון הנמצאים בכתבי קרש
טוהיר חיים ויטאל ולה'ה ומפודרים בסידור
טoid הריש"ש ולה'ה ולכטוף בעוחייה סדרתי קצר
יחסורים משער רוח הקדרש עפי' דרכו בקדש לזכות
את עצמי ואת הרביםעמי' לעשות נחיר להשיית
דוקא וליהדרה שמא רקבחו' ושכנתיה והוא יעורנו
עד כבוד שמו לובך נפשנו ולהארה באור החיים
ולהרבקה בשורה העליון אכיר :

הקדמת ברכת אירוסין מהריש"ש זיע"א

מודם ברכבת אירוסין יכוון שהוא תוכןקיימים מע' לקדרש את
האשה בכיספ' שנאמר כי יקח איש אשה, ועי' הכתנת כונה
ו יש לו כח לכוון בברכה במילת מלך העולם לבגר טבירורי
חולין הכלים ואורות דרפ"ח דטכינ' דב"ן דפרצוף המקיים
דפרטי התקיף דיושר דפרצוף אחר' באחר' דז'ן דעתיק ונוק' וא"א
ונוק' ואיזוא וישראל' וויז'ן וייעקב ורחל דאבי' ע' דחיצוניות ודפניטיות
דאצילות ודביב' ע' ולהעלותם להתחבר עם אורותיהם העליונים
שנשארו באצילות דכל פרט המלבושים בהתקפותם כל' האחריים
דא"א ורא"א ורישמי' המתיחסים להם ולהעלותם עם חקי
ההתקפות הנינו לטין' לפרשיפ' העליונים עד רום המועלות ואן
טודונג'ים ע"ב וסיג' דא"ק ומתקנים אותם ומטשיכים אותם להם עם
י"ס דטמ'ה וט'ס דב"ן ונרנח'י המתיחסים להם ומטשיכין אותם
לهم בבחינה ד' טוחין ח"ב וח"ג ונטשיכין להם המוחין הנוי'
טלובשים

טופשיים בחב"ד חנית נהי של התפשטות אחוריים הנוי שעלו ונתקנו גם הם ונעשו דמות צלם לטווחין הנוי רаб"א: וברבות האירוסין יכין להטיש הטעון דל"מ דצלטי הטעון הנוי רаб"א לפרטיו פרצופי ט"ה ובין דאצילות הטקיפין דוין הכללים שהם כל פרטי פרצופי ט"ה ובי"ן דאצילות ורביע' ולנסור הטענה ובין דפרצופים הנוי ולהעלותם לחיק או"א העליונים הכלולים לחופה בחילא עילאה דילחון ובעודם שם לטعلاה יכין להטישם להם לפי שעה מטווחין עצם דאו"א טוחין דפניהם בפנים: [זה עי החופה ופריסת הטלית]

ואח"ב יקרש את הכלת בכיסו ויבין להטיש הטעון דעת רצלטי הטעון הנוי לפרטיו נהי דפרטיו הטקיפים דכל פרטי פרצופי אכ"ע דחויצונית ורפניות דאצילות ורביע' ויבין לווג את הוין שם לטعلاה עי ט"ז ומ"ד דאו"א ויבין להטיש מ"ד טיסוד ז"א ליסיד דנוק' את הרוחא [הטעם שנקרה רוחא כי בעיה שער הנסורה פ"ג רבחיות ז"א מבחי] ויק נתנו לה לבן נקרא רוחא עי"ש] והם החמש חסדים שהם (ט"ה דט"ה וט"ה רב"ן מטווחין דאו"א דאח') [מי"ה רב"ן מטווחין דאיתא דאח' א] ונמשכין טיסוד דיליה ליסוד דיליה ומלבושים תוך הטען דיליה שהם החמש גבורות (רב"ן דט"ה ובין רב"ן) [רב"ן רב"ן] והם כערך כדי לההוא רוחא דשדי בגונה:

ואח"ב

[א] הונה בן במיש' בסכ"י של הרנית ולהי' וזה הנכון בט"ש בפרט משער הטעון דביבאה א' נוחן לה חסדים דאיתא דוקא והרב שטחת כהן בם' פ"ה נודטנה לפני נסחא א' לכן שווית בוה יעוש ועין חוי' דקב"ז סע"א גם בהיותה באח' טבלת רק הארת בין רב"ן עד מ"ש בו"ן הגודלים בפרט משער הטעון ובחסדי דור כלל ק"ץ יעיש והבא אירוי בו"ן הכללים בנויל [ריל וו"ן דנקורה ד' עם וו"ן דנקורה ה'] וליד דרך הא' דשער הטעון פ"ט וצ"ע טש"כ בשטחת כהן סי' פ"ה יעוש והגט שם בו"ן הגודלים בביבאה א' נותן לה בין דט"ה הבא אירוי בחילוף כלוי

ואח"ב עיי שבעה ברכות יכוין לתקון הבিורוים דפרצופי פנים בפנים רחיצוניות ורפניות דאצלות ורביעי ע"ד הנזיל ולהטשיך להם טוחין דט"ה ובין מאורא העליונים ובביה ראונה יכוין לווגם ולהטשיך טיסוד דרכורא ליסוד דנוק רוחא מה"ה מטוחין דפנים ע"ד הנזיל :

ענין שצריך לעשות חופה לשכינה טלבד [א] חופה של הכללה בכל שפирו זהר פ' תרומה דקס"ט סע"א ועיין בפי הרט"ק ופי הרב מאיר זלה"ה :

עין

כליל הנו בהשפט פ"ז משער אין' שאבא היה טיה דטיה ובין ואיטה בין דטיה ובין ואחר החילוף טיה ובין דטיה באבא וטיה ובין דבין באיטה ועיב' חסדים דאיתא אחר החילוף הם טיה דבין והם הניחנין בכיה א' וער"ז כי' בפ"ז משער אין' ובפי משער המוחין וכמ"ש לקטן בוה טהרתה ג' שריה יציו יעשה ועיין תוחך דקב"ד שכ' דחילוף הפרטוי הוא בחול ביעור או לאה אבל זוג דכללות כדי שעות שריל כשלוקח מוחין נס מאורא או החילוף כלוי ובן בשבות ווית יועיש איברא דזה אינו טבואר טהריש אלאanca בטוצאות פoir ועיין לקטן והיע"א.

[א] בן נראה לכארה מפשט הותר ולפיו יש לתמה על מה שלא נהנו העולם לעשות בן ואף גם יחויר סגולה וכן תמה הרב שטחת כהן כס"י פ"ז וכי להרצ בוה יעוש אך לענין פרדוקן לשון הזוהר ממשמע דאי' חופה פרטית לשכינה אלא שהחופה עצמה של הכללה שקיירין תלאמו תהיה טסדיינין וכל מין יופי שב' וויל כליה לחתא אצטורי לתקנא חופה לחופה בתיקוני שפирו ליקרא רכללה אחרת דאתיא לטישורי התן בחרוז דכללה תחתה וכי' כנונא דא בכל נזיר דברית לחתא אצטורי לתקנא כסא אחרת בשפирו לטاري קנאה דברית קיימת דatti תמן עיב הנך רואה שאצל כסא הנרתיק כי כסא אחרת ואצל הכללה כי דאתיא למשורי התן מתבкар דבחופה א"צ ב' חופות אלא להוטיף סריינין הטעויירים ע"ש הפלכות שעין השכינה תופיע אורה לשורת שם ובן

עין בוهر חדש [רפס'ט ע"א] בתרדרש רות על פסקו וואת התעוודה בישראל וכי ראין טברכין שכע ברכות אלא לבתוולה ולא לאלטנה [א] רק כען שכע ברכות שהיא ברכת אשר ברא שנון ושמחה וכי :

משׁ

וכן ראיתי טפורש בספר אור החמי'א על הוהר הנוי [חיב דקלין סעד'] וכן צרייך כסא עני טפנוי שהניטול בו היסוד בעצמו ואליחו איהו בסוד השכינה לכן איני שורה על כסא הברית עצמו אריא על כסא כי ביטין הניטול משאיכ' הכללה שהכללה עצמה היא הכללה העליונה ונעשה טרכבה אליה ולכך אין טתקנים חופה שנית או כסא שני וויש לתקנא שפирו לחיפה ליקרא רכללה סתם ולא עניין לעצמה שטטש הוא היא עבדך וטטו בה מהרטיק יעוש ונראה שלוון: כיוון במשיל ועין בפי הרטיק דרייל דאיינו מטssh ב' חופות אלא השפирו כפול והיעב"א.

[א] כיב בקצת סכ"י וקשה דזה הייך דין התלטוד ופסקו טרן באה"ע סי' סיב ס"ז דבאלטן שנשא אלטנה טברכין זב ביום א' [וודוקא ביום א' ובסעודה א' אחרונים עיין בחיט וכיש וכיב הרדכין היג סי' תכיד יעוש] ושלשה ימים הראשונים טברכין אשר ברא בלבך ובכיב הטור והכנה"ג יעוש אך עין ביש ס'ק י"ז שב' לדיק רמשטע מדברי טרן דאיין טברכין איב נ' ימים והנמ דרייל בוה סכ"ל בטקום שנהגו כהטור ליכא סי' כנורע וטיט בעניין זב ודאי דיש לומר ביום א' בנז"ל והנמ שפשת לשון הוהר שם מורה בן מ"ט יש לדחוק ולומר דזהויר אירוי במשך נ' ימים לא בסעודה קטינית וע"ז כי דאיין שמחה באלטנה וא"א זב אלא איב אבל בסעודה ז' יש קצת שמחה ואיטרים זב כדפסק בשיע' וצ"ע ובסידור הרנינה ולהיה השטייט דב' כנראה דס"ל כט"ש והיעב"א.

מתורתו של מורה הרה"ג המקובל האלדי שאול דודיך יחשלא"

ט"ש בפנים שנותן לה הו"א ט"ה רב"ז והם ה"ח דעתם הכוונה
היא דקאי בזועג או"א הכללים שתחלה קודם החילוף חכמתו
וחסרים דאבא הם מ"ה דט"ה ובינות ונברות דאבא הם ב"ז דט"ה
וב"ז וטוחין דעתם שקדום החילוף החכמתו וחסרים הם ב"ז דט"ה
והבינות ונברות הם ב"ז רב"ז ואח"כ מודוניגים וננותן אבא לאימתו
הבינות ונברות שבו שהם מ"ה רב"ז ונעשה עצלה חכמתו
וחסרים ומלכבים בנצח וחצי הומני דיסור דעתם והוא מעלה
ט"ז חכמתו וחסרים שלה שם ב"ז דט"ה ונעים באבא בינות
ונברות וממלכבים בהור וחצי השמאלי דיסור דאבא נטצא אחר
החיליף נה"י דאבא הם מ"ה וב"ז דט"ה וננה"י דעתם הם מ"ה
וב"ז רב"ז ובעת הנסירה לוקחת הנוק' קו שמאל רשותם שם
ב"ז דט"ה וב"ז רב"ז שהיו מלובשים בהורות וחצי השמאלי
דיסודות דאו"א והרוחא דיביב ז"א לנוק' בביאה א' הוא מ"ה
רב"ז שנקראים חסרים דעתם ובזועג דהולדת נותן לה מ"ה דט"ה:
וזה שבתבננו הוא עפ"י ט"ש הרש"ש בע"ח פ"ז משער אין"
בהנחת השמ"ש זול מה שב' כאן הוא בכללות כי הפרצופים
התחתונים דישסות המלבושים לא"א מהחו ועד הטיבור הנקרא
או"א אשר כל אחד בלוֹט מ"ה וב"ז ושניהם בכללות הם דבר
ונוק' עם כלות המ"ה וב"ז שבכל א' מהם עכדי' בקיומו:
זה החילוף הכללי דאו"א להט טוחין לו"ז אינו נעשה כי
במצות פור' ובכל מקום שב' הרבל חילוף פרטיו שייך לשאר
מצוות כאשר יבואר להלן ולא יקשה בעיניך ט"ש בע"ח פ"ט
משער המוחין שלצורך זו"ן הגודלים בנסירה נכנסין הורות דאו"א
שהם מ"ה וב"ז רב"ז ובזועג לעשותה כל' נותן לה ב"ז דט"ה
שנקראים חסרים דעתם ושם מירוי בזועג זו"ן הגודלים כשהן
שווים בקומתם, דלק"ט דהתרם איירוי במוסף שבת ובחפפות יו"ט,
ורכונות

ורכובותה כיב בחסדי דור כל קין ימושיב ובחלפות ובמצות אינו נעשה חילוף כלוי DAO [צ"ע בטיש התו"ח דCKER ע"ב] כי א חילוף פרטיו בטו בחולן אלא שיש חילוק בנטורה בין זיין הנדרולים שוווגם בשבת וו"ט לבין זיין הקטנים שוווגם בשאר החפילות: זהה שכחמנו שלצורך הולדה הנשומות כשתודוגים או"א נעשה חילוף הכלוי טבואר בפרק עשרי טשער המוחין ובפרק טשער אנייך בזוג אריה'ר להוליד קין והבל ושם טבואר שלצורך הולדה הנשומות הזיין טקביין מוחין טאייא המכילים שאבא היה קורם החילוף מ"ה רטיה ומ"ה דב"ן ואימתא הייתה בין רטיה ובין דב"ן וכשנעשה החילוף נהיה אבא טיה ובין רטיה ואימתא מה'ה ובין דב"ן יעוש היטב:

יעפ"י דרכנו יתבאר מ"ש בע"ח פ"ט טשער המוחין וויל ואו נתן לה בסוד הארה בחינת הג' שליה דב"ן [ר"ל בין דב"ן] ובסוד זוג טמש הג' שלו הנקראים חסדים דאיתא כניל וכולם טן בין עברך ואחיך הביא שם פירוש שני שטדרבר בזיין הנדרולים כיועיש ויש לדركך דעל מה טדרבר כאן שכ' ואו נתן וכו' וכולם טן בין אם הוא בזיין הקטנים א"א רהטם לוקחת תקופה הארת בין דב"ן ובין רטיה לא רק בין דב"ן כמ"ש ואם הוא בזיין הנדרולים שכן האמת שם לוקחת ב恰恰לה רק הארת בין דב"ן א"כ היה ראוי שבזוג לעשה כלו יטשיך לה בין רטיה ומטה שכ' הנקראים חסרים דאיתא וכולם טן בין משטע דקי על טיה דב"ן שהם נקראים חסרים דאיתא וזהו שכ' וכולם טן בין רטיה ובין דב"ן וכנהנות כי הרניה ולהיה על ע"ח על טיש הרב הנקראים חסרים דאיתא ב' שם בין רטיה וכונתו דקי על זיין הנדרולים כנ"ז אך טט אינו מובן בן מלהלון כאטור נס לפ"ק נ��א שוה הוא עצמו פירוש ב' שכ' אחיך וא"ל לא היה צרייך לכחוב אחיך עוד פירוש ב' שפירוש ב' מתחילה קודם ואו וכנהנות וביאורים ב' טעם הש"ש שם שט"ש וכולם טן בין ר"ל טיה ובין דב"ן יעוש והן אמרת שכן משטע טהילון כאטור אך רבבי הרבה לא יתפזרו לא בזיין הנדרולים ולא בזיין הקטנים כאטור:

אמנם מפני דרכנו יבוא על נכון שטיש ואו נotonin וכיו' דבר
בזונג אויא הכלולים בנויל שמתחלפים חילוף כללי מתחת
טוחין לווין והיינו היוקא לצורך מצות פoir אבל. לצורך התפלות
והמצוות אף-בזונג ווין הגודלים אין מודוגנים אויא הכלולים ואין
עשה חילוף כללי במקואר בהנחת השטיש הארוכה על שער
הטוחין פיט ובחסדי רוד כלו קיד' יעוש:

נמצא לפי דברינו שיש נ' סוגים, בזה א] כשהוא לצורך יעקב
ורחל שוווג אויא הוא פרטיו ונם החלוף פרטיו ובתחלה
לוקחת הנוק' הארת גה'י דאיתא שם בין דב'ן ובין דטיה
ובנסיריה לוקחת עצמותם ובזונג לעשות לה הרוחה נתן לה טיה
דב'ן שהוא נברות דאבא שאחר החלוף שעיקרטם היו חסרים
дейמא ובזונג רהולדת נוחן לה טיה דטיה. ב] כשהוא לצורך
זונג ווין הגודלים שוווגם בתוספ' שבת שוווג אויא הוא פרטיו ונם
החלוף הוא פרטיו כטיש לצורך יעקור וחשינוי שיש בנים
שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת בין דב'ן שהוא שטאל
дейמא דוקא אבל אינה לוקחת הארת בין דטיה והטעם שהוא
סתום תוך הור דאבא ובנסיריה נכנסין בנוק' בינות נגורות דאויא
שם בין דטיה ובין דב'ן וטקדום היו טלובשים בהורות וחזי
השטאלי דיסורות דאויא אבל עכשו מתלבשים תוך נהיז דאיתא
[עין בזה בעלי נهر דב'ר טיש'] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת
טויא ובזונג לעשות לה כלוי בשועלין בחיק אויא נוחן לה בין
רטיה ובזונג רהולדת טיה דטיה עד יעקור. ג] עיי מצות פoir
זונג הנעשה או הוא זונג אויא הכלולים שאבא קודם החלוף היה
בו טיה דטיה וטיה דב'ן ואיתא היה בה או בין דטיה ובין דב'ן
ומודוגנים חזאים התחתונים דאויא שטחזה עד הטיבור [הטעם
שכתב הרשי' בשער אניך חזאים התחתונים אפשר כתיש בנهر
שלום [דיג'ג עיר] ריה הייחורים זול אבל זונג דוק וכו' אפשר
שאיינו נעשה רק עיי מצות פoir עברך אין אפשר דהטעם לפוי
שברכת האיסוריין אינה נעשית בשבת דאסור לקרשasha בשבת
כרפסק טרן באיך סי' שליט ובהה'ע סי' סי' משום קניין לבן כי'
מודוגנים

טודורוגנים החאים התחתונים שהם ישפוחת שטודורוגנים ביטות החול להטשך מהם מוחין לפרטוף השליishi בין דזיא בנווע ואפילו טזות עונה שנעשית אחר העזות פיל שבת עדרין לא נטשך דזיא [פרטוף חכמה] ואיטה טעלה פ"ן חכמתים יוכדים שבם פ"ן רטיה וטטלבשים תוק הור וחזי השמאלי דיסוד דאבא ואבא טשפיע טיד בינות ונברות שבם מיה דב'ן וטטלבשים תוק נצח וחזי הימני דיסוד דאייטה לעזרך זוג זיין הכללים [כט"ש בסידור לעיל] ובשער הכוונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דרייה כ' ויל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונזי דאבא נכנסין בנוק' ע"ב ושם טדרבר בז'ן הכללים:

יצא לנו מזה שבז'ן הכללים בעית הנסירה נכנסין בנות ונברות דאויא שהיו טלבשים בהודות וחזי היסודות השמאליים דאויא ועתה מטלבשים בנזי דאייטה וכנסין תוק הנוק' [ובן טבואר בהשטייש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בז'ן הכללים של התפלות והטזות שטודורוגנים בטוסף שבת וביושט כטו שטצינו בכוונות ריה בהיכת אהבה ובין בז'ן הכללים שטודורוגנים ע"י מצות פoir וא"כ תחלת מקבתת הנוק' הארת בין דב'ן שהוא בנות ונברות דאייטה [דוקא ואינה לוקחת הארת מיה דב'ן כי הוא סתום בקו שטאל דאבא וטיש לעיל באות ב' דב'ן דטיה נתבאר לטה בז'ן הגדולים אינה לוקחת ניכ' הארת בין דטיה בהיותה באח' עיר זיין הקטנים ובז'ן הקטנים בין ונברות דאויא הכללים של עצותו וצית'] ובנסירה נכנסין בנות ונברות דאייטה ננסרת אחר החילוף וטטלבשים תוק נזי דאייטה וכנסין בנוק' וננסרת אח' בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מיה דב'ן שם חסדרים דאייטה אחר החילוף הטלבשים עתה בקו ימין דאייטה ובז'ן ב' דהולד נותר לה טיה דטיה ובז'ן ב' שויים כל שלשה סוגים הנזיל והיעב"א עבק' השדי' יציזו:

ספר ט"ע הנעים בנישואין :

א' יאמיר הריני מוכן וטווון לקיים מ"ע לפירות ולדברות שנאמר
פרו ורבו :

ב' ומ"ע ליקח אשה בכספי שהוא אחד מדרבי הקניה שנאמר
כוי יקח איש אשה :

ג' ולשימור מצות לית שלא פבואה על אשה بلا בתובה וקדושי
שנאמר לא תהיה קדשה :

ד' ולמיים מ"ע לשטח חתן את הכליה שנאמר ושמח את
אשתו אשר לך :

ה' ולשימור מצות פ"ת שלא למנוע מאשתו שאר כסות ועונה
שנאמר שארה כסותה ועונתה לא יגרען :

קורם ברכת אירוסין יאמר הרפלה של כלות הטוצאות ואחיכ. יאמיר

מרנן

סבריו

יבcoin בני רפיח ובין והוא
עד שם דשטע

יוד hei וו hei

יוד hei ואו hei

יוד hei ואו hei

יהוה יוד הא ואו הא

י ih יהו יהוה

יוד הה וו הה

יבcoin כי סיר דסברי הם כטפפר
עشر היות דחויג ובו דסברי היה
בננד ב', בוללים דחויג יוד דסברי
היא עשר כוללים רעשר היות
דחויג כוה :

יבcoin כי יהוה יתוה יהוה יהוה
ילול יהול יהול יהול יהול
יבcoin טבע הברכה כנהוג [כטיש
בעטור יט] נס יכון בט' תיבות
ברכת הגפן שהם בננד ט' אופשי
רבין דנוק' יכון להטשיך ט'
יודין רעטיכ' רחבי' רזיא להזין
ט' אותיות רבין דנוק' :

ברוך אתה יהוָה ר' יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
תְּהִלָּה יְהִידָה בָּרוּא פַרְיָה הַגְּפָנָן :

בתני הגפן יכו' שעוי' כטפס' כי שטרו אלו יאהחותה יאהדוניה
עוד יכו' כי הגפן ניט' עיב סיג כוה יוד היינו הי יוד הי ואו הי
עוד יכו' הגפן כטפס' פיה ובין ואים אותן אותיות דקמ'א כוה
יוד הא ואו הא יוד הלה וו הלה אהית אלף hei יוד
הי אלף למד פא hei יוד יוד וו דלת hei יוד
עוד יכו' הגפן כטפסר נ' שנות אלו אל אלהים אהית
יכו' מטבח הברכה עד טיך העולם כנהוג

ברוך אתה יהוָה ר' יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
יבואן לבדר טבירורי כלים ואורות רופיה רטלים דב'ן רפרצוף
הטקייפים דפרטי מקיף דיוישר דפרצוף אח' באח' דר'ן דעתיק
ונוק' ואידין ונוק' ואויא וישסווית זוינ' ויעקו'ר דאבי'ע דחיצניות
פנימיות דאצ'י ודכ'י'ע ויכו'ן להעלותם להתחבר עם אורותיהם
העלוניים שנשארו באצ'י דכל פרט המלבושים בהחפשותם כל
הஅחו' דאריך ואויא וישסווית המתייחסים להם ויכו'ן להעלות הרופיה
עם חלקו ההחפשותה הנוי לטין לפרשופים העלוניים וכן טפרצוף
דפרצוף עד עיב וסיג דא'ק ומורוונים עיב וסיג דא'ק

עיב דעיב יוד הי וו הי עיב דסיג יוד הי ואו הי
יאהחותה איהחותה

ועז' הזונג הנוי נתקנים הטוחין הנוי ומטשיכין אותה מטדרגה
לטדרגה ער זוין עם עשר ספירות דט'ה היוציאים מטצא דא'ק
ותשעה ספירות דבין היוציאים מעניים דא'ק המתייחסים לבירורים
שעלן ונטשכין הטוחין הנוי מלבושים בחביד חניתה נהי של
התפשותה הנוי שעלו ונתקנו גם הם ונעשה דמות צלם לטוחין
דוהוב חרג דא'ק באח' הנוי :

ועתה בברכה יטשיך טקייף ל"מ מטוחין הנוי לאחבי'ך וחגנית רכחבי'ך דאכ"א דפרצופי הטעפין דזווין אוכולאים שהם כל פרטי מה ובין דאצ'י ודבוי'ע דפיה ואח"כ יכוין להטשיך המטוחין דבין אל הנוק' שהוא פרטי ב'ן דכל הפרצופים דאצ'י ודבוי'ע דפיה ויכוין לנסוך המטה ובין דפרצופין הנוי ולעהלותם לחיק אויא העליונים הצלפים לחשפה בהיכלא עילאה דילחון ובעודם שם יטשיך להם לפה שעה מטוחין עצם דאויא טוחין דרכ"פ:

**אשר קדשנו במצותינו וצונו על הערים
ואסר לנו את האروسות והתיר לנו את
הנשואות לנו [ציל לנו לדעת הרין ויל וכיב באח"ט אה"ע
ס"י ליד בשם כל האחרונים יעוז] ע"י חופה בקידושין
ברוך אתה יהוה נ"ה אהונתי מקדש עמו ישראל**

על ידי חופה בקדושים:

אח"כ יקדש את הכללה בכיסף או בטבעת וקורים יאמר לשם ייחוד הלווה: לשם יהוד קבאהו ושכינתייה יאהדונהי זיין ברחילו ורחיטו יאההויהה ורחיטו ורחילו איההויהה ליחרא שט יה עם זה זיין [ע"י שפע אים ביה המשפיע בהם וטיחרם] ביהודה שלים יהוה בשם כל ישראל הריני מוכן וטומן לקיט ט"ע לkadש את הכללה הזאת לי לאשה בכיסף כתו שנאמר כי יכח איש אשה חרשה ליחרא קבאהו ושכינתייה יאהדונהי ע"י ההוא טמיר ונעלם יהיו נועם ה' אלהינו עליו ומעשה ידינו כוננה علينا: חמש אצבעות ידי תרמונה לך' ראשונה דהויה נשמה של כל כלות אב"ע ושל כל פרטאי אב"ע דכל פרצוף וספרה דפרטאי אב"ע: והטבעת רומות לי דהויה חייה של כל כלות אב"ע ושל כל פרטאי אב"ע דכל פרצוף וספרה דפרטאי אב"ע: ואצבע הכללה לך' דהויה רוח של כל כלות אב"ע ושל כל פרטאי אב"ע דכל פרצוף וספרה דפרטאי אב"ע: וחטשה

וחטף אצבעות של הכהה רטו לך' אהרוןה דהוה נפש ש' כל כלות אביע' ושל כי פרט' אביע' רכל פרצוף וספירה דפרט' אביע' :

ובן יתיחרו ר' אהיות יהוה ביחסו שלום יהיו הקשר אמיתי קשרא רמהינותו יהיו רצון טפניך ה' אלהינו ואלהי אהוטינו שבכח גנות קידושין אלו יטשן לטיה ובין רנווק' הכילה הטלויות עם צלמי המוחין שכחים גנטשות רטקיפי ליט' רצליין רנח' רוח רטיה ובין רטיה דחיה דנסטה דזיא הכלל מוחין דאבא שנמשכו לזיא מה' שנים ומעלה ומשם יטשן שפע והארה פשורשי רנח' רוח ומשם לשורשי רנח' רוח הבלה הווא יהי נעם ה' אלהינו עליינו ומעשה ירינו כוננה עליינו ומעשה ירינו כוננו :

ואח'ב ישם הטכעה באצבע של הבלה וכיוון בר' אהיות היה לדר' אהיות אדרני ויאמר :

ואראשיך לי לעולם, ואראשיך לי בצדך ובמשפט
ובחסד וברחמים, ואראשיך לי באטונה, וידעת
את יהוֹהָנָנִי יאהדונתי .

למרבה המשרה ולשלום אין מאי, על כסא דוד
ועל ממלכתו להבין אותה ולמעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד עולם, **קנאת יהוֹהָנָנִי צבאות תעשה זאת :**

ואח'ב יכח כום שני לנרכן עליו שבע ברכות ויאמר סנרי מרנן,
ונרכת בורא פרי הגפן יוכוין כניל והוא ברכה א' דשבעה
ברבות, ואח'כ יסדר השש ברכות כרךמן, ובשבע ברבות
יכוין להטשן המוחין דפכ'פ' לשחה ונוגות דיב'ב פרצופי האצלות
ירביע דחויפ' שהם עתיק ונוק' ואיא ונוק' ואיא ושבותה זווין ויעקב
ורחל והכוי מעילא לההא ברכה א' דשש ברבות שהוא שהכל בראש
לכבודו יכוין להמשיך צלמי המוחין דפכ'פ' פנימאים וטקיפים עם
רנח' ריחירה דטיה ובין לפרש הפנים דטיה ובין דעתק
ונוקביה ובעדין כולם :

ברכה ב' דז' ברכות

יבין מטבח הברכה כנוי עד מלך העולם ואחיך יבין להכניות צוף דטויחון פנימי וטקוּף בחבידר חנוך נהגי רחוב רזא כידוע:

**ברוך אתה יהוה קדשו אלהינו מלך העולם
שהכל יסוד רנוקבי בראש לבבונו יסוד דוכורא
והוא פור זוגן זיין העליונים דראק להוציא המטה ובין רטוחין דרכיש:**

אהיה איהה איהה	אתם אתם יהוה אהם
אתם אתם יהוה אהם	אתם אתם יהוה אהם
יהם יהם יהם יהם	יהם יהם יהם יהם

**אהיה איהה איהה אהיה
יהם יהם יהם יהם**

אהם אהם יהוֹה יהוֹה	אהלך אלך אלך אלך
אהם אהם יהוֹה יהוֹה	אהלך אלך אלך אלך
יהם יהם יהם יהם	יהוֹה יהוֹה יהוֹה יהוֹה

אהיה איהה איהה יהם יהם יהם	אהוּיְהוּ אָהֲרִיְהוּ יְהֻוּדִיְהוּ
אהיה איהה איהה יהם יהם יהם	אהוּיְהוּ אָהֲרִיְהוּ יְהֻוּדִיְהוּ

אור

החיים

סיא

גם יכוין להטשיך עני צלמי הטוחין פנימי וטקייף דטיה ובין עם
נרכחי דרכיה דיחורה לחתחן בניה רתאי דפרצוף הפנים
דטיה ובין דוויין דעתיק ונוק:

צלפ דיס ועשר הכלים דווייא

אֲדִירָה

יְהוָה

אֲהַיָּה	אֵלֶּה הַיּוֹתָה	אֲהַיָּה
יְהֹוָה יְוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד הַיּוֹד		יְהֹוָה
אלף אלף דא אלף דא יוד אלף דא יוד דא אלף דא יוד דא		יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה
אֲדִירָה		יְהֹוָה וְאוֹרָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה וְאוֹרָה

אֲהַיָּה אֲהַיָּה

יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲהַיָּה	יְהֹוָה יְהֹוָה	אֲהַיָּה
יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה		יְהֹוָה
אלף אלף למטר אלף למטר דה אלף למטר דה יוד אלף למטר דה יוד טפ יד'וות		אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה
יְהֹוָה		אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה

אֲלֹהִים אֲלֹהִים

יְהֹוָה יְהֹוָה

אֲהַיָּה	יְהֹוָה יְהֹוָה	אֲהַיָּה
יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה		יְהֹוָה
אלף אלף למטר אלף למטר דה אלף למטר דה יוד אלף למטר דה יוד טפ יד'וות		אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה
אֲדִירָה		אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה
שְׁנִין דְלַת שְׁנִין דְלַת יְוָד		צָבָב צָבָב
שְׁנִין דְלַת יְוָד		צָבָב

עלאם דיאט מושר חבלוּן דנוקי

אברהם

י'הנָ

אתה יְדָה וְאֶת-**תְּהִימָּה** יְדָה יְדָה
יהוָה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוָה

אַחֲרָיו יְדֵי הָה וְהָה
יְדֵי יְדֵי הָה וְיְדֵי הָה וְהָה
יְהוָה יְדֵי יְדֵי הָה וְיְדֵי הָה וְהָה

למר אלות לטר אה... אהייה אהייה יתnom יתnom

אלף במר hei יוד מם

צבאות

הברושים

אהיה

אזהריזה אזהריזה

ה'ז

- 2 -

۷۸

שין דלת יוד שדי
א אל אלה אלהי אלהיך במוון

אָהָרֹן

יְהוָה

אפק דלת נו יוד

אדרבי

אדר אדר אדר

ברכה ג' דז' ברכות

יבין טבב הברכה כנoil עד טיך העולם ויכוין להכנים צלט
דטוחין פנימי וטקייף בחב"ר חנית נהי דחבייר דז"א כנודע

ואה"ב יכוין בסטוקן:

ברך אתה יהוה נ"י יהודוני אלהינו מלך העולם יוצר האדם שהוא זא ת"ת הכויל:

יבין להטשיך המתוין רפבי פנימי וטקייף עם נרנחי דנ"ר
דיחידה עם הארת נהי דיחידה לחח"ן בגיה דתאי דפרצוף
הפנים דטיה וב"ן דז"א ונוק [ויכוין בהיות ואהיה כנoil]:

ברכה ד' דז' ברכות

אתה	אתה
יהום	יהום
לני כי חכטה דז"א	
יוד הי ואו הא	
יוד הא ואו הא	
אתה	אתה
יהוה	יהוה
לני כי חסר דז"א	
אל אלו אלוה	
אלף למ"ד	
אתה	אתה
יהום	יהום
לניכלי נצח דז"א	
יהוה	
צ צב צבא	
צבא	

אשר

יבין טבב הברכה כנoil עד
טיך העולם ויכננים צלט
רטוחין בז"א כנהוג:

ברך אתה יהוה נ"י יהודוני אלהינו מלך העולם

יבין להטשיך המתוין רפבי
פנימי וטקייף דטיה וב"ן עם
נרנחי דחיה זהה נרנחי
דיחידה לחח"ן בגיה דתאי דפרצוף
הפנים דטיה וב"ן דז"א דאו"א
עליאין: [ויכוין בהיות ואהיה
וכליים דז"א כנoil]:

גם יכוין להטשיך לחח"ן דצלמי^ט
המווחין דטיה וב"ן טלבושים
בחח"ן דנצחים דאו"א לחח"ן דטיה
וב"ן דז"א: כוה

סיד

אור

החיים

אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות
תבניתו והתקין לו ממנו נין עד עד ברוך

אתה יהוה נאיה יוצר האדם;

ברכה ה' ר' ברכו

ישׁוּן להטשיך נ' ה' ר' צלמי הטוחין
רטיה ובין טפובשיט' בגנ'ה
דחו'ות דאו'א יגנ'ה רטיה
ובין רוא'א :

אהיה אהיה

יהוה יהוה

לני כל' בינה רוא'

אלך אלך הא אכלך הא

יור אלך הא יור הא

אלך הא יור הא

אהיה אהיה

יהוה יתונה

לני כל' גבורה רוא'

אלך אלך למד אלך למד hei אך
למד חיו יור אלך למד hei יור לפט
יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

לני כל' הו' בו'א

אדני

א צבא צבאות

אות

שפט

שורש תשיש ותנג

עקרה בקבוץ

בנייה לתוכה

בשמחה ברוך

אתה יהונתן

יאהו'ני משמה

צ'ון בבניה

גם יכוון להטשיך הטוחין

דרכ' פנימי וטקי' פנימי

רטיה ובין עפ' נרנח'יר'יח'יר'

ונרנח'י רחיה לחחין' בניה

רתאי דפרצוף הפנים רטיה

ובין דווין רישוסית:

[ויכוון בהווות ואהיה וכליים

דווין בנין]

אור

שמחה תשמה

ריעים אהובים

זעיר ונוקניה בשמהך

יצירך בנן עדן

מקדים ברוך אתה

יהוֹאָהָנָה וואהדוניה

שמחה חתן וכלה

יבין להטשיך הטוחין

דשכיפ פניטי וטקייף

רטיה ובין עסנרכני ררווח

והארת נרכני ריחירה

ורחיה ורגשטה לחחין בניה

דתיך דפרצוף הפנים רטיה

ובין דוין דוין הגודלים:

ויבין בהיות ואהיה וכליים

דוין בני]

החיים

מטו

ברכה ו' דז' ברבות

יבין להטשיך רתיך דחוינ דצפי
הטוחין רטיה ובין טלבושים ברתיך
רטיסי דואיא לדתיך רטיה ובין דואיא

אהיה אהיה אהיכם אהוות
יהוות יהוות יהוות יהוות

לני בלילה דרעת דואיא

ירד הי יוו הי

ירד הי ואו הי

ירד התה וו התה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוות יהוות יהוות יהוות

למי כליתית דואיא

ירד הא ואו הא

וייה יהו יתוה

יהוות

אוידיאו אומיאו אומיאו אומיאו

ויהוותו ייהוותו ייהוותו ייהוותו

למי כל יטורי דואיא

יאהדוונהי

שין שין דלה שין דלה יורד

שין דלה יורד

יבין

ברכה זו ברכות

ובוין טבע הברכה בנויל בעמוד סיב ערד מלך העולם ויכוין להבנים צלם הטוחין פנימי וטקייף בחביד חנית נהיז רחבייד רוא נורודע :

ברוך אתה יהואני אהרוןינו אלהינו מלך העולם נס יכוין להטשים הטוחין דרפבי'פ פנימי וטקייף דטיה ובין עס נרנחיי דנפש והארת נרנחיי דיחידה ור七八ה ורנשטה ודרוח לחחין בניה רתאי דפרצוף הפנים דטיה ובין דזון דיעקב ורחלן [ycopion בהיות ואהיה וכלים דזון בנויל]

אשר ברא היא הנוקבא דאתכליות מכל ספראן רכללות האzielות לנטשיך לה טוחין והארה מכל הייב פרצופים הנבלאים בעשר ספריות רכללות האzielות לתקנא לה ולקשטא לה :

בנ יששון עתיק

אהיה אהיהם

יהוה יהוה

הו וכלה ונקבה

כלה היא הנוקד רוא שהוא שם בין

יוד הה וו תה

ובין עם ג' שהם הג' אהיה הנוי אצל תיבת חתן בניתמי כליה :

ג' חתן איד

אלף זיו יודדי אלף הא
יוד הא אלף תה יוד תה
ז' אידוד ז' זהם תניה עם ג'
ז' זלטן ז' ז' והוא הויא שקבל
ושויהם שם הנוי
ז' גנויל :

אידוד ז' אהיה אהיהם אהיה אהיה אהיה
ז' ז' ז' יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

אוד

ה גילה אבא

יאאהויהה

עה ניטריא גילה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

דיצה יש

אהליה אהיל אהיל אהיל אהיל אהיל
יהולה יהול יהול יהול יהול יהול יהול
ט אהבה עיר

אהבה זוג הנשיקין דפרצוף הפנימי
בינה דפרצוף זיין והיא זוג רוחא
ברוחא יהוא ואחותה :

אהיה אהיה

יהוה יהוה

יא] שלום יעקב

שלום הוא היסוד שעוז נהוריין [עם
התיבה והcoilל עולה שע"ח] כזה :

יוד הי יוי הי יוד הי יוי הי

אלף למד אלף למד

אוֹהֲיוֹתָהוּ אֱמֹרְיוֹתָהוּ אֲזֹהְיוֹתָהוּ
יְהֹוֹתָהוּ יְדֹוֹתָהוּ יְהֹוֹתָהוּ יְהֹוֹתָהוּ

מהרה יהודתני יהודוני אלהינו ישמע ערי

יהורה

החיים

מי

וְרָנָה אִיטָא

יסוד מלכות בסוד רגנו צדיקים הוא
בעת קבלת הנכונות, רנה עם כוללות
ג' אומתיותיו ניטש' ג' אלהים כזה :
אלחים אלהים אלהים אלהים אלהים

אהיה אהיה

יהוה יהוה

ט) חודה תבונה

אהליה אהיל אהיל אהיל אהיל אהיל
יהולה יהול יהול יהול יהול יהול יהול
ט אהבה עיר

אהיה אהיה

יהוה יהוה

ט) וריעות רחל

חויב ריעם אהובים

התיבה והcoilל עולה שע"ח] כזה :

יוד הי יוי הי יוד הי יוי הי

אלף למד אלף למד

אוֹהֲיוֹתָהוּ אֱמֹרְיוֹתָהוּ אֲזֹהְיוֹתָהוּ
יְהֹוֹתָהוּ יְדֹוֹתָהוּ יְהֹוֹתָהוּ יְהֹוֹתָהוּ

מהרה יהודתני יהודוני אלהינו ישמע ערי

יהודיה ובಚצות ירושלים קול ששון וקוק
שמחה קול חתן וקול כליה קול מצהילות
חתנים ממחפתם ונערים ממשתת נגינתם
ברוך אתה יהוָה יְהוָה משבח החתן
עם הבלה ומצלה: אמן

כוננות ברכבת המילה

ראיתי להציג כאן בקשה נוראה מהרדר' יה' שכתבה בספרו
ספר ה' כסדר כונות המילה והובא בספר שעריו רחמי' ר' ק'ה
ע"א וויל:

פודם שיטול המוחל יאמר תפללה זו

רבונו של עולם הנני טודה וטבנה וטהלל לשטן הנדול
שבראותנו יש מאין לא לצורך חוכה כי אם נרבה ורצון
ואהבה בפרט טובך וחסידיך כי טוב חסידך מחייב שפטוי ישבחונך
שנתה כי נשפה קדושה וטהורה ורוחניות ועוד הנדרת חסידך עלי
שלא עשיתני אשה או עבר ועל הכל יתרדול יותרותם שטך לעולם
שנתה לי אמונה שלימה להאטין כי אתה אל אמת תורה טהה
עבדך בכחך ובבעל פה אמת וחחתת אותן בריתך בכשי ר' לאות
ביניך וביני להטול כל זכר לאות כי אתה אלהני ואני עבדך
חתום בחותמך הקדוש כי אמרת לי עבדך אתה ישראל אשר בך
אתפאר ועוד נתת לי מתנה חנם שכוכית אותו להיות האמצעי
להכנים בנים תחת שכינתך ולטול את בשר ערלתם ולהכנים
באות בריתך קרש צדיק יסוד עולם ועטך כולם צדיקים:
ג'ן

לכן הגני מתחנן לפניו אל חי שדי שפערוני ותצלוני פיעעהץ
שלא נטמא אותן ברית קדש וחותמך כבשרי ובן כל הניטוליות
עזי ישטרו אותן ברית קדש טבל טומאה שלא יקרבו אל העיריות
ולא אל שניות מדברי סופרים או עס נדה או עם וכדר או בהטה
חיה וועוף או עס כוותית או עס פנוייה בלבד קידושין או בלה בבית
חיטה או עס נשותיהן שלא כדרךן ולא שם דבר הגורם הטעפת
עללה חז ובני וכל הניטוליות עזי וככל בני ישראל עטך לא יטירו
את דתם ואפונחתם לא ברצון ולא באונס אלא תפיך יהיו חוקים
נאפונחתם פרת ותורת טשה עד יותם פותם ונמת פזיהם חוכה
נדר הטקטרנים אותם על אשגתם וטצתם נהוראה גנד טצה
איוביידם לא יבושו בעהיז ולא ייכלטו לעהיב ולא תבוא שם תקלה
ופכנה עזי ולא על ידו שם אחר טישראל אחרינו אביך :

וזיהי רצון טלפניך ה' אויה שהשלחה את אליהו הנביא ויל עתה
לראות את מצוחה זו וייה הילד בריא ולא חולה כדי
שאקיים מצות מילה בוננה והוכני להטלו כהוגן וכשרתו טילה
ופריעה ובכונה הרואיה וקבל עבדתי במצוות זו כאילו הקרבתי
קרבן עין התובה וכעקדת יצחק תרצהן ברחמיך הרביש ולא
יסוכן הילד הזה טחת טילה חז ותשלה רפואה שלימה וחיקום
לייל הזה ולאימנו ברפואת חזקיה טלק יהודיה טחלייך וכמרימות
הנביאה טזרעתה ובכענטן טזרעתו וכטמי טרה עיי טרעה וכטמי יריחו
עזי אלישע הנביא עיה ובוכות מצוחה זו תרחתם עליינו שלא יגورو
אותות העולם גינויות רעות לבטל מצוחה זו טישראל ותוכינו
לטידות אברהם אבינו עיה שהכנים נרים תחת כנפי השכינה
שנאנטר ואת הנפש אשלי עשו ובזכות מצוחה זו החחותה בברנינו
נובה לראות פנוי השכינה בטשיה טבורי אחזה אלה ותצלינו טן
הגהינט בטשיה גט את בדם בריחך שלחתי אסידיך טבור וועלך
לנו הגואל בכיא ילי פועל ליוציאו עיכ'

סדר לשם יהוד לא נטצא בסידור הרשי' אלום בסידור כי לאחד
טקדושים נטצא אצלי טסודר והנראה שהוא טכי' הרב אפר יצחק
ויל וראיתי להוציאו לאור כדי לזכות את הרבנות והמעין יבחר:
שם

לשפט יהוד קביהו ושכינהה. יאהדוניהו וין ברחוילו ורחלימיו
יאאההויהת ורחלימיו ורחלילו איההויהת ליהרא שם
יהה עם זהה [ע"ז שפע אסכיה שבהתם] ביהורא שליט יהזה בשם
כל ישראל הרני טובן וטזונן לקיים מצות מילה ופריעה כמש
וביום השמני יטול בשיד ערלוּתוּ לתaken את שורשה בטקום עליון
והריני טכון בכל לדעת רשבוי ורבו אלעוז בנג זיע"א ולדעת
יוחם בן עזיהו ויוחם בן עזיאל והארץ והרחיזו והרשיש
וליהה זועע"א:

ויהי רצון מלפניך ה' אויה שבמנולת בריתתנו הערלה יסתתק
קליפה גונה החופפת ומכסה וסוככת על האבר הקירוש
העליון ועיזו ידרו ויארו השני חסדים דנויה ושני שלישי תחת
בטקום ביסור זה יהויה יתרותם שהם שביעים אורות הנרטומים
במ"ל דעתה:

ובמנולת מצות הפריעה והסרת העור ההוא החופף ומכסה
וסוכך על האבר הקירוש יתגלה גם שלישי עליון תחת
שהוא ח' אורות והוא שלישי א' דהויה ית' דחסיד דתית ויררו ח'
אורות הננו' בשליש עליון דתית ריסוד יותהקו ח' אורות דשליש
עליון דגבורת התית העומדים בש"ע דתית ריסוד ויתחבר האורות
רחסדים עם האורות דגבורות יהיו י"ו אורות כמספר יהה ע"ה
 דעתה ופריעה:

ובמנולת מצוה שאנו מברכין על כום יין שהכום הוא
בגטט' פ"ז אללים שבו ה' אותן בוגר הגז
שביסוד רוקך דבין דטלאות דא"ק והיו שבעו מספר ע' שעיז
יומשך ע' אורות שם שני היות דנויה וחזי טטספר היה
דתית דחסדים שהם אותן ות שעתודים בתנ"ה רוקך דעתיה
החריש דוא"ק דתנ"ה ריסוד רוקך ד' טלאות דבין דטלאות
דא"ק להטיק ע' אורות טספר שני היות דב' גבורות דחו"ג וחזי
ראשי שלישים תחתונים דגבורת התית העומדים בתנ"ה ריסוד
רבין הנרטומים בתיבות מ"ל דעתה:

ויהי נועם ה' אלהינו עליינו וטעה ידרינו כוננה עליינו וטעה ידרינו
כוננהו:

יכוין טבע הברכה כתיש בעמוד ס'ב יוכנים אלם המוחין בו'.
ברוך אתה יהודני יהודוני אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותו וצונו :
 [א] על המילה:

טכאנ ואילך הוא טסידור טורנו הרשי'ש זיע'א

יכח הטע שטפסטו אֱלֹהִים שבו ה'אותיות כננד הג שביסופר דוק דזיט רבין דטלכות דאיך ויתן בו היין שטפסטו שביעים להטשין ע' אורות שם טספור שני היהות יהוה יהוה דשנ' חסרים רנינה וחזי טטפסר היהות דחספר דתית שבתניה דוק דטיה החדרש דזיא דאיך פתניה דיסופר דזיט דזיט רבין דטלכות דאיך להטתיק שביעים אורות שם טספור ב' היהות דשנ' נבורות דחוינ' חוטרייט בנואה דיסופר וחזי דטפסר שני שלישים תחתוניות דהוה דגנובה דתית שבתית דיסופר דבון:

יבון

[א] ט'ב בסכוי לאחר מקירושים ויל יכוין באטרו על המילה שעלה בטפסר כי כל בשר שהוא העלה בא לפניו לנערה ולסלקה יוכוין כי מילה עיה עולה גיט' אֱלֹהִים נס אליהם דירין עס אותן אליהם פשוט אלת למד hei יוד מס אליהם עולה בטפסר ערליה יוכוין בכוריית העלה יעברו טידות הרין בטנו ויטתקו הרינים עי היה ואדרנות יהודוני יהודני כטפסר תיבת המילה עיה:

ובפריעעה יכוין כשנגלת העטרה שהוא דמיון יוד שעיז'ו הו טשלים שם שדי בנוף הילד כי טקודם היהת היור טכוסה ואותיות שיד טשרי טגולים כיצד השתי ורוועתו עם הראש בסוד וייש אהרן את ידיו הרי יש וכשפושט ורווע יטין או שטאל עס הנוף הרי ד ובפריעעה נגלת אוט י עיז'ו נשלם שם שדי ונס מטטרון העולה שדי טקבל הילד לחלקו וטוציאו אל הקלי' חלקם:

יבcoin מטבח הברכה בטיש בעטוד סיב ויכוין בברכת הנפן כנוי
בעטוד קיז יעוש:

**ברוך אתה יהוא הדת יהודוני אלהינו מלך
העולם בורא פרי הנפן:**

**ברוך אתה יהוא הדת יהודוני אלהינו מלך
העולם בורא עצי לשמים:** [א]

ריה

בשםוצץ בפה יכון כי אלהים ניט' פה עיה ויכוין להטשיך
בכח הדינים טכניים ולכנן טוצצין בין אדרום שהוא טרה
הדין כי אין הדין מתחתק אלא בשורשו ואו יוצאה טרה הדין
הקשה עז' שהוא מוציא את הרם בפה ומוציאו עם היין ועז' כונה
או או בפי ספק ישאר מטוחק שם שדי כאטור עם יהודוני
שנרטומים בהיכלה הטילה:

ואשרדי הטוהל שטכוין לזה ושטעתי טורי וליהה שהטוהל
תינוק בזאת ה Cohen ישטור בריחו לעולם ויגדל הילד
لتורה ולטעש טוגנים ויזכה להיות טורה הוראות בישראלacciיר
עב' ושורש דברים אלו מספר הליקוטים פ' לך לך עפ' ובן
שטונת יטימ' קצת טזה והובאו נ'כ בספר טוב הארץ ח'ג דיד
עב' בשם הארדי זועיא יעוש'ב:

[א] המדרמת הריח מסידור הרשיש דיליל שבת ויל
בללות כונת הריח הוא להעלות כל חלקיק הקדוצה שנשאר
בעשויה שהוא בחינת הנפש [ואפשר כי הם בחינת גבורות דב']
אל היוצרה שהוא הוא בחינת הרוח להעלותם עם כל גבורות
טנוףך' שהם בחינת גבורות דפה' המתחשבים בחותם ובפה
ובזרועות ובידים ובأذбыות דו'א להעלותם לשורשים דרך ב'
נקבי החותם אל תוך החותם ומשם לשורש הגבורות שבדעת
העוטר טכניים בכנדר המצח להחתתק בשורשים ומשם לשורש הטוחין
חו'ב חו'ג שהט הנחזי:

זה

אור

החיים

מכנ

ריח קром שנייע לחוטט. א אל אלה אלהי אלהים) יעקב ורחל אף למד כי יוד מם אלהים)

ניחח לחוטט אבדטס עם ב' כוילים : וין אשף יטצח לא תלמד היוד מסמצע לאחים אויא ויישוטית למד אבדטס

* לפוחין דכתר חכמתה יוד hei וו' hei ע"ב עתיק

ה* [*] ולכתר דכתר בינה יוד hei ואו hei סיג נוק' דעתיק

* חסרים יוד הא ואו הא ט'ה אריך

* גבולות יוד הה וו הה ב' נוק' דעתיק

* יכוין

זה פרטוט הכוונה רטווה בפסק ריח ניחח אשף ליהוה : מודם שיעלה הריח אל החוטט יכוין כי הוא בסוד הריח' שהוא טספר ריבוע אלהים פשוט וו' אותיות אלהים פשוט וו' ג אותיות דאלחים דטילוי יודין :

ובעלות הכל הריח אל ב' נקי החוטט יכוין כי ב' פעמים הכל נימט' אבדטס ועם שני כוללים עולים לטספר ניחח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הרינויים יכוין כי הוא בסוד אשף שהוא טספר אלהים דירין בטספר צפע וו' אותיות שורשו והכלול :

אח' ב' יכוין כי הכל הריח שהט הבלי' הבליט הנoil העולים ניחח עם הכלול עולים כטספר אותן למד שבתוכה ליהוה עם ג' אותיותיו ולהעלוות עוד את הריח אל הארבעה טוחין חוויב חוויג שכחם ד' אותיות שורשם שכתר להאטתק חכלי' הטיחוק הניאות והטצערך אליו. עכדי' זיע'א :

[*] ראייתי בסכבי הרב אפר יצחק שהגדיל התיטה עז' זיל ב'ין ש' שהמוחין דכתר אותן יוד ועיב והוא עתיק רכורה אין אמר אה' שאות ה' וסיג היא כתר דכתר והוא נוק' דעתיק

יבין טבע הברכה עד טלק העולט בטיש בעמוד יט יוכנין
עלם דטוחין בויא כנורע ואח'כ יכוין כאן :

ברך אתה יהונתן יהודוניה אלהינו מלך העולם אשר יסוד דאיטא קדש ידיך ייד

ニמטט'

כל פוטר יתמה שבוה עליונים לטטה ותחוננים לטעה שידוע
בבל ע"ח שכתר דכתר הוא שורש הטוחין והוא עריך שהטוחין
יהיו לטטה טוה בטיש בשכ"ג פ"א וסוף פ"ב וכן כי היפך אלא
דרב רב בדיק לן אם נדע לשוט ביט הנדרול ההו שניל' שוה הסיג
שהוא נוק' דעתיק הוא נקרא חיצוניות שלו ונכח חסובב נבר
וזדים יושבים ועתירותיהם בראשיהם היינו הבין שלו מופיע לטיה
שלו והטיה הובר והבין הנוק' יודיע כי חיצוניות של העליון
נעזה פניותות לתחthon והיינו תלכות של טעה היה כתר דכתר
לטטה ועי'ו בטטה נכוון מאר שוה הבתר דכתר שב' מהו ה' א' וט' ג'
ונוק' דעתיק נעזה כתר דכתר לא' שתחתתו אבל לא דעתיק
דכורה עצמו ובוין שבא לי בזוקר נרול שכחה שנים לא הייתה
סובלו לישבו בשום אופן ועתה בעוהית עת החומר הגיע נרא
שטוישב ע"ג בו'פ' עכ'יד ט'ש בסוד צדים יושבים עין שער
הפטיות פ'ז דטבואר שהנוק' של הפרצוף החיה עטרה על ראשו
ולא שיוכהنبي פרצוף התחתון ואיב' שייך כאן לוטר שהנוק'
דעתיק היה כתר דעתיק דכורה ולא שיוכהنبي א' שתחתתו
אך כי לא צורך ואכ'יט כי הדגרים טבוארים בטיש לטוחין דכתר
קאי על כל ד' להיות דעתיק'ם שם טיחין דכתר כנורע בכוונה
קונה הכל ובברכת לטינים ולא קאי על יור רהוה כל' וט' ש
ולכתר דכתר קאי על שם היה פשט בארכע אותיותיו שהוא
כתר דכתר ולא קאי על ט'ג' ולא לנוק' דעתיק אלא שהטוחין
שבכתר בכלם נקרא עתיק ונוק' וא' נוק' והוא פשט הוא
שורש הטוחין דכתר ונקרא עתיק ונוק' וא' נוק' דעתיק ונוק'
'אי' נוק' כדיoun בכוונה הקדושה בתיבת קדוש וכן טבוארים

הדברים

ניתט' כ"ח אותיות שבכינה יוד וו דלת הי יוד ואו אלף
 ואו hei יוד מבטן בטין גיטט' כיון וט' אותיותיו יוד הה
 וו הה יוד הה וו הה והט סור עשר ספרות דבין דנטשת
 הולר שהיו בעיבור וריית אלפים בסוד והקיטותי את ברותי והוא
 בנייטט' קנייא שביסור דעתא אלף הה יוד הה חכם גיטט'
 פג טיה יוד hei ואו hei יוד הא ואו הא יהטשיך טוחין
 דטיג דעתא נטיה דזיא שם טוחין דיניקה בשארו שם
וצאצאיו חתום באות ברית קדש על כן
בשבך זאת אל חי גיטט' פיט' כטספער טיה וארבע אותיותיו
 יהוה יוד הא ואו הא נס במלואם אלף למד הת יוד עליים
 תריין כטספער ברית והכלול הטענה אחר הפרעה והענין הווא
 להטשיך טוחין דטיה החדר דיסור דעתך סור הדר מלך השמיינים
 טליה שניתנה בשמיini לתקון ולהחיות השבעה טליכים דבין ולברך
 ותקון ולהיות כל שארית הרפיח ניצוץין וכל הנפשות והרווחות
 והנטשות וניצוץוי הקروשה שנפלו בורין דונגה וכקבי' הנקראים
 שחת עיי קרי והשחתת רוע **חֲלַקְנוּ צָוָדֵנוּ צָוָה לְהַצִּיל**
ידידות זרע קודש שארכנו משחתה למען
בריתך אשר שם בبشرינו ברוך אתה

יהוָהָנָה יְהֹוֹנָה בָּרוֹת הַבְּרִית:

אלהיינו

הדברים מהקורת הריח להרשיש הנזיל שכ' הعلاות הריח א'ו
 הד' טוחין חרוב הוי שביהם עסט'ב ואל ד' אותיות שורשם
 שכבר עיב ריל ד' טוחין שהם עתיק ונוק' וא'א ונוק' שהם
 טוחין שכבר כנודע וד' אותיות שורשם הם הוויה פשוט שהוא
 כתר דכתר ועין גיב' בשער הכוונות בכוונה הריח דעיב עיב והיעב'ו'

אליהנו ואלקי אבותינו יאהוויה אויא מים ניטט
 עיה קס'יא אלף הי יוד הי כמספר צל'ם להטשיך טואיא
 הטוחין טלובשים בשני צלמים שכל עצם עליה קס'יא את הילד
 ילד ניטט ריבוע אהיה א אה אה אהיה חזה בחחטשתכו
 הטוחין דאבא לאביו ודראיטא ולאימן וילרא שמו שם [עם
 ב', אותיותו] ניטט שני קס'יא עם עשרים אותיותיהם אלף הי
 יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי
 יוד הי דשני צלמי הטוחין החטפשים באות ורשותו בישראל
 ולא בקיליפות [פלוני בן פלוני] בסיטמן טוב ישמה האיש
 ביזצאי חלציו ותגלו האשה בפרי בתנה כאמור
 ישמה אביך זאמך ותנל يولדהך: ונאמר ואעכבר
 عليك ואראך מתחבוסת בדמייך ואומר לך בדמייך
 חי ואומר לך בדמייך חי: זנאמר זבר לעולם
 בריתו דבר צוה לאלה דור: אישר כרת את אברהם
 ושבועתו לישחם: ויעמידה לייעב לחם לישראל
 ברית עולם: הוהו ליהוֹאָדָנִי יהונתי כי טוב כהיות
 החטש חסרים ברעת קורם החטפשים וחטשה פעעים טויב
 ניטט מילה כי לעולם חסדו: אחר החטפשות חטש חסדים
 מהרעת לחנית נינה הוהו ליהוֹאָדָנִי יהונתי כי טוב קורם
 התגנות השלישי עליון רחסר רתית כי לעולם חסדו: אחר
 שנתגלה השלישי עליון רחסר רתית עיי הפרעה וורהה הארתו
 ליסוד להטתק הנברות וחטשה פעעים חסיד עם ה' כולם
 ניטט פריעה:
 יוכין

אור

ויבואין כי מילה ופריעת
נימט תין כמספר עשר
שיטות דמייה שבעשר ספריו
דויא הט恬נים עז טילה
ופרעה :
[פב'פ] המכטן אלהים
ינדרלו בשם שוכן
לטילה כך יזכה
לתרורה ולהזפה
ולמעשים טובים
בחיי אביו ואמו
ובחיי כל ישראל
ונאמר Amen : חם :

החיים

מכז

כתר

יוד הא ואו הא

חכטה בינה

יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

חסר נבראה

יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

תפארת

יוד הא ואו הא

נצח הור

יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

יסוד

יוד הא ואו הא

מלכות

יוד הא ואו הא

סדר בונות ברכבת המזון להרשיש זיעיא

יטול ידיו מים אחרוניים ויכוין להרחק טעליו קטרוג
אמנון ולילית עז טימי החסר וכשיטול טים אחרוניים יכוין
ברית ט"א ונברית וסית אחרוניים והם ט"א אותיות דפסות, וטלא,
ומטלא דטלא, דאהיה דירדין ומ"א אורות דאהיה דאלפין :
וחחללה יכוין בנטילה יד ימין ושתאל :

יד פרקי יד ימיין

אהיה אלף הא יוד הא

והט"א אותיות אותן א' בגודל

ועשרה בכל אצבע :

עד

אהיה אלף hei יוד hei

והט"א אותיות אותן א' בגודל

ועשרה בכל אצבע :

עוד יחקק אותן הפטשות בגודל
והר' רטלא בר' אצבעות, עוד
יחלק ד' אותן רטלא רטלא
בר' אצבעות :

אהיה אלה הא יוד הא,
אלת למד פא, הא אלה
יוד זיו דלת, הא יוד
אתם יאטר טוטור אלהים יחננו [לעיל בעמוד ב'] ואח'כ יאטר
ר' פסוקים אלו שיטטנס אפתיר :

**אברכה את יהודני יהרוניה בכל עת תמיד תהלתו
בפי :**

סוף דבר הכל נשמע את האלים ירא ואת מצותיך
שמטור כי זה כל האדם :

תהלת יהודני יהרוניה ידבר פי ויברד כלبشر
שם כדרשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה :

רגלי עטדה במישור בטהלים אברך יהודני יהרוניה
VIDBR ALI ZA HESHLNEN ASHER LFPNI YEHODNEY YAHRONI :
IBOIN LENRASH HSMTA A HUMRAT UL HESHLNEN VBFRET KSHAIN LO YITAN
BACH KSM'A KTM'N SHMSSFRIM SH'D VUM CH' OTIOT SHORSHIM
VSHNI COFLIM SHMSSFRIM SH'D LI HSHROT HSHCINA UL HESHLNEN :

**אלת הי יוד הי אלה הא יוד הא אהיה אהיה
אח'כ אם יש לו ייטן שטברך בכוכב כשייתן עינוי בו יכון כונה
בה עין הנוי בכוכב דקיוש [הודפסה בסה"ק בנייהו בן יהוירע
בקומי]**

עוד יחלק אותן הפטשות בגודל
והר' רטלא בר' אצבעות, עוד
יחלק ד' אותן רטלא רטלא
בר' אצבעות :

אהיה אלה הא יוד הא,
אלת למד פא, הא יוד
יוד זיו דלת, הא יוד
אתם יאטר טוטור אלהים יחננו [לעיל בעמוד ב'] ואח'כ יאטר
ר' פסוקים אלו שיטטנס אפתיר :

בקונטראיס כוננות פרטיות דכ'יך והובא נ'כ שם כונת האכילה ושתייה וכונת נט'י וכל סדר הסעורה מדר' ט'ז ואילך ואין לכפוף הרברים יעשה'ן ואמ אין לו זיטון בגין עצמו לקיים ט'יע לברך ברכת הטוון ביראה אהבה ובכונה עצמה ובשתחה רבבה ובטיב לבב להטשיך שפע וכרכבה רבבה ומוחין וחיות וטוון נ'גוק' קריישא דז'יא דאצילות וטמנה לנו ולכל העולמות הקרושים:

ווייעצום עניינו ויאסור ידיו זו על גב זו ימנית ע' שטאלית כיוושב לפנוי הטלך' טלכו של עולם מלכות קריישא דז'יא דאצילות: לשם ייחוד קבב'ו ושכינה'ה יאהדונגי' ז'ן בריחיו וריחומו יאהדוזיה'ה או'א וריחומו וריחלו איההיזה'ה איטאوابא, לייחדא שם ייה עם זה [ע' שפע א'ם ביה המשפי'ם בהם וטיחדם] בייחורא שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים מצות עשה של ברכת הטוון כטשיה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך עם כל המצוות הכללות בה להתקן את שורשה במקומ עליון לעשות נחת רוח היוציאנו ולושות רצון בוראיינו: ר'יה' נועם ה' אלהינו עליינו ומעשה ידרינו כוננה עליינו ומעשה ידרינו כוננה'ו: ויבeinן בארכע ברכות דברכת הטוון לע'ב סיג ט'יה בין דאבייע דאצילות, לכלל אותם, ולהטשיך ארבע טוחין חרב חר'ג פ'יא, וטמנו לחיב' חוויג' דנוקבא, להטשיך חוויג' דנוקבא ד'אותיות דע'ב בטילוי הטילוי שם כי'אותיות:

בשבת יכוין ידה'ה' בחול קודם שיתחיל ברכת הטוון יכוין לשם אדני' העולה סיה' ועם טילוי טילויו אלת' למד פ'א, דלת' למד תנו [ובריח תיו] נון ואו נון, יוד ואו דלת', ר'יל אותן ועם סיה' גיטשי' מה' ברכות:

בחול בברכה א' יכוין להAIR טוח חכתה דנוק' טוח' אורות דח' אותיות דאות א' אדרני כוה אלף למד פ'א: ברוך

בשבת אצילות דאצילות חכתה דז'יא יוד ה'יו ה'י גיטשי צ'ח חכתה דנוק'/יוד וו'ו דלת' י'ן

מל

אור

החיים

ברוך יכין להטמין שפע טבי' לב' זונו חנינה דעתיק וא"א.
 יווג פנימי איה הויוה רחבד }

יווג חיצון יאה הויוה דנמי ותנית }

שפע רבין דראי
אלת הי יוד hei
אלת הא יוד ha
יוד hei ווא hei
יוד ha ואו ha
יוד ha wo ha
ט' אהיה

ולהת' אח' ליסור דacula ווש' ! ולהת' אח' ליסור דאי' ותבר' שב'a

אלף זו hei זר יוד hei זר יוד hei זר

להטמין שפע טיווג חיצון דראי' וישוטה נ' טיב דעס'ם
 ומילוייהם כוה

יאה הויוה
אתה אה'ם אה'ם אה'ם
יתה'ם יה'ם יה'ם יה'ם
יה'ה יה'ה יה'ה יה'ה
יוד hei ואו hei
יוד yiוד ואו yiוד
וואו אלף ואו הא אלף
וד yiyo'ו ווד או א ווד או א
 טיווג פנימי דראי' יטשין עספ'ם וה'ח טacula ויש'ם

אתה אה'ה
יוד hei yioud hei
וואו יה'ה יה'ה יה'ה
יוד ha ואו ha יה'ה יה'ה יה'ה
 ליסור פנימי דראי'ם
אלת hei יוד hei אלת ha יוד ha אלת ha

אור

החיים מלא

ומשם יטשיך הכל למלכות דאי
יפון להטשור טיב דעתם וטיליוו
עם נחאי רחיה דרוח דרוח :

אתיהם

יתנוּם

יהוה יוד הוי הי

יוד וו רלה תי יוד וו יוד וו תי יוד

וזד יוי י

לכחיב רחמיין דחגית דעתה ובין
 דעתה רזוען.

ותבונה שכחה תניה והיג
אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא

אלף התה יוד התה

יהוּתָה הַיְיָ יְהוָה

יהוה

יתנוּם יְהוָה

ירחוך יכון להטשי טיב דעתה וטיליוו עם נחאי דרוח דרוח דרוח

אתיהם אתיהם

יתנוּם יתנוּם

יהוה יוד הא ואו הא

יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
ו ד א או א

לכחיב דעתך רחנית דעתה ובין דעתה ובין רזוען :

ויכוין להוציא בא צלטי המוחין ממלכות דעתך ותבונה ולהטשיכם
עיג מקיף דחכיד רחנית רזיא ואחיך יטשיכם לוק דחכיד
רחנית רזיא :

אתיהם

יהוּתָה

אתיהם

יתנוּם

כלב,

אור

ה חיים

ור ה י וו ה י ה ו ו ה ה א י ה ו ו ה י ו ו א ו ו ה
 י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו א ו ו ה
 א ל פ ה י ו ו ה י א ל פ ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו א ו ו ה
י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה
י ה ו א ד נ ת י א ה דו ג נ ה י

א ל ד ה י נ ר יכין להטשי' טיב רס"ג וטוי ונחין דנשט' דרו' דרו'

אהמיה

גִתְוָה

י ה ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה י ו ו ה

י ו ד ו י ו ד ל ת ה י י ו ד ו א ו א ל פ ו א ו א ה י י ו ד
 ו ד י א ו י

לכח'ב רבניה דנה'י וחנית רחנית רטיה ובין דבין רווי'ן
 לרפיח רבחייב הכהללים רווי'ן

מלך העולם

י ו ד ה י י ו י ה י
 י ו ר ה י ו א ו ה י
 י ו ד ה י ו א ו ה י
 י ה ו ו ה י ו ו ה א ו א
 ל ט מ' ל א ב א

י י ה י ה ו י ה ו

ל ט מ' ל א י מ א
 ע מ נ ר נ ח י ש ל ו

ו ע ת ה י כ י נ ל ה ו צ י א נ י צ ו ט י ה ט ו ח י נ ד נ ח י ר ט י ה
 ו י כ י נ ל ה ט ש י כ מ ל ש ל ש פ ר צו פ ים ה פ נ י מ ש ה מ כ ח ב י
 ה כ ה ל ל י מ ד ז י א :

יכין להעלות לטמן הטוחין
 והנרכחי הנוי' דה'יפ'
 חנית עם ברורי כלים ואורות
 דרפה' רבחייב הכהללים דז'א
 המתיחסים למוצה וו, עם
 שורשי נרכחי' שלו לעורר
 ט'ן ומזר' רבחייב הפנימיות
 דרישס'ית וכיו' עד רום המועלות
 עד ע'ם דא'ק ולוזונג בסור
 איהה'יוהה ועתה יכין
 להוציא הטוחין ונחין להורידים
 עד ישס'ית:

אור

האל הוזן אותנו ואת
העולם כולו בטוונו ניטש
[עה] יהוה בבחן ניטש מילוי
דריבוע מיה כוה יוד, יוד,
הא, יוד, הא יאו יוד הא
יאו הא בחסך ניטש ייה
יהוה בריות וברחמים
נוחן ניטש אבג ית'ץ
לחם לכל בשר ריח ניטש
יבקiah להלהיהם כי
לעולם חסדו, ובטוונו
הגדול תמיד לא חסר
לנו ולא יחסר לנו מזון
תמיד לעולם ועד כי
הוא אל יכין כי אל זה הוא
אל שדי שבבריה והוא
משפיע אל זו שהוא בניטש
אל יהודה שכיצורה
ומפרנס לכל, ושולחנו
ערוך לכל, והתקין
מחיה ומazon לכל בריותיו
אשר בראש נרחמי
וברב חסדייו כאמור:

החיים

כלג

פתח ניטريا

יוד hei ויו hei
יוד hei ויו hei חורתה hei
אלת למד אלף למד שע
יוד הא ואו הא יוא
אדני ולנווק

פתח את ידך רית פאי
חכ' דיא וק' יסוד דנווק'
ניטرياiah הדונדי יוא
סית חתך באית כייש סאל
ניטשiah הדונדי

יכוין להטשיך שפע וטווין
טחכטה דזיא.

יוד hei ויו hei יוד ויו דלת,
הי יוד, ויו יוד זיו, hei יוד,
ומשביע עיי חתך

יכוין להטשיך שפע וטווין
טחכטה דזיא

יוד hei yi hei יוד, ויו דלת,
הי יוד, ויו יוד זיו, hei יוד,

לכל חי רצון

רית רחל ניטש שני פעטים
רטעה, נס רצונ' ניטש קפ"ד
וקפ"א שם יסודות דואיא

ברוך

הַחִיִּים

אוד

כלה

ויכוין פוגם :
יוד הי יוד הי יוי
יוד hei ווי hei יסוד דאבא
אלת hei יוד hei יסוד דאיטה
יכוין להמתיק רחל ותרין
דטעין שץ' ופ"ר :

מִנְצָפֵן דִּין דִּין דִּין
להמשיך שפע וטזון וברכה
רבה לכל העולמות :

**ברוך אתה יהודאניך
יהודאניה [בחול יכון יהודא]
חכמתה דודא, יוד דוד וווע דוד
חכמתה דנוק, יוד וווע דלאת
בשבת אצילות דאצילות
הונ את הכל:**

בחול בברכת ב' יכוון להאריך טוח בינה רגונק' בשטונה אורות רח' אוחיות ראות דלת דארנות כוהן דלת למדתו :

בשבת יכון לכלול בריהה ראיות באצלות ראיות:

בינה דנוק' הי יוד כינה דנוק' הי יוד,

על ארצנו ועל נחלת אבותינו, נודה לך יהוה
יההוניה אלהינו, על שהנחלת לאבותינו, ארץ
חמדתך, טובה ורחבתך, ברית ותורתך חיים ומזון, על
שהוציאתנו מארץ מצרים, ופדריתנו מבית עבדים,
ועל בריחך שהחטמת בבשרנו, ועל תורהך
שלמךנו, ועל חוקיך רצונך שהודיעתנו, ועל חיים
ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו;

בחנוכה

בחנוכה ובכפורים אומרים כאן על הניטים. ואם לא אמרו אין מוחזרין אותו על הניטים ועל הפרקן. ועל הנברות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו

בימים ההם בזמנן הזה:

לפורים

בימי מרדיי ואסתר בשושן הבירה. בשעמר עליהם המן הרשע. ביקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר רחדר שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז. ואתה ברחמן הרבנים הפרת את עצתו וקידלה את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשה עםם נס ופלא ונוראה לשחקן הנדוּ סלה:

לחנוכה
בימי מתחיה בן יוחנן כהן גדור חשמונאי ובניו בשעמלה מלכות יוון חרשה על עמק ישראל לשכחת תורהך ולהעבירם מתקי רצונך. ואתה ברחמןיך הרבנים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. רנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת נגוריהם ביד חלשים. ורביהם ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. זודים ביד עוסקי תורהך. כך עשית שם גדור וקדוש בעולמך. ולעמק ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן

כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדבר ביתך ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך ותדריכו נרות בחצרות סדרך. וקבעו שמות ימי חנכה אלו בהלך ובהוראה. ועשית עמהם

נסים ונפלאות ונוראה לשמק הנדוּ סלה :

ועל

ועל הכל יהוא דניך יהודוני אל היננו אנחנו מודים לך
ומברכים את שמך כאמור ואבלת ושבעת
ובברכת אתה.

מוינית הבוט

קודם ליטוגרפיה יכין כי הוא יין חי כמספר ני' ווין דשם בין
עם בין עצמו גיטט' יין כוה וו יוד הה זו היה גם יכין
לחטשה ירות דשם בין שבגיטט' יין כוה:

ימנץף **ימנץף**, **ימנץף**, **ימנץף**, **ימנץף**,

וימוגנו בתשעה יוירין רעסטיב כמספר מים:

יוד היינו הי יוד הי או הי יוד הא או הא יוד הה זו היה
יהוואדניך יהודוני אל הוק על הארץ הטובה אישר
נתן לך ברוך אתה יהוואדניך יהודוני [בחול אלחים]
בינה רזיא יוד hei ואו hei בינה דנוק hei יוד
בשבת יכין לכלול בריה דאצלות באצלות דאצלות כני:
על הארץ ועל המזון:

בחול בברכה נ' יכין להאריך לנו' טוח החדרים בתשעה
אורות של ט' אוחיות דאות נון דארני כוה נון ויו נון
בשבת יכין לכלול יצירה דאצלות בבריה ואצלות דאצלות:
חסרים רוזא יוד הא ואו הא חסרים דנוק ויו יוד ויו
רחם יהוואדניך יהודוני אל הינו עליינו ועל ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון
משבן כבודך ועל היבליך ועל מעונך ועל דבריך
ועל הבית הנadol והחדש שנראה שמא עליינו
אבינו

אור

ה חיים

כלו

אבינו רענו זונינו, פרנסנו כלבלנו הרזינה, הרוח
לנו מהרה מכל צרותינו. ואל תצרכנו יהונתן
יהרונית אלהינו לידי מתנות בשר ודם, ולא לידי
הלואתם, אלא לידי המלאה והרחבה והעשירה,
והפתוחה, יהיו רצון שלא נבוש בעולם הזה ולא
נכלם לעולם הבא, ומלכות בית דוד משיחך

תחזרנה למקומה במהרה בימינו :

בשנת אופים כאו ראה והחלינו :

ראזה והחלינו יכוון להタルיל שיחלינו ה' טהנת ושלשת מטטרון
ושתיה הננה פ' דא דאצלות או ע' עולם הבירה יהונתן
יאחדוני אלהינו במצויך, ובמצות יום השבעי, השבת
הגלויל והקרויש הזה, כי יוס זה גדויל וקרויש הוא מלפיך
נסבות בו וננות בו, במצויך חקי רצונך, ואל תהי צרה
וינון ביום מעחתינו, והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו
כי אתה הוא בעל הנחות, ונעם שאכלנו ושתינו, חרבן
ביתך הגלויל והקרויש לא שכחנו אל תשכחנו לנצתך, ואל
תונחינו לעד כי אל מלך גדול וכדורש אתה, ותבנה ירושלים

עירך במהרה בימינו :

בראש חדש ובויש ובחול הטוער אוטריםآن יעלת ויבוא.

אליהינו ואלהוי אבותינו, יעלת ויבוא, ויריע ויראת וירצה
וישטעה ויפקר ויזכר זברונו זכרון אבותינו זכרון ירושלים
עירך, זכרון משיח בן דוד עברך, זכרון כל עמד בית
ישראל לפניך לפלייטה לטובה, לחן ולחסד וירחמים
לחיים טובים ולשלום ביום

יכוין

יח

מלח

אור

החיים

א אל אלה אלְהִי אלהים
אלְהִים
אלְף למד hei יוד מפ
אָף הַיּוֹד הִי אֶפְתָּה יְוֹד הַה
שְׁיוֹן דְּלַת יְוֹד נֵי תְּיִיד הַזָּה
דָּזָן

לשבועות חג השבעות הזה
בפוכות חג הסוכות הזה
לשיטני עצרת שמיני חג עצרת הזה
ביום טוב [בחומר לא יאטר טוון טפרקלא קדרש הזה :
לرحمם בנו עליינו ולהושענו וברנו יהוּאֲדָנָןiah אֱהָדָנוּ אֱלֹהֵינוּ
בו לטובה, ופדרנו בו לברכה, והושענו בו לחיים טובים
ברבר ישועה ורחמים חום וחננו וחתול ורחם עליינו
והושענו כי אליך עניינו כי אל מלך חנון ורחם אתה :

ברוך אתה יהוּאֲדָנָןiah אֱהָדָנוּ

יוסף ב' יומם ז'	יוסף נ' יומם ד'
יוד הא ואורה	יוד הת וו הת
אלף הא יוד הא	אלף הת יוד הת
אל יהוה	אל אדני
שביצרה	שכפושיה

יבין להoir טופסת פעודות שבת לימי החול :
חדרים דודיא יוד הא ואו הא   חדרים דנקי וו יוד וו
בשבית יכוין לכליל יצירה דאצלות בבריה ואצלות דאצלות :
בונה ברחמיון ירושלים : אטן : יכוין באמצעות עמוד ט'ה
[א] טי שטעה ולא הוכיר של שבת ונוכר קורם שיאטר ברכבת
האל אבינו יאמר זה.

ברוך אתה יהוּאֲדָנָןiah אֱהָדָנוּ מלך העולם
אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל
באהבה

[א] כל אלו הרינויים הם טפסקי טרן בשווי עז'� כ' קפ"ח
ס"ז וח' ועין בנו"ב שם :

ר ייפוי - בנימ' ריבוע אלהים פשות
א רפו ברית אלהים פשט כה
ש יכוין בני אלהים דירין כה
חריש יכוין בני קב"א קב"א כה
ראש חריש עיה ניטרייא

כפסח חג המצות הזה

בפוכות חג הסוכות הזה
ביום טוב [בחומר לא יאטר טוון טפרקלא קדרש הזה :

לرحمם בנו עליינו ולהושענו וברנו יהוּאֲדָנָןiah אֱהָדָנוּ אֱלֹהֵינוּ
בו לטובה, ופדרנו בו לברכה, והושענו בו לחיים טובים
ברבר ישועה ורחמים חום וחננו וחתול ורחם עליינו
והושענו כי אליך עניינו כי אל מלך חנון ורחם אתה :

ברוך אתה יהוּאֲדָנָןiah אֱהָדָנוּ

יוסף ב' יומם ז'	יוסף נ' יומם ד'
יוד הי וו הי	יוד הת וו הת
אלף הי יוד הי	אלף הת יוד הת
אל שדי	אל אדני
שכפושיה	שכפושיה

אור

החיים

פלט

באהבה, לאות ولברית, ברוך אתה יהוּאָדָנָן יהודוני
מחדש השבת:

אם לא נזכר עד שהחיל ברכת האל אבינו חור לראש ברכת הטוון ודוקא בשתי סעודות דערבית ושהרית, אבל בסעודה שלישית אינו צריך לחזור אם שכח ואוטר ברכה הנוי בלי הזכרת השם ובלי חתימה.

וביום טוב אם טעה ולא אמר יעלה ויבוא ונזכר קודם קודם ברכת האל אבינו יאטר זה.

ברוך אתה יהוּאָדָנָן יהודוני אלהנו מלך העולם,
אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לשישון
ולשמחה את יום

לפסח חג המצות הזה לשבעות חג השבעות הזה
לסוכות חג הסוכות הזה לשיעץ שמעני חג עצרת הזה
את יום טוב [בכחית לא יאמר טין] מפרא פדרש הזה
ברוך אתה יהוּאָדָנָן יהודוני מחדש ישראל והומנים:
אם לא נזכר עד שהחיל ברכת האל חור לראש ודוקא בסעודה דריי פסח וליל א' דסוכות אבל בשאר סעודות איז לחזור דין
חובה לאכול פת בן העלה הרב טsha ידבר בהל' ב סי' א' דהוי פלונטה
וקיל סכ"ל יעיש ורביוו הרב חפר לאלפים בס"י קפ"ח יעיש
וכיב בא"ח פ' חקת סכ"א ועין Tos' סוכה דכ"ז ע"א ריה אי
בעי אכיל וקיל:

אם טעה בשבת וויתר ונזכר קודם ברכת האל יאטר זה.
ברוך אתה יהוּאָדָנָן יהודוני אלהינו מלך העולם
אשר נתן שבנות למנוחת, לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית, ימים טובים לשישון
ולשמחה את יום השבת הזה ואת יום
לפסח

פֶּפַח חָנָן הַמְצֻוֹת הַזֹּה
לְשִׁבּוּעַת חָנָן הַשְׁבּוּעֹת הַזֹּה
פְּסֻכּוֹת חָנָן הַסְּטוּכּוֹת הַזֹּה לְשִׁיעֵץ שְׁמַנֵּי חָנָן עַצְרַת הַזֹּה
אֶת יוֹם טוֹב מִמְּרָא אֶמְדָשׁ הַזֹּה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְהִוָּה נָהָרָי מִמְּדָשׁ הַשְׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְחַוּמָנִים:

וְאֵם טָעוֹת בָּרִיחָה בַּיּוֹם אוֹ בְּלִילָה וְנוֹכֵר קָדוֹם שִׁיחָנִיל בְּרָכַת הָאֱלֹהִים
אֲבִינוּ יָאמֵר זֶה:

בְּרוּךְ שְׁנַתְנֵן רָאשֵׁי חֲדִשִּׁים, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן:

וְאֵם נֹכֵר אֲחִיכָּא בָּנֵי חֹווֹר [הַטְּעָם שָׁאַבְנֵי חַיְיב פָּאַכְלָל שְׁתַּיְכִי]
שִׁיחָנִיל לְכָרְךָ כָּרְהַיִט אַיִח סִי' קְפִיחָסִי' וּסְעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּשְׁכַת
דִּינָה כָּרִיחָה שֵׁם סִיחָה:

בְּרָבָה ד' בְּחֹול יְכִיּוֹן פְּהָאֵיר טוֹחַ גְּבוּרָה רְדֻעָת דְּנִיקָה דְּוַיָּא
עַי תְּשָׁעָה אָוּרָות דְּטַיָּה אָוּתִוּת דָּאוֹת יְוָדָה דָּרָדָנִי כֹּה
יְוָד וַיְוָדָה:

בְּשְׁבָּת יְכִיּוֹן לְכָלֹל עֲשֵ׊יה דְּאַצְיוֹנָה, בְּאַצְיוֹנָה וּבְרִיאָה וּוַעֲזָרָה
דְּאַצְיוֹנָה:

גְּבוּרָה דְּוַיָּא יְוָד הַה וּוּ הַה
יְכִיּוֹן טְבָבָע הַבְּרָבָה עַד טִיךְ הַעוֹלָם וַיְכִנֵּס צָלָט דְּטוּחָין בְּזַיָּא
כְּמַשׁ בְּעַמּוֹר קַיָּל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהִוָּה נָהָרָי יְהִוָּה נָהָרָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
לְעַד הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ מִלְבָנָנוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרָאינוּ גּוֹאַלָּנוּ
הַדּוֹשָׁנוּ הַדּוֹשָׁעָנָה יְעַמֵּבָה רֹעֵנוּ רֹועֵי יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַטּוֹב הַחֲסָרִים וְהַמְּטִיב הַטְּמִיקִים לְגַבּוּרָה גְּבוּרָה לְכָל
שַׁהֲוָה הַיְסָד שַׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

הוא יטב שפטיק לנו נכורה דחבד שבחד רישוד
הוא מטב שפטיק לנו נכורה דגנורה שבגנצה דיסד
הוא יטב שפטיק לנו כי שלישי נכורה דתית שבשיות דיט' וזה
הוא. נמלנו בעלות החדרים לשלייש עליון דתית דיט' ולהמתיק יה' וזה
שליש עליון דגנורה דתית עי' כי שלישי חסיד דתית:

הוא נמלנו בעלות חסיד דהדור לנכורה דיט' לסתק נכורה דגנצה יה' יה' יה'
הוא יגמלנו בעלות חסיד דגנצה להסיד דיט' לסתק נכורה דהדור יה' יה' יה'
לעד חן וחסיד ורחמים וריווח והצלחה וככל טוב: הרחנן וכו':
ואחיכ אס יש לו כו' יברך עליון בפְּהָגָן כבְּשָׁלָעַל בעמוד ק' תם

ראיתי להציג כאן טופר ויראת ה' וסגולות להשגת התכטה
ותרהרת המתחשכה שבספר הקדוש בנינו בן יהודע והם
טועתקים משער רוח'ך דריש נ' דף ט' ישמע חכם וווספ' לך':
בשבועם בתורה יהיה כונתו להתשיך אליו השגה וקרושה עלילונה
ולקשר את נפשו ולחברה עם שורשה העליון עי' התורה
ותהיה כונתו שעוי בן יוישם תיקון אדם העליון:

צריך שיתנהג האדם בשפלות וענווה ויראת חטא בתכליות האחרון.
צריך שיתרחק האדם מן הנאהה וכעס והקפידה והליענות
ולשון הרע בחכליות האחרון, ואפיו אם יש לו סיבה נדולה
להකפיד לא יקפיד ואפיו עם בני ביתו בשעה שטוכחים לא יכעוס
ככל ועייר:

צריך להתרחק משיחת בטלה וכל דיבור שאינו של מצווה והברחי
יהוה והיר מלאותרו ואפיו דבר מצווה יטנע בשעת החפה:
צריך ליזהר בשמידת שבת בכל הפרטים בריבור ובטעשה. צריך
שיזהר בכניסתו לבית הכנסת וישיבתו שתהייה בתכליות
הרעדת והטורה:

צריך שיזהר בכוונות כל הברבות ובפרט בכרכבת הנחנין:
צריך ליזהר לקום בחוץ הלילה מטש ובזה צריך כטה תנאים
אן להחויר בני אדם בתשובה, בן ליחן צדקה באופן שהו
לא ידע לטוי נתנה והמקבלה לא ידע טמי קבלת, גן לקרוות
הפסוקים

הפסוקים בכל יום באבנה יראה ותפילין ולהמשיך עליו יראה מה' פאות י **ואהבת טאות** ה' וחותורה טאותך וחתפליין טאות ה' ר] להנich תפליין בכונה הירועה:

צרכיך ליוהר שלא לבטל בשום יום הקביעות של מקרה ומשנה תפלתך وكבלה עם הבונות שלהם כנורע: טוב לאדם לדור בבית שיש בו חלונות פתוחות אל השמיים כדי שבכל רגע ישא עיניו לשמיים ויסתכל בהם כי דבר זה מחייב ונוחן בו יראה וקדושה:

אסור לאדם לחבר ולשלב אכבעות יד ימינו עם אכבעות יד שמאלנו כמו שנוהנית קצת בני אדם לעשות לפיה תוטם זהטעם לפיה שרטוטים לכחות עליונים יטנויים ושמאלויים ואין לערב החסדים בגבורות [שה"ט פ' עקב]:

צרכיך שיוהר בעיון ההלכה ובשיקחה איזה קושיא שידע שהוא קליפה החופפת על המוח שהוא ההלכה וצריך לטרוח ולהרץ כדי שיבחר הקליפה ולברר ההלכה, ואם הוא אין קל העיון וצריך לטרוח מאר בעיון עד שיפיק מבקשו אין ראוי לו שיתכטל מעמק התורה, יותר טוב לו שעיסוק ברינויים ובמדרשים ובוועצא, אמנים מאי שהוא קל העיון צרכיך שיטרח שעה או שתים בכל יום בעיון בלבד ואח"כ יעסוק בתורה בשאר היום כנ"ל אבל לא יהמיד כל היום בעיון:

צרכיך ליוהר מאר שלא ישיח שוחה בטללה, ובשיקום בחזיות צרכיך ללבכות ולהצטער על הסרון הירועה בעוזהיך וצריך לטלטול ארבעים או חמישים דפים מהזהר בכל יום דרך בקיות בלבד כי שיעמיך בעיון:

מי שיושב ארבעים יוס רצופים בלתי דיבור של חול ישיג חכמה והשנה:

צרכיך האדם שבעה קיום איזה מצוה או בהתעסקו בתורה או בשמהפכל התפילה להיות שטח וטוב לך יותר מכאשר מרווח או מוצא אלף אלף דינרי זהב וכמ"ש בש"ס דרבנן זריל ע"ב] דאבי היה יתרוב קמי דרבנה חוויה דהוה כאגדת טובא אמר וגילו

אור תרופות להשנה חיים מטען

ונילו ברעהה כתיב אל אני תפילין טנחנא. רבוי רומרה הוה יתיב
 קמי רבבי וירא חוויה דהוה קא ברוח טובא אמר ליה בכל עצם
 היה טוהר כתיב אל אני תפילין טנחנא ע"ב, וכן זים מיש
 שם [ד"ט ע"ב] דרב ברונה זומנא חרא סטך גאולה לתפלה [סטך]
 לחפלה בותיקין שקורין ק"ש קודם הנץ והפללה לאחר הנץ Tosf.]
 ולא פסק חוכא טפומיה כולה יוטא ע"ב, וזה יורה על היות
 אמונה בטחונו בכורא יתרך בתכליות האחרון יותר משאם היה
 השפר מומן לפניו בפועל זו"ש הפסוק החת אשדר לא עברת את
 כי אלקיך מרבי בל ריל תשטח יותר טכאייר תרווח רוב כל טמן
 שבועלם זהה טרוב כל פי יוחר טכאייר הוא רב כל, וכפי גורל
 שטחחו באמת ובטע לבב הפנימי כך יוכה לקביל אור העליון ואם
 יתמיד בזה אין ספק שישרה עליו רוחיק, אטנס יהוה בוראת ה'
 על פניו ובהתלהבות עצומה בעבד המשמש את רבו בשטחה
 יתרה ובירהה ואם טשטשו בעצבות עבורתו נמאסת לפניו, אטנס
 בעה שטהורה הירדי וטפרט חטאיו או טוב לו להתעצב ולהצער
 על עונתו ולפשפש בטעשו :

**מדת העצמות היא טדה טנונה טadr ובפרט להרוצה להשיג חכמה
 ורוחיק ואין גורם מניעת ההשגה כטו העצבות והעד עז
 והיה במנגן המנגן ותהי עליו רוח אלהים :**

**מדת הcum אין לך טדה רעה טגונה טמנה שנגרמת שטסלקת
 הנשמה הקדושה טמנו ונכנסת בטקומה נפש צעד הקליי
 ומאן דטשטיי בהדריה כאלו משהען בעז'ו מטש וכל התשובה שעשויה
 על כל עונתו ותורה ומצוות הכל נאברים טנו, ואפילו אם זכה
 עז'ו מעשו שיתעביר בו איזה נשמה צדיק שכובע טסטלקת טמו**

ואפילו הרב עם התלמיד אין לו לבועם :

**מדת השתקה אין ערוץ אליה להשגת החכמה ושיטעת בידבו
 כל מה שיכל ושהלא ישיח שיחה בטילה ועל כל דבר וענין
 שבתורה או בקבלה וזהו שלא תבינהו תשב ותתורה ותבנה עליהם
 כל מה שתוכל להרבות בככיה ואו יפתחו לך טעיני החכמה וטורי
 הארדי זיל אל כי בטח פולות היה נשאר בלי שינוי על מאמר אחד**

ספר הוּהָר ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע היה טבגורד ויושב על עיון מאמר אחד מהוּהָר בלבד ולא היה ישן כלל וכן זה כל היכטה הזאת:

צרייך ליוּהָר שלא יסתכל באנשים הנרגנים ע"י תליה וכיוצא, שהוא פונם הנפש פאר ואפילו אם מסתכל מרחוק טאה אתה, וכן יזהר טריה רע ותינופת או ריח נבלה שהוא פונם בנפשו טאר וגולם שתחרחק מטנוו:

אין לך דבר המPAIR הנפש ומטהרה ומועל להשנה כמו הטהרה והטבילה, שיטבול האדם בכל עת, וראיה לטרוי ויל מקפיד בכלacho ונוּהָר לקיומה אף שהיה לו חוליו השבר בנפשו והטבילה סוקת טאר לחולי הזה עכיז לא היה טפלה כלל והוא טובל בכל עת ובפרט פרשנת היכטה הזאת אין דבר טועיל כי' להשנה כמו בהיותו נזהר להיות תמיד טהור מטעמתה קרי ושי' ע"י הטבילה, ועיין יזכה לטעני היכטה, [שה'ט פ' הצעא]:

יזהָר טאר שייהו בגריו טהוריות טמינוֹף ורכב ושות ליכזך וזהיה חי' בכייל טשנאי אהבי טות כטיש רווי' ויוּהָר שחיז' לא יהיה בכנדיו צואה או טיפוי טרי רגלים ועיין נאמר שמור רגליך כאשר תLEN אל בית האלים ולכן לא ירניע להשתין סטוק לתפלת פן יטפוף על הטכנים חי':

משב טהרחיז' זיע'א כתבו מהנאי ההשנה לטבול בכל עת הצורך והרטבים כתוב שטיטיו לא בטל טבילה בעל קרי והתוספות כתבו דרתורה לא בטלו לטבילה ובעל נפש יחשך לדבריהם:

כתב הרב בעל ראשית היכטה מי שא'יא לו לטבול לкриו, ונט א'יא לו בהטלת ט' קבין אם נזרוג או ראה קרי חי' ירחץ בשרו טהתניים ולטמה ובפרט מקום המטונף בשיז' וכן אם יש איזה כחם בחלוּקו אס אין לו אחר יכנסנו היטב:

מצויה רבה לטלט עצמו לעשות תמיד יהודים נוגעים לשכינה ובעוּהָר אין לה מנהל ותומך רק מי שידוע ומיוחד: יזהר טאר בנטשו שלא לעשות שם יהוד אם לא טבל לкриו, ומורי הארץ ויל היה מחתוך בקרי לטבול הרבה: אם

אם החיל האדם ליעדר הייחודים הנוראים ונטנו פלייחdem הנה הוא גורם לו נוק גדול, ואם יום יעוכב יומים יעופו והגרום שאותם הנשנות ש雒זיט להתרבק באדם יברלו ויתרחקו טפנו ואל התאר שעסק התורה גדול ואין ראוי לבטלו, כי עניין הייחודים הנזוי הוא גדול טעוק התורה כי הוא מיחד עלמות העליונות וגיב עסוק התורה וייחור הכל ביהר ואעפ"י שלא יהנלו בו הנשנות היפכ אין לחיש ולא יתרל מהיחוד וצריך שלא תהיה בונתו פבר להטשיין אליו את הנשמה אלא להקן עלמות העליונות:

קיצור הקורתה הייחודים טשער רוח'ק הנדר'ס דט'ב:

דע כי עיקר כל הייחודים ליוודם בהשתחוחך על קבר הצדיקים או אפילו בכיהך, והנה אם תייחודם על קבר הצדיקים עיקרים הוא בערב ריח או בשיזו לחרש אבל בשבות וויש וריח לא תשתחח כי נשחות עלות לטעה, ובחול הפטוע תובל להתפלל עליהם אבל לא תייחר, ואם תייחר בכיהך לא תייחר אלא אחר חוצה לילה שהוא שעת רצון ווון המובחר:

גם בכל הייחודים שאתה מיחד על קבר הצדיק טפש התבונן כי עיז אתה נורם שנם נפש הצדיק התפשט בעצותו בקבר וחזר לחיות ונעשים עצמותיו גוף אל הנפש המשחטוה וטחנתה בתוכם וו הנפש אשר נשארה עליו בקדור ונפשו עליו תאבל, ואם טייחר בביה אין לכון כי:

ולעלם בין אם תייחר בהשתחוחך על קבר הצדיק בין בביה בכל הייחודים התבונן להעלות נפשך עם נפש הצדיק ההוא קשוריהם יחד וצריך שהtbody באortsו הרשר שאר נפש הצדיק ונפשך תלויים בו באדרה'ר ותtbody לעורך אותו הטkom שhhוא האבר שתלו בו נפש הצדיק באדרה'ר ומצד האבר ההוא אתה טעה את נפשו בסוד טין ואם ירצה שיש לך נשמה אז העורך ניכ' נשטחך עם נשמת הצדיק ההוא, ואם אין לך אלא רוח תעורך את הרוח שלך בלבד עם הרוח של הצדיק, ואם אין לך אלא נפש תעורך את הנפש עלה בלבך פירוש כי בעורך את נשמת הצדיק ואת רוחו לא העורך אלא נשמתו ורוחו של הצדיק בלבד וכאשר תניע לעורך יט

לעורך גם אח הנפש של הצדיק או תכויון בנפש של הצדיק
וחכויין לשחף נפשך ניכר עמו:
ושעיר הכל תלוי שתוכיוון בחשך גדוֹל גדרען, ובשטחה עצומה
ונם בהחפתות החוטר טעל הנפש:
טוב לאדם לצייר השם היה ביה הטיד גנד עינוי בניקוד יראה
כהה יהָנָה זוּס שוויי ה' לנגדי תמיד וזה גורם להביא
יראה בלב האדם מהשיות ולזקק הנפש הטהורה:

לטהר המחשבה

מפני האריי ויע"א יכויון היה בניקוד בבריות כהה יהָנָה יכויין
בתיבת מחשבה חשב מיה ריל שיחסוב ה"פ ריבוע מיה
ופפי טהרחו זוּס יכויון ה"פ בריבוע מיה כהה:

יוד. יוד הא. יוד הא ואו הא.
יוד. יוד הא. יוד הא ואו הא.

כתב האריי ויע"א שקדום כל ליטור וכל מצוה טוב לומר פתיחה
אליהו הנביא ריל והוא טועיל טאד לפתיחת הלב ולהשנה,
וקודם ליטודו יתודה יכויון להוציא הקדושה שהיא התורה שלטר
ומטעית שעשה בעודו רשות ווצאים מהקל"י יכויון להכניות:

ובכתוב בשער הכותנות דף צ' ע"ב וויל הנה כאשר מתגרה היצחיר
באדם ושולטים עליו סטאי'ל ונחש הנקראים מצולות ים כי
מצולות הם אותיות צל מות דכוֹרא ונוק' בניי בסהיז' וצריך תמיד
לכויון בונה השם שנכתב וכפרט כשהארם עוסק בתורה אל ילין
טעינו שם זה ויע"ב לא ישלו עליו מצולות ים הנז' ולא יתרגרה
בו היצחיר וכו', ובפרט אם הארם עושה תיקון שלו שהוא
תיקון

תיקון ניצוציות הקדושה שנשפכו ונתערבו בקלי' וכו' עכה'ק:
זה הסדר:

יוד ה' וו' ה' ע'ב

אלף ה'ה יוד ה'ה מס'ר

אלף ה'ה יוד ה'ה אותיות

אלחים אדני טספְר

אלחים אדני אותיות

אלף למד הא יוד מס'

ט' נ' צ' פ' ד'

דין דין דין דין דין

אלף ה' יוד ה' ונקה

הקדש אדני אלהים ובכח תיקונא חלייסר דריינא וنمלה העולה

קס'א וכטספְר **אלפים** וכטספְר **אלחים אדני** עם ט' אותיותיהם

והכול יעלו כל הנשנות וכל ניצוצות הקדושה שנתפورو על ידינו

בין הקלי' **חבי'ן** טבטנו יורישנו אל, ויחזרו אל הקדושה בטהarat

הראשון מנוקות מכל רע, ואת נששותינו תטהר מכל החיזונים

בל יגשו אלינו ובכל יתאחדו בתפילהתנו ובתורתנו:

מכ' סיום להניל' בשורה'ק של היוס'ר ובהנור'ט בסוטו:

רבונו ש"ע הרוני מכיוון שני שמות אלהים משלבים איש אל

אחיו אחד באחד יגשו **אא לל' תה' זי' טם** אשר עם

עشر אותיותיהם עולים כטספְר **יעלב** וכן ניקוד הנוי שבhem עולה

כטספְר **יעקב** וב'פ' יעקב אלו של טספְר ב' אלהים עם נקודות

הכسف' הוא טספְר השטן, והוא יצא לשטן לעומתם תעוז ירד הגבורה

בכח אלו השמות להבריח כל צר ומשטין טעלינו, חתום פי שטן

ואל ישטין עליינו, זעום בו וידום והכריותם בהכרת רשותם ותדרחה

מעלי ומעל כל עמק בית ישראל כל המטרנים וכל המשטינים

ובכל

יה' רצון מלפנייך ה' או'א שיטשך
אור ושפע רב מהוויה דטליו
יודין שבתקון נוצר חסר דריינא
דא'א להמתיק מס'ר אהיה רההין
עם עשר אותיותיו, וגם להמתיק
טספְר ב', שמות אלהים ואדני
ותשעה אותיותיהם, וגם להמתיק
אלחים דאלפין, וגם להמתיק ש'ז'
ופיר דינום דז'וין ותשליין במצוות
ים רס'ט ונחש את כל חטאינו,
וכל הטשחיתים אשר נבראו על
ידיינו, ותמנע אור יונקוותם משפטו

הקדש אדני אלהים ובכח תיקונא חלייסר דריינא וنمלה העולה
קס'א וכטספְר **אלפים** וכטספְר **אלחים אדני** עם ט' אותיותיהם
והכול יעלו כל הנשנות וכל ניצוצות הקדושה שנתפورو על ידינו
בין הקלי' **חבי'ן** טבטנו יורישנו אל, ויחזרו אל הקדושה בטהarat
הראשון מנוקות מכל רע, ואת נששותינו תטהר מכל החיזונים
בל יגשו אלינו ובכל יתאחדו בתפילהתנו ובתורתנו:

מכ' סיום להניל' בשורה'ק של היוס'ר ובהנור'ט בסוטו:
רבונו ש"ע הרוני מכיוון שני שמות אלהים משלבים איש אל
אחיו אחד באחד יגשו **אא לל' תה' זי' טם** אשר עם
עשרה אותיותיהם עולים כטספְר **יעלב** וכן ניקוד הנוי שבhem עולה
כטספְר **יעקב** וב'פ' יעקב אלו של טספְר ב' אלהים עם נקודות
הכسف' הוא טספְר השטן, והוא יצא לשטן לעומתם תעוז ירד הגבורה
בכח אלו השמות להבריח כל צר ומשטין טעלינו, חתום פי שטן
ואל ישטין עליינו, זעום בו וידום והכריותם בהכרת רשותם ותדרחה
מעלי ומעל כל עמק בית ישראל כל המטרנים וכל המשטינים
ובכל

וכל מני קלוי וככל החצוגנים שלא יבואו בקהל ה' ולא יקטרנו עלי בעה אשר אני טיחר אורות העליונים, ולא יבלבו ולא יטרידו אותי בעה ובעונה הזאת אשר אני טיחר אורותיך ושמותיך הקדושים אני אלהי תומם כתו דוה צא התarter לסת והרשעה כולה בעשן חבלה, ובני לבייא יתפדרו לאחزو בכנפות הארץ, יונערו רשותם טמנה כליה גרש תגרש עוזו הטקטרנים, וכל הערים הטושיות ברשע חייליהם והיו כלא היו, בכך כוונתי בשילוב ב' אלהים ובכח טספורם ונקיודם כי הנה הטלכיות נועדו עברו יהריו, משלבים אחד אל אחר, הקלוי יראו כן יתמהו, רעדת אחותם חיל כיוודה ועדת עריצים יקיפוני, נסוך לкопלה, כי אטרו פן חבלוטו הארץ ראותם אליהם ראותם ייחלו אף ירגנו תחתית בכך שם היוצא מרתת יהוה אל ה'שטן יגער לאם יהיו בטוק לפני רוח וטלאן ה' רוחה, יהיו כרצין אטריו פי והגון לבו ליציו יהיו נועט ה' אלהינו עליינו, ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו כוננהו אביך ע"ב :

מודם כל ליטור וכל מצוה [ואף בעת הפנאי כל רגע יהרhar בטע של וגדרתי וו מה שהוא מסר נפשו על ק'ה ובזה מקיים ט"ע דאריותא עין בטודעה להגאון אליטלך ולונדפסה בס' סטה רחוי דף יוד] ומעשים טובים ויהודים צרייך לטסדור עצמו על קדושת שמו יהברך ולקבל עליו דטביך כדי שבזמן שילטוד או יעשה מעשיות ויהודים רצויים לפני הקביה בריח ניחח, וטמלא יהיו כל מעשיו וליטודו רצויים לפני הקביה בריח ניחח, לא בן ח'ו אם בזמן שילטוד או בעשותו מצוה ויהודים וודנו מצואתו לא רחץ או כל טעשו יהיו טואסים לפני הקביה ונקרא זכה רשותם חועבה חז' והקביה אומר לו טה לך בספר חקי, ניתנת כה בקפי להתאחו בכל טעשו חז' שכל תורה ומצוות וכו' שעושה החוטא כולן חלק החיצונים בית, אבל אם האדם יעשה השובה קודם כל ליטוד או מצוה או יהיה נקי טכל וכל, ואו יש כה במעשי להקן ולבור מה שלא יוכל לעשות המלאכים בידוע ועין

ועיין טיש הארי חי ויע"א בשער הכותנות רכ"ד ע"ב, וזה הסדר:
 יבון לפסור עצמו על קיה ולקבל עליו ר' סיתות ביד טרי אותיות היה ומד' אותו אדרי ויליחdem ע"י ר' עב' ס"ג ט"ה ב'.

סק לה י א וליחdem ע"י א יוד הי וו הי עיב שריפה ה ד וליחdem ע"י ה יוד הי ואו הי צנ הרן ר ג וליחdem ע"י י יוד הא ואו הא טה ותק ה י וליחdem ע"י ה יוד הה וו הה ב'ן

בונה להבין עומם ההלכה

בתב טהרתי ויע"א בשער המצוות פ' ואחנן קבלתי טוטורי ויל שיכוין האדם בעת שהוא מעין בהלהכה בהוויה דס"ג בניקוד מוצא שהוא חולם צירוי קטין צירוי והנקוד בר' אותיות הפשיטות כוה יוד הַי ואו הַי ותוכון שהוויה זו היא דעת הפנימי שבנווק' רזיא טשלשה בחינות שיש בדעת הנוק' [הנטשן בשכת בזוניות דריש ונקדושת כחר בידוע] ובhvיה זו הוא סיד העין והדעת, ותהיה מגמת פnick בהוויה זו בהטשן עיונך בהיזכה, ויוועל לך שאר לדרה לעוטק ההלכה עבר"ק:

יהוד א' מועיל לשבחה

הָי	הָה	הָא		
יְוד	יְוד	יְוד		
הַי	הָה	הָא		
אלֵף	אלֵף	אלֵף		
אלֵף	הִי	יְוד	הִי	קְפַא
אלֵף	הָא	יְוד	הָא	קְפַג
אלֵף	הָה	יְוד	הָה	קְנִיא
אלֵף	הָנוּ	לְהֻעְלוֹתָם	לְטַקוּתָם	וַיְכוֹן
		שָׂאו	יְוִשְׁלָמָנוּ	שְׁמוֹת
			אֲהִיא	הַזְּפָר
				רְאִימָא
				וַיַּחֲבֹר
				הַיָּה
				דְּכַל
				שְׁמָם
				עִמָּכֶם
				יְחִידָה

בתב רבינו הארי ויע"א בשער רוחיק תיקון כי' [דיז' ע"ג] כי באשר האדם חוטא גורם להסיד נ' אלף טשלשה אהיה דיוידין וראלפין ורדהין דאיתא ולהורידם אל הקלוי למטה ונשארו באיטה היה דשלשה אהיה לכד ומטעם זה ניתנת שבחה באדם ושותח מה שלומר כי בון נ' אלף הנויים כטספר שבחה, ובעה שהאדם חורר בתשובה וטבון להחויר שלשה אלף הנוי להעלותם לטקומות ויכוון שאו יושלם נ' שמות אהיה השבחה ויזבור מה שלימור ע"כ: יהוד

יהוד א' להחויר הרשע בתשובה נסדר טשער רוחיק [רכ'יח ע"א]
יהוד י'ב והוא מיזorder ע"פ לספר בציון שם ה'
וთהלותו בירושלם ויעין שם בביאור הרב יוסף סדרון וליה'ה
ככיאורו דעתה ותבין :

ספר בציון שם ר'ת ני' שדי
פשות וייח' אותיות ממילוי הטילוי
לבד תו, יוד ואו דלת
רשם שדי :

שדי Shin יוד Nun, דלת
למד תו, יוד ואו דלת,

לבש עם ח' אותיות הנשאות מתייבו
לספ'ר בציון' שם בני' שדי
פשות וככ' אותיות ממילוי הטילוי :

שדי יהוה

יוד זה זה וו זה זה
יוד, יוד הה, יוד הה
וו, יוד הה וו הה,
אלף למא, אלף למד
ספר נימט' יש"ע

בציון יכין שהוא יסוד ובו נ' בין
וכל ב"ן בציור ווין עליה ני'
קיד' ועם כדי אותיות דריובע בין הרוי
קב"ח וחילוקם קב"ג וה' ושלשה
פעמים קב"ג ע"ה יעלו ש"ע שהוא
תיבנה א' ר'ל בספר שעולה בני'
ש"ע כזה :

אלף למא, אלף למד
ההה ניטרא שביבה

ש"ע הניל עם נ'. ההין היותרם
דיהוית דבר'ן דלעיל ני' שכינה.

אלף hei יוד hei כס"א
אלף הה יוד הה קנא
אלף למד הא יוד מס

בציון שם יהוה ר'ת ני' אהיה
רוירין ואהיה דההין כס"א וקנ"א.

ספר בציון שם ס"ת רנים ועם
הכולל נימט' אלהים דאלפי'ן :

בציון שם עיה בני' הצ"ט כמספר
צבאות :

צבאות

וთהלותו

אור

ייחורים

החיים

מן

שין דלת יוד תהי'ד
שין דלת יוד ט' אותיות
שין יוד נו', דלת
למד תה יוד ואו
דלת, כי' אותיות

שופר תקפו

שופר, שין ואו פא
ריש תקפו ייב אותוי' עיה
ההה ס'ה תריינ'

אלפלמה, אלף למד
רוכב כי' יהוה כי'
י' יה יהו יהוה
 יוד, יוד הא, יוד הא
ואו, יוד הא ואו הא

יוד ההו הה יוד הה
ו הה יוד הה וו הה
 יהוה יוד הא ואו הא
 עיה כי' רוכב

שׂוֹנְהָן וּמְהַם

יכוין בשם קדוש הניל' שהוא שילוב תיבת שם מלא עם היה
 פשוטה והם שם ה' שבפסוק וניקודו כניקוד הרית שבאותיות
יחור הפסוק עצמו, חם:

וenthalto יכוין בני' התטז' שהוא
שרי' בטילוי החיד' ועם
ט' אותיותיו וכיו' אותיות טילוי הטילוי
ני' תחמי' ובו יתרום כננד ב' כוללים
רשדי מלא וטלא דטלא הנז':

בירושלים מקורם יכוין ירושלם
ני' תקפו כטספער שופר,
גמ' שופר עם טילוי אותיותו והכולל
ני' תקצ'ח כמנין בירושלם ועם הגן
ההין דב'ן היתרים הניל' ייחשבם ג'כ'
כאן ס'ה תריינ':

בירושלים ני' ש"ע רוכב ותיבה
רוכב ני' כי' ע"ב ק"ל
והכונה כט"ש בשער אנ"ך פ"ג
רכשהזיא יוצא טאי' לחויל להשפייע
לי' מלכים הוא רוכיב בסוד הנה ה'
רוכב עוזא כי' ע"ב זר"ל ריבוע
פשוטן דפסות רט"ה קיל ריבוע
ס'ה יעוש':

רוכב יכוין שהוא ני' ני' בין שעולמים
בני' קני', וכי' ומיה עם
הכולל ני' ע"ב הכל ני' רוכיב:

שׂוֹנְהָן וּמְהַם

יכוין בשם קדוש הניל' שהוא שילוב תיבת שם מלא עם היה
פשוטה והם שם ה' שבפסוק וניקודו כניקוד הרית שבאותיות
יחור הפסוק עצמו, חם:

יהוֹד ב' הוחoir הרשע בתשובה נסדר טשער רוהיך [רכ'ח סע'א] יהוד יג' והוא מוסף ע'פ' גם כל מוּך לא יבושו יבשו הונגדים ריכט ועייש' בנוואר היוסיד ברעהה ותבין:

יגל

גם יכוין בניין גיל והוא שם ט'ב
ראנא בכח:

אל אל אל

גם כל בניין נ' פעוטים אל כטספער טנ'ן:

יְהוָה הִיא יְהוָה

כוּך נ' קל'ו, קיל' הט חטש חפרדים
שהם חטש הוות בנ' קיל' והואו

לְהַלֵּל

רמו ליסוד הכלול ויק' בנדוע:

יְהוָה יְהוָה

מיין לא יבשו רית נ' קים מילוי
אהיה דירידין:

להת י' וְד' י'

כל פיך לא יבשו רית נ' קים ע'ה
אהיה דירידין:

אלף הֵי יְוד הֵי

גם ב' כוּך לא יבשו רית נ' קס'ג
ע'ה עללה קס'ג כטספער ריבוע ס'ג

יְוד, יְוד הֵי יְוד הֵי

חוין טשי אפין שבטיל' הווין ישאר קס'ג:

וְו', יְוד הֵי וְוְ הֵי.

ויבוין בשתי אלף שהפרנו מריבוע

א אל

ס'ג שהם סור ב' פעוטים אל והאל

השלישי גרמו בתיבת לא שבפסקוק שהם

אותיות אל ולפיזו עללה המספר בדיק

שרה'ת הט קס'ג ועם א' דתיבת לא הרי

קס'ג ושני אל הנז' שום כננד ב' אלף

הרוי קס'ג כטספער ריבוע ס'ג:

אל

לא אל

יְוד, יְוד הֵי יְוד הֵי
וְאוֹ, יְוד הֵי וְאוֹ הֵי

כוּך לא יכוין שעולה קס'ג כטנין
ריבוע ס'ג עם הכלול כזה:

כוּך

אור

יהודים

חחיים

סנג

כיון לא יבשו יכוין שתיבות קויד לא יוד, יוד hei, יוד hei עם יוד דיבשו נyi ריבוע ס"ג ואו, יוד hei ואו hei

עם עשר אותיות הטילוי והכלול : יוד hei ואו hei

יהוה היג יהוה
יהולה

כיון לא רית ק"ל בטני חטשה
הוות דחטשה גברות

יהוה ג'חוּת
ניבם חכטה להטתק
גברות הנ"ל

גם כל קויד רית ניכק והטם
רגם החליפנה ביווד באית
ביש יהיה ניכך יכוין להטשיך
טן ניכק שהוא חכטה אל הגברות
הנ"ל להטתקם :

יהוה היג יהוה
יהולה
יהוה ג'חוּת

גם כל קויד רית ניכק כני והוא
בני קלי"ג כי ק"ל הם חמיש
גברות והגימל היא רטו לשלה
גברות שנתקקו :

מלך עיה נyi יהוה אדני

אבנדהוחטיכן לפטנטפעפציציקראשת
אבנדהוחטיכךלטטנסעפציציקראשת
אבנדהוחטיכךלטטנסעפציציקראשת

יהוה יהוה עיה נyiiahדונהי
ועעה נyi היה אדני :

ר' פעמים שמנה הם ל"ב שינויים הנמשכים מהחכמתה [ר' רידוע

ט"ש

ב

טיש בעיה שכיה פ"א שבচכמתה כלולים ח' ספירות בינה
חגית נהים וככל אחת כלולה טר' מוחין חוויג ודר' פעמים
ח' הם ליב נתיבות הכהה יעיש וזהו דקאמר הכא ד' פעמים
ח' דהינו כה כ"ב אותן הנמשך מהחכמתה שבת כלול ח' ספירות
במספראותיות היה אדני הנילך פעמים ח' הנהם פ"ב שניים
הנמשכים מהחכמתה הנילך וא"ש ההיב[ב]

צנו נוי אל אדני

להמתיק

אל אדני שבעה

ייחר

אחהה גיכם

מום

אחהה ט"ב זוגים

נעם כל קייך לא ימושן ס'ית ציו
שהוא נוי אל אדני ויבזין להמתיק
עולם השלישי עולם העשויה שבו אל
אדני נוי ציו:

יבושו הבוגדים ר'יקם ר'ית יה"ר כמספר
אהה"ע ניכ'יק ר'יזו ושנים היהרים
שבהם הם שורשי אהה"ע ניכ'יק הנהו:
יבושך הבוגדים ר'יקם ס'ית טוים והוא
שם טע"ב שמות נוי פ"ד שהוא
סוד אהה"ע ט"ב זוגים כפולים ושניים
היתרים על פ"ד הם מצטרפים עם הזר
הנו ויחו ר'יזו כמספר אהה"ע ניכ'יק:

שין אלף למד תה יוד מס

אללהים אלף למד הי יוד מס

אללה למד פא למד מס דלת,

הי יוד יוד ואו דלת, מס מס

ר'ינם נוי שנ והוא כמספר
אללים דההין

NEY רציה, נעם פשוט ומלא

ומלא דמלא דאללים דיוודין

NEY ב"ז עם כולל דפסות
וכולל דמלא, והכולל דמלא

דמלא, הרוי שנ' :

ויבזין בנקוד **שין** בניקוד נעם כל שבפסקוק הנהו: הם

ייחוד ג' נסර רשות רוח'ק [רף ח'ן ע'ב] יחיד ז' למורה'א
די וירש מיטוסר על פפסוק

אור

יהודים

החיים

פנה

אשרי איש יראה את ה' במצוותיו חפי מאר.

ובתב היופיד ויל שיחור הוה אירוי בתיקון נוק קדרישא דזיא
וoho יראה את ה' שהוא הנוק שנקראת את ובתחלה בונה
אותה טגבורנות דאיתא הטהנויות בחוה דזיא ולכון בחינותם סיג
גבורות דאיתא שהם בין דב"ן ואח"כ מגבורות דזיא נרטו בתיבת
טאר שהוא מיה ובטילואם ני אליהם שבחי גבורות דאבא בין
רטיה ולפיקך צרייך לשלב תיבת אשרי גבורות דאיתא עם תיבת
טאו גבורות דאבא וכו' יעוש:

אשרי איש יראה את יהוה במצוותיו חפי יוד hei ואו hei מספר
מאד רית עיג כטפ' סיג ועشر אותיות: יוד hei ואו hei אותיות

ס"ה תתיו

שין דלת יוד

יוד hei ואו hei סיג
גיטריה שדי עם הכלול

ש אלף למד או יוד מס

ר א אלה אלהים
אליהם

יוד הא ואו הא מיה
מס הא ני אלהים
ycopin

אשרי איש יראה את יהוה במצוותיו
חפי מאך ס"ה תתיו כטפ' שרוי
טלא ני חוניד ועם כולל דפשות
וככל דשרוי טלא הרי תתיו
ה' פעמים סיג הם בניו שרוי עם
הכולל ואלו החטשה שטות הנוי הם
סוד ה' גבורות מנצף שהם נטכים
עד מקום הדרים הנקראים שרדים
שהם סוד שם שרוי כנודע כי במקומם
הזהה שהוא מקום השדים של זיא
שם נשלם יסוד דאיתא:

אשרי הוא סוד אלהים שבחיותו
בטילוי יודין הוא שין דאשרי
וריבוע אלהים פשוט הוא ר'
דאשורי, ושני שטות אלהים הנוי יש
בهم עשר אותיות הם בננד יוד
דאשורי והכו דכולם הוא א' דאשרי.
מאד ני היה רטיה דאלפין:

אותיות ס"ה בטילואם ני אלהים

יבין בשם קדוש היוצא טפסוק הנז' שהוא שילוב מלה אֲשֶׁר־
עם מלה מְאָרֵךְ כוה אַמְשָׁאָרְךְ וניקודו כניקוד אותיות
ר'ית הטפסוק שהם אִישׁ יְרָא אֶת יְהוָה בְּטֻצּוֹתָיו חַפְץ מְאָרֵךְ. ושם
זה עם חטשה אותווי טשבעה אָותָיו ני' אַתְנִיק שהוא שם קדוש : חט
ייחוד ד נסדר משער רוחיק [דע"ר ע"ד] ייחוד ניה להר"א הלי
ויל טיסר ע"ט ירא את יהוה בני ומלה ועם
שוניים אל תתערב וטשי כה] ותוعلתו הוא להטשיך על
האדם יראת ה' אם יכוון חטיר ביחס זה ועין בכיאור הרעה
על ייחוד זה בארכחה ותבין :

אהיה

ירא את יהוה ר'ית ני' אהיה פשוט:

שדי

בני וטלק ועם שעוניים ר'ית ני' שדי פשוט

יְדָרְהִי וְיוֹהִי עַבְדָּךְ יְדָרְהִי וְיוֹהִי עַבְדָּךְ
יְדָרְהִי וְיוֹהִי עַבְדָּךְ יְדָרְהִי וְיוֹהִי עַבְדָּךְ

יְדָרְהִי וְיוֹהִי עַבְדָּךְ

יְדָרְהִי וְיוֹהִי לְעֵבָר דְּלָכָות

ועם שעוניים אל תתערב
ר'ית ני' תשיז ועם האותיות
עללה תשיך [ר'יל] אותיות
של ועדים שונים אל תתערב
ואף שהם יותר שניים ניל
שהואו של ועם היא שיטושי
ועוד שבפסוק כתוב עם
כלא ואו אלא שהיה טסורה
להרב שהוא עם ואו ועיב
האותיות הם ייד סיה עללה
שיך עיהן ויכוון שהם עשר
היוזה דע"ב דיוידין שעולה
תשיך.

ויכוון להטשיך תשעה היוות דע"ב שבתשעה ספרות עליונות אל
ספרת הטלכות הנוק' ההחthonה שיש בה היוות דע"ב ויוזו תשיך :
ויכוון

אור

יהודי-

החיים

פנו

ויכוין שאלה התשעה הווית דעתם הם בגיטריה שלשה פעמים ריוו שהוא בגיטריה יראה ויכוין בהט ריוו טיטין חחין ורייו משMAIL בניה ורייו באטצע דתאי כה:

חחין יסין דתאי אטצע בניה שטאל

יוד hei וו hei עיב יוד hei וו hei עיב

גם יכוין להטשיך שם אהיה שם שדי אהיה שדי שנרטו לעיל

ברית ורא את ידוה בני וטלאן עם שעוני להטשיכם אל

הטכלות : תם

יעיחוד ת נסדר טשרד רוחיק [דרליך עיר] יעיחוד ייא והוא תיקון להסיר ולרחות איזה נפש רעה שנחעברה בנפש הארט לטיבת איזה עון חיו טיסטר לטררי טשעאן ויל להסיר ולרחות נפש רעה של נחבי בן ופסי שנחעברה בנפש הארט :

יבכוין ביחסור ב' שטות הוויה דעתם ואהיה דירין

יוד hei וו hei אלף hei יוד hei

בתחלה יחבר ז' יודין שבשני השטוי הוויה ואהיה יויו רויו רוי ע הנז' ויכוין להטשיך השפע טויה רבינה מחרר ולטטה לחנית נהים דזיא :

נחבי נ' ע

ועיז' יכוין לבטל ול捨ר כח העיבור
ההוא של נחבי בן ופסי
העליה נ' ע :

ה ה ה ה נ' ר'

אח'כ' יכוין ארבע ההין שיש בהוויה
ואהיה הנז' כמספר ב' יודין ויכוין
להטשיך השפע טוא'א לחובב חזיא :

ו ו ו ו ו ו מ

אח'כ' יכוין ארבע ווין שיש בהוויה
ואהיה הנז' שעולה נ' ר' כיד
ויכוין בהם בצורת מס סתום ס :

ויכוין

יב' דרעת נ' טאבא נ' טאייטא

להטשיך שפע לתה'ת ויסוד
דו'יא נ' תה'ת דו'יא נ' ייסוי דו'יא

ד' ד' ח' תיקוני דיקנא
העלויונים לח' תייד דו'יא:

ויבוין להטיר כל כח הדין שבשערות דו'יא וכל כח הדין שיש בדיקנא דו'יא ולהטתקם בהיקוני דיקנא העליונים דאי'ה הנז'
א'ח'ב יכוין בשלשה אותיות אלף דהויה ואהיה הנז'
ויכוין להטשיך שפע מהכתר שהוא א'א אל חכטה
שהוא אבא ויטשיך השפע הנז' טאבא אל זיא ויעשה כהר בו'יא
ומשם ימשך עור ויעשה הכתה דו'יא:

הבלל הוא בכל הכותנות הנז' שיכוין להטתקם הדינים שבז'יא
כולם, ולשבור ולבטל כל הקלי' והחיצוניים הנאחזים שם

ולהנגיד הרחמים בעזה'ית אכ'יר: תם
יהוד נ' נסדר משער רוח'ק [רפ' ח'ן ע'ב] יהוחר ח' להר'א די
ויראש זיל מיסוד על פסוק נבוב לחת' ועין בכיאור

דעיה זיל שכח שוטן יהוד וה קודם ק'יש של המטה שאו זיין
הם אב'יא ווע'כ צרייכים אנו לייחור זה לצורך הנסירה דו'ז'
(הכללים רכ'יר שעות הנעשה בחצאות פיל'ה) הגרטו בשם נבוב
ג'י ס' בסוד שיזום גבורים סכיב לה יעוש'

نبוב ג'י ס' והם סוד ששים גבוריים סכיב
 Nebob י' ס' לה וסוד ששים הי' הנז' :

نبוב

ויבוין בארכע פעטים ואו כנד
בחינות הדעת שהוואר כוול
טיב בחינות ואו טאבא ואו טאייטא
וימשיך השפע טהרות הנז' הכלול
יב' אל י'ב בחינות אחרות
שייש בו'יא שהם ששה דת'ת דו'יא
הכלול ויק וששה דיסוד דו'יא הכלול
רי'כ' בנוודע:

א'ח'ב יכוין בשני דלאהין שיש בהויה
ואהיה הנז' והם כנדר שטנה
תיקוני דיקנא העליונים להטשיך מהם
שפע לשטנה תיקוני דיקנא התחרתונים
דו'יא:

נבוּב נֵי ס

נבוּב נֵי ס' בו נרתאו היה רבין

ונשאר עוד אותיות בפ' ועם הכלל יוד ה'ת וו ה'ה אותיות

שליהם הם ט' כמספר ט' אותיות רבין : יוד ה'ה וו ה'ה ספר

ויבואן במלת **נְבוּב** בניקוד סלה **לְחוֹתָן** כי השוא

היא בנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולוועם כל אות **נְבוּב**

אחרונה שאין בה ניקוד בכחוב היא שוא .

ויבואן ג'כ' בחלוף שם **נבוּב** באית כי' **טְשִׁפְשֶׁשׁ נֵי**

באית ב'ש שהוא **טְשִׁפְשֶׁשׁ**

והשם הזה בספר עצמ'ב העולים עם הכלל רג'ל ועוד שלשה

אהיה דירדין וראלפין ודרההין ע'ה שעולין תנ'יו, ויחבר תנ'יו ורל'ג

יחד ג'י' **טרפ'ט** כטניין השם

טְשִׁפְשֶׁשׁ הנז' חם

אַף הַה יָד הַה

ויהו'ד ז' נסדר משער רוח'ק [רס'ג ע'ב] יהוד להרב גדריה זל

מיוסר על פסוק א/or זרו'ע לצידם ולישרי לב' שמחה :

ונרא'ה שעיקר וטנו'הו' קודם תפלה שהריה באשורת רקאי

על בנין פרצופים הקרוושים דז'ו'ן ובפרט ביום שכ'ק קודם

ההפייה דקאי בהטשכת ספר טו'ב מהויה דע'ב כרכבת בשער

הכוונות [دل'ב ע'א] דרוש ב' דעתידה בכונת קונה הכל' כי ספר

נ'יה מהויה דע'ב שהם תיבת הכל' נטה'ך ליעקב ונשאר ספר טו'ב

סיהויה דע'ב ונטה'ך לו'א ונגנו' ביס'ידרו וו'ס א/or שברא הקב'יה

יהיה מאיר מסוף העולם ועד סוף ואח'כ גנו' לצדיקים דרהיינו ביסוד

דו'א ל'צורך זוג ז'א הנקרא ישראל עם רחל שוווגם הוא על'ון

טאר ואינו געשה רק בשבת יע'יש ואם מכויון בחול יכוין להמשיך

האור הטוב הנז' ולגנו' ביסוד דו'א ל'צורך זטנו' וכשתמיד רבשה

או דבר בעתו ל'צורך הוווג דאותו זטן ועין כבואר דעה' ע'

וירוח ל'ן :

וأنגב דרכנו נבוֹא להסביר מה שיש לדרך בטاطר ריל [חנינה י'ב] הנайл דאור שנרא הקב"ה אדם צופה וטביט בו סופו העולם ועד סופו וכן נקטו ריל [כ"ז כ'] דשלש קולות הולכין מסוף העולם ועד סופו כל גלגל חמה וקול הטונה של עיר וקיל נשמה בשעה שיווצאה טן הגוף יעוש וכן ביבמות [דש'ז] אל לרבי עקיבא ששטך הוליך טסיף העולם ועד סופו, ובחנינה שם איתא דארם הראשון היה מסוף הערים ועד סופו יעוש : וכן נקטו בכ"ט בחלמוד וע'ז י"ל דאמאי נקטו כן לוטר מסוף העולם ועד סופו כיוון דכל שיש לו סוף יש לו תקופה וראש ואיב היה צריך לוטר מתחלה העולם ועד סופו או מסוף העולם ועד תחלתו :

ונראה ליישב עפי מ"ש האר"י זיע"א בע"ח שער א' בדרושים העיגולים ענף ב' כי בעת בריאת העולם היה אור אין' ביה טלא כל המיצאות וכשהלה ברצוינו לבראו העולם עצמן א"ע בנקודת הטרכו האמצעית אשר בו ונתרחק האור אל עדרי סביבות הנקרה האמצעית ואו נשאר מקום פניו וחיל והצצום היה בהשואה אחת בסביבות הנקרה האמצעית וע"כ הדקום היה בעיגול וכו' יעוש ולפ"ז נמצא כי סדר בריאת העולם מנקודה טרכו האמצעי אל הקצוות ולא מקצה א' עד סוף קצה ב' וכיון שכן סטוק לנקרות הטרכו האמצעי יקרא ראש העולם ומצד הקצוות יקרא סוף העולם וכן הוא מצל צד וקצת ולפ"ז דבריו ריל הנוי בדיק איתמר שהאור היה טairo בכל העולם מקצת האחד הנקרא סוף עד סוף קצת השני הנקרא נ'כ סוף וע"כ נקטו מסוף העולם ועד סופי וא"א לוטר מתחלה העולם ועד סוף דאו הוי לחצאים ודוק ולעת כואת ראה ראייתי שכחוב הרגש הלזה בספר מהיר יין להרב רט"א זיל [זהו ייד במשפט צדק על התהילים אות ח'פ'] שכ' רישה מادر אטאי לא אטרו מתחלה העולם ועד סופו ותרץ ע"ז דאטראין בנראה שהעולם מאמצעו נברא א"כ הקצוות הם סוף העולם ואיש יעוש ונראה שכובנו בעומק הדברים למ"ש האר"י זיע"א וקיל : ומ"ש בע"ח שהצצום היה בנקודה האמצעית שבו באמצע אורו אעג דלאורה קשה ע"ז דلغבי אור האים לא שייך לוטר

בו אמצע ביוון דאין שייך בו לא ראש ולא סוף ושטו מוכיה עליו
שנקרא אים ט"ט נראה דהכונה באומרו אמצע אורו על נקודת
הטרבו האמצעית של האור שעתיר להצחצץ רהאים הידוע
ברצונו איזה מקום רצונו לצמצם אורו הטעום זהה התחל בו
הצטצום באמצעות האור שבו וחיבת אמצע לא קאי על אורו יתרברך
אלא אמצע האור שעתיר להצחצץ וכ"כ הרבה דברי שלום [דיטש
עד דט"ט ע"ג] עפ"ע עיח ועין להרב שז משמען אותן ב' והוביד
באיפה שליטה על אויז אות א' ייעוש והיעב"א

אור זרוע לצדיק רית ני ל"ח   ייט ללהה   ייט לרוח
והם ב' מילויין דהוויה דט"ה
שהם ב' ייט א' ללהה ואחד   ור א או א   ור א או א
פרחל:

יאהלו הרים   יאהלו הרים

אלף למד   אלף למד
יוד, יוד hei, יוד hei
ווע, יוד hei, יוד hei   ב' כוה

טוב על טיה יוד הא ואו הא
ני אל אל סיב
יוד היינו הרי סיב

אור ני אלף למד אהיה

זרוע

בא

פיישרי לב שטחה רית ני
שליו והם שלשה פעטים קו"ב
שהוא שילוב הויה ואלהים:
אור זרוע לצדיק סית ני שע'
נהוריין שהם שני אל מלאים
ונמשכים מן שני קפ"ד שהם
ריבוע הויה דע"ב אשר בתרין
תפוחין דא"א ועם כלותיהם
הרוי שני קפ"ה ני שע':

ולישרי לב שטחה סית ני
טוב והוא שכון להטשיך
טלטעלת אל הויא עוד ייז עלי
סיה שבו וייהו סיב שהם שני
אל הנוי פשוטים וייה השם
הויה בניי ס"ב כוה:

אור ני ר"ז והוא כמספר אל
טל שעה קפ"ה ואהיה
פשוט ע"ה:

זרוע ני רפיג והוא בטספאר אל טלא ואל ארני ושני כוילים שכחים :

זרוע יכון ניב ני אל פשוט ואל טלא עיה ריאן וארני עיה

סיו הרירפיג כנו :

לצדיך ני רלייד בטספאר היה דעיב ואהיה דירידן רג'יל ועם בולו ני רלייד :

ולישורי ני תקניז והם בטספאר שלשה פעוטות אל טלאים ועם הכלול ני תקניז :

לב שמחה ני שפה עיה בטספאר אלהים פשוט ואלהים דירידן שם ני שפ'ו :

ובכל שפטות אי' שוכרנו כולם להמשיכם אל זה האלים דירידן לטתקנו יבון בשם קדוש שביחור זה בקיפוץ והוא יוצא מהילוף מלא שמחה באית ביש והוא בני אהיה דירידן קסיה אלף הי יוד הי וניקדו בניקוד תיבות של הפסוק אור זרוע
לצדיק פליישרי עיב : חם :

יהוד ח מסדר טשער רוה'ק [רעיה ע"א] יהוד ני לטוהר'א הלווי זיל והנראה שהוא שיין לבון בו השוחט בעת השחיטה שכן מתרבא טרברוי הרבה בשער המזות פ' ראה יותר מפורש בפיוקשי תורה פ' ראה שנתן הארזי כונה כעין יהוד וזה להרב טsha פטוני זיל שפעם אחר היו יושבים הארזי והחכרים ובא עז א' ושם ידיו על השלחן והוא הארזי טרבר עטו בלשונו וצוה להרטיס הנוי' لكنותו ולשוחחו לשכת בכוונה הנוי' שם שהוא קרובה לייחוד וזה כתוב שם כי עניין השחיטה היה לתקן גפות דאנגולגולות

אור

יהודים

ה חיים

מן

הטנוּגלוֹת בנוֹפוֹת הַבְּהִתּוֹת וְהַחִיּוֹת לְכָן צָרֵיךְ לְכָן הַשׁוֹחֵט בְּשַׁתִּי
כוֹנוֹת אֶחָת לְמַתְקֵךְ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת עַיִן הַשְׁחִיטה שְׁנִית שִׁתְקַן
נְפּוֹשָׁת הַטְנוּגלוֹת שְׁכַבְהַטָּה הַהָא וַיְתַקֵּן לְהִוּתָן רָאוּיָם לְבָאוֹ
אָחָב בְּגַעַף הַאֲדָם בַּעַת לִידְתוֹ פָּבָא בְּסָור הַעֲיבָר וְנַס פְּתַקֵּן
הַנְּפּוֹשָׁת וְלַהֲטִישׁ לְהָם טוֹחוֹן דְּגָדְלוֹת יְעוּשׁ וְעַיִן לְהַיּוֹסִיר וְיַלְלָה
בְּבִיאָר דָּעַיָּה מִישׁ עַזִּי כִּי כּוֹנוֹת רַיִת שְׁהָם חִיּוֹם הָא סָוד הַטְשָׁכָת
טוֹחוֹן דְּגָדְלוֹת לְאוֹתָה הַנְּפּוֹשָׁה וְכֹרֶן וְטַשׁ עַיר שְׁהָם בְּ פִּילּוּיָן
רָאָהָה דִּיוֹדִין וְדַהֲהָן רָטוֹ לְעִיר יִטְמֵם הַכְּרָחִים דְּעַיבָּר דְּאוֹתָה
הַנְּפּוֹשָׁה כְּמַיִשׁ בְּעֵיחַ שָׂעֵר אַנְיָקִי יְעוּשׁ :

אהיה יהוה אהיה

ני ס"ח חיים

ושחת סְכִין בְּלוּעֵךְ רַיִת נֵי

חִיּוֹם שְׁהָוָא כְּטַסְפֵּר אֲהִיה הָיוֹה
אֲהִיה דְּטָחוֹן דְּגָדְלוֹת :

יְודֵה תְּהֵה זְהֵה בְּזֵן

בְּעֵל נְפּוֹשָׁת הָיוֹה דְּבַצֵּן כֹּה

לְפָיָה זְהֵה יְקִים

סְכִין גֵּי קִים כְּטַסְפֵּר טִילּוֹי
אֲהִיה דִּיוֹדִין :

לְפָה וְרֵה קִיל

בְּלוּעֵךְ נֵי קְכִיחַ [עַם הַמְלָה
וְהַכּוֹלָלָן נֵי טִילּוֹי

אֲהִיה דְּהָהִין קִיל :

לְפָיָה זְהֵה יְקִים נֵי עִיר
לְפָה וְרֵה קִיל

וַיְכֻבוּן כִּי שְׁנִי מִילְוִיִּם דְּאֲהִיה
דִּיוֹדִין וְדַהֲהָן הַנוּן נֵי
עִיר [ימִינֵי עַיבָּר הַכְּרָחִים

מִם עַיה נֵי צָאן

מִ"ס עַם הַמְלָה נֵי צָאן :

סְנָה וּוּשְׁטָם

וְהַצָּאן שְׁחִיטָהמָם בְּשַׁנִּי סִיטָנִים
קְנָה וּוּשְׁטָם

וּוּשְׁטָם עַיה נֵי שְׁכָבָב

וּוּשְׁטָם עַם הַמְלָה נֵי שְׁכָבָב

שׁ נֵי מַצְפָּא

הַשִּׁין בְּגַנְגֵר מַצְפָּא שְׁנִי

בְּבִבְּ אַבְנָדָה וּחַשְׁבִּיבָּה כְּרָלָטָמָנָס עַפְצָעִקְרִיבָּת

שְׁוּרָשָׁן בְּאַיְטָא וּגְמַשְׁכָּה
לְתַקֵּן הַוְּיָא : תָּמָם :

יהוד

יהוד ט טשער רוחיק [דר' יוד ע"ג] תיקון ב' לאדם החוטא בטחשבה חיין, ועין ברעה זיל מ"ש ע"ז :
תיקון להחוטא בטחשבה יתענה פ"ז **תעניזות** [או לפחות יתן לעניים פ"ז פרוטות ווועיל קצחן] ויכוין בהויה דט"ה דאלפין, ובט"ב אותיות שם פשיט, ומלא, דהויה דט"ה שט"ה
ומ"ב שבו ני פ"ז כוה :

יוד הא ואו הא ט"ה יהוה יוד הא ואו הא

יוד ואו דלת, הא אלף, ואו אלף ואו, הא אלף
ויש להבין בויה דכיוין דהחותט בטחשבה הוא באבא, כי חכתה
אייהי טחשבה, וכמ"ש לקטן רײַיך ע"ב ביחיד השובבים כי
כשהעון הוא בטחשבה לנבר או הפנים הוא באויא לנבר ע"ב וא"כ
מהיכן בא שם ט"ה ומ"ב כי הט"ה הוא בויא ולא באבא כי באבא
הוא שם ע"ב כנדוע טכ"ט וכן יש לרדקרק בט"ש לקטן בתיקון שוויל
(דראיה ע"ב) תיקון זיך שיכוין להוריד טיפת מ"ב דראבא והוא יהיז
דט"ה יעוש :

ובן יש לרדקרק בט"ש הרשי"ש בסה"ק נהר שלום [בחנרת' דט"ז]
ע"ב נבי ברכת אשר יציר זיל ובט"ה חיבות דאשר יציר הטע
כנדר שם ט"ה שהוא בחכמתה רעשהה שהט אויא עיליאן רעשה
עכדריך וכי הנויל הדיפך מהשניר שאבא ע"ב והויא הוא ט"ה
ונלעיד שהבונה בויה כט"ש בע"ח שער טנתיא פ"ה זיל מלנאו
אייהו יוד הא ואו הא ט"ה דראייה בארכ אצילות ידווע כי שם
זה גי' אדם הרטטו בחכמתה כ"ח ט"ה כי העשר ספרירות [שהם
הנקודות הנמשכות מאבא] הן הן העשר אותיות דשם ט"ה ע"ב
וא"כ לפיזו אף שהט"ה הוא בויא ט"ט שורשו מאבא ורטטו בחכמתה
כ"ח ט"ה ריל עצם הכח והשורש דט"ה בחכמתה וטחפשת בויא
בסוד מה שמו ומה שם בנו וייהו הכל בזה ע"ר ט"ש לעיל
בעטדור ט"ח בקדיש הוורו דס"ג ומ"ה יעוש וכזה יתבאר ניכ' מ"ש
געיל בעטדור קס"ז שיכוין בטחשבה פעםים ריבוע ט"ה גטהר
טחשבה

אור

יהודים

החיים

קספה

הטחשה כי מתחשבה ר' ל' חשב ט'ה שהוא בחרכה כי ט'ה
כנויל ואיש אתים והיעב'א : חט' :

יהוד י כתב בשער רוח'ק [דע'ז ע'ב] ביחסו ס'ג למורה'א
די ויראש זיל ייחוד לטהרת המתחשבה מהרהור ח'ז ויל
יכוין מנ'ן בניטט' נ' פעמים אל כוה אל אל אל והוא טוב
להישיר הרהור וויס אנסי טנן לך הנאמר באברהם ע'ב וביאר
הרעד'ה זיל כי נ'פ אל אור החסר יטשיך ע'י הבינה כטשל'ל
ביחוד להחויר הרשות בתשובה ע'י חסר דבינה וויש וויס אנסי
טנן לך כי אנסי בינה טנן לאברהם בסור יטמן לקבל תשובה וע'ב
בכוון להישיר הרהור שלא יחתא עכרא'ק :

יהוד יא נסדר משער רוח'ק [דע'ז ע'ב] יהוד ס'יד להרים יונה
זיל טוסט ע'פ אמת פנה ואל תמכור ויעיש
ביבור דעתה זיל ותבין :

אמת יכוין בניי אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
כ'א פעימות אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
פשוט כטט' אמת : אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
פנה יכוין קנה ע'יה נ'י יוד הה וו הה
יוסף וווסף נ'י שלשה
יוד הה וו הה
היות דבין

ואל נ'י פ'ו והוא טליי היה דס'ג כוה זוד י או י

תמכור עם חטשה אחרות נ'י
חרע'א והוא בניי אדרני טלא
אלף דלת נון יוד

ויבוציא להעלות כל הנזיל אל אט'ת שהוא פעמים אהיה ; חט' :
יהוד יב נסדר משער רוח'ק [דע'ז ע'ג] יהוד ס'יה להרים
יונה זיל הנ'י טוסט ע'פ אמת מארץ חצמה,
וצדם ממשימים נשקב', גראח

[ונא]ה שהוא מיפוֹר לבניין פרצופים הקדרושים רווין עי' שמאורים להם אור העליון ועין בכיאור היוסיד זיל ברעה וירוח לן]

אמת אמת

יוד הֵי וַיְוָה הֵי עֲבָד
יְודָה אָוֶן וְאָוֶן הָאָסִיף

צָיוּן

אל אֱדֹנִי שבעשה

תְּצַחַח עַיָּה נֵי צְבָאות

צְבָאות עַיָּה נֵי תְּמֵם עַיָּה

רָקָה

אלְף לִמְדָשֵׁע אַף לִמְדָ

אל יְהוָה לְזִיאָה שְׁהָוָה יְצִירָה

רָקָה לְזִיאָה

צִיחָן נָוקְשָׁה אַדְמָ

שְׁבָה אֶל אֱדֹנִי שבעשה

היצירה נשאים למעלה שיח אורה המשיך עוד מהשייח הנז'
(מעולם האלף) ר"ך אורות [ענרטמו בס"ת וצרק משטים נשקי]
לחיח שהוא זיא הנקרה עין חיים שהוא מהלך ת"ק ושאר צ"ח
חמשוכס לצرك שהוא אֱדֹנִי שבעולם העשויה שבה צ"ו עלטן
כמספר אל אֱדֹנִי [עם ב'] כלולים שביהם הרוי צ"ח]: תם:

ייחוד

אֲמֹת מְאָרֶץ תְּצַחַח רִית אֲמֹת
ועם אֲמֹת הנז' בפסוק הוי שני
פעמים אֲמֹת זהם גני תְּחִפְּבָּ
ותוסף עליהם היה דעיב והויה
דטה יعلו הכל אלף עיה וهم
סוו' עולם הבראה הנקראת אלף
עלטין בסור האלף לך שלטה
צזיך פישמים נשקי רית ני צ"ו
שהוא אל אֱדֹנִי שבעולם העשויה
כבודע

אֲמֹת מְאָרֶץ תְּצַחַח ס"ת עַיָּה
NEY צְבָאות:

צְבָאות עַיָּה נֵי חִיק בסור
טהליך עז חיים ת"ק שנה:
וץ ק פשטים נשקי ס"ת נֵי ר"ך
והכוננה היא כי בארכן יש
שעיה נהוריון שהם שני
פעמים אל כתרין תפוחין קדרשין
הרוי ש"ע ועם אותן ה' שבנתים
בחוך נקי החוטם הרוי שעיה
ומהם יורדין זין אורות בסור אל
הויה לזיא שהוא סור עולם

היצירה נשאים למעלה שיח אורה המשיך עוד מהשייח הנז'
(מעולם האלף) ר"ך אורות [ענרטמו בס"ת וצרק משטים נשקי]
לחיח שהוא זיא הנקרה עין חיים שהוא מהלך ת"ק ושאר צ"ח
חמשוכס לצرك שהוא אֱדֹנִי שבעולם העשויה שבה צ"ו עלטן
כמספר אל אֱדֹנִי [עם ב'] כלולים שביהם הרוי צ"ח]: תם:

אור

ייחודיים

החיים

כפו

ייחוד יג נסדר משער רוחיק [רעהח ע"א] יחוד ס"ח לחריט
יונה זיל הנוי טויסר ע"פ דבכה נפשי אחריה,

כִּי תָמְכָה יִמְנֶה,

ובתב' היעסיד זיל בביורו דעתה כי הייחוד הקדוש הזה הוא
לבניין נוק' קדרישא דזיא אב'א ופכ' בסוד שטאלו' תחת
ראשו יומינו תחבקני וזה דבכה נפשי, שהוא בחינת נוק' קדרישא
אחריך, בסוד האח' ואחיך כי תטכה יטינך, בסוד הפנים וכו' יעוש'ב

פְּשָׁדֵעַ נֵי צַתְגָּעָה

דבכה בחלוף אית' ב"ש יהיה
פְּשָׁדֵעַ שְׁעוֹלָה בְּנֵי תְּצִיָּג עָה

פְּשָׁדֵעַ נֵי אֲנָתְּעַ

גם שם קדריצ' הנוי הוא נוי
אֲנָתְּעַ [וכן בחלוף איק

אֲנָתְּעַ עַם תִּבְתְּ בֵּי

בכיר קדריצ' יהיה אנטע'] ועם
טלה ב'יו' שהיא ראש חצי האחxon

אֲבִיגִיל יְתַעַן חַסְדָּרְגָּבוֹרוֹת

של הפסוק יהיה אבניתע' שהוא
ראש הנברות שבנויק' קדרישא דזיא'

דנוק'

דבכה נפשי אחריך ר'ת דניא'
ועם יוד' של טלה ב' הרוי אדני

בֵּי תְּמַכָּה יִמְנֶךָ ר'ת בְּתַי [ר'יל בְּתַי]

הנויק' שנקראת בת דאבא כטיש רוזל [שיר השירים רבנה ע"פ
בעטרה שעטרה לו אמן] לא זו מהבבה עד שקרה בתוי היה

נתמכת מעד טוחין דפניהם שבאו לו'א בסוד יומינו תחבקני לנודען

ייחוד יד' נסדר משער רוחיק [רעהח ע"ב] יחוד ס"ט לחריט

יונה זיל הנוי טויסר ע"פ אחת שאלתי מאתה ה'

אותה אבמש, שבתי בביתה כל ימי חי, לחזות

בגעט ר'ו ולבר בהיילו, ותועלת הייחוד הקדוש הזה

מכואר בפנים בסודו הניל ועין ברעה' זיל ותבן:

אחד

אחרת היא הבחינה הפנימית שבTELCOOTOT שהוא [בפוד נקודה] נקראת אותן יוד י ועלייה אני מבקש שתבנה ותעשה אותן דן [כשעליה להתקן באצלות תחת הנהז כטיש בשחכיז דרוש י' דר' דצ'ג ע"ג יעשיב] והוא שאמור אורתה אבמש ריל מבקש אני שתעשה אותן דן :

ואחר שתעשה אותן דן אמי טבקש שתבנה יותר ותהייה דן יוד דן וו דה בז' דב'ן דתהיון :

ואז נקראת בית דן לפי שהויה זו דב'ן הוא שתי היות כפולות א' פשוטה והשנית היא הטילוי דב'ן [כטיש בע"ח שער רפואי פ'ג עי'ש] ונמצאת היות השנייה נעשית בית להויה א' והוא שאמור **שבתי בבית דן כל ימי חי'**:

לחוות בنعم דן נעים ע"ה ני' **אלת הי יוד דה כס'א** אהיה דיוידין כס'א שהוא בינה, ריל לראות שתתקן הנוק' עי' אitem' שהוא נקראתنعم כטיש בע"ח שער פריח סוף פטיו וויפ' :

ולבקר בהיכלו הנה הוה דס'ג ועשר אותיותיהם הם ע"ג יוד הי ואו הי אותיות במספר בהיכלו והס'ג ניב הוה בתבונה שטמנת בנין הנוק' ! תם : יוד הי ואו הי מספר ס'ג יהוד יוד שער רוח'ק [רע'ח ע"ב] יהוד ע' להר'ת יונה ויל הניל מוסדר ע"פ לך אמר רב' בקשׁו פנוי

את פניה דן אבמש :

ועי'ש בכינור רעה מ"ש בוה וירוח לך : לך אמר לבני בקשׁו ר'ת ני' הוה דס'ג . יוד הי ואו הי ס'ג פ'י את ר'ת ני' כט'א : **כט'א ני' פ'א**

את פ'יניך ר'ת ני' כט'א [זהו דכתוב עוד ישן] **כט'א ני' פ'א** פ'יניך יהוה אבמש ר'ת ני' צ'א כטמספר הוה ואדני :

יהוה אדני

ויש שני כפות [הניל שם בעולם הבריאה עלמא דכורתיא
כגדרע] ושני היהות שאטם יתראף [יטים נקרא ישראאל סבא
וזיא נקרא ישראאל סחת והוא ישראאל זוטא לנבי יש'ס] והם ישראאל
סבא, וישראל זוטא : חם :

יהוד טין טשער רוהיק [דע"ח ע"ג] יהוד ע"א להר"ט יונה
ויל הניל ע"פ מה רבו מעשיך ה' :

מה רבו מעשיך רית ני פ"ר כטני טנצפ"ץ : מנצטך פ"ר
טה רבן מעשיך סית ני אל : סית אל
מיה בטילאו טט הא ני אהים פשוט : חם : מם הא ני אלhim
יהוד טויב נפדר טשער רוהיק [דע"ח ע"ג] יהוד ע"ב להר"ט
יונה ויל הניל טיוסר ע"פ ברם היה לשלהמה

בבעל המון : ועיין בדעתה ט"ש ע"ז ותבין :

אל לוי אל לנוק'

סית היל ני עין להטשיד

לך ח ווד ה קי לנוק'

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
ברם היה ני מנצטך פ"ר

וירדי ועה ני ת"ה
ויכוין
כב

ברם היה לשלהמה בעל
הטון רית ני סיב והם שני
שטוות אל' א' לוי ואחד לנוק' :
כרם היה לשלהמה בעל
הטון סית ני קל בספר עין
יכוין להטשיד בחינה עיניין
לנוק' מהטילוי דאהיה דההין
שעליה קל :

ברם ני ר"ס והוא כמספר
עشر היהות ואמ' תוסיפ עליו
טלית היהת ני מנצטך :
לשלהמה ני ת"ה שהם ד'
יודין דהוה דעיב כל אחת כלוי'
טעשר ועשר טשר הרוי ת"
ועם ד' אוחיות והכויות הרוי ת"

יְדָה יְדָה וַיְדָה עֵב
יְדָה יְדָה וַיְדָה נִיְתָה
לְהַטְּהִקָּה מַנְצָפָךְ דְּנִיקָה

**אָדָנִי אָדָנִי אָדָנִי אָדָנִי
עַמְּנִי אָדָנִי נִיְתָה**

**אֲלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה
אֱלֹהָה הָאֱלֹהִים עֵב נִיְרִיךְ**

אֲלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה אֱלֹהָה

אֱלֹהִים עֵב נִיְרִיךְ לְהַטְּהִקָּה בְּדִי יְדָיִן

יְדָה יְדָה וַיְדָה עֵב

יְבּוֹין בְּשֵם קְדוּשָׁה הַיְזָא מְהֻפְּסָק טְמִימָה בְּרַם בְּחִילּוֹף אֶת בְּשֵם
כֹּה יָנְפָל וְנוּקוּדוֹ כְּנִיקּוֹד רִית בְּרַם תְּהִיה לְשָׁלְמָה : (וְהַקְרִיאָה
בְּכָלְלָה דְהִיָּנוּ וְהַנְּכָלָל עַיִן

[ברע"ה]

**יְבּוֹין לְהַטְּהִקָּה הַיְזָא הַנְּנוּ
(וְהַנְּכָלָל) עֵב יְדָיִן**

דְעַבְּנָה בְּמִילָת פְּשָׁלְטָה :

**יְהֹוָדָה חַיִּים נְסָדר טְשָׁעָר רֹוחַק בְּסָפוֹ [דָעַת עִידָה] יְהֹוָדָה עַז
לְמוֹהָרָי אָרוֹן זָל מִיּוֹסֵד עַפְּ אָרְחִיז בְּנָמְיוֹן**

כְּפִי וְאַסְׁבוּבָה אֶת מְזֻבָּחָה הָ :

וְהַעֲלָתָה הַיְהוָדָה הַזֶּה, לְכָיוֹן בָו בְשָׁעַת הַטְּבִילָה וַיְטַבּוֹל יְגַנֵּן
טְבִילּוֹת וַיְכָיוֹן בְשִׁלְשָׂה שְׁטוֹת אֲהִיה יְהֹוָה אָדָנִי טְשׂוֹלְבִּים
כֹּה אֲיִיא הַיְזָא יוֹנֵן הַחַיִּים וַיְכָיוֹן בְאֹתָה אֶחָת בְּפֶל טְבִילָה
הַרְיָה יְבָטְבִּילָה וּבְטִבְבִּילָה הַיְגָג יְכָיוֹן בְשִׁלְשָׂה שְׁטוֹת הַנְּזָקִים

וְכַן

וַיְבּוֹין לְהַטְּהִקָּה מַנְצָפָךְ
הַנְּנוּ עֵב מְסָפֵר תְּהִהָה
הַנְּזָקִים [רַיִל דְוּרוֹין דָעַב דָאָבָא
הַמְּטַתְּקִים דָרַעַי הַנוֹקֵר דָאָבָא
יְסָד בְּרֹתָא]

גַם תְּהִהָה הַנְּנוּ הַמְּטָשָׁה פָעֵטִי
אָדָנִי נִי שְׁבָבָה וְעַמְּנִי
אָדָנִי הַרְיָה תְּהִהָה .

בְּבָעֵל הַמְוֹן עֵב נִי רַי
וְהַמְּאָחָרִים פְשָׁוֹטִים דְאָלְהִים
עַמְּטָשָׁה אֲוֹתוֹתָיו וְהַכּוֹלָל
[רַטְוֹ לְהַיְרָה דָאָמָא הַנְּעָלָם
בְהַיְרָה רַנוֹקֵר וְלוֹהָה הַוּצָרָן לְהַסְּפִיף
וְהַכּוֹלָל דְהִיָּנוּ וְהַנְּכָלָל עַיִן

[ברע"ה]

אור

יהודים

ה חיים

ה עא

ובן בעת נטילת ידים ראשונים ואחרונים רסウורה הפסיקת יכין
ביחור הקדוש הזה ועין פ"ש הדעה זל :

אלחץ ע"ה ני' ש' כמספר

אליהם דידין :

נמיון ני' ריו' והוא שלשה

ע"ב שהם ע"ר שלשה

ע"ב דסטיב שברפ"ח ניצוץין

ע"ב א' ס"ג ועשר אותיותו

ע"ב ב' צ"ו וט"ה, ע"ב נ'

רביעי היה פשוט רבין כוה :

בפי עם שלשה אותיותו ני'

קיין כמספר אהיה היה

אדני והכלול כוה :

ואסובבה ני' פ"ב כמספר

הויה פשוט והויה

רבין עם ר' אותיותו והכלול :

את ני' כדורש דחויה דע"ב

ריזדין, [כndoע טכונת

הקטשנה שקדוש ני' תי' ובஹיה

רע"ב יש ר' יורדין כ"א כלולה

עשר ועשר מעשר הרוי ת'

ועשר אותיות דע"ב הרוי ת'

ובעדז' כאן מילה את האלף

מתחלפת ביר באייך בכיר

הרוי תי'

מזבחך ע"ה ני' הויה פשוט

והויה רבין :

ויחזקאלני יכין ע"י הויה זי

לעורר מ"ן שבבינה

וגם הויה זו היא ב"ן :

אלף למד هي יוד מם
יוד هي ואו هيאות
יוד هي ואו هي סג
יהוה יוד הא ואו הא פיה
י יה יוד יהוה סיה ריו'
אהיה יהוה אדני עיה
ני בפי עם נ' אותיותו

יהוה צי יוד תה וו תה בז'
יהוה ר' אותיות רבין ע"ה ני' פ"ב

יוד הוי וו הוי ר' יורדין ת'
יוד هي וו هي אותיות
את באיך תי' ני' מדורש

יהות יוד תה וו תה בז'
יוד תה וו תה בז'
ycopon לעזרן מ"ן דבינה
ויטבול

וימכול ייג טבילותות ויכוין בשלשה שיטות [אהיה הויה אדרני
שנרטו במלחת כפין אלו משלובים כוה **אייא ההיד יונת ההי**
ויכוין בהם בטיש להלן:]

טבילה א יכוין להעלות אותן אָ דארני שהיא אותן שלישיות
רבית א' אל אותן י דהוויה שהוא לטעלת טמנה:

טבילה ב יכוין להשפיע טאות י דהוויה אל אותן אָ דארני
שליטה עצמה:

טבילה ג יכוין להשפיע ולהוריד אותן אָ דאהיה אל אותן שלישיות
י"א שבבית א' הנז'

טבילה ד יכוין להעלות אותן דָ דארני שהיא אותן שלישיות
רבית שני אל אותן הָ ראשונה שהוא לטעלת טמנה:

טבילה ה יכוין להשפיע טאות הָ ראשונה דהוויה אל אותן דָ
ראדרני שליטה עצמה:

טבילה ו יכוין להשפיע ולהוריד אותן הָ ראשונה דאהיה אל
אותיות **ה' ז'** שבבית שני הנז'

טבילה ז יכוין להעלות אותן גָ דארני שהיא אותן שלישיות רבית
שלישי אל אותן גָ דהוויה שהוא לטעלת טמנה:

טבילה ח יכוין להשפיע טאות גָ דהוויה אל אותן גָ דארני
שליטה עצמה:

טבילה ט יכוין להשפיע ולהוריד אותן יָ דאהיה אל אותן שלישיות ר'ג
שבבית שלישי הנז'

טבילה י יכוין להעלות אותן יָ דארני שהיא אותן שלישיות רבית
רביעי אל אותן הָ אחרונה דהוויה שהוא לטעלת טמנה:

טבילה יא יכוין להשפיע טאות הָ אחרונה דהוויה אל אותן יָ
ראדרני שליטה עצמה:

טבילה יב יכוין להשפיע ולהוריד אותן הָ אחרונה דאהיה אל
אותיות הָ ז' שבבית רביעי הנז'

טבילה יג יכוין בכללות שילוב השיטות הנז' **אייא ההיד יונת ההי**
הה' ז' ויכוין ביג' תיקוני דיקנא קדישא ויאמר טי

אל בטוק דיג' מכילאן דרחותי בכמה הידועה : חם :

אור יהודים החיים מעג
יהוד י"ט נסדר טשער רוחיק [רעהה ע"ב] יהוד ח"ז לטהריא
הליוי זיל מיטוסר ע"פ אל ישוב דך נבלם,
וועלתו היה לתקון ועלית נוק קריוש דוא הנקראת דך שהיה
דכה וענינה דלית לה פנרטא כלום ועין בדעהה זיל ט"ש ע"ז
וירוח דך :

אל ישוב דך נכלם רית ארני : רית אדני שהוא הנוק
אל ישוב דך נכלם סית צ"ב
ג"י הוה ארני ע"ה :
ישוב ני שייח שם רית
שי חם יפתח שם רטו גנהיין
גמ אלhim דוירין גי שין ווינ
אותיות הטילוי וחמשה אותן
הפשוט הם ני שייח
ויבונן להטשיך ח' אותן
דרמיילוי שם אלhim הננו'
להטשיכם אל הטלוכות דרכן הייסוד
וואו תהיה אלhim טלא : חם :
יהוד כ' נסדר טשער רוחיק [רעהה ע"ג] יהוד נ"ט לטהריא
הליוי זיל מיטוסר ע"פ עושה נדולות עד אין חקר
[איוב ט] ועין בדעהה זיל ותבין :

עושה הם אותן ש"ע ז"ה
כ"י ש"ע נהוריין נחלקיין אר"ג
בא"א וס"ז בזיא והם ש"ע
נהוריין רבחרין הפוחין קריושין
שכטנים דראי :

ויכוין

סעד

אור

ייחורים

ה חיים

ויכוין להטיש מהשען נהורין
דא"א אשר באיטה אל
הוין שהם אותיות ו"ח שבטי'
עוושה וע"כ יוסרו ויובדרו
מהם הקלי' הנקראים ע"ש
שבטיה עושה :
ותכוין להסיר הקלי' ע"י האיש
באופן זה כי אלהים
דורין ע"ה ני' א"ש ותכוין
להטיש אש טן אלהים שהוא
בינה אל הקלי' הנקראים ע"ש
שהיו נאותות באותיות ו"ה
שהם זיין והיו בתחלה עשוה [רהיינו כסדר אותיות ע"ש] עתה
יחזרו שעווה ויוחבו ויומכו טפניהם וו"ס פסוק הרים
בדongan נמטו :
[כי דוניג ני' ס"ג יוד hei ואו hei דאייטה הטירה לוין שהם
סוד ו"ח וטירה ליאם בש"ע נהורין דא"א שוה ירמו שם
שעווה ובכח זה אנו מבדיין שע"קלי' וע"ש יאלם בנו' עיין
בסידור שבת כי להרשיש בគנות ההבדלה] הם :
יהודה ב"א נסדר משער רוחיק [דניט ע"א] יהוד יוד להר"א די
ויראש ויל מוסר ע"פ חזית איש מהיר במלאכתו
לפני מלכים יתיצב, [משלי כיב] ועינן להויס"ד ויל בביאור
דעיה וכמספר אהבתה ה' על אדריאן [דריפ ע"ב] מיש עז' וירוח לך :
חזית ני' בהית והוא שם קדוש
איש ע"ה ני' אהיה דירין
ואהיה דההין כס"א וקנ"א :
במלאכתו עם שבעה אותיותיו
ני' תקו' במספר אביג' יתיז' :

אלפה hei יוד hei כס"א
אלפה התה יוד התה קנא
במלאכתו ני' תקו'
אבג' יתיז' ני' תקו'
חוית

אור יהודים החיים קעה

חוית איש מהיר במלכתן סית
ני תתקז'ו כמספר שקי' צית:

שם שקי' צית הנז' הוא שם האחרון השבעי דשם מ"ב הפטונה
על יום השבת בנורע וביאור העניין נודע כי מסני הטלכיס
שתחו בארך אדום יצאו הקלי' והנה בערב שביק הקלי' רוצים
לעופות לינק שפע משרם הנשרש בשבעה מלכים של הקירוש
וכטיש בוחר הקדוש פ' ווקהלו [דר' ג ע"ב] בסוד ואש מטלחת כי
בעיש רוצים לעלות לינק שפע משרם והנה השם **שלמו צית**
הנז' עומדר כנגדם למגעם וזהו שאמר החובב לפניו מלכים
וთיזב ננד אותם המפלכים דפרשה يولחה בנורע:

חוית איש מהיר במלאתחו לפניו ר' ר' נ' יה אדני
ני יה אדני ע'ה והענין כי זט המושלים זט אהיה יהו
ביום השבת הם ז' אותיות אהיה יהו טרנלא ר' יה אדני
והטרנלית האטען שחי רבייה היה אדני כנכר בוחר יתרו:
חוית נ' כה'ת ועל זה השם רטו חוות נ' כה'ת
הכתוב רק בעיניך **תבימן כי תכית** **תבימן עם אותו כה'ת**
עם ד' אותיותיו נ' כה'ת:

וחבונה כי שתי עיניים העלויינים רזיא הם עיב קל בעין יטין
ועיב קל בעין שטאל [והם מספר דרייבו הפשט ומספר
דריבוע הטלא דט'ה רזיא טרנגה רביעית וטראנגה שטיניות שכח
וחכטה וטארין בעינין רזיא] כי עיב קל עם עשר אותיות דרייבו
הפשט [שהוא טרנגה ב' אחוריים דט'ים דכחר] הם נ' רזיב כזה:

קל עין יטין רזיא   קל עין שטאל רזיא
י יה יהו יהוה עיב   י יה יהו יהוה עיב
 יוד, יוד הא, יוד הא   יוד, יוד הא, יוד הא
 ואו, יוד הא ואו הא   ואו, יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה אותיות   י יה יהו יהוה אותיות
 ושני

ושני פעמים ריב ע"ה נ"י תבהר כי בהיותו הנוי בטילת חזותן הם בחינת שתי עיניים שביהם טבויות ובכח זה השם טסטכל ברשעם ובטועיהם ומעונישם וזהו שאטר הכתוב

ושילומת רישעים תראה:

עין נ"י קיל והוא נ"כ בחינת טilio*א* היה והוא קיל נ"י עין אהיה הנרטו בטילת איש כנויל *לפ* ה ור ה קיל נ"י עין ובן אהיה דירין הנרטו במלת איש **אלף** hei יוד hei כס"א כנויל הוא בחינת בת עין הנקראת אישון רמו לבת עין מהרחה זו יי שטעה טמורי ול כי זה עניין היה בת עין נקראת אישון בטיש שמרני באישון בת עין כי אישון הוא מלשון איש הכלול שנים אהיה דירין וריהיון כס"א וקניא כנויל ושניהם הם בחינת בת עין הנקראת אישון ואטנם הטilio*לפ*רו דאהיה ריהיון שהוא נ"י קיל הוא בחינת העין עצמה שכן עין נ"י קיל והוא עניין תלה גונו עינה הנזכר בוחר ע"כ תם:
יחוד ב"ב נסדר משער רוחיק [דרים ע"ב] ייחוד ייד להרב גדילא ויל מוסדר ע"פ מלך ביפוי תחזינה עיניך,

[ישעה ל"ג] ועין להיוסיד בדעתה ע"ז ותבון:

מיד ביפוי רית ט"ב והוא ט"ב אותן דפשוט, ומלא, וטלא דטלא, ריהי רטיה כוה: יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת. הא אלף ואו אלף ואו הא אלף בחינה עיניך רית עת והם ע"ב קיל [מדרגה ד' וח' רכתה וחכטה רטיה] עין ימין דנוק' וע"ב קדרים [מדרגה ד' וח' רכתה וחכטה רכין] הם עין שמאל דנוק' ועוד היה דבין שהוא הנוק' כז נ"י עת כוה:

עין ימין דנוק'

י יה יה יה יה יה ע"ב	י יה יה יה יה יה ע"ב
יוד הא יוד הא	יוד הא יוד הא
ואו יוד הא ואו הא	ואו יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה ב"ז דנוק' סיה נ"י עית	יוד הה וו הה ב"ז דנוק' סיה נ"י עית
ויבונ	

ויבואין להוכיח כח הרין אשר הוא בתרין עיניין דנוק' בט"ב דעתם הנoil [שהמ"ב ר' קשה כט"ש ע"פ יהי שם ה' טברך עין שהכ"ז דצ"א ובזה נמתק הרין הקשה דהרין מתחמק בשורשון ועי' המיתוק לא יאמר ז"א לnoch' הסבי עיניך טנגדי שאיני יכול להמתכל בהם פכח הרין אך עכשו יאשר לה ר' טלהסב ונינהא ליה ההסתכלות בעינים דרחתמי:

ויבואין כי עין יטין ני ס"ל דעתה הנoil ועין שטאל ני ני ס"ל מטספר קד"ם הנoil נשאר י"ך ובזה יבואין שע"י י"ד אותן דפשות ומלא דעתה [טדרגה א' וכו'] פנים דעתם רכתר וחכמה דעתה רז"א יהות יוד הא ואו הא הם נטתקים מכח הרין:

וזהו סדר הנאמר ברור יפה עיניים כי דור שהוא מבחן הטלכות, היה מפותק כח הרין שבעינוי כי דורך ני י"ך ובא הרצוי בשטו כי נמתק הרין שבעינוי ע"י י"ד אותן דעתה כאטור:

טלק ביטין ס"ת צ"ו והוא היה פשוט מהויה דעתה רענן יטין: תחונייה עינוי ס"ת כיה שהם שני הון דאהיה דיוודין וריהון בעין שטאל:

וזהו יופן כה וכלה שהעין טסטכלת כיה בעין שטאל והוא כיה אותו רטילוי הטילוי דאהיה ריהון:

וכן בעין יטין הוא וביה כטספר צ"ו אותו רטילוי הטילוי דאהיה דאלפין עם ר' אותן הפשות הריליא בתניין אל וכטניון וכיה:

מלך גוי צי כפנין עני היה רטיה יוד הא ואו הא טיה
שם בחרין עייןין דזיא: יוד הא ואו הא טיה
ביפיו ני קיח שם סיג וטיה והכונה יוד יהו ואו הי פג
להפטוך פואטא שהוא סיג לזיא שהוא טיה: יוד הא ואו הא טיה
תחויניה ני תיט שם עשרה היהות ני סיד ועשרה אהיה גוי
רדיו ועם עשרה השמות הרוי תיפ והם החמש חסרים
וחפש גבורות הנמשכים שאיטא לוין כוה:

חסדים לזיא גבורות לנוק'

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
עיניך עיה ני כסיא בטפ' אהיה דירין: אף hei יוד hei כסיא
יבין בשם קרווש כוה יכל ובו עיקר הכהנה והוא יוצא מהפסק
מתיבת מלך נחלוף אהיה בש וניקורו כנוקד מלך ביפיו

והשם הנז' ני שעיסים כטספר היה פשוט והיה רטיה כוה

יהוה יוד הא ואו הא: תם:

יהוד ביג נסדר טשר רוחיק [ר'ס ע"ד] יהוד טיז להרב גדייא
ויל טווער עיט יעלו צפידים בכבוד ויעין ברעה
טיש עי' וחבין:

עללו צפידים בכבוד ריח ני ב כטנין יוד hei וו הי עיב
כ אוחיות יוד רעיב יוד דאהיה דירין: אלף hei יוד hei כסיא
עללו צפידים בכבוד סית ני ג והם טיב אותיות פשוט, וטלא,
ומלא רטלא, רהויה רעיב עם שפנה אותיות רהויה ואהיה הרוי
חפשיט כוה:

יהוה יוד hei וו hei יוד אותיות
יוד וו דלה, hei יוד, וו יוד וו hei יוד, כי' אותיות
יהוה אהיה ח' אותיות

אור יהודים החיים מעת

גם נ' הנוי בטספר אַם אותיות רפשות, וטלא, וטלא דטלא,
ראיה דיוידין ועטיהם שטנה אותיות דהוה ואיה ועה הטע
חטשים כוה :

אהיה אלף hei יוד hei יד אותיות
אלף למד פא, hei יוד, יוד וו דלת, hei יוד, כי אותיות
ירזה אדריה ח' אותיות

גם יד אותיות רפשות וטלא, דהוה רעיב יוד רפשות וטלא,
ראיה דיוידין הטע כי ועם זאת אַ ראהיה [פשות] דיוידין
ועם י' אחרונה דהוה דיוידין גם אַ ראהיה דטליי יודין עם י'
ראשונה דהוה רעיב הרוי ביב ועם ב' ח' הטע חמשים :
ירזה יוד hei וו hei יד אות', אהיה אלף hei יוד hei יד אות'
יוד hei וו hei אהיה אלף hei יוד hei י' אַ א' י' נוי ביב
הרוי יצא לנו שלשה פעמים נגב עיה נוי קניא

חטשים והם נוי קין ועה להטתיק לאַת ההיה יוד הה קניא
נוי אהיה דההין ויבונן להטתיק בהם אהיה דההין העולה קניא :
יעלוז נוי קביג והם שלשה פעמים אַם דהוה דיוידין יבון
להטיכם אַ הויה דמיה לעשות השלשה אלף דמיה
שלשה אהיה ושלשה אהיה נוי סיג כוה :

אהיה אלף hei יוד hei יד אותיות
אלף למד פא, hei יוד, יוד וו דלת, hei יוד, נס אם כוה
יוד האהיה ואהיה האהיה יוד hei ואו hei סיג
חטדים נוי קרי' והם חמישה הווות יתנוּת ה' יתנוּת
דחטשה גברות נוי קיל נשאר ב' היה זלה
רמו הוינ' להטתיק הגברות בחסרים : יתנוּת יתנוּת
נגבוּת

בכבוד ני' בוכין [הוא שם קדוש שבו עיקר בוכן ני דיל בנין נוק קדישא וויצא מאותיות שאחר אהיה] יכזין בשם קדוש שביחור זה **שלישפה נמה** יוצאה מטלה בכבוד שפה סוק בחילוף אית' ביש וניקודו יוצאת מניקוד **יעלוז חסידים**: ויכזין כי שם שלישפה הנז' ני תחת'יהם ארבעה היות עיב יוד hei ויווי hei פג' יוד hei ואו hei מיה יוד הא ואו הא, בז' יוד הה וו החה ני רלב', גם שלשה מילוי אהיה, א' דירוני אלף hei יוד hei כס"א, ב' דאלפין אלף הא יוד הא קט"ג, ג' דההין אלף הה יוד הה קנא, נ' אהיה הנז' ני חנינה, ורלב' הנז' ני **תרפ"ז** ובאלו ישתק לשלשה אם הנזיל שהם קכיג וכולם יחר **תרפ"ז** הובג ני תחת'ם בטפר שם קדוש הנז': תם:

יהוד ביד נסדר טשרר רוה"ק [דס"א ע"א] יהוד טיז להרב נדילא ול טופר עיפ' הלא לאלהים פתרוניים, ספרו נא לי, והוא טוסר לבניין נוק קדישא דזיא ועין בדעתה טיש עז' וירוח לך:

הלא לאלהים פתרוניים רית ני קיה כמספר היה דעיב ומ"ב אותןיותיו דפשטן, ומלא, ומלא דטלא, ועיה ני **קרייה** כוה: יוד hei וווע hei עיב יהוה יוד hei וווע hei ייד אותןיות יוד וווע דלהת, hei יוד, וווע יוד וווע hei יוד, כיich אותןיות ספרו נא לי רית ני קם כמנין **לק' י זיך י קים** טילוי אהיה דירדין:

הלא לאלהים פתרוניים ספרן **ס"ה צ"ח ני אל אדרני** נא לע ס"ה ני צ"ח שהוא אל אדרני [שבועה] עם שני כוללים שבהם: הלא לאלהים ני קנא והכלל: **אלף הה יוד הה קנא** פתרוניים

אור

יהודים

ה חיים קפה

פתרונות ני תש"פ כטספֶר ארבע היות דטילוי עספֶיב ני רליב
ועם שלשה אהיה במלויין דיוידין, דאלפין, דההין,
ני תניה ורליב הנוי ני חרפיו ועם טלה מגן [שהוא שלשה אל
שנמשכים לנוקי בנווע מוכנת באא] יעלו ני תשיפ כוה :

אלף הי יוד hei קסיא

אלף הא יוד הא קסיא

אלף הה יוד הה קニア

אל אלף ני מגן

ויבוין להטשיך פשלשה אל הנוי דרכ היות דזיא לנוקי
קדישא דזיא :

ספְרו ני שמו כטספֶר ריבוע יוד יוד hei יוד hei
הייה דעיב ואהיה דטילוי יודין וווע יוד hei וווע hei קפִיד

קפִיד קסיא כוה : אלף hei יוד hei קסיא
נא לי ני ציא כטספֶר היות ואדני : יהוה אדני ני ציא

ויבוין בשם קדוש שביחור זה טחתבם והוא יוצא מהילוף
נא לי באית ביש וניקודו בnikud ר'ת ספְרו נא לי :

ויבוין כי שם הנוי ע"ה ני עית שהוא כטספֶר עשרה היות
ועשרה אהיה שעולים ני עת והם חוויג החסדרים דזיא
והגבורות לנוקי [עד הנוי ביחס כיב בתיבת החווינה יעישן
כהה : חם :

נכורות לנוקי

חסדרים דזיא

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
יהודים

ייחוד כ'ת נסדר פשע רוחיק [רמ"א ע"ב] ייחוד טוב להרב גדריא ויל מוסדר ע"פ ויהי בישורון מלך;
בהתאסת ראשית עם, יחד שבטי ישראל:
ועין להיט'ו ולהיה בכיאור דעתה טיש ע"ז בארכוה ביאור נחטף
וירוחם לך:

ויהי בישורון מלך ר'ת נ"י מ"ח כתפסר
הויה ואיה ע"ה ויכוון להמתיק בהם
יהוה אהיה נ"י ט"ז
הדרינם שנוכיר:

בהתאסת ראשי עם ר'ת רעיב והם
ריבועו הויה פשוט רעיב וריבוע אלהים
פשוט שעולמים נ"י רעיב כוה:
יהוד שבטי ישראל ר'ת נ"י ש"ד
שבהם חטעה פעמים דין:
ויבוכין בכל הנайл שהם מ"ח ורעיב
וש"ד נ"י תමך כתפסר עשרה
פעמי דין אדני [שהם דינים דווין]
ויהי בישורון מלך בהתאסת ס'ת
ע"ה נ"י קס"א דאהיה דיווין;

ראשי עם יחד שבטי ישראל ס'ת
ס'ת נ"י מנן ע"ה
נ"י ציד כתפסר מנן ע"ה כוה:
ויהי בישורון מלך בהתאסת ראשי עם
יחוד שבטי ישראל ס'ת נ"י רנ"ד כתפסר
הויה רעיב ואיה דיווין קס"א שעולמים נ"י
רגיל ועם עשרים אותו שביהם והכל נ"י
רנ"ד והם אותן נרד וכרכום ועין בדעתה:
ויהי נ"י שלשה יודין ואלף שיש
בהויה דס"ג ובאהיה דיווין כוה:
בישורון

בישורון פלא ריח טיב והוא מב דפשוט, ומלא, ומלא רטלא, דפיג ישות יוד hei ואו hei

יוד וו דלת, hei יוד, ואו אלה ואו, hei יוד,
בישורון חסר ואו ני תקמ"ח כמספר שני מנצפק שם תקמ"ס
עם חמשה אותיות מנצפק ושני כוללים רשי מנצפק וכולל
רכולם ני תקמ"ח :

ובcoin לכטול כולם עם החפרדים שהם סור חמשה אותיות מנצפק
הפשנות בוה :

מנצפק פיר מנצפק אותיות, לחבר עם הפשנות,

ס נ י פ ד

יוד hei וו ח' ע' ב'
 אף הי יוד hei קמ' א'
 אף הא יוד הא קמ' ג'
 אף הה יוד הה קמ' א'
 אף, אף hei אף hei
 יוד, אלף hei יוד hei
 אהיה אותיות, ס"ה תקמ"ח

אור אור אור תרכ' א'
 כתר ע"ה תרכ' א'

אבנדהוחטיכלטנוףעפעקרשת
 דין דין דין דין ש'

ישראל

מלך ני מ"ז רמנצפק להטהiko
 בתשעה יודין שהם ד' יודין דיעב
 ושלשה יודין דקס' א' יוד דאהיה
 דאלפין יוד דאהיה דההין הרי
 תשעה יודין כטס' מ"ז רמנצפק
 כוה :

בהתחасפ' ני תקמ"ח כמספר
 ריבוע אהיה דיודין
 שעולה תקמ"ז ועם ארבע אותיות
 הפשנות הרי תקמ"ח :

ראשי עם ני תרכ' א' אורות
 שבכתר שהם שלשה פעמים
 אור העוילם כתר ע"ה :

יחד ני כיב והם כיב אותיות
 התורה:
 שבטיינו ש'יך דין ע"ה כוה:

ישראל ני' תקמ"א והם אלהים דיוידין ני' ש וריבוע אלהים פשוט ני' ר ואותיות ריבוע אלהים דיוידין הם מ"א
אותיות סיה תקמ"א כמספר ישראל כוה:
אלף למד hei יוד מס' א אל אלה אליו אלהים ר
אלף, אלף למד, אלף למד hei אלף למד hei יוד,
אללה למד hei יוד מס', א"פ אותיות:

שבטי ישראל ני' חתפ"ב שהם עשרה פעמים אלהים, חטשה רחסדים, וחטשה גנגורות ועוד ב' כולם דחוגן דאלחים
הרי חתפ"ב:

אללהים היה אלהים אלהים היה אלהים
אללהים אלהים אלהים אלהים אלהים
ויבואן להטחיק כל הנוי עז שם קדוש זה יונחתךלהת והוא
יוצא טיבת יחקד בטילי אויתות שבנה וניקודו ניקוד טילות

שְׁבָطֵי יִשְׂרָאֵל:

ויבואן כי שם קדוש הנוי ני' חתפ"ב והוא סוד ר' היות רעטפ"ב
ני' רLIB, עם שלשה אהיה דיוידין, דאלפין, דההין, ני' חניה
הרי הרפיו ועם כיה אותיות דטילוי הטילוי דעיב, וכיה
רסיג, וכיה דטיה, וכיה אותיות דטילוי הטילוי רבץ, וכיה אותיות
רטילוי הטילוי אהיה דיוידין, וכיה דאלפין, וכיה אותיות דטילוי
הטילוי אהיה דההין, סך הכל תחתע"ג כמספר שם הנוי שהוא
חתפ"ב ועם שטנה אותיותיו, ועם פקورو שהוא שלשה אותיות
רתיבת ייחד יעלה תחתע"ג כוה:

יוד hei וו hei ע"ב אלף hei יוד hei קמ"א
יוד hei ואו hei ס"ג
אייה הא יוד הא קמ"ג
אלף הה יוד הה קנא
יוד הה וו הה ב"ז
יוד

אור

יהודים

ה חיים

קפתה

יוד ויו דלתה, או יודה, ויו יוד וויה, hei yod, כייח דעיב
יוד ויו דלתה, hei yod, ואו אלף ואו hei yod, כייח דסיג
יוד ואו דלתה, הא אלף, ואו אלף ואו, הא אלף, כייח דעתה
יוד ואו דלתה, הה הה, ואו, הה הה, כיינ דבין
אלף למד פא, hei yod, יוד ויו דלתה, hei yod, ייך דקסיא
אלף למד פא, הא אלף, יוד ואו דلتה, הא אלף, ייך דקטיא
אלף למד פא, הה הה, יוד ואו דلتה, הה הה כיה רקניא, חס:
וייהוד-ב' נסדר טשער רוהיק [רבס'ב ע'ב] ייחור ייט להרב
נדליה זיל טויסד עיפ האל התאורני חיל.
ויתן תמים דרכבי, ועין להויסד זיל בכיאورو דעה שכתב
שייחור זה הנשגב והגנורא מאר שיק לайл שבת קדרש אחר הפעורה
בנודע יעיש בכיאورو וירוח לך:

האל/התאורני חיל ויתן תמים דרכיו יוד ה' וו ה' ע'ב
ר'ת נ' חתך שם ר' יודין דעיב יוד ויו דלתה, hei yod,
דא'א כל אחת כלולה ממאה הריות וויה יוד ויה, hei yod,
עם ב'ת אותיות מילוי הטילוי דע'ב ס'ה נ' חתך טחכ' דא'א ז'ו'א
הנ' הרוי חתך ר'יל כמ'ש בסידור בכוונה פא'י דאשורי שאחר
נפ'א שפ'ת הם חתץ' ושורש המשכתו היה מהכמה דא'א שהיא
ע'ב וארבע יודין שביהם ר' חיוורתה כ'א טאה וכייח אותיות
AMILIO הAMILIO שבוי הרוי חתך ונמשך להכמה דז'א ואח'ב אנו
טכונים להטשין טמנו שפע לטטה להשפי' פכל העולמות ומה
שסידר הרש'ש להטשיך מהכמה דז'א היינו כונת המשכתו ממש
לעולמות שלמטה אבל וראי שעייר שורשו שהם חיוורתה נמשך
מא'א וכמ'ש הרבה כאן וווע'א:

האל

כד

קטו

אור

יהודים

החיים

זוד הלו זוד הלו עיב
יוד וווע דלתה, הי יודה
ווע יוד וווע, הי יודה,
אלפּ הי יוד hei קס"א
אלפּ hei יוד hei אותיות

ואח"ב יכוין להטשיך שני שיטות הנני ריל טעם עיב ד' יודין
וכ"ח אותיותו, ושם השני קס"א ועشر אותיותו, לפרטוף

לאה הרטוה בתיבה האל:

האל הו אותיות לאה והוא ני יהוה יוד הוה וו הוה
ליו אותיות דפשות, וטלא, יטלא יוד ואו דלתה, הה הה
דטלא, דהוה דב"ן כוה: ואו וואו, הה הה, ני לאה
המאזרני ני שיינ'ג ועה בטעפּ שדי ושם שדי הו עיב ריוו
כ"ו [כט"ש בע"ח שער כייח פ"ב כי זיא יונק משדי^ה
אייטה הנקראים שדי ועיזו יהוה פרצוף יניקה דזיא שהוֹא חנ'ת
שייש בו טפּר שדי כי בחדר היא היה דע"ב שכן חס"ד ני עיב
ובגבורה ריוו שעם ני עיב שנתקבצו בשטאל עיר ויעכיר ובתיה הוא
הוֹא פשוט כי בתיה שם היה עצמה, ושלשתם כי ריוו עיב ני

שדי יעישן ויכוין להטשיך כ"ז
בלאה שהוא סוד ד' קשר תפילין
דראש שבუרכ' ז"א כנדען: יוד hei ואו hei סיג'ג' בגבור'

חדר יוד hei וווע hei עיב תית יהוֹת כי': יהוה יוד הָא ואו הָא
חיל ני' כד בד שם שני שלושי תית התחתונים דזיא פאר
חדר המתפשט בו כי בכל ספירה טחנ'ת נויה דזיא יש
בה חדר אחר וחדר ני' עיב:
וכט"ש

האל הטורני חיל ייתן חטפים
דרך סית ע"ה ני קע"א בטעפּ איה דיוידין ועשר אותיותו ותוכין
להוֹריד היה רע"ב וכ"ח אותיותו
הניא שנרטו ברית, אל איה דיוידין
وعשר אותיותו [ריל מחכטה דאי'א
לו'א שבעו איה טפוחין דראטאן]

ואח"ב יכוין להטשיך שני שיטות הנני ריל טעם עיב ד' יודין
וכ"ח אותיותו, ושם השני קס"א ועשר אותיותו, לפרטוף

לאה הרטוה בתיבה האל:

האל הו אותיות לאה והוא ני יהוה יוד הוה וו הוה
ליו אותיות דפשות, וטלא, יטלא יוד ואו דلتה, הה הה
דטלא, דהוה דב"ן כוה: ואו וואו, הה הה, ני לאה

המאזרני ני שיינ'ג ועה בטעפּ שדי ושם שדי הו עיב ריוו
כ"ו [כט"ש בע"ח שער כייח פ"ב כי זיא יונק משדי^ה
אייטה הנקראים שדי ועיזו יהוה פרצוף יניקה דזיא שהוֹא חנ'ת
שייש בו טפּר שדי כי בחדר היא היה דע"ב שכן חס"ד ני עיב
ובגבורה ריוו שעם ני עיב שנתקבצו בשטאל עיר ויעכיר ובתיה הוא
הוֹא פשוט כי בתיה שם היה עצמה, ושלשתם כי ריוו עיב ני

שדי יעישן ויכוין להטשיך כ"ז
בלאה שהוא סוד ד' קשר תפילין
דראש שבუרכ' ז"א כנדען: יוד hei ואו hei סיג'ג' בגבור'

חדר יוד hei וווע hei עיב תית יהוֹת כי': יהוה יוד הָא ואו הָא
חיל ני' כד בד שם שני שלושי תית התחתונים דזיא פאר
חדר המתפשט בו כי בכל ספירה טחנ'ת נויה דזיא יש
בה חדר אחר וחדר ני' עיב:
וכט"ש

ובמ"ש בע"ח שער כ"א פ"ב כי זס ושותי בדרכ שטשותיך כי כתר הנוק נעשה משני שליש תית רזיא טבחינת החסר שבתית שהוא עיב וכל שלישי הוא כ"ר נס זס וישראל עושה חיל כי זיא הנקרא ישראל עושה חיל לנוק ריל שנונן לה ב"פ ב"ד שטסperm חיל וכן זס הפסוק באלהים נעשה חיל ועיז והוא יבום צרינו יעושיב:

ויתן ני חס"ז בטספר עשרה זד יין זד יין זטז'
פעמים טז' שהוא טילוי ע"ב זד יין זד יין זד יין זטז'
ועוד טספ' ששא אותה הטילוי זד יין זד יין זד יין זטז'
והכל ני חס"ז כזה: זד יין זטז' ששהאותיות
תמים ני ת"ץ יכוון שכבר הטשיך לו זיא א/or
טספר תש"ז ועתה ימשיך לו נס א/or שליש
עלין דחסר שבתית שהוא כ"ד בניל הרין
שבזיא ני תמים נשלם טספר תמים:

ועתה יכוון שאו הויא מאיר ללה
ולרחל הנקרים תמים כי לאה נקראת
תם בנווע [מכוי] הורה לשם שלוקחת
לאה ד' אלףין דארבע אהיה דאימא
שהם לבושי חויב חרין רזיא והם ני
מדת כטבואר בע"ח שער ל"ח פ"א
וכחוב בשער הפסוקים פ' שטוט
ככיאור שורה האטען כי שורשם
שהוא בחינה בלאות הארבע אלףין נשאר בזיא ולאה לוקחת תם
וחים ויעקב איש תם ריל בעלה דלאה הנקי תם יעושן ורחל
נקראת ים שהוא בטספר ט"ב רע"ב שהוא חסר שבתית רזיא
שלוקחת

שלוקחת ממנה אור שליש אמצעי ועוד ליקחת אור שלישי החתן
שהוא שליש היה פשטota טספרא ח' הרי הכל נוי ים:

פנום דאויא ע"ב קס"א

יוד hei זיו hei ע"ב

אלף hei יוד hei קס"א

זויג אויא איההויהה

דרבי נוי רלידר כטספרא היה
דע"ב ואחיה דיוידון קס"א ושניהם
נוי רג'יל ע"ה ויבין להטשיך
לוין [ר"ל שע"ב קס"א הם פנים
DAOIA כנודע וע"כ יビין לוונ
אייא להטשיך מהם הטוחין לוין
ונכוון לטפור עצמו על קיה כט"ש
לעיל בעמוד קמ"ט]:

יבין בשם קרוש שביחור זה אימני מוצאו מהיבת תמים
בחילוף אותה ב"ש וניקדו בnikud ר'ת דאל הטאורה נ' ר'יתן:
ויבין בשם אימני הנוי טספרא כי נוי אני שהוא כינוי
לאה ולרחול כי אני נוי היה דברין והשעה אותותו בו
יוד היה וו היה ב"ז יוד היה וו היה ט' אותן, שהוא בנו'
זהו שכחוב ראו עתה כי אני אני חם:

ויחיד זה מסדר טשער רוחך [רס"ב ע"ד] ייחור כי להרב גראיה
זיל הנזול מיפור ע"פ הרשותה ארץ פצמתה
רפוא שבריה כי מטה [תהלים ס'] ועין בבירור דעתה עז
וירוח לך:

הרשותה ארץ פצמתה ר'ת פ"ז נוי אלהים פשוט: אלהים פ"ז
רפוא שבריה כי מטה ר'ת נוי תק"ם מנצף מנצף
בטספרא שני פעמים מנצפה: נוי תק"ם

הרשותה ארץ פצמתה סית נוי תציה אלף hei יוד hei קס"א
טספרא שלשה אהיה במלואם, דיוידון, אלהה יוד הא קמ"ג
דאלאין, דההין, הם תניה ומילאותיהם אלהה יוד היה קנא
פשוטו, ומלא, ומלא רטלא, אהיה
הרהיין, ס"ה ע"ה נוי תציה כוה

אלף למ"ד פא, היה היה יוד ואו דלה, היה היה
וועפ"ז

[וְאַעֲפִי] שתיבת הרשותה סופיה היה כטו תיבת פצחה ואיך Mai
שנה זטיזו כי היוסיד זיל הטעם כי תיבת הרשותה לא מפיק
הה ולכך אפשר לפעטים שלא תחשב וכתי שאינה הויא, טשאיכ
בחיבת פצחה טפיק ה'ה ונחשבה בכלל האותיות ע"ש]

אללה למד פא. הה הה
יוד ואו דלת. הה הה :

תתרמעה עם כה
ני אלף למד קפה
שין דلت יוד תהייד

אללה, אלף למל, אללה למד
הה, אללה למד הה יודה,
אלף למד הה יוד מס :

אלף למד פא. הה הה
יוד ואו דلت. הה הה :

רפה שכירית כי טטה פה ני
כיה נטספער כיה אותיות טילו
הטילו דאהיה דההין :
הרשעת ני חתקעה המ
תתקעיד דורות עיה ואלו הדורי
המ מאותם איף עלטן :
[שבתוון הראשון דריינא דאייא
הנקרא אל ישדי ובטילו אט
ני אללה ובנירום הוא עי]
גבורה דעתיק שהוא בוציריק
הטהלבשת בטוחא דאייא והוא
ニיכ אלף עיה שהוא ריבוע
אלחים דההין כטיש ביחס
הוכירה [שרוהאי דיל עיבן
ובחסידי דוד אות קייטן
וצריך להשלים עליהם כיה
אותיות דטילו הטילו דאהיה
דההין הניל ויעז יהיו בטספ'
אלף עלטן והכיה הנוי המ סוד
כה דורות שניתנה להם
התורה הנוי :

ש��ז ציית ני תחקיז
אלף. אלף, אלת למד
 הה, אלף למד הה יוד,
אלף למד הה יוד מם :
א אלף אלה אלהים
 ריבוע פשוט ני ר

כוי מטה ני פיד אהיה אהיה אהיה אהיה
 והוא פיד אותיות אהיה אהיה אהיה אהיה
 שישי באיהה [ריל אהיה אהיה אהיה אהיה
 כא] פעמים אהיה כי עי אלו יתמקו כל הריעים הניל :

יבין בשם קדוש שביחור זה ינץ מוצאו מטבח מטה נחילוף
 אית ביש וניקודו כניקוד רית שבריה כי מטה :
 ויבין בשם ינץ הנז והכולל ני אהיה דההין קני אלף הוה
 יוד הוה ; [הכוונה שאיהה שהוא אימא עי יתמקו כל הריעים
 דזין ויהיו רחמים גטורים אכיר] חם :

יהודים ב"ח נסדר משער רוחיק [דניא ע"א] ועייש ברעה ט"ש
 ותוعلתו היא :

לזכך הנפש ולהאריך בה ולהוסיף בה כח והארה, להתקשר לטעילה
 בקדושה עליונה, בלילו אחר חצות בקוטך לעסוק בתורה
 הכוון קודם באלו השמות שנסדר עתה בעיה ואח"כ העסוק בתורה
 וכן בכל שעיה ורגע במשך היום תכוון בהם, וכפי מה שתרגנו
 לכובן בהם כך תהרנה ההארה בנפשך, ומה טוב ומה נעים אם
 יהיו לנדר עניין כל היום בולו, כי בוגנות אלו מתקנים את הנשיטה
 ומארה בטאד טאר ואם תרצה לכובן בשש הכוונות כולם הנם
 טסודרים

ארץ פצמתה ני תתקיז כמ' שם שקד ציית דבחינת המלכות
 הנק ארך :
רפוא שבריה ני תהי' בטפס' ריבוע אלהים דההין שטפספו אלף
 ואחד חסיד טמננו ריבוע הפשט שבו ישאר עיה תהי' ואלו התית
 הם סוד [כח הרין דאת' דאללהים]
 שפנה טאות חל שהיה הורג
 הדר בטעם אחת בנווע :

אור

יהודים

החיים

愧א

טפורהים לפניך לקמן, ואם תרצה לכוון באחת או שתיתם טהם עשה
ברצונך כי איןם קשורות יחד ואלו הן :

בונה א' הכוון בהוויה רעיב דיאטן דאבא, משולבת עם אהיה
דיאטן דאייטא, וכן בהוויה רס"ג דאבא, משולבת עם אהיה
דיאטן דאייטא, וכן בהוויה דטיה דאבא משולבת עם אהיה דאלטען
ראייטא. וכן בהוויה דב'ן דאבא משולבת עם אהיה דההין דאייטא כזה :

ס"ג וקס"א

ע"ב וקס"א

יאולדף ההיא ויאודר ההיא

יאולדף ההיא ויאודר ההיא

ב"ז וקס"ג

ט"ה וקס"ג

יאולדף ההיא ויאודר ההיא   **יאולדף ההאה ויאודר ההאה**
 ואם אתה מכוון ביום, אחר זה תכין פשלב אהיה פשוט שהוא
 אייטא, עם הויה פשוט שהוא אבא, ותכין שהוא חיבור
 ווועג או"א, וכן תכין בשילוב אדרני פשוט שהוא נוק' עם הויה
 פשוט שהוא זיא, ותכין שהוא חיבור ווועג זיין, ואם אתה מכוון
 בלילה חכין בשילוב שמות הנוי ההווות קודטין, ובעט השינוי
 ביום מביליה שבבים צרייך לכלול ולהנגיד מרת לילה שם הנוקבין
 ביום, ולכн אהיה ואדרני קודטין להכלל, אבל בלילה צרייך לכלול
 ולהנגיד מרת יומם שהם הרכוריין בלילה ולכн ההווות קודטין כזה :

זוועג או"א זוועג זיין זוועג או"א זוועג זיין

ב"ז איההיויה אידהנוייה, בלילה **יאאהויהה,** **יאאהדוניה,**
 וענין חיבור אלו השמות הפשוטים צרייך שתכין בהם שם סור
 הנשיקין הנוי כזוהר תרומה, והם נשיקין כפולין, והנה שם
איההיויה גם אחר חיבורו ושילובו חומר להיות אהיה והויה,
 כיצד קח ב' אותן ראותיות ראשונית דשם אהיה עם שתי אותן
 ראשונות דשם יקהה הרי נעשה אהיה וכן קח שתי אותן
 אחרונות דשם אהיה עם שתי אותן אחרונות דשם יהקה הרי
 נעשה יהוה נטצא כי הם נשיקין כפולין, כי גם אחר הנשיקה
 והשילוב חורין פעם שנייה להיות בכתחלה : ע"ב בונה א.

בונה

כונת ב דע שהאדם ייש לו תוספת נשמה יתרה ביום השבת טבלות אבוייע, ובילט טזאי שבת מסתלק טמן הארץ דאצלות, ובסוף יום א' מסתלק טמן הארץ דבריאת, ובסוף יום ב' מסתלק טמן הארץ דיזורה, ובסוף יום נ' מסתלק טמן הארץ דעשה, וביום רביעי או מחליל להתגולות בו תוספת נשמה יתרה של שבת הבא מבחינה עשויה, וביום חמישי מתגלה בו הארץ דיזורה דשבת הבהה, וביום שישי מתגלה בו תוספת נשמה יתרה טועלם הבהה, וביום שבת מתגלה בו תוספת נשמה יתרה טועלם האצלות:

ולבן ביום א' יכוין תמיד בשם אל שדי שביעולם הבריאה שיטשך לו הארץ טשוף לקיים לו תוספת הארץ שבת שעברה מבחינה בריאת, ביום ב' יכוין חטיר בשם אל יהוה שביעום היוצרה להטשיך לשם הארץ שבת שעברה מבחינה יצירה, ביום ג' יכוין חטיר בשם אל אדני שביעום העשויה להטשיך שם הארץ שבת שעברה מבחינה עשויה, וביום ד' יכוין חטיר בשם אל אדני שביעום העשויה להטשיך שם תוספת הארץ שבת הארץ אדני שביעום העשויה להטשיך שם הארץ שבת שעברה מבחינה יצירה, ביום השישי יכוין חטיר בשם אל שדי שביעום הבריאת לנטשיך שם הארץ שבת הבהה כהו:

יום א' ויום ז'   יום ב' ויום ה'   יום ג' ויום ד'

אל שדי שבבריאה אל יהוה שכיצירה אל אדני שבעשה ודע כי בשלשה ימים ראשונים של השבוע תוכין בישראל ולאה כי ביום ב' שהוא "אל יהוה" תוכין שהוא ישראל הנקי זיא וביום א' ויום נ' יהיה "אל שדי" ואל ארני" תוכין שם הנקבות דבריאת ועשה בחינת לאה, אבל בשלשה ימים אחרים תוכין ביעקב ורחל כי ביום ה' שהוא "אל יהוה" תוכין שהוא יעקב וביום ד' שהוא "אל ארני" וביום ז' שהוא "אל שדי" תוכין שם הנקבות דעשה ובריאה בחינת רחל ע"כ בונה ב':

דבריו רבוינו אלו צרכיים ביאור מה טעם בשלשה ימים הראשונים
הם ישראל ולאה ושלשה ימים האחרונים הם יעקב ורחל
ועד הלא זיוג ישראל ולאה הוא רק בשבת כנודע טכית וטהו
שורש הדברים, אמנים כי יובן עפ"י מ"ש הרש"ש בהקרנת רחובות
הנהר [בגנרט דיז ע"ד] ריה זהה הבעל ויל כל עשר ספריות
כל פרצוף נחלקות לשלה חלוקות, אחת היא הנולגנות שהוא
הבהיר שהוא גדוֹל מהטוחין לאין קץ, והוא שורש ארבע טוחין חביב
חביב, שנייה הם הטוחין שהם חביב, שלישית הוא הגוף שהוא ששה
קצוות חנית נהאי, והנה שורש הארבע טוחין חביב חוויג שבכתר
הנו, החביב שביהם נקראים עתיק ונוק' והרעת העליון המחים
הוא הנקרא אריך ונוק' ואלה הם החביב שבכתר שהם שורשי
הטוחין, וכלותם נקרא נרין דנסמה, והטוחין עצמן שם נקראים
שהחת הכרת הם נקראים או"א יישסויות, חובי שביהם הם נקראים
או"א עילאיין, וחוויג דרעת נקראים יישסויות, ובערך החביב העליונים
שבכתר נקראים אלו חנית, חוויג הם נקראים או"א ת"ת יישסויות
נש נקראים רעת התחתון הכלול חרין ערין ודעת, כי התרין
ערין נקראים חובי או או"א, ודעת התחתון שביהם נקרא יישסויות
וכלותם נקראים נרין דרות, וחנית נהאי שם גופא הם נקראים הוין
ווין, ובערך שאו"א יישסויות נקראים חנית בנו' נקראים הוין
ויעקויר נהאי, נויה נקראים זוין הנדרלים שהם יק דטיה וויק
דבין, ייסוד נקרא יעקב ורחל, ואלו יעקב ורחל הם גופא דו"א
עצמם כי היסוד הוא טכלוֹן הויק, ונום מלכות דטיה ומלנות דבין
נקראים יעקב ורחל וכלות זוין הנדרלים ויעקויר נקראים נרין
דנפש, וזה הכלל הוא בכל עשר ספריות לכל פרצופים בים וכלות
לייד פרצופים בנויל, עד סדר התחלקות ייד פרצופים בים וכלות
עולם האצלות, כי עתיק ונוק' וארכיך ונוק' הם חביב שבכתר
כללות עולם האצלות, ותורתיהם או"א יישסויות מלכישום לחנית
אריך, ונקראים חנית בערך חביב דכתר העליונים, וחביב בערך
זוין, ותורתיהם זוין ויעקב ורחל חנית נתיחס לכילות עולם האצלות
ונקראים נהיים בערך חביב העליונים עבד"ק :

יצא לנו מותם כי כלות ווין הגודלים ויועיר הם נקראים חניכת נהגי ונורע שהנוק' שהם יעקורם הם בנאי' ונקראים ע"ש נהגי גסוד שלשה עדרי צאן וכו' [עיין לעיל עמוד ז' ובעה"ד שכז' פ"ב] גם נורע שיטוי השבועם חניכת נהגי' וככז' בעתיד פ"א ועתוד צ"ב וא"כ הרדי מבחן או כי ששת ימי בשבועם נקראים ווין ויועיר וע"כ בשלשה ימים הראשונים שלהם חניכת הם בחינות ווין הגודלים ישראל ולאה, ושלשה ימים אחרונים שהם נהגי', הם בחינת יעקב ורחל, וכ"כ בדעתה ז'ל יעוש:

לונגה ג' ביום א' תכונן תמיד בשם פ"ג, וביום ב' בשם ט"ה, וביום ג' בשם ב"ז, ומיום ד' ואילך תכונן טلطטה לטעללה כיצד ביום ד' בשפט ב"ז, ביום ה' בשם מ"ה, ביום הששי בשם ס"ג כוה:

יום א' וווער	יום ב' וווער ה'	יום ג' וווער ז'
יוד הי וואו הי פ"ג	יוד הא ואו הא ט"ה	יוד הה וו הה ב"ז
כונגה ד' ביום א' תכונן תמיד באות ה' ראשונה דהוויה, וביום ב'	באות ז' דהוויה, וביום ג' באות ה' אחרונה דהוויה, ומיטום	דר' ואילך תכונן טلطטה לטעללה, כיצד ביום ד' באות ה' אחרונה דהוויה,
ביום ה' באות ז' דהוויה ביום הששי באות ה' ראשונה דהוויה כוה:		
יום א' וווער ז'	יום ב' וווער ה'	יום ג' וווער ד'

יהוה יהוה יהוה

כונגה ה' כבר נתבאר בכוננה ב' כי ביום ב' וביום ה' הכוננה בשם אל ישדי שבועלס היוצרת, ועיב' תכונן נ"ב בשם ט"ב דאבא בכח וכו' שהוא בעולס היוצרת, ותכונן בכל השבעה שנות שבו להעלות בהם בחינת נפשך מהעשה ליעירה ע"י שם ט"ב הוא, ואם הוא יומש שני תכונן שנובר בו שם קרי"ע שט"ז על שאר השמות כדי שעל ידו תעלה, ואם הוא יומש חמישית תכונן שנובר בו שם חמ"ב טנ"ע על שאר השמות, וכיון שבונתך קיבל תוספת שבת ע"כ אם הוא יומש שני תשלב שם קרי"ע שט"ז עם שם שקי"ו צי"ה שהוא שם השלט ביום שבת, ואם הוא יומש חמישית

חטימי תשליב שם "חקיקת טנייע" עם שם "שקיין צייח" ותוכיו שיקבל האריה שם של היום ההוא טעם של שבת כוה :

כיום חמישי

ח'ירקעיזיטניגה

כיום שני

בונה ו תוכיו להעלות נפץ מהעשייה לייצור באופן זה, רע כי סוד הכנפיים הם המעוופפים וטעלים את האדם לטעלה בנווע, כי אין העוף פורח אלא ע"י כנפיו, והנה דוגמת הכנפיים בעוף הם הזרועות שבאדם, וננווע שהחטש חסדים הם טהפטים בחניתה נויה של הפרצוף, ויש בהם חסדים מכוסים שהם בשתי זרועותיו חוויג גם שליש עליון דתית והשאר שהם שני שלושית תית ונוייה הם טנוילים, והוא הטעם שהאדם מעופף ע"י זרועותיו ולא ע"י רגליו או שאר איברים כי לפ"ז שהחסדים שבזרועותיו הם פתומים ואין יכולם להאריך ולהתפשט, וכל דבר שטוקומו צר ורחוק או כוחו טמן וטצר הרוחק מתחנווע לכאנן ולכאנן כדי לצאת וע"י הנגען מתרנדן, והחסדים שרשם ברעת שטוטם חוץבו וע"כ הם רוצים לעלות לטעלה עד שרשם כדי לקבל האריה שם והם מעופפים לטעלה, וכיון שטוקומם סתום ורחוק בעלותם טעלים את האדם ג"כ עטיהם לטעלה והוא הטעם שהכנפיים קבועים רק בזרועות העוף ולא בשאר מקומות :

וזהו הבונגה שתכiox כי הנה כל העלוות הם ע"י שם טיב בנווע וע"כ תוכיו כי שם "אביג ית"ז" הוא בזרוע הימני, ושם "קריע שטינז" הוא בזרוע השטאלל, ושם "נגניד יב"ש" הוא בשליש עליון דתית המכוסה, וע"י ג' שמות אלו יופפו החסדים אשר שם לעלות לשורשם ברעת, ובדרך עליותם הם טעלים האדם עליהם לייצור, בדרך העופות מהם שע"י עפיפתם העלו לאלבנדרוֹס [טוקדוֹן] לركיע, והנה כדי לחוק ולהגביר יותר כח עפיפה זו תוכיו להוריד חסדים חדשים ברעת דז"א לצורך הוווג וע"ז

ועיזו יתוסף כח בחסדים, ויעופפו יותר בכח, ותעללה עטמת מהעשרה
לייצורה כוה :

ורוע ימן חף	ש"ע לה'ת נופה
אב"ג ית"ז	גנ"ר יב"ש
בר"ע שטן	
בדרך	
אנב נבואר שורש דבריו רכינו שכח שאלכנדרות	
עליה לركיע ע"י העופוג, כי בדבריו רוויל לא נמצא	
טפורע דבר זה, כי הוכרו עניינו בסנהדרין צ"א וכן בימתא ס"ט	
ונזכר טובתו לישראל, ובמסכת התיר דף ל"א סוף ע"ב הוכר	
שהאל עשר שאלות מזקני הנגב ולכטוף נתגנול הדבר והניע	
לנ"ע וננתנו לו גולגולת, ולא היה שום כובד טכרי עותה כי"א	
בעפר להורות כי האדם ישוב לעפר וזה חלקו מכל עטלו יועיש	
ובכל אלו הטעותות לא נחביר טעויות לרקיע וכן הרוב "מדרש	
תלפיות" בדף קצ"ז "ערך בונה" הביא כל הייחיד והטאמטר ולא	
הראה שורש הדברים כיוע"ש :	

אולם רמו לדבריו רכינו מצאתי בירושלים דע"ז פ"ג ה"א אמר
רבי יונה אלכנדרות טוקדון כד בעא מיסק לעיל והזה
סלק וסלק, סלק עד שראה את העולם מכדור ואת הים בקערה,
בגין בן ציירין לע"ז בבדורא בידרא ע"ב והובא בתוספת ע"ז רט"א
ע"א ד"ה "ככדור" יועיש טוה יורה שהחכם אלכנדרות באופנים
ע"י העופות לעלות למרום אולם לא פורש אופן הדברים וכן
בקורות אלכנדרות מיום לידתו עד יום מותו שהובא בירושיפון
טפרק ו' עד פרק יג' לא פורש זה אולם בפרק יג' רטו זה
שבחוב וועל אל רוחו לעלות לטרים באוויר השטים ע"כ :

האמנם מצאתי הדבר מפורש בע"ה בספר "אוצר ישראל" ח'ב
צד 42 שהביא בספר "כרטוי שמשון" פרק מ"ז ויל' ויאמר אלכנדרois לחכמים, למתי אוכל לראות על נקלה את כל
פני הארץ, וייעצוו לבנות תיבה עוטדה על אופנים ומכונים
להטשכה למעלה ולהוירה למטה, ולקשור ארבעה נשרים בארכע
קרנות התיבה, ולהתלווה החיכת בשער טמעל לתובה, באופן אשר
לא

לא יוכלו הנשרים לנגן בו, והם בראותם את הבשר יעופו לטעלת להגיע אליו ומכח דחיפה ישאו את התיבה עד אשר תעוף ברום שטים, ואם רצחה לירית יסוב חתיכת הבשר לטטה מתחת לתיבת הנשרים בעופלם אל הבשר ירדו לטטה ובדרך זה יטשיכו התיבה לכל עבר ופינה אשר יחוין ללבכת, ויעש בן אלכנסנרוּס ויעל אל רום השטים ובירדו לטטה לאرض בפקוד שהציג כף רגלו בנה עיר ויקרא שטה אלכנדרייא ע"כ והובא הטעשה הזה בספר "תולדות אלכנסנרוּס" וקורותיו יuousב וא"כ ע"ז כינו רבינו והירושלמי וט"ש רבינו עופות, הכל אחד כי גם נשרים יקרו:

בשם עופות ואכטיל:

יהוד כ"ט מסדר מועד רוחך [דע"א ע"ג] יהוד ט"ז למחרא פלקון ולהיה טימר ע"פ ברוך יהואגָנָן וומט **יום יעםך לנו האל ישועתינו סלה,** וכוכב הדעתה ציל שיחוד זה הוא לבניין נוק קדישא דזיא יושיב ורוחך לך:

יהוה ד' אותיות

יוד ואו דלת, הא אלף
ואו אלף ואו, הא אלף

יה היה עיה יה יה עיה
ני אל ני אל

ע ני יה יה
יהה יהה

יוד hei יוד הה, יוד הא, ני אמן
יוד hei יוד הה, יוד הא, ני אמן
ושני

ברוך יהוה יום יום ר'ת ני
לי'ב בטספר כי' אותיות מילוי
הטילוי דעתה, וארבע אותיותיו
הפשותה כוה:

ברוך יהוה יום יום יעםך לנו
ר'ת ני ס'יב בטס' שני פעעים
אל' ובכ' אל' הוא משני יה'
והכול כוה:

יהוה יום יום יעםך לנו ר'ת
ני ע' שהוא שני פעעים יה'
הנו' ושני פעעים יהה וזה ב'
דתי ברוך ר'ל שני פעם' הננו'
ושני יה יהה יכון יהה בשל'
טלויים דיוידין דההון דאלפין ני
צ'יא בטספר אמן:

מצח

אור

יהודים

חחיים

אמן אמן ני יעהב

אמן אמן ני קפ"ב
אלhim פ"ז אלhim פ"ז
אלhim אלhim יוד אוחיות

אלף דלת נון יוד י"ב אוחיות
אלף למד hei יוד מס י"ג אוחית

יה אדני ני פ
יוד hei ואו hei ס"ג
יהוה יוד hei ואו hei
יוד ואו דלת hei יוד,
וואו אלף ואו hei יוד,
ס"ו ני אדני ע"ה

ס"ת עט ר ני יעקב
אלhim פ"ז אלhim אוחית לו"א
אלhim פ"ז אלhim אוחית לנוק'

שע"ה ני חשמל
להמתיק דינ זין
ברוך

וישני פעמיים ר' אטן הני ני
קפ"ב כטספר יעhab וזה יוד
דריבת יעתם רטו לייעקב:
וכן שני פעמים אטן בני קפ"ב
בטספר שני שמות אלhim
פשוט, וטספר עשרה אוחיות/
כהה:

ברוך יהוה ס"ת כיה כטספר
י"ב אוחיות דשם אדני
טלא, וו"ג אוחיות דשם אלhim
מלא:

יום יומ סה פ' כטספר
עה אדני ועם כיה הנזיל דס"ת
ברוך ה" גי ק"ח שהוא
טספר ס"ג ומטייב אוחיות שבוג
דפשוט, ומלא ומלא דמלא
כהה:

יעטם לנן ס"ת ני אדני
פשוט ע"ה:

ברוך יהוה יום יומ יעטם
לנן ס"ת ני קע"א ועם יוד
דריבת יעטם הרוי קפ"א וע"ה
גי יעקב שהוא כטספר שני
אלhim פשוט עם עשר אוחיות/
ונמשכים אחר לו"א ואחד לנוק':

יום יומ יעטם לננו ני
שע"ה נהוריין בטספר חשמל
להמתיק בהם זון:

אור

ייחוריים

החיים מצט

יהוה צו בזיא

קיל ברעת דנוק' כוה

יהשען הין יהוה

יהוח

יהוה ג'תוה

י'יה יהו יהוה עיב
בחנית דנוק'

יאהויהה בכח רווין

יאהלווהים בחכ'ר רווין

יאהדרונהי בירק רווין ני' ניר

עם ר' שטוח ני' נרד

דין דין דין דין שיר דוויא

דין דין דין דין דין דנוק'

עם ב' כוללים ני' בתמר

יבזין בשם קדוש שביחור והבטף מוצאו מתיבת לנו בחילווע
אית ב"ש, והוא ני' קיט כטספְר הויה דס"ג ורט"ה והכולל
כהה עד רדו ואו הי סיג' יוד הא ואו הא טיה : חם :
ייחוד

ברוך ני' רביח והם ציו עיב
קיל : [ריל בטוט בונת ברוך
דעטידה, שחטש גבירות דרעת
וינוק' מתחלה כשם בזיא הם ציו,
ובשנטשבים לרעת דנוק' הם מתח'ל'
לחטש הויות דגבירותיהם שהם קיל,
ואח'כ' הם מטהפשטיים בחנית דנוק'
בבחינות החפשיות ריבועי הויה
פשוט ני' עיב, הרוי ציו קיל עיב
ני' "ברוך" ועיין שער הכותנות
דרוש ז' דריה דצ"ג ע"ג ותבוני]

ברוך יהואאנק ני' נריד שהוא
כטספְר שלשה ייחוריים שיש
בזיא "הויה אהיה", "הויה אלהים"
"הויה אדרני" וששה שמות אלו ני'
ניר וארבע שמות שהם "הויה אהיה
אלחים אדרני" הם טשוניים זט"ז רמו

לאות ר' הרוי סיה נרד :

ברוך יהואאנק يوم יום
יעמס לבנו עם אות יוד
רתיב' ישועתינו ני' בתמר
והם בסוד ש"ך דינים דוויא וש"ך
דינים דנוק' עם ב' כוללים
שבהם [הכוונה שע"י תיבות של
הפסוק יומתקו ש"ך דינים דווין]
ויהיו רחמים] :

ייחור ל נסדר טשער רוה'ק [דע"א ע"ד] ייחור ט"ח יטהר'א
פלקון וללה"ה מיסדר ע"פ כבוד חבמים ינחלו, ועפ'
ותמיינטם ינחלו טוב [טשי' נ' וכich] ועין ברעה שבי'
דייחור זה לבניין נוק' קרייש דזיא יעיש וחכון :

וד א או א ייט פלאה

וד א או א ייט גראחל

כבוד חבמים ינחלו ר'ת ני'
פי'ח כטספר שני טילויי ט'ה
ויט ויט אחר ברישא [שהוא
פלאה] ואחר בגופא [שהוא
גרחל] :

אהיה כי אהיה ר'אותיות
לא דלת נון יוד, ייב אות, לרחל
לא למד הי יוד מסיגן או לא'

ותמיינטם ינחלו טוב ר'ת ני'
כ'יה כטספר אהוה וארבע
אותיותיו, וכן כ'יה הוא ייב
אותיות דארני מלא לרחל, ויגז
אותיות דאלחים מלא פלאה,
הרי כ'יה :

יה טוי

יוד hei וליה ני' ג

כבוד חבמים ינחלו ס'ת ני'
ג' כטספר יה פשוט ושם יה
רוידין הרוי חטשים :

ותמיינטם ינחלו טוב ס'ת ני'
ט'ה, ע'יה ני' הויה דטיה וארבע
אותיותיו, וכן ריבוע אהיה
פשוט ני' ט'ז וארבע אותיות
אהיה הרוי ט'ה כוה :

כבוד ני' לי'ב נהיכות חכתה:
חכמים ני' קי'ח כטספר הויה
דע'ב והויה דט'ה
והכובל כוה :

לב נתיבות

יוד hei וווע hei ע'ב

יוד הא ואו הא ט'ה

כבוד

בכבוד חבדים ני' קין והכונה
להטשיך קין נהוריין לוייא משיער
נהוריין דאריך :

ינחלו ני' קיד והוא מספר
הויה רבין בציבור אותו כל זה
שלשה ווין עולה קיד כזה :

ותמידים ני' תקמ"ז כטספער
אלhim דירדין ני' שי וריבוע
אלhim פשוט ני' ר' ויינ'אותיות
דאלהים טלא וליב'אותיות
דטיליו הטילו דאלהים והכלול
ס"ה ני' תקמ"ז כזה :

ינחלו ני' קיד כטספער שני
הויה רבין להטשיכם אחד
לוייא ואחד לנוק' :

טוב ני' ייז והוא טילו ט"ה
שהוא ייט חוץ טשני אלףין
הטילו ההין ישאר ייז :

אלף למד שי' אלף למד
אל אלה אלה אלהים ר
אלף למד הי יוד מם שי'
את למד פא. למד מם דלתה.
הי יוד. יוד וו דלת. מם מם
יוד הה וו הה בין לוייא
יוד הה וו הה בין לנוק'
וד אן ני' ייז

יבזין בשם קדרוש שביחוד זה נפש טזאו שתיבת טוב
בחילוף אית' ב"ש וטספער תיל' כטספער חטשה פעמים אלהים
פשוט כזה אלהים אלהים אלהים ני' תיל' :
ויבזין כי תיל' וקיד הנזיל ני' תקל"ד כטספער ריבוע אהיה אלףין
שעליה התקיח והוא פשוט הרוי תקל"ד כזה :

אלף הא יוד. אלף הא יוד. אלף הא יוד. עיין בדעתה תם :
ויחוד אל נסדר טשער רוהיק [דרע"ב ע"א] ייחוד מיט' לטהר"א
פלקון זלה"ה מיסודה עפ' גנד גנד גנד גנד גנד גנד גנד גנד
יגנד עכב. עיין בדעתה ט"ש ע"ז ותבין ונלעדר שיחוד וזה עיקר
וטנו בתחילת הלילה בעת שהולך לישן כי נורע ט"ש הרוב בשער
הפסוקים פרשת וויאת הברכה עפ' "ולגדר אמר" וויל נודע כי פסוק

רב

אור

ייחודיס

התהים

גר גדור יגוננו כאן גרטו כי גר יעשה גיד וכרי ווובן עחה כי טועיל וה הפסוק וויש לו סגולה בהוכרטה שלא יראה הארט קרי בטיטתו כי נתחבר יוד בעקב מקים אחיזות הקלייפה ונשאר יעלב שלם ובטוקום הקדרישה לא יבואו הקלי חזו ערד'ק :

ל'ב נתיבות חכטה

וְדָ יַן יְטַזּ

וְדָ יָאוּ יְלַזּ

וְדָ אָאוּ אִיתּ

יְודָ הָא וְאוּ הָא סִיחָ

יְהֹוָתִיְהָה אָוּהָה אָוּהָה

יְודָ וְאוּ דְלָתָה הָא לְפָ

וְאוּ לְהָ וְאוּ הָא אַלְהָ

וְהָא יְגָדָ עַלְבָּ חֵזֶן מְרִיה שְׁבָהָם שְׁהָם אֲוֹתִיְהָ עִיְעָ נְשָׁאָר

אֲוֹתִיְהָ הָא גָּר קְבָּ נְיִ קְכִיא כְּמֻסְפָּר חֵצֶן צִירָופִי שְׁמָ

אֱלֹהִים וְהַכְּלָל לְסִצְוּרִים בְּסַהַק בְּנֵי הַיּוּרָע בְּחִיק הַקְּנוּיָה

הנְפָשָׁ דָף טַז עַיְא יְעוּשָׁן

אל אָדָנִי צַי שְׁבָעָשִׁיה

יְודָ הִי נְיִ לְהָ

אֱלֹהִים פִי אֱלֹהִים פִי

גָר

גָדוֹר נְיִ טַזּ וּמַתְבָּתִי יִגְוָדָנוּ

שְׁהָא נְיִ עַיטָּה הָם צַי עַלְמִין

מְסָפָר אֶל אָדָנִי שְׁבָעָשִׁיה :

וְהָא יְגָדָ נְיִ לְהָכְמִינִין יְודָ הִי

דְמִילָי יְודִין :

עַכְבָּ נְיִ שְׁנִי אֱלֹהִים פְשָׁוֹת :

יגד עמב' חווין טאות יוד דשם "יגרא" ע"ה ני' ק"ף כמספר [ק"ף]
אותיות דריבוע שבעה שמות עספ"ב וקס"א קטג'ן קנ"א,
בריבועים יעלוי ק"ף אהיות ועין בדעתה] שבעה שמות כזה:
יוד, יוד hei, יוד הי וו, יוד hei וו hei; כי' רעיב.
יוד, יוד hei, יוד הי ואו hei; כי' רטיג
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא; כי' דמ"ה
יוד, יוד hei, יוד hei וו, יוד hei וו hei; כי' רבין
אלף, אלף hei, אלף hei יוד אלף hei; כי' דקמ"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד hei; כי' דקטג'
אלף, אלף hei, אלף hei יוד, אלף hei יוד hei; כי' דקנ"א
נד גדור גיונן והוא יגד עקב ס"ת ני' אהיה: אהיה כ"א
יבין בשם לדוש שביחור זה גימלךלה מוצאו טאות נד
בAMILואם "גימל דית", וניקודו כניקוד הרית של הפסיק
בנ"ד גדור יגדרנו רהוא יגד עקב תם:

יהיד ל"ב נסדר טשער רוחיק [רעיב ע"ב] יהוד נוין למהר"א
פלקון וליה"ה מוסדר ע"פ לראות בטובות בהיריך
(תהלים ק"ו) וכחוב הוייס"ר ז"ל בדעתה שייחור זה הוא לבניין ותיקן
נווק' קדישא, לכשחזר פכ"פ עם ז"א יעוש:

לאט למד פ"א, דלת למד תוו
נון ואו נון, יוד ואו דלת,
וּוד הָוֹד הָוֹד תְּזִי נֵי מְדוּשׁ
וּוד הָוֹד הָוֹד תְּזִי נֵי קְרוּשׁ
וּן תְּזִי שְׁנֵי כזה:

לראות בטובות בחיריך ס"ת
ל"ד בטניון ל"ד אותיות דטלייו
המילוי "ראדי ני"
לראות בטובות בחיריך ס"ת
חת"ץ ני' שני פעמים "קדוש"
שהוא hei דעיב ר"ל ד' יודין
כל אחת כלולה ממאה, ועם
עשרה אותיות דעיב הרי ת"ז
וּן תְּזִי שְׁנֵי כזה:

ה וו ני טוֹב

ה וו ני טוֹב

וּד י יו י טוֹב

חַי נֵי טוֹב עַיה

נשאר מהויה דעיב את ה' ושני
יוין, מספרם טויב [והנה] שהם
מספר, "הכל" הם נטשכים ליעקב
עין פועל עפוד קנטן] ומשני היוות
חסיר שני פעמים טויב הם ל'יד :
ומילוני עיב הוא טז, חסיר כיich
אותיות נשאר חי' והוא ני טויב
עם הטלה :

לראות בטונת בחריך סית תהי' כמספר עשרה היוות דעיב הם
תש"ך, עם מאה אותיות שבעשרה היוות הנוי הרוי תש"ך כוה :
יוד הי יווי hei, יוד הי יווי hei, יוד הי יווי hei,
יוד הי יווי hei, יוד הי יווי hei, יוד הי יווי hei,
יוד הי יווי hei,

**מַצְפֵץ מַצְפֵץ נֵי תִיר
וּד י אֹו י לֵו סִיה תֶרְלִיז**

**עַיִן פִיה אֱלֹהִים פִיז
אֱלֹהַ לִמְדֵה יְהִי יְוד מִם ש
וּד י אֹו י לֵו סִיה תֶרְלִיז**

לראות ני תרלייז והם שתי היוות
בחילוף איתם כיש "מצפץ מצפץ"
הם תיר ועם לוי שהוא טיפוי
סיג הרוי תרלייז :

ובן עיין פיה ני רטיז ואלהים
פשוט ומלא בירדין ני לשווין
שפוי סיה תיר ולוי רטילי סיג
הרוי תרלייז כטניין לראות כוה :

אַלְפַ לִמְדֵה יְהִי יְוד מִם ש

**יְוד הַהָה וְאוֹהָה טָה
אֲדֹנִי סִיה גַי תִיְתַט עַיה
בְּחִירִין**

בטובת ני תייט כמספר
אליהם דירדין שני, ועוד היה
דמיה, עם עשר אותיות, ועוד
אדני פשוט סיה, הכל גי תייט
עה כוה :

אלף הא יוד הא קטן
 יוד hei ואו hei סיג אהיה כיא
 אלף דלת נון יוד ייב' אותו
 אלף hei יוד hei יוד אותן
 יבון בשם קדוש שביחור וה בנטחפָא מוצאו מתייבת לראות
 בחילוף אותה ביש וניקודו ניקוד לראות בטובת חם:

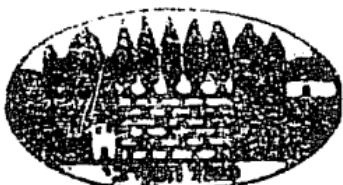
ע"ב הגינו סדר ל'ב יהודים,
 שבח לאל המיחוד הדורים.

מפתחות לסדר היהודים

כעטוד קט'יה	קיזור הקרמת היהודים משער רוח'ק,
" קט'יו	כונת ריבוע ט'יה לטהר הטחנה,
" קט'ז	כונת טיהוק נוצר חסר לאלפים,
סדר קבלת ד' מיתות ביד, כונה להבין עותק ההלכה,	" קט'ט
" "	יהוד אחד טועיל לאדם לשכחה,
יהוד א' להחויר הרשע בתשואה, ע"פ לספר בציון שם ה' וכ'ו'	" קין'
יהוד ב' להחויר הרשע בתשובה, ע"פ גם כל קיינ' לא "	קנ'יב
	יבושו וכ'ו'
יהוד ג' לתקון הנוק' ע"פ אשורי איש ירא את ה' וכ'ו'	" קנ'יה
יהוד ד' להמשיך על האדם יראה, ע"פ ירא את ה'	" קנ'זו
	בני ומלך וכ'ו'
יהוד ה' להסיר נפש רעה שנמעברה באדם,	" קנ'ז'
יהוד ז' לאומרו ביצה קיש שעל המטה ע"פ נבוב לחת	" קנ'יח'
יהוד ז' ע"פ אור ורווע לצדוק ולישרי לב שטחה,	" קס'א
יהוד ח' לכוון בו השוחט ע"פ ושמת סבין בלוען,	" קס'ג'
יהוד ט' תיקון לאדם החוטא במחשבה,	" קס'יד

בעמוד קס"ה ייחוך יוד להישיר ההרהור ולטהר המחשכה,
 ייחוך י"א מיטסער ע"פ אמת קנה ואל חטבור,
 ייחוך י"ב לבניין זו"ן ע"פ אמת טארץ חצחה וכ"ז קס"ז
 ייחוך י"ג לבניין נוק' דז"א ע"פ דבקה נפשי אחריך וכ"ז קס"ז
 ייחוך י"ד לבניין הנוק' ע"פ אחת שאלתי מאת ה' וכ"ז קס"ח
 ייחוך ט"ז ע"פ לך אמר לבי בקשׁ פנִי וכ"ז
 ייחוך קס"ט ע"פ מה רבו מעשיך ה'
 ייחוך טוב ע"פ כרטם היה לשלטה וכ"ז
 ייחוך חי' לכוי בו בטבילה ע"פ ארוחן בנקיון כפי וכ"ז קי"ע
 ייחוך י"ט להיקון הנוק' ע"פ אל ישוב דרך נבלם,
 קע"ג
 ייחוך כ' ע"פ עושה גדרות עד אין חקר,
 קע"ד
 ייחוך כ"א ע"פ חזיר איש מהור במלאתחו וכ"ז
 קע"ו
 ייחוך כ"ב ע"פ מלך ביפוי תחזינה ענייה,
 קע"ח
 ייחוך כ"ג ע"פ יעללו חסידים בכבודו,
 קי"ר
 ייחוך כ"ד לבניין הנוק' ע"פ הלא לאלהים פרתונים,
 קפ"ב
 ייחוך כ"ה ע"פ ויהי בישורון מלך וכ"ז
 ייחוך כ"ו ליל שבת אחר הסעורה ע"פ האל. המאורני חיל' קפ"ח
 ייחוך ז"ך ע"פ הרשותה ארין פצחה וכ"ז
 ייחוך כ"ח לזרק הנפש ולהairoה ובו ששה כינוה,
 קצ"א
 ייחוך כ"ט לבניין הנוק' ע"פ ברוך ה' يوم יום יעתם לנו קצ"ז
 ייחוך ל' לבניין הנוק' ע"פ כבוד חכמים ינחלו וכ"ז ר
 ייחוך אל להיקון שוויל ע"פ גדר גדורנו וכ"ז ר"א
 ייחוך ל"ב לבניין הנוק' ע"פ לראות בטובה בחירון,

חוישלב"ע ברדמוץ'

תיקוני תשובה לערב ר'ח

ראיתי להציג כאן סדר תיקוני תשובה, שבספר הקדוש מצוות ה' להרב הנדרי צדיק חטאים כטוהר' ברוך בן צבי היריש וליה' כדי לכוון את לבינו, לשוב טעבירות שכידינו וככל אחר יתכן מעשי, באיזה העניות וסיגופים, כפי כוחו והונו, ייען כי הספר 'מצוות ה' אינו מצווי הענתיו לוכות אהיר יהיר שבScar זהה ה' ייחון עלי וועל אשר ל' בכל מילוי דעתיך אמן : מצות עשה שישוב החטא טחטאו, [עיין מצות ה' סי' שס'יה] יותרה לפני ה' בחרטה גמורה, באמת ובשברון ויאמר מעטקי הלב :

אנא השם חטאתי עויתני פשעתי לפניה ועשיתך ובך, [כאן יפרוט החטא שעשה] והרי נחמתי ובושתי, ולעתם אין אני חור כי לעשות דבר הזה, ויראה לךים זאת בלבו השלם באחת, שלא ישוב לחטא עוד, וזה עיקרה של תשובה וודוי, וכל הטרבה להתחומות וטאריך בעניין לשפוך נפשו לפני השם יתרך הרי זה תשובה, ושורש הרבר ועקרה של תשובה, שיתחרט מאר על העבר, בהכנעה נדולה על מה שעשה, ויקבל עליו באמת שלא ישוב לחטא עוד, כי אם אינו מסקל עליו בלב שם שלא יחטא, הרי הוא כטובל ושרץ בידיו שאפילו טבל בכל מיטות שבזולם, אינו יוצא טידי טומאהו, וכל בעלי חטאות ואשמות בעת שטבייאין קרבנותיהם על שנחנן, או על ורונן, אין מתכפר להם עד שייעשו תשובה ויתודו וודוי דבריהם, שנאטר והתודה אשר חטא עליה, וכן כל פחויבנו טלקות, או מיתות ביר, וכן כל החטאים אין מתכפר להם במיתה או במלחמות, אלא עד שייעשו תשובה ויתודו [וכן כל טין העניות וסיגופים, אם אינם כירוי וחרטה גמורה באמת, ושיקבל עליו שלא לחטא עוד, ונתקשת המחלוקת אינם מיעילין] וכן אם יחטא איש לאיש וחובל בחבריו, או ביישו, או מוקו בטמון, העיפוי שללים לו מה שהוא חייב לו, אין מתכפר לו עד שיבקש טמן מחלוקת יהודה וישוב מלעשות כוה לעולם :

ארבעה

ארבעה חילוקי בפטרה הם

א עבר על מצות עשה שאין בה כרת, ועשות חשובה, אינו זו ממש
עד שטוחליין לו :

ב עבר על לא עשה שאין בה כרת, ולא טיתת ביד ועשה תשובה
תשובה תולה, ביום הכהנים מטפער :

ג עבר על כרויות ומיתות ביד ועשה תשובה, תשובה ויוה"כ
תולין, וייסוריין הבאיין עליו גוטרין לו הכפרה :

ד אבל הטחלה את השם [עיין מצות ה' פ"י רצ"ז הי"כ דמי חילול
ה'] אע"פ שעשה תשובה, והגע יוה"כ והוא עוטר בתשובהו,
ובאו עליו יסוריין, אין מטכפר לו כפירה גמורה עד שיטות, שנאמר
אם יכופר העון הוה עד המתווין, [עיין במשנת חסידים להרב
יעיטנו אל חי ריקי זלה"ה בפסקת תשובה פ"ד] :

אל תאמיר שאין תשובה, אלא מעברות שיש בהם מעשה, כגון
זנות ונגול וכיוצא בהן, אלא בשם שעריך לשוב טאלו, כך
צרייך לחפש בדעת הרעות ומידות הרעות שיש בו, ולשוב טנאות
ובעם, וכן האיבה וקנאה, והיתול ורדיפת טמון, וכבוד, ורדיפה
טאללים וכיוצא בהן, מן הכל צרייך לשוב בתשובה, ואלו העונות
קשהים מאותם שיש בהם מעשה, שאם האדם נשקע באלו קשה
לפירוש מהן, וכן הוא אומר יעוזך רשותך דרכך, ולא ירצה הבעל
תשובה שהוא מרוחק טפעלה הצדיקים מפני עונותיו שעשה, אין
הדבר כן, אלא אם ישוב באמת לבם, אהוב הוא לפני הבודא
יתברך שמי, ונחמד באלו לא חטא טעולם, ולא עוד אלא שכרכו
הרבה מاء, בטו שאמרו רז"ל במקום שבعلي תשובה עומדים, אין
צדיקים גמורים יכולין לעטוה, מפני שהן כובשים את יצרן יותר
טהן, ונדרלה תשובה שטקרבתה את האדם לשכינה, שנאמר תשובה
ישראל עד ה' אלהיך, שוכנו ערו נאם ה', ונאמר אם תשוב ישראל
נאם ה' אליו השוב, ר"ל אם תחוור בתשובה כי הדבק, ולא יאמר
אדם, כיון שכח התשובה גדול כל כך אחטא ואשוב כדי שאנייע
למעלה הנדרלה הוא, לא יאמר כן, כי האומר אחטא ואשוב, אין
טспיקין בידו לעשות תשובה, והאומר אחטא ויה"כ מטפער אין יוה"כ
מטפער, [ב"ז ליקטתי טפער היד להרטבים הלכות תשובה, ותרוץאת
לרווח]

לרווח צפאונו בדברי קדרו יעיין שם בארכיותן וזה פשע הרב "ראשית חכמה" בקיצור בנו רא צרייך להודיע שאם עשהן האדם חבילות עבריות קלות וחמדות, ובא לעשות תשובה עליהם, יעשה השובה על כל אחד ואחד בפני עצמו, כי בזה יוכור הרכبات שחתא בהם, ויתוודה עליהם כולם כי הוא דוי מטעקיי הכהפה נס צרייך לדעת שעריך לשיב אליו טפַּק עבירה, כי עונש הספק הוא גדוֹל מעונש הודי, כי על הודי דואג ומתחרט, ועל הספק אפשר שיאמר שבහיתך עשה:

זאת לדעת כי הטיגופים, וסדר התעניות, שאכחוב בעיה קמן, לא ימלא אדם את לבו, ליקח סדר הרעניות לעצמו, אלא על פי צדיק וחזק אטייה, ונדבר בזה בעיה בארכיותם כפוף תיקוני תשובה:

בתב הרוקח ארבעה טני תשובה הם [א] תשובה הבאי, [ב'] תשובה הנדר, [ג'] תשובה הטשקל, [ד'] תשובה הבתו, והוא לך פירושם: תשובה הבאי, זה שהוא לירדו דבר עבירה שעבר בו, ואפשר בירדו לעשותו, ופרק ולא עשה מפני תשובה, לא טיראה ילא מכשווין כה, בגין שבא על אלה בעבירה, ולאחר מכן נהיה עמה, והוא עימד באלהו אליה, ובכח גוף, ובמדינה עבר בה, ופרק ולא עבר מהמת תשובה, וזה בעל תשובה נמורה, תשובה הנדר שיעשה גדור לעצמו, שלא יבא עוד להעבירה, בגין אם חטא בונות, ירחיק עצמו מכל דבר הטביה לונות, בין בראייה, בין בהרהור, בין בטענה, וימעט תאותו, אבל מה שאפשר, שלא תבינו תאותו לונות, או להרהור זנות, וכן אם עבר שאר עבריות, יעשה לו גדר, שלא יבוא עוד לחטאו בהם, ותרחק מהכינור ומהודמה לו:

תשובה המשמל הוא שישקול התענוג, שהיא לו מן העבירה, ויעשה לו סנוֹף בנדרו שיקבל צער, ככל יתנוון מן העבירה, ואם אסף הון בעבירה, יחויר המעות שלא יהנה שוב מן העבירה, גם בכלל "תשובה הטשקל" שכאתו אשר שעשה עבירה יעשה מצוה באיתו אחר, ואם עשה חבילות עבירות, יעשה בנדון חבילות של מצות:

תשובה הבהיר הוא שיעשה, כתו שכחוב תשובהו בחורה
כטו בזול, והשיב את הגולה, ואם הוא דבר
שאי אפשר לקיים כמ"ש בחורה, כגון אם עבר עכירה שיש בה
ברת, או מיתה, כדי צריך לקבל על עצמו עינוי וסיגוף קשה
בטעות, וכן בשאר דבריהם, ישטע חכם וווסף לך, וקצת השובות
אכחוב בעיה לקטן בפרטות:

מי שירצה לתרח בחשוכתו, כי לא ירע מה יולד يوم, יכול הוא
להשלים תעניות, הקצובין לקטן עי הפסקה, רהינו הפסקה
של שני ימים, עולה לכ"ז תעניות, והפסקת שלשה ימים עולה
לאربعים תעניות, והפסקת ארבעה ימים עולה לכ"ז פעמיים ארבעים
ימים, והוא מספר אלף ושמונים תעניות, ושל חמישה ימים עולה
לויין פעמיים ארבעים יום, ועם אלף ושמונים תעניות של ארבעה
ימים, עולה אלף ושתים מאות, והפסקה של ששה ימים, עולה ארבעים
פעמיים אלף וחצי, ועם אלף ת"ד של חמישה ימים, עולה ס"ה
אלפים, וש טאות תעניות, יום השבעי שהוא שבת, אף אם
התענה כמשה רבינו, שהתענה ארבעים יום רצופים, איןו עולה
ומפסקת ועין "טשנה חסידום" [טסכת תשובה פ"א]

המתענה שלשה ימים ולילותיהם בהפסקה, ארבעה פעמיים בשנה
שהם קודם ראש השנה, וקדום יה"כ וקדום עשרה
בטנה, וקדום י"ז בחטוי, מבטל טליתו כל עונשי העוה"ז, אשר
הוא ראוי להענש, טסכה עונותיו אשר עשה, עד אותה שנה
שמתענה בה: [עיין טשנה חסידום טסכת תשובה פ"א ס"י ז]

וזכריך להודיע, באם שלא חטא באיה עבירה, כי פעם אחת,
ועשה תשובתו כפי שכחוב לקטן, לא יעשה עוד סיגופים
הם בעצם, בכל חומרם הנזכר לקטן, כי כתו שmittah כדי מכפר
בן התשובה, ובתיית בית דין, הרי קטלי לא קטלון בן התשובה
דינה הכה, ובפרט בדורות הילו, שבני אדם חולשים בטבעם, בנופם
טהר, פן יחולש ולא יוכל לעמוד השيث כראוי, ומכו"ש הלמיד
חכם שהיה צריך לטעת בעקבות התורה, או שיצטרך לבריות חיין,
ובתוח יהיה בחסרי השם יჩוךך, שהוא עבר על פשע, למי
שעשה תשובה פעם אחת, באמת ובביבב שלם, אך בחרטה יהיה
כל

כל יסוי, ובבושא לפניו השיטה, כמו שכחוב וחטאתי ננדית תמייר, שלא יחוור לסתורי ח'ין, אבל לא בעذر וסיגוף פערמים ושלש לפחות צורך, [כ"כ בספר תיקוני תשובה שנדרפס כבר, ולפי שכתחתי לעיל ועוד אידין קצת, בסוף הספר, שלא לטלאות לבו ליקח לעצמו סיגופים, מתוך הספר זהה כי"א ע"פ צדיק וחכם אמרתני, א"צ לפכ' וזה, כי כפי שיורחו החכם בעסק הסיגופים, בן יעשה]:

סדר רשותותה

בראשונה קודם התענית, וקודם אכילת טעודה הטפתקה, ילכה טיל מלקיות, ויהבזדר עדך שעה אחת, ויתורה בחרטה גטרורה, בטרירוח עמוק הלב באטח, ואחר זה יטבול י"ד טבילות וכשבא בתים עד גרונו, יאטדר ג' פסוקים דמייה, מי אל כטוף וכוי ישוב ירחמננו וכוי תחן אמת ליעקב וכו' ויאמר נ"כ פסוק ולמלהות הימים קרא ימים, ואם איןנו יכול לטבול י"ד טבילות יטבול עכ"פ הי' טבילות, א' להעכיר הוהטה, וארבע טבילות, בנדר ד' אותן שם "הוויה ביה" שפנס בשם הקדוש, ובננד ארבע טיות ביד [ובננד ד'] שיטות עסט"ב וד' אותן אהיה] ואם א"א יו לטבול מסיבת הקור או איזה מניעה אחרת, אוי פפחות ישפוך עליו ט' קבין טים אפלו פושרים, ויתה, ואם גם זאת אי אפשר, או לפחota ישפוך עליו מים טראשו עד רגליו, וכאשר יהיה זו שעת הכוشر, או ירחץ בשירו, במקווה טהרה, ויתהר טהרה גמורה, ואחיב יאלל סעודת הטפתקה, בכבי ואנחתה, ובלילה בשיניע ומן שביבה, יקרא ק"ש של האריי ולה'ה, ונמס יזהר מادر לחתועור לעתוד בחזויה לילת, לעשיה תיקון חזות, לבכות ולהתאונן, על חרנן בית המקדש, ועל גלות השכינה, ועל גלות ישראל כפי שטסודר ב"שער ציון":

א תיקון כרת להיות נייר כל הלילה, לא יישן כלל, אלא יעסוק בהורה ער אור הבקר, ובכל לילה אשר יעשה בן, יהיה ניצול טכרת אחד, ובלבבד שליטור בלילה ההיא, בענייני העבירה שחביב עליה כרת, [כ"כ במשנת חסידים מסכת תשובה פ"ח] ובספרים אחרים כחוב כוה הלשון, תיקון כרת, היא קבילה בידינו, מי שעומד בעלות השחר, ואיןו ישן כל היום ובכל הילתה שלאחריו, ואיןו אוכב

אוכל אללא כדי שביעת, וקיימים "זה אליו" שהוא ר' וזה הישלחן אישר לפניו כי וועסק בתורה ובמצוות, עד עלות השחר ניצול טכרת אחר ע"כ עוד תיקון ברית לעזע עריות, רקמן פיטן טין]
ב תיקון מלכות: מי שלא יוכל לקבל מלוכה, בראוי, יפדה את עצמו, במטון, ורטו לוה בכחות טין ודקרי גטנון מלכות,
כ"כ "בעיר מקלט".

ג תיקון חטא, יתן חז' פשומים לצדקה, וכל פשוט הוא גדו וחייב פולנייש, ועיין בשצע איז ס"ס של"ד ברט"א וכט"א ובש"ע
ייר סי קפה ובפסקין מהראאי פיטן סי :

עד כאן בתרתי תיקוני תשי' דרך כלל, ועתה אבתוב
תיקוני תשובה בפרשות, כפי שמצאת בספריהם.
ד עיקר הדבר, שצורך השב לתקן, הוא תיקון אותן ברית קורש
שפנס בהוצאה ורע לבטלה, שבטעט אין אדם בזוטני, ניצול
מעון חמור הרע ומර הוה, בבחורותי, והוא טעירות החטורות
שבתורה, ועינו גדו טאר, אם לא שב בחשובה חז' רחטנא ליצין
ויש בטה טינו הוצאה ורע לבטלי רחל' מבולן, ובבולן הוא חייב טיטה;
אָ הוא ע"ז הרהור אשח חייב טיטה, כטו ער ואונן שנאמר בהם
רע בעני ה' וימתרה ה' רחל' :

ב הוא ע"ז הרהור דוכור הוא חייב סקילה :

ג הוא הבא על אשתו שלא כדרכה חז' :

ד הבא על אשתו, ודש מכפנין, זורה טבחין :

ה הוא ע"ז אצבעות הידים היא דוטה לחילול שבת וחיב סקילה:
ו שנתלש רוקו כפוי, לכיע אל העבירה, והנכש בעון המר הוה,
באחד טהרכיט הנזיל הוא בשופך דמיים, ונדרחה טמדור העליון
טפנוי שנקרא רע, שנאמר לא יגורץ רע, והוא כלי חרם שנשבר
שאין לו תקנה, ואוי לו שנברא, ועל עון המר הוה ירוו כל הדווים
שאפיקו הבשרים אפשר שנכשלו ע"ז שלא שהוא אחר התשטייש, ותיקון
על כל אחד טענות הנזיל להטעינה פ"ד תעניות או שתי
הפסקות של שני ימים וג' פשוטים, ולא יאכל בשער, ולא ישתה יין
בלילה שלפני התענית, וכלייה שלאחריו, וצריך טבילה בכל יום

טהיריים הנז', ולא ילק לטרחן כ"א בערב שבת ירחץ בטעט חטין
ואם רצה לטהר כתשוכתו, יתענה שתי הפסכות הנז' וישלים ביטים
פושטים אחריהם, ויתן פרוטה לצדקה קודם כל הפללה [שהכז' ועין
במ"ח מסכת תשובה פ"ג ס"י י"א]

ה לתקן עון קרי, מועיל הוועה שיעזע, בשעה עשיית הטציה,
בגון מצה של מצוה, ונשיאות מה לקבורה וכיוצא, וישתדל
ל להיות סנדק לילדיהם על ברכיהם, ויהדר לעלות לט"ת לפחות פעמיים
אחד בחדר, ובשעת הוצאה ס"ת יאמר בריך שטיה בכוונה גורלה
וירבה בנהינת צדקה לעניינים, וישטור שבת כהכלתו, ויזהר בהרלקת
נרות הרבה לכבוד שבת, ויהפלו הפלת בכוננה, וילטוד קודם
השכיבתה טשניות או אגדה, ויקרא ק"ש על מטהו *"בשער ציון"*
ויאמר וודויים, ויאמר ר' טוטורים הראשונים שבתלילים, וילטוד
יח פרקי טשנה בכל יום, ויהיה רגיל לסתוד קכלה וסודות
התורה, ויכבר לוטרי הזורה, ויבחר במדת עניה, ויאמר בכל יום
פסוק אור זרוע לצדיק, ולישריו לב שטחה, וכיוון ס"ת קרי' על קרווע
הקליפה שנבראו מהווע לבטלה, ולישריו לב שטחה, ס"ת גי' *טז'ב*:

ויזהר להרחיק עצמו, טדררים הטסנבים ונורטין זה החטא ואלו
הט, הטספר לשון הרע, הטדבר נכלות פה, הטברר דברים
שקרים, המגלה סיד *למי שאינוرأוי*, הטברך ברכה לבטלה, הנורר
ואינו טקיים נדרו, הפוגם בראשית נשים וכחולות, האוכל אכילה
גסה, הישן בחדר לבדו, הטטהכל בבעלי חיים כשונקין זה לזה,
הטטהכל בנשים ובבנידות, הטרבה בדאגה, הטעטה אונז לשטוע
רבrios בטליים, צרייך ליזהר טרכוב על בהמה בלי אוכף שמחטם
ומביא לידי שוויל חי', ויזהר טרברר בענייני השטוש אפיו עם
אשרו שלא בשעת השטיש, ויזהר טרכאות במקום הנורם לו
הרהור, ומכ"ש שלא יתרהר בדברים אלו בכיוון שטקה עצמו
לדעתי כות, ואטרו רזיל הטקה עצמו לדעת, יהא בנורי, ולא
יאכל דברים המרביים ורען, אלא בליל ויוג;

ו עיר יש תיקון בס"ת שטוציאין, קידם כל נdry, עיין טשנת
חסידים טסקה יומא פ"ב ס"י ר' ובטכמה טבח ושבט:

וזה היקון לרואה קרי ביו"כ עין בפרי עץ חיים פרק ב' דיום כיפור שכח לומר ל' יום רצופים ארבעה הקדושים של ר' אליעזר הקלייר, מה שאומרים ביו"כ וכ"כ ב' משנה חסידים'.

זה הבא על גויה ועכבר בזה על נשגנו ר' נירה שפה נזיה זונה [עין בספר מצוחה ה' סי' ה'ב'ח] ובעל בת אל נבר, ועונשו חמור מאד אם לא ישוכן, תיקונו שיצום ר'יו תעניות כטנין אריה לעורר עליו סוד יראיה ולא יאכל בשר, ולא ישחה יין, ויטנע מרוחע סך ארבעים יום לפחות, ויתגלו בשלהם ערום ו' פעמים, או ט' פעמים, ואם ח' chor לסתורו ייך ביטות החמה לטוקם הנטלים, יושב בינויהם ערום, ואם ח' chor עוד לסתורו הרע יחתיר בסיגופים. כהנה וככהנה, [עין משנה חסידים מסכת

תשובה פ"ז ז]:

ט' הבא על ערוה מחייב בריתות, תיקונו שישב בימי החורף בטים, כדי צליית ביצה וגמיעת, שלשים יום, ויצום בהם ויתוודה בכל יום, וישכב על הארץ, ויסיר מעצמו כל הנהה:

י' הבא על פנואה יהודית, בתוליה או אלמנה, וסתם אשה ראהה דם ולא טבלה, ואחד' בא על נרה שהוא בכרת, תיקונו לصوم כל הפלחות ארבעים תעניות ולא יאכל בשר, ולא ישחה יין וכו' ולא יראה שחוק נשים וכחולות, לפחות שתי שנים, ולא יסתכל בפני נשים, ואפילו באשתו כל זטן שלא טבלה, ולא יראה בעלי חיים שנזקקין זה לזו, ואם לא בא עליה רק חבקה ונשקה, יהענה בה'ב שני, וחמשי, ושני, ויוחיק טפה ביתה בכל האפשרו:

יא' הבא על אשתו נדה, הוא בכרת, כי הוא בעובדי ע"ז שמטמשין מטויתיה נדה, תיקונו לصوم פ"ב תעניות يولקה לפחות ב', פעמים, וקיים בעצמו ר'ת של השוב'ה ר'ל תעניות, שיק, ואפר ב'ביה, הספר, ונבר פרטיו כיצד:

יב' תעניות שיתענה בנז"ל, ואם בא עליה סטוק לוסתה, יראהה דם, שהוא קרוב לטoid, יהענה ס'ט תעניות يولקה [כונת "נדיה" טלא יוד, כי הרגש שבתוכן הנון חשוב כיו"ה, يولקה המליך עין בשעריו ציון וכמ"ח מסכת תשובה פז'ח] ויאטר בשעת הטלקות

הטלקית יורו, וכל הימים שמתענה על עון נדה, לא ישמש מטהו ישב בעפר, חוץ מליליו שבת, וויט, וראש חדש, וליל טבילה: **שך**, כיצד מכל אלו הימים, ילכש شك על בשרו:

ואפר, כיצד יניח אפר על מצחו, במקום הנחת חפילין: בכיה הטעפה, כיצד יכבה יוספה, וויצו דמעות מעינוי על עונו, [עיין בט"ח הלכות תשובה פרק ז' ח' ט' ייב] ואם לא בא עלייה, רק חבקה ונשקה, או הכה על בשרה יתענה ארבעים תעניות ויכפר לו:

ין הבא על אשת איש, עונשו בנהנים, שנדרנוין שם האיש והאשה תיקינו. שיצום טבח"ה תעניות לפי שהוא תועה, "בשה" אובר ישב בקרח שעה אחת בכל יום, ובויטות החטה, ישב לפני דבראים או זוכרים ונטלמים ערום, או יעשה לעצמו שאר. ייסורין קשים, ויחורה נ"פ בכל יום, בכבי דמעות, ביןון ואנחה, מעטקי הכב, ואם ירצה לטהר בתשובתו, יתרענה הפסוקה בנו"ל, ובסעורה הטעפה יטבול פה באפר, ויאמר כי אפר כלחט אכלתי, ושקיים בכבי טסבחי, ולא יאכל דבר חם, ולא ישתה יין שנה חמיטה, כי אם בשנה וויט ור"ח, וילקה בכל يوم נ"פ, וישב על הארץ בלי כר וכסה, כי אם בשבת וויט ור"ח, ולא יסתכל בפני נשים ובכגריהם, ואפילו באשתו נדה ועוד שלא טבלה, [עיין בט"ח מסכת תשובה פ"ז סי' י]

יד אטמן אם אנטה, שלא אסירה על בעלה, יתרענה ארבעים תעניות ויחורה בנייל וישב על הארץ, ישב בקרח כשיעור צלית ביצה וגטיעת, ולא ירחץ ולא יתרעג בשחוק ובטיול ויטנע כל טין הנהה:

טו הבא על הזכר, עונשו חטור מאה, תיקינו ליצום רג"ל תעניות כטניין זכר ויחנגל בשLEG, ולא יסתכל בזכר ערום באחרויו [עיין מ"ח מסכת תשובה פ"ז סי' ח' ועיין לקמן סי' סג]: טז הרובע בהטה, והבא על חייה ועופ, תיקינו ליצום לכל הפחות ארבעים תעניות ולא ירחץ, ולא יסתכל בבעל חיים כשנקין זה לו, ויתרחק מלהתייחד עטחים: [ובטשנת חסידים מסכת תשובה פ"ז סי' ד' כתוב שיצום ריין תעניות יעוש]: כל

ין בכלל אחד סהעכירות הנזיל, שפוגם באות ברית קודש אחר וודוי וחורתה, וועזבת החטא, יקבל עליו הסיגופים כנזיל ואחר שיעשה כן, יהיה כל יתו בחרטה, וויהר מאד שלא יהזר פסורו חיין, ויבירין בכל פעם כשהיא אמר „נדחי ישראל יוכץ יכנס“ או תיבות „יקבצנו טן הנזום“ ובכל מקום שיאמר עניין קיבוץ גלויות, יכוין בכל פעם, להעלות ניצוצות הקדשות מתוך הקלייפות, שנחפורו על ידו קודם, ולהעלות נשטחו למקים הראשונים שהוותה קורם ביאתה לעולם הזה; ויח העובר עז' וכפר בעיקר חייו תיקונו תקופה כSHIPROS יטבול ויוציאו **ש"א תענויות** כמנין איש להצל עצמו משא לא נופח והוא כטספר אלהים דיוירין שבטלואו טספראו שני שבו פנים וויסר מלפושים נאים טעלוין, וילבש שחורים, ויה Abel ויבכה ויתוורה ניפ ביום, ולא יאכל בשר וכו' ולא ישב אצל העפומות ויסכול צער

ויסורין קשים ואם אדים יחרפנו לא ישיבנו;

ו"ט הנטבע לשוא ולשקר תיקונו יוציא **לייז תענויות** כמנין הביל לתקן הכל פיו, וטכאנ ולהבא יהר מלישבע אפיילו באמת וטכיש לשקר ויתנהג בחומרות הנזיל וכל אדם ירחק עצמו משבועה אפיילו להושיט ידו לוקנו כי רשבועה חטורה היא וגס גס גדוול הוא עושה אם נשבע לשקר חייו ועיין בטשנת חסידים מסכת תשובה פ"ה סי' ה' שכחוב אעפ"י שט"ע לישבע באמת את צרייך **לכך בטיש בס"י תל"ז夷 שיט טיט ירחק עצמו בניל:**

ב הפוגם בנדרים תיקונו לזה **ששלה תענויות** ועיין מ"ח מסכת תשובה פ"ה סי' ה':

כ"א עוזר יש תיקון לנדרים ושבועות בס"ת שטוציאין קורם כל נדרי [עיין לעיל סי' ו'] עיין טשנת חסידים מסכת יומא פ"ב סי' נ' ; **כ"ב** המדבר בכית הנקפת דברי חול תיקונו לצום ארבעים **תענויות** וילקה בהצעע בכל יום וטכאנ ולהבא יקבל עליו שלא לדבר שם דיבור בכית הנקפת וישב בטורה בכית הנקפת, ועיין זהר תרומה דנ"א ע"ב ובזוהר אחרי רעה ע"ב שהחטירו מאד בדבר הוה :

כ"ג המלשין את חברו לפני השליט וטפסיר טמינו אין קין לענשו ועוכר על כתה לאוין ועל ט"ע ואהבת לריעך בטוח, ונחشب באילו

כאילו הרנו, גם אשתו ובניו התלויים בו, נהנים כליה והוא איננו, כליה תיקינו קודם כל דבר, יפרע לו מה שהפסידו, ויבקש מטנו טחילה וילקה יותר יהענה יותר משנתהיים תעניות ייתוורה וישוב כל ימיו, ואם אין לו לשלם, הרבה עלייו ריעוט, ויבקש מטנו טחילה ויוצמצם יופרע לו או לירושו לאחרים ואם יש לו לחברו אין צורך להרבות כיב מיט' יבקש מטנו טחילה בשלשה אנשים יוצום **ש"א** תעניות נספר אלהים דירין במלואו ע"ה כי הנגיד שולטות

אליהם אחרים ח"ז:

ב"ד ההולך רכיב, והנספר לשון הרע, ניב תיקינו לצום מ"ה תעניות יבקש טחילה מהאנשים שרבר עליהם לשון הרע, או רכילות, [עיין מצות ה' סי' רליין] ויתנהן בחומרות הניל וישוב בתשובה שליטה, והוא כל ימיו עוסק במצוות, ובעסוק שלום בין אדם לחברו, ובין איש לאשתו, ועיין במשנת חסידים טסכת תשובה פ"ב סי' ד' ;

כ"ה ל"ז תיקינו לצום מ"ז תעניות נספר ל"ז' ויתרחק מצלים עיין מ"ח מסכת תשובה פ"ב סי' ד' :

כ"ז שקרנים עיין משנה חסידים מסכת תשובה פ"ב סימן ד' : **כ"ז** חניפות מי שמחניף, תיקינו לצום **ארבעים** תעניות ויתרחק מחנפים וילקה בכל יום ארבעים יומם הנוי ועיין ט"ח מסכת תשובה פ"ב סימן ג' :

כ"ח נאות, המתנהה פגנו גדויל סדר ואטרו רזיל שהוא בעובר ע"ז תיקינו לצום נ"ה תעניות והטעם שהוא בטספר **ח'ים** דאלחים, וכיוון לחברם עם "אל" דאלחים שהוא חסר מלאחים וכי' בט"ח מסכת תשובה פ"ב סי' א"ב יוע"ש :

כ"ט כעם הוא חמור מאד שטחלייף נשמו והוא בעבור ע"ז ואפילו שכינה אינה חשובה בניגוד תיקינו שיצום **הנ'א** תעניות בטניין "בעס" ע"ה ויטבל בכל שבוע يوم שליש' ויום שני יוכוין "מקווה" ני' "בעס" ע"ה לבטלו ע"ז טבילה זו, ובכל יום באטרו "הכנפ'" יכוין למתק הכעס "ביבנפ'" שהוא ני' קנא עיין ט"ח מסכת תשובה פ"ג :

וְאַם צריך האים להטיל אימה בוחן ביתו או נגר אדם אח"ז **לשם**

לשם שיטים יתראה בפניהם שהוא כוועט אבל יותר שלא יבוא שום בעמ' בלבבו:

ל הנטבַּל פיו תיקונו שיצום לכל הפחות בה'ב חצ'י שנה
ווחשוב שלא נברא הפה, אלא לחפשי שיטים בלבד:

לי'א הטקל אביו או אמו יתרעה נ' ימים הפסחה ועיין מ"ח
שם פ"א סי' ר' :

ל'ב המבזה אביו או אמו, יצום **ששים** תעניות וילקה טז'
מלךיות, כמספר שם יהה שפנעם, ואמ' קטן הוא, יצום לפחות

משיז תעניות כמספר שם יהה:

ל'ג' אם חטא במת"ע דכבוד אם ואם, יצום **משיז** תעניות
כמספר אב אם ועיין משנה חסידים מסכת תשובה פ"ה סי' ב':
ל'ד המאננה את הנר או חבירו ישראל יבקש טמן מחלוקת ויתורה
ויתענה לפחות יומ' אחד [עיין מצות ה' מצוה ס"ג]:

ל'ה המל宾 פני חבירו ברבים, יתרעה מ"ד תעניות כמספר
ד'ים ששפך ויבקש טמן מחלוקת, ולהתגנגל בחורולים, כי כסלה
פניו חרולים בהלבנה, לכן יתקן עצמו בחורולים, ועיין במת"ח
הכללות תשובה פ"א סי' ג' :

ל'ז המכנה שם רע לחבריו, תיקונו שיצום לא פחות **משלים**
תעניות, יבקש טמן מחלוקת, וילקה בהצענו:

ל'ז' המקנית לחבריו יתנהג כנ"ל ואמ' מה יוליך עשרה בני אדם
על קברו ויאמר חטאתי לה' אלהי ישראל ולפלוני שהקננתיו
עיין בשיער אויח' סיטן חר'ז' :

ל'ח הטעיאה דבה תיקונו עיין במשנת חסידים מסכת תשובה
פ"א סי' א' :

ל'ט האוכל מאכל אסור יצום **צ'א** תעניות כמנין **'מאכל'**
ואו יהיה **'מלאך'** טליין:

ט האוכל נבללה, או השוחט בסכין פגום נכרת טקהף כי קהיל
עם נ' אחרות נ' פגיטה ודרינו בטגפה אחרות, פגיטה תיקונו
לצום **פיין** תעניות כמנין אלהים ע"ה ויבירן בפ"ז תיבות
שבברוך שאמר לראשו כחט פ' :

מ'א השותה יין נסך, ואפלו סתם יין, הוא חמור טאה, יתרעה
עג'

אור תיקוני השובה החיים ריט עין תעניזות, בטניין יין עם נ' אותיות, ועין פ' טפח תענזה תשובה פ' סיטן נ' :

מ"ב האוכל בלי נטילת ידים, נערך מן העולם ברוצח, יתענה ב' ח' תעניזות, ויתוודה וילקה :

מ"ג האוכל ללא כרכת, לפניה ולאחריה, מתנגנול נ' ב' בטים ברוצח, יתענה נ' ב' בה'ב' ויתוודה בביבה :

מיד הרוץ הוא מתנגנול בימים בטקס קילות, שאין לו שם טנוחה, תיקונו שליך בגולה נ' שנים, וילקה בכל עיר ועיר, ויאטר רוץ אני, וישכב לפני פתח בית הכנסת, שייעברו עליו העוברים [אבל לא ידרסו על גופו] ולא יאכל בשר, ולא ישתה יין, ולא יגלח שערו, ולא יכמס בגדיו, ולא ירחש גוף נ' שנים רצופים, רק פעם אחת בחדיש יהופ ראש, ויקשור ידו אשר רצח בה, כברול בצווארו, יתענה שלשה שנים הנוי ויבכה על עון רציחתו, ואם יחרפהו אדם ישתחום, ולא ילך בטמול ובשחוק, וכבלות נ' שנים הנזיל או יתענה עוד שנה בה'ב' ויתוודה בכל יום וילקה, [ובאי] כחוב לצאת ידי שטמים צרי' לשם דמי לירושלים] :

מה אשר שהטיחה ולדלה, בשכבה עליו כשהיא ישנה, תקונה לזכור שטיח תעניזות, חוץ משבחות, יו'יט, ויטים שאין אומרים בהם החנון, אבל התשלים אח'כ, בטניין היטים שחרר משסיה, ולא האכל בשר, ולא תשחה יין, ואח'ב החענה עוד בטה ימים בה'ב' כפי כחה, ותנדור כרבבים, שלעולם לא הניה עוד ולדלה עצלה, כשהיא ישנה, ובימי עיבורו ויניקה, לא תחענה בפה, ויש להחמיר עליה שחובות במצווחות [טהרין טרוטנבורגן] :

מ"ז הגול לחבירו שוה פרותה, ישיב הגולה להגול, ויבקש מטנו מחללה, ויצום לא פחות מטהש, ארבעים תעניזות, ואם נול ואינו יודע למי גול, או שנול את הרבים, ואין יודע למי ישיב הגולה, יעשה צרכי רבים, בטע' בבי' רצ'ד ע'יא ובכיצעה דכ'ט, עיגן לדאו תשובה מעלייה היא, בטע' רשי' וחוספה בי' רפה' ע'יב גבי' קשה ענן של מרות, יותר טענשן של עדויות וכי' עיש' גם הרטכ'ם ויל לא פסק תשובה זו מ'ט מה שיכל לעשות יעשה

יעשה, לתקן את אשר עיוה בכל מה אפשר, ועיין בחשון טשפת סיטן שפ"ז [ועיין מצות ה' סיטן ק"ל] ועיין טשנת חסידים מסכת השובה פ"ה סיטן נ':

ט"ז הנוגב מחבריו, ישם חשלומי כפל, ויבקש טמן טחילה, ויצום **ארבעים** תענית כנ"ל ועיין ט"ח מסכת השובה פ"ה סיטן ד':

ט"ח הטשיג גבול רעהו, ישב לו בפלויים, וילקה ויבקש טמן טחילה:

ט"ט הטוסף על מתח חבריו,رأוי להוכיחו ולנדותו, עד שישוב בתשובה:

ג' הטליה בריבית בלוי יותר גמור, יצום לא פחות טמשך שנה תמיימה, וילקה ויתורה, כל ימיו בגבי ואנחה, ויהויר הריבית שלקתה, ולא יכח ריבית אפילו מנכרי, לכל הפחות שנה תמיימת, ואם אפשר לו להתרנים, שלא יכח כל ימיו ריבית אפילו מנכרי, מה טוב ומה נעים:

כ"א הטבה את תבירוגו אפילו לא הכהו, אלא הגביה ידו עלייו יבקש טמן החילה, ויתן לו מעות שימחול לו: [עיין מצות ה' סיטן תקצ"ה]:

ב"ז הטבה את אשתו, פעם ראשון פטור, ואם רגיל בכח,رأוי לקונסו וליסרו:

ג"ז הטחל את השבתה, יצום חמישים תעניות ימים צופים ועוד כל חדש בה"ב שנה תמיימת, ויתן פרין נפשו, ובשו"ע או"ח סי' של"ד בהגנה כתוב "ארבעים יוס" ועיין בסטוד טענין חטאota שחייב:

ד"ז טי שיצא חוץ לתחום בשבת, יצום **תנ"ד** תעניות כמנין "תחום" וחייב להביא חטאota, ויתן לצדקה חי' פשוטים, ועיין לעיל אותן ג' ועיין כב"י בטור או"ח סיטן רס"ג מעשה שבאו שניםם בע"ש אחר יציאה מביהכ"ן:

ג'ה הטחל את השם בפרהסיא, שבני אדם לטדים מטעשו [עיין מצות ה' סי' רצ"ז] תיקונו שיוריע חטאota לרבים, ויאטר אל העשו במוניהם כי אכן חטאתי, עויתני, פשעתני, וחלמתי את השם, ויתענה

אור תיקוני תשובה החיים רפואי

ויחענה לכל הפחות ליו **תענויות** ויתוודה כל יטיה, ועיין ט"ה
טפסת תשובה פ"ר:

ג"ז הטשחיה פאה וקנו תיקונו עיין ב"שער היוחדים" להארשי
ולה'ה מוה שיעשה, אחר החרטה ועוביית החטא:

ז"ז הטשח בקארטין, או בשאר שחוק טהבלי החוטן, יצום **ארבעים**
תענויות, לפios ההוראה שנוחנה לאربعים יומם:

ח"ז אבל שימוש סטתו בשבעת ימי אבלו, אפילו בשבת יהענה
ארבעים תענויות, יוציאר כפי הנאותו, ולא ישתה דבר

וישן בלילה העניתו;

נ"ט הכהב קפיעות [וחיו פנים בשמות הקרש] יהענה ט"ה
תענויות, [כטניין שם ט"ה]:

ס"ט שבייטל כתה הפלות מחמת שכחה, יהענה **שלשה**
פעמים בה"ב ויתפלל חטיר עם הציבור:

ס"א העובר על מ"ע דציצית, ותפלין, וק"ש ותפללה, יהענה
ס"א תענויות, עיין טונה חסידות הלכות השובה פ"ה

סיטון א' ומ"ע דכיבוד אב כחוב באות ניל:

ס"ב תשובה כללית לעובר על ארבע מיתות ב"ד, יהענה
מאתיים תענויות רצופים [כנגד ריבוע אלחים פשוט
שטספרו מהרין] ויקרא בכל ים פרשת העקידה בכוונה, כאילו
הוא עוקר עצמה, על גבי המטבח, ויהוורה כתה פעמיים, אך יזהר
טוב לתקן מעשיו דרך פרט: כי"כ "ברורה אשם":

ס"ג בתוב עוד בספר "תורת אשם" ט"ז שחתא, והויר הרבה
לרצונו, ונירה יצחיר בעצמו, תיקונו שיתענה **מאה**
הפסקות, אחר שעשה עבירות הרבה לאין קץ, ויפשיט עצמו
ערום בימי טבח, ויגלגל עצמו בשלג בכל יום טימי הפסקה, ועם זה
יתקרר האש הגדולה מיצרו הרע, שהקריח והבעיר בעצמו ויתכפר:
וכונת השלג בכאן, או לחטאים דנו"ל שנוצר בהם גלגול שלג,
ישליך עצמו בחוך השלג, לג' פעמים והוא בחוך השלג
ולא יקום, רק בארבעה פעמים צרייך לקום ולחשיך עצמו לכח
עצמותיו, ובעודנו בחוך השלג יאמר פכוק בפרש שרוי מלכים
בנה תשלג בצלמו" וסר עונו, וחטאתו הכופר:

כבר כחוב לעיל, שעיקר התשובה, היא החרטה, וורוי וועיבת החטא, ושוקבל עליו, שלא לעשו עוד לעולם, ועתה אחוב בסיום התשובות מה שכabb "ספר חרדים" במצוות התשובה, נקרא זבח רשעים תועבה, והבי נמי הירדי בלו הסכמת הלב שישוב ולא יחטא עוד, יקרא תועבה, ובשובו לכסלן, יקטרני עליו ובוי נם ותענית וסיגופים, הכל הטה, טעה תעווים וכו' לכן הרוב רבינו יונה כתוב, אדם שהרבנה לחטא, לא יעשה סיגופים, עד אשר יהחזק לבו בחרטה נדולה, ונמר בלבו, לעזוב החטא, עד יום טותו, ו עבר עידן ועידין שהוא בטורה גמורה, או יקריב קרבן התענית, בכושה פנים והכנען הלב, וכל מה שיווסף תשובה יוסיף הכנעה וכו' ומפני שבתקרא עבר עכירה, ונפשו טרה לו, זה וראי לא ישוב לכסלן, יתרודה ויתענה מיה, כי וראי כל יטיו, יעזוב אותו החטא, וירוחם מן השמים, עכ"ל "ספר החרדים" "מצוות התשובה" פ"ב ופ"ד ע"ש כי קצרתי, וכחוב עוד שם בשם האר"י וליהיה וויל כל מה שתמצא ברבורי הראשונים, תוכחות על עון וסיגופים וויסורים קשים, שלג וחROLIM, והפסקות ועינויים, לא נכרו אלא לטוי שאין עמלו בתורה, אבל טוי שתורתו אומנתה, יודע דעת ויראת ה', וזה הוא יונקתו, לא יהוש ויתכטל טליתורה, אך יום אחד בשבוע, יתרחק מבני אדם, ויחביד בין לבין קני, ותקשר טחשהבו בו, כאילו כבר עמד לפניו ביום הדין, וידבר להשיות רבות, כאשר ידבר העבר אל רבו, והבן אל אביו עכ"ל:
 ואף מי שרוצה לקבל עליו העניות וסיגופים, איןנו מסור ביד כל כל אדם, אלא יfn אצל הכם רופא נפש ולטראני, עד כמה מגיע צרכו לתענית, או אם יש הרופות אחריות המועלות להשב הנפש לבריאותו, מבלתי שיתקלל מוג הנוף אם הוא חולש, ישאל יודיעני, כי לפעמים טחת התעניות יהנבר בו הטרה שחורה, ואש הבעם והתחאות, ויביאנו להוטיפ על חטאו פשע, לכן אף שבחו באנ תיקוני העניות, לא כל אדם יוכל לטלאות לבו, ליקח בעצמו סדר התענית, אלא על פי צrisk וחכם אמיתי, שיבין הדבר לאשורי, אך הירדי, והחרטה, ועיזבת החטא, ושיקבל עליו, שלא לעשות

לעשות החטא לעולם, זה שווה לכל אדם, ולכפ' החטא ועון :
 כל התשובות הנזול נלקטו בקיצור „טהרטכים“ „וכלבוי“ „וهرוקח“
 „וראשית חכמה“ „וספר חרדים“ „ותורת אשם“ „ומטשנת
 חסידים“ „ושער תיקון עונות“ והרוצחה להתרפאות רפואות הנפש,
 לא יתעצל מלהטריח לחפש אחר הספרים הדניל ולעיין שם חוטר
 כל חטא ונגנולים שציריך כל בעל עבירה להתגלגלו אם לא שב
 וסדר הוצאות וזעקותם וכוננות השינויים להם יעוץ :

תשובהת הקנה

הרוצחה לשוב כתשובה יתייאש מן העולם ולא ישא ויתן בשום
 עסק של זה העולם ויחשוב בלבד כי כל שעיה יביןנו
 הטלך אצלו לחתה חשבון טענותיו ולא יוכלبشر ולא שום דבר
 אשר נשמה בו ולא ישתחה יין וישב ברהענית ויעסוק בתורה יומם
 ולילה ויעשה מלחמה עם /השינה שלא יאנוס אותו לישן כל הלילה
 וימשוך כל מהשבותו להשם / יתברך ויתחרט על מה שעשה ואם
 תבוא עבירה פירדו ידריכנה וירוחיקנה מטנו ועיקר אכילתו פת
 במשלך די חיותו וירחיק עצמו טבחרת העולם וטבשר ויין וטבל
 בעל חי ומדרבים היוצאים מכל בעל חי וטבל טני ירך ועשב
 זה יעשה ארבעים יום ומשם ואילך הקב"ה יעוררו וילך עד
 שש שנים ואו לא יסתפק בשום ספק שהוא בן עולם הבא אף כי
 יוכל אחר השש שנים כבר עברו שש שנים בוגר שתא אלף שני
 הוא עלמא וחדר חרוב וככלבך שהיה והיר מעבירות הבאים לידי
 כי ויזכרו יום המתוה תמיד וכל מאכלו צריך להיות בקדושה
 ובטהרה וכן בשיבוא לאשתו יהיה כונתו למצות אליהם ויבקש
 מהשייה נש טהורה ויקירה ונקייה וווכחה ואת כל העולם ואין
 בונה זו באה מצד אכילה ושתייה ומלבושים נאים רק מצד הכנעה
 גודלה וככו ואין התענית יפה אלא לטמי שאינו כועס ואין גועל
 ואין עושא מריבה ואין חושך בחבירו אלא דין לכפ' זכות ואין
 מחלוץ רק הוגה בתורה יומם ולילה ע"כ.

תשובהת הקנה זו העתקתו בקיצור „טספר הקנה“ של המצות
 והרוצחה לראות דבריו קדרשו באריכות ייעין שם וירוח לך :
ה' יחוירנו בתשובה, בזכות סידור תימוני תשובה,

הமורמת להבין עניין התפשטות החזין
בימי העומר כברכה ובСПירה מהרבל
המלובל מוחרה מישען זלה'ה בעמיה'

שפת אמת ביאורים על ע"ח זיעיא:

הנה כבר הארכתי בעניין זה בהקדמת נונען הלויב בט"א עי"ש
ועתה אשיבה יידי להבין העניין בהקדם ט"ש הרב בע"ח
[שער ייט פ"ז] זיל' בקיצור הנה בעבור ראשון התחליו להתרבר
ויק דב"ן וזה בכ"ח ויק דט"ה ונודע כי כל קצה הוא כולל מעשר
ספרות והנה תחילתبعث הוווג נתבררו ששה טלכיות דוק' דב"ן
ע"י שבאו ששה טלכיות דוק' דט"ה ונקלטו בימי הקלייטה
אח"כ בימי המשן ומן העיבור נתבררו נהיז שבעל קצה וקצת
דוק' דב"ן ע"י שבאו גם נהיז שבעל קצה וקצת טוק' דט"ה החדרש
אח"כ בינייה נחרברו גם בחינת חנית שבעל קצה וקצת טוק'
רב"ן ע"י שבאו גם חנית שבעל קצה וקצת טוק' דט"ה החרש,
והרי עתה נגמרו ויק כל קצה וקצת כולל טוק' דב"ן וכן בו"ק
רט"ה אח"כ בגדלות וכו' עי"ש :

גמצינו לטרדים שכל קצה וקצת ששה קצוות הכללים דז"א
יש בו בפרטותו חנית נהימ' רט"ה, וחנית נהימ' דב"ן,
וחנית דט"ה וב"ן דכל קצה וקצת טוק' אלו מחלבים תוך נהיז
רט"ה וב"ן דכל קצה טוק' דז"א, והנית נהיז אלו דכל קצה על
האמת הם פרק אמצעי ופרק תחתון דכל קצה טוק' הכללים
שכבר ידעת שבעל ספירה יש בה רתים ר"ל פרק עליון ואמצעי,
ותחתון, וא"כ נמצא כי בפרק אמצעי דחסר דז"א ורועל ימין שלו
יש בה שלשה קוין ימין ישמא ואמצע, וכן בפרק תחתון דחסר
דז"א ורועל ימין שבו יש בו שלשה קוין וכן הוא במלכיות של החסר
יש בה שלשה קוין וכעד"ז בגבורה דז"א ובחפארה דז"א ובנהיז

ה"א הכל עיר הנזיל בחסר :

וא"כ בשבוע ראשון שנכנים החסר הראשון בשבוע חסרים של
הרעה הוא באופן זה שכיוום א' בשבוע א' מתפשט טלכיות
חסר א' שבדרך בחשבון דספרות החסר דז"א דהינו לחח'ן דחנית
רהיינו

דיהינו לך יטין דפרק אטען דורוע יטין דז"א, וביום ב' מתפשט היסור החסר הראשוני, בחחין רחגנית דכפירת החסר דז"א ונדרחית המלכות החסר הראשוני, לחחין רחגנית דגבורת, דיהינו לך יטין דפרק אטען דורוע שטאל דז"א וכעדין בשאר השבוע הראשון:

באופן שבתשלום שבוע ראשון כבר נחפשתו ז' בחינות החסר הרាជון בחחין רחגנית שהוא פרק אטען דכל ספרירה טוק דז"א וטמנה טוק וטלאות דז"א ובשבוע ב' מתחפש חסר השני בבגניה רחגנית דיהינו קו שטאל דפרק אטען דכל ספרירה טוק דז"א וטמנה נקייש לשאר השבועות:

אמנם בעניין התפשטות החסדים שתחת הנרון יומא דכוגרו שככל בחינותיו מתחפשים בשבוע ראשון בלבד, כי בכל לילה משבעה לילות דשבוע ראשון מתחפש בו ז' בחינות דכל מה שמחפש בשבוע שלם בחסדים התחתונים באופן זה:

אלא שציל כי פרקון אטען דחגנית דז"א נקרים חגנית רחגנית ופרקון התחתונים רחגנית נקרים נהיז רחגנית הרוי כללות שני פרקון תחайн רחגנית נקרים נהיז וחגנית רחגנית ופרקון אטען דנהיז נקרים חגנית דנהיז ופרקון תחайн דנהיז נקרים נהיז דנהיז ואיב נטצא כי ב"פ תחайн דנהיז נקרים נהיז וחגנית דנהיז ולפיין בלילה א' משבעה הרាជון הטשכת החסר הרាជון דווטא דכולהו הוא באופן זה הויה א' בניקוד סנויל לחחין דפרצוף חסר דחגנית רהינו לך יטין שנקרא חחין, דפרק אטען שנקרא חסר, דחגנית רחגנית, והוא עצמו מ"ש לעיל בהתפשתו החסדים התחתונים, לחחין רחגנית החסר דז"א, דיהינו לך יטין שבא, לחחין דפרצוף גבורה רחגנית דחגנית דז"א, דיהינו לך יטין דפרק אטען גבורה דז"א, והוא הוא הנקרא חחין רחגנית דגבורה וכן היה בניקוד חולם, לחחין דפרצוף הפארת רחגנית רחגנית, והוא הוא הנקרא חחין רחגנית דתית, דיהינו לך יטין דפרק אטען דתית והיה בניקוד תיריך לחחין דפרצוף חסר רחגנית דנהיז, דיהינו לך יטין דפרק אטען דנצה שהוא, לחחין רחגנית דפרצוף נצח, והוא היה בניקוד קיבוץ לחחין דפרצוף גבורה רחגנית דנהיז דז"א, דיהינו לך יטין דפרק אטען דנצה שהוא, והוא עצמו מ"ש לעיל לחחין רחגנית רהו, וכן היה בניקוד שורוק והוא לחחין דפרצוף תית רחגנית דנהיז דז"א

דו"א, דהיוינו לך ימין דפרק אמצעי דיספור, והוא עצמו מ"ש לעיל
ליחזין דחגית ריסוד :

והנה יצא לנו מזה שט"ש הרוב שהרעת הוא נשמת הר'ק היינו
שכל חסיד המתפשט בספירה ההיא הוא בו"ת דאותה ספירה
דהיוינו פרק אמצעי ותחתון הנקראים ז"ת דאותה ספירה הרוי
נתבאר שהטשכת החפרדים יוטא רכולחו והטשכת החפרדים התתחונים
הכל הבנה אחת, אלא שהלשון משונה קצת זה מזה והכל הולך
לטיקום אחר וכנו"ל :

והתפשטות החו"ג בברכה הוא בטעום שעתר ליכנס החסיד
אותה הליפה בספירת העומר עצמה כל לילה

לפי מה שהוא בחינתה וכנו"ל ע"כ נמצוא בזה מכ"ק ויע"א :

סדר עליות עולמות ב"ע התתחונים בקרבנות ובזמירות וביצער ובעמידה.

בפי הסכתת הרנ"ה ייע"א בסה"ק "עלי נהר" [דר"ח ע"ב] אות לא
שכתב להקשوت על סדר הנטצא בטירורים שבירני, שרבריו סתראי
בסדר העליות, ועוד שאינו מתחאים עם ט"ש טהרחים ז"כ בשחכ"ז
ד"כ סע"ד כיור"ש ובלי ספק דט"ש בסידור שכירינו "ביברין" שאמר
יווצרי אונו מתרבי הרשי"ש ולמעשה אני סוטך כפי הנראה מדברי
הרבי יטהרחים ז"ל עכחד"ר ייעוש"ב ועיין בסה"ק "עליה תמיד" ד"ט
סע"א שטפורש יותר סט"ש בשחכ"ז וכנו"ל !

וראיתני מסודר כן בספר "בגדי יוט" הנדרט להריא"ט ידר ולה"ה
ברף ס"ט אלא שקיים בעליות חיצניות חב"ד רעשה,
ולא כתוב להעלותם עם פניטיות מלכות דיזירה בט"ש בסידור
והנראה דלאו בדיק איתמר אך בט"ש להעלות פניטיות חנ"ח
רעשו עם חיצניות מלכות דיזירה כיור"ש לא ירעטי מניל וזה
כיוון שבסידור מפורש עליות פניטיות מלכות דיזירה דוקא ולא
נזכר עליות חיצניתה א"כ טשטוע שחיצניתה אינו עליה ועור
שטפורש בשחכ"ז דיין ע"א ז"ל אבל הטלכות דיזירה נשארת
לטטה בו"ת רעשה לעולם ע"כ וא"כ מאין הרגלים לומר שעולה
חיצניתה

חיצוניתה שבתוך חנית דעשה כיוון דרייך וקאמר לעומם כי בשלמא פנימיותה שכח בפידור להעלותיו לא קשח ע"ז כיוון שהוא טלובש בחיצונית חביר דעשה והרב לא דבר אלא על חלק הטענות שבתוך זה רשותה וכבר פרנס בן הדברים, "בעל נהר" שם כי מה שעולה הוא פנימיותה עם החביר והכיא ראייה ע"ז ביעוש וכיבכ להריאו הרב שיש על שהכיז דריש נ' דחפתה השחר אותן יג יעריש אך ראייה לו בפתח ע"ג ע"א אותן נ' שבי בעליית חיצונית חנית דעשה עם חיצונית הטענות וזה היפך דברי עצמו בש"ש וקיימים דבריו שלא ע"ט לסתור ייל דסיל כי מיש הרב נשארת בויה לאפוקי שאינה עוללה מעולם העשרה ליוצרה אבל בעשה אפשר שהעללה לחביר וב"ט קצת משהכיז ואולי שווה כוונת מהרייט הנ"ו ומ"ט כיוון שלא כ"כ בסידור נראה לבוין להעלות פנימיות מלכות דיזירה הטענה חביר דוקא ושות"ע וזה הסדר:

באשה ריח ניחח יכוון במש סידור מטש פנימיות חביר
עשה עלו והלבישו לחיצונית נהי דיזירה וכעד"ז מתרנה
לטרנה מטמטה לטעלה כל בחינה עוללה מתרנה אחת עד א"ס נ"ה:
בברוך שאמר יכוון כי פנימיות חביר דיזירה שעלו, "באשה
ריח ניחח" והלבישו לחיצונית מלכות דברויה
עתה עולים ומלבושים לנהי"ס דבריה, נס יכוון להעלות פנימיות
חנית דיזירה שהוא חיצוניתם להלביש פנימיותם שבחביר דיזירה,
פנימיות נהי דיזירה שהוא חיצוניתם להלביש פנימיותם שבחנית
דיזירה, פנימיות חביר דעשה שהוא חיצוניתם הנשאר, "באשה
ריח ניחח" עם פנימיות מלכיה דיזירה שבתוכם עולים להלביש
פנימיות חביר דעשה עצמן שבנהי דיזירה, פנימיות חנית דעשה
שהוא חיצוניתם להלביש פנימיותם שבחביר דעשה, פנימיות נהי
עשה שהוא חיצוניתם להלביש פנימיותם שבחנית דעשה, פנימיות
מלכות דעשה שהוא חיצוניתה להלביש פנימיותה שבנהי דעשה:
ולפי"ז נמצא בחביר דיזירה ג' כחינות חו"פ חנית דיזירה
וחיצונית חביר דיזירה עצמן שעדרין לא עלו ומן

עליהם הוא ביווצר:

ביווצר יכוין כי פנימיות חב"ד דבריה שעלו „באשה ריח ניחח“ והלבישו לחיצניות טlcות דנק' דז"א דעתיות עתה עלום ומלבושים להחיים דעתיות, גם יכוין להעלות פנימיות חנית דבריה שזו היא חיצוניותם להלביש פנימיותם שבבח"ד דבריה, פנימיות נה"מ דבריה שהיא חיצוניותם להלביש פנימיותם שבchnerית דבריה, פנימיות חב"ד דיזורה שהוא חיצוניותם הנשאר „באשה ריח ניחח“ עלום להלביש פנימיותם שבנה"ים דבריה :

ולפ"ז נמצא בחב"ד דבריה נ' בחינות חוף חנית דבריה, וחיצוניות חב"ד דבריה עצם שעדיין לא עלו ומן עליתם הוא בשמע קולנו :

ובעמידה יכוין כי פנימיות חב"ד דעתיות שעלו „באשה ריח ניחח“ והלבישו לחיצניות מלכות דעקורדים עתה עלום ומלבושים להנויים דעקורדים גם יכוין להעלות פנימיות חב"ד דעתיות שהוא חיצוניותם להלביש פנימיותם דעקורדים, פנימיות חנית דעתיות שהוא חיצוניותם להלביש פנימיותם שבבח"ד דעתיות, ופנימיות נה"מ דעתיות שהוא חיצוניותם להלביש פנימיותם שבchnerית דעתיות, ופנימיות חב"ד דבריה שהוא חיצוניותם להלביש העליות הנוי במש בסידור באטען יועיש, ובברכת לטנים יכוין להעלות חיצוניות כתר עליון שהוא שורש דכתר דעתיות להלביש פנימיותו שללה „באשה ריח ניחח“ והלביש לחיצניות תחת דעקורדים וכמ"ש בסידורים וסדר הנוכר הוא בין בחול בין בשכת אלא שבשבת העליות דעתיות ראיילוי כידוע והיעב"א :

כינוי ליקבה"ש

קיצור סדר בונת התפילות

דיעם הכהנים מסידור מורהנו הרש"ש זיע"א.

סדר עליות זיין בתפילות יום הכהנים.

ערבית יכוין להעלות זיין דנקורה ה' הכללית למכות ראייא עילאה שבצד שמאל ראריך דנקורה חטישת עצמה :

[עיין חותם רקכ' ; סע"ב]

אור

כוונות יהח'כ

החיים

רכט

בלחש דישחרית עולים ווין דנקורה חטישית לנחיי וחנית
ראיטה עילאה דנקורה חטישית [והם ווין]
ונקרים נרין דנפש דעתא עילאה כטיש ברוש הרעת
בחורה דישחרית עולים ווין דנקורה חטישית לדעת ראייטה
עלאה דנקורה חטישית :

בלחש דמוסף עולים ווין דנקורה ה' לחובב ראייטה עילאה
דנקורה ה' [חויב]. אלו הם אויא ונקרים נ'כ'
תרין עטרין דרעת והרעת הוא ישסית והתרין עטרין דרעת האלו
נקרים בכללות נרין דrhoוח [כטיש ברוש הרעת ועין היטב
בחיקמת רחהן להרשיש רין פעד ריה זה הבלל והובא לעיל
בעמוד קצעג עי"ש]

בחורה דמוסף עולים ווין דנקורה ה' לבתר ראייטה עילאה
דנקורה ה' שהוא שורש ארבע מיחין [הכתר
הוא שורש חובי חיון, חובי הם עתיק ונוק', חוייג הם אריך ונוק'
ונקרים בכללות נרין נשמה כטיש ברוש הרעת בנזיל]

בלחש דמנחה עולים ווין דנקורה רביעית עד ראש ישסית
שבצד שמאל אריך דנקורה ז' :

בחורה דמנחה עולים ווין דנקורה ד' לנחיי וחנית ורעת
שבין תרין עטרין דאויא עילאין דנקורה רביעית :

לחש דנעילה עולים ווין דנקורה ד' לבחיב ראייטה עילאה
דנקורה ד' :

בחורה דנעילה עולים ווין דנקורה נ' שנקרים איתא עילאה
עם ווין דנקורה ד' ווין דנקורה ה' לדיקנא דא"א שבham:
היכלות דليل ביפורם הם זיניק' דא"א דבריאה ושל ים
הכפורים הם היכלות דא"א דבריאה :

בערבית אשר בברבו וכוי יכוין להעלות בירורי אה' ופניהם רוזין
דנקורה ה' טהיכל להיכל ובאהבתם עולם עולמים הבירורים
הנו' בהיכל אהבה דנוק' אריך דבריאה :

שמע בשם דשטע יכוין בירורי רפ"ח ובין דא"ה גם יכוין ליווג
אויא וויג' חיצון ולהטשיך לנוק' דנקורה ה' נהגי דטוחין
דיןיקה הנמשכים לויא בתיכת ישראל ממלכות ראייטה עילאה
דנקורה

דנקורה ה' יוכוּן בהיות ואהיה דנה'י אבל הטוחין יכוּן דנפש סתם ע"ד השבת כנורע :

ישראל יכוּן שכבר היה מכה קרוֹשת היום גדרות א' רישוסית לווין דנקורה ה' כיוּן שהוא העולה בליל כיפור ועתה יכוּן להטשיך מוחון דיניקה נה'י וחנית דמלכות דאיתא עילאה לוֹיא דנקורה ה' יוכוּן בהיות ואהיה דנה'י וחנית א' הטוחין סתם כנוֹי :

אחד יכוּן להעלות טוחין דיניקה שנמשבו לווין עם רפ"ח דאח' ופניהם דאח' שהוא בהיכל אהבה דנוֹק' דא"א דבריאה עד ע"ב סיג' דראק ולזונס וכו' ואחיב חורין הטוחין דיניקה למקומם יכוּן להטשיך ויק רנדות דאיתא שם ויק דכח"ב דמלכות דאיתא עילאה דנקורה ה' לחביד חנית דכח"ב דטלבות רחכמה דוא' דנקורה ה' יוכוּן בהיות ואהיה דנה'י וחנית אבל הטוחין בסתם כנוֹיל :

השביבנו יכוּן להעלות בירורי אחד ופניהם דפניהם להיכל ק'ק' דנוֹק' דא"א דבריאה :

בעבירות נטשך ג'ר דאיתא וצלם דאבא בולו בז'א, ומאל עלין ואילך יכוּן לבנות הנוק' עד לטען שטו ע"ד ההול והכל הוא טוחין דאח' כנורע :

באהבה יכוּן להעלות רפ"ח דאח' ופניהם דפניהם מהיכל ק'ק' דנוֹק' דא"א דבריאה ע"ג רישא דז'א יכוּן לסליק הטוחין מהיר הז'א וצלם דאבא נשאר עומר ע"ג רישא דז'א וצלם דאיתא נבנס בלאח ורחל באופן זה בחביד חר'ג וש"ע רתית לכתר וחח'ן בג'ה רתית דלאה ושני שלishi ת'ת זנה'ם לכתר וחח'ן בג'ה רתית ורחל יוכוּן להשירן הארה שבעה גבורות בלאה ועי'ן ננפרת לאה כולה :

ובזוגרנו יכוּן בעשרה תיבות להטשיך בחביד חר'ג וש"ע רתית לרחל ועי'ן ננסרים כל עשר ספריות דרכ'ל גם בכל טוביה ימשיך לה חלק ראוי לה מנופה דז'א ע"ד מה שנעשה בזוכרנו בעשרה ימי השובה, ועתה נעשה הכל בפעם אחת חלק השיך לתפלת היה' :

ואח"כ יכוון להעלות הבינוות ובגבורות שם צלם דאיתא מתייך אלה ורחל עד צלם דאכא העוטר ע"ג רישא דזיא וכיוון להעלות שנייהם עם הרפ"ח דפנים העוטר ע"ג רושא דזיא עד ע"ב ס"ג דא"ק ולזונם וכו' ווירדין ר' צלמים ב' דאה' שעלו למן : ובכ"ז עוזר וכו' ימשיך ר' צלמים דאה' ופניהם הנוי בתרן הנוי, ובמלך עוזר וכו' דפניהם שנטקנו עתה טחרש :

דנקודה ה':

ובזה יש חילוק מימי החול דבחול אינו עליה למן טוחין דאה' דאה' לכן במלך עוזר נטשך לנוק' כי צלמיים שהם פנים דאה' ואח' ופניהם דפניהם כי צלם דאה' דאה' כבר הוא בנוק' אבל עתה ביויה"כ שעולה גם צלם דאה' דאה' לכן במלך עוזר יכין להטשיך לנוק' ר' צלמים הנוי זייפ :

בכריעות וזקייפות ובזוויג רשים שלום הוא עד החול אלא שהכהונה היא בחוייב חו"ג דכתיר דבח"ב דמלכות דאיתא עילאה דנקודה ה' להטשיכם לחוייב חו"ג רכתיר רכתיר דמלכות רחתמה דזוי"ע דנקודה ה' ועדין בכל התפלות כט"ש להלן :

שחרית דיום הכהיפורים.

בקרבנות ויטירות וביצוע יכוון כסדר החול אלא שהביזוריות העולמים מהיכל להיכל הם בירורי זיין דנקודה ה' ור' דאה' ופניהם דפנימיות הנמור כי מה שנטקן בתפלות ר'יה הוא פנימיות וחיצוניות רחיצוניות ונקרא בצללות טוחין דאה' ובתפלות יום כיפור הוא תיקון פנימיות וחיצוניות דפנימיות הנקרא בצללי טוחין דפניהם ונפרט לאח' ופניהם טוחין דאה' נהקניהם בק"ש עד באהבה, ומוחין דפניהם נתקן טהינת באהבה ואילך כידוע זיעין נהר שלום הנדר"ט דל"ח סע"נ

נדריך לידע שבכל תפילות דיויה"כ ערבית ושחרית וטוסף וטנהה ונעליה ובק"ש הכהונה היא בבחינת פנימיות דפנימיות דוקא וכט"ש בסידור וכותב הרב אביגדור זיע"א בספר "ומרת הארץ", שכן המנרג והוכא בהגהות הסידור עי"ש :

אהבת עולם יכוין להעלות הבירורים דeah' ופניהם דנקודה ד' וה' להיכל אהבה דראי' דבריה:

שמע בשים דעתך יכוין רפיח ובין דeah' ופניהם דeah' גם יכוין לוזונג אויא זונג חיצון ולהטשיך לנטוק' דנקודה ד' ודקודה ה' נפש דעתוחין דיניקת הנשכים לויא בתיבת ישראל, יכוין בהיות ואהיה דנהאי ומוחין דנפש בסתם כנויל:

ישראל יכוין להטשיך לויא מוחין דיניקת, שהם חגי'ת ונהי', דנהאי' וחגית דאויא עילאן שבעך שטאל דנקודה ה' [השייכים ללחש דשחרית] וחגית ונהי' דרעת דאויא עילאן דנקודה ה' [השייכים ללחש דשחרית], וחגית נהאי' דחויב דאויא עילאן דנקודה ה' [השייכים ללחש דטוסף] וחגית נהאי' רכחר דאייא עילאן דנקודה ה' [השייכים בchorה רטוסף] להמשיכם לחגית ונהי' רחטשה פרצופי חכמה דזיא דנקודה חטישות הכלולה:

גם יכוין להטשיך כחבי'ד חגי'ת דזיא ריש'ם רחטשה פרצופי ישס'ית שבעך שטאל דאי'א דנקודה ד', [השייכים ללחש דטנחה] לכחבי'ד חגי'ת דזיא ריבינה דזיא דנקודה ד', וחגית נהאי' דנהאי' וחגית דאייטא עילאה דנקודה ד', [השייכים בchorה דטנחה] וחגית נהאי' דכחיב דאייטא עילאה דנקודה ד', [השייכים בלחש דנעילה] להמשיכם לחגית ונהי' דנקודה דהפי' חכמה דזיא דנקודה ד', הכויפת:

גם יכוין להטשיך חגי'ת נהאי' דנהאי' וחגית דידקנא דאי'א דנקודה ד', ודקודה ה' [השייכים בchorה דנעילה] לחגית נהאי' רכחר דזיא דנקודה ד', ודקודה ד', ודקודה ה' יכוין בהיות ואהיה דחגית נהאי' וחתום בסתם כנויל:

אחד יכוין להעלות רפיח דeah' ופניהם דeah' טהיכל אהבה דאי'א דבריה, עם מוחין דיניקת שנמשכו לוזונג ולהעלותם עד ע"ב ס"ג דאי'ק ולוזונג וכוי' ואחיכ' יכוין להחויר מוחין דיניקת לטקומות הראשון:

ועתה יכוין להטשיך ויק' גנדלות ואימא, שהם חגי'ת נהאי' דכחיב', דנהאי' וחגית דאייטא עילאה שבעך שטאל דאי'א דנקודה ה' [השייכים ללחש דשחרית] לחבי'ד חגי'ת דכחיב' דנהאי' וחגית רחטשה דזיא דנקודה חטישות הכלולה:

גם ויק דכח"ב דרעת דאיתא עילאה דנקודה ה' [השייכים לחורה דשחרית] לחכ"ד חנית דכח"ב דרעת דחכטה רז"א דנקודה ה':
גם ויק דכח"ב דחו"ב דאיתא עילאה דנקודה ה' [השייכים לחורה דטופף] לחכ"ד חנית דכח"ב דרכ"ב דחכטה רז"א דנקודה ה':

גם ויק דכח"ב דכתר דאיתא עילאה דנקודה ה' [השייכים לחורה דטופף] לחכ"ד חנית דכח"ב דכתר דחכטה רז"א דנקודה ה':
גם ויק דכח"ב דישסית שכד שטאל ראי"א דנקודה ד' [השייכים לחוש דטנחת] לחכ"ד חנית דכח"ב בינה רז"א דנקודה ד'

הכלהה:

גם ויק דכח"ב דנה"י וחנית דאיתא עילאה דנקודה ד' [השייכים לחורה דטנחת] לחכ"ד חנית דכח"ב דנה"י וחנית דחכטה

רז"א דנקודה ד':

גם ויק דכח"ב, דכח"ד דאיתא עילאה דנקודה ד' [השייכים לחוש דנעילה] לחכ"ד חנית דכח"ב דכח"ד דחכטה רז"א
לחוש דנעילה דנקודה ד':

גם ויק דכח"ב דנה"י וחנית דדיקנא ראי"א דנקודה ד' ודן קודה
ה' [השייכים לחורה געילה] לחכ"ד חנית דכח"ב דנה"י וחנית
דכתר רז"ו"ן דנקודה ד' ודן קודה ה' [כ"ז ימשיך באחד דשטע]:

עורת יכוין להעלות בירורי הפנים דנקודה ד' ודן קודה ה' להיכל
ק"ק ראי"א דבריאה:

בעמידה גטר ג"ר דאיתא וצלם דאבא כלו מבחן חנית
נה"י דאיתא עילאה דנקודה ה' רז"א, ומאל עליון

ואילך יכוין לבנות הנוק' עד לטען, שמו ע"ד החיל:

באחבה יכוין להעלות רפ"ח דאת' ופנימ רפנימ מהוכל ק"ק
ראי"א דבריאה ועומדים ע"ג רישא רז"א, ויכוין לסלק
צלם הטוחין מתחוק הוו"א וצלם דאבא נשאר ע"ג רישא רז"א,
הצלם דאיתא נכנס בהור' לאה ורחל באופן זה בחכ"ד חוינ' וש"ע
רתיה פכתר וחח"ן בניה רתאי דלאה, ושני שלישי ת"ת ונוחים
לבתר וחח"ן בניה רתאי דרחל, ויכוין להשאר הארת בחכ"ד חוינ'
וש"ע רת"ת בלאה ועי"ז ננסרת לאה מאחורי הוו"א [רי"ל חזי עליון
דרחל שרבוק עם ז"א א"ח באח' וטהלבשת בו לאה ונקרא ע"ש

לאה הוא הנגר דלאה היה עוטרת פניה באח' רוז' ואינה דבוקה
עפו ולא שייך בה נסירה ועיין ע"ח שער י"ט פ"ז:

ובזוכרנו יכוון בעשרה תיבות להטשיך כחכ"ד חו"ג וש"ע דתית
עצמם פלאה אל פרצוף רחל ועיין ננסרים כל העשר
ספריות דרחל, גם בכל חיבת יטשיך פרחל חלק הרואי לה
טנוfea רוז' עד מה שנעשה בזוכרנו דעשרה יטוי תשובה, עתה

נעשה הכל בפעם אחת בחינה השיכחה לאוთה הפללה:

אוח'כ יכוון להעלות הבינוות וגבורותם שהם צלים דאיתא מהוו
פאה ורחל להעלותו עם צלים דאבא, העומר ע"ג רישא
רוז' ועם הרפיח דאוח' ופניהם דפניהם, שע"ג הו"א ערד ע"ב ס"ג
דא"ק ולזוגם וכו' יוזדרין ר' צלמים ב' דאוח' ופניהם דאוח' שעלו
לט"ז, וב' דאוח' ופניהם דפניהם, דטוחין החדרים שנתקנו עתה:

ובטולך עוזר וכו' יטשיך ר' צלמים הנז' בתוכה הניק' בסדר
החול, אלא שכאן נכם גם צלים דאוח' דאוח' כיון שעלה

לט"ז כנויל:

בכריעות זומיפות יכוון עד החול, אלא להיות שלא יש
אטצעיות בתפלות יום הכהפורים, לבן
בשנכנסין המוחין בו"א בכריעות רטנן אברהם, המוחין דאוח' ופניהם
דפניהם, נטשכין עד סוף הקו ההוא, והיינו בסוף ברכת אבות קו
יטין דאו"פ דפניהם נטשך עד סוף הקו ההוא, בחר"ן דחכ"ד חנית
נה"י, ובברכת אתה גבור נטשך קו שטאל דאו"פ דפניהם, בבג"ה
רחכ"ד חנית נה"י, ובאהת קדוש נטשך קו אטצעי דאו"פ דפניהם,
ברתאי רחכ"ד חנית נה"י וכמ"ש בסידור יהוא עד שבת ור"ח
וכנויל בעטור פ"ב ע"ש:

והזונג כשים שלום הוא דיעקב ורחל דפרטאות אותה תפלה,
בסדר החול אלא שהכוונה היא בבחינת אותה התפלה
בסדר עלויות וזה דנקורה ה' או ר' ע"ז הסדר:

ערבית באהבה וזכרנו וכריעות וקייפות יווג דשים שלום הכל
הוא בחויב חו"ג דכתיר דכח"ב דטלבות דאיתא עילאה
דנקורה ה' להטשיכם לחויב חו"ג דכתיר דכח"ב דטלבות דחכמתה
רוז'ן דנקורה ה' :

אור

כונות יה' ח'ב

התחים

רלה

להש דישחרית בחורב חוינ' רכתר, דכח'ב, דנהאי וחניאז
דאיטה עילאה דנקודה ה' להטשיכם לחרב

חוינ' רכתר דכח'ב דנהאי וחניאז רחכטה דזווין דנקודה ה':

זרה דישחרית בחויב הריג רכתר, דכח'ב דחויב דאיטה עילאה
עלאה, דנקודה ה' להטשיכם לחויב חוינ' רכתר, דכח'ב

רכתר דכח'ב דרעת דחכטה דזווין דנקודה ה':

להש דמוסך בחויב הריג רכתר, דכח'ב דחויב דאיטה עילאה
דנקודה ה' להטשיכם לחויב חוינ' רכתר, דכח'ב

רחויב דחכטה דזווין דנקודה ה':

זרה דמוסך בחויב הריג רכתר, דכח'ב דרעת דבתר דאיטה עילאה
דנקודה ה' להטשיכם לחויב חוינ' רכתר, דכח'ב

רכתר דחכטה דזווין דנקודה ה':

להש דמנחת בחויב חוינ' רכתר, דכח'ב דישסית שבצד
שמאל דאי'א דנקודה ד' להטשיכם לחויב חריג רכתר,

רכתר, דכח'ב דבינה דזווין דנקודה ד':

זרה דמנחת בחויב חוינ' רכתר, דכח'ב דנהאי וחניאז דאיטה
עלאה, דנקודה ד' להטשיכם לחויב חוינ' רכתר,

רכח'ב דנהאי וחניאז דחכטה דזווין דנקודה ד':

להש דגעילה בחויב חוינ' רכתר, דכח'ב, דכח'ב, דכח'ב דאיטא
עלאה, דנקודה ד' להטשיכם לחויב חריג רכתר,

רכתר, דכח'ב, דכח'ב, דכח'ב, דחכטה דזווין דנקודה ד':

זרה דגעילה בחויב חוינ' רכתר, דכח'ב, דנהאי וחניאז דידקנא
ראי'א דנקודה ד' ודקודה ה' להטשיכם לחויב

חוינ' רכתר דכח'ב דכתר דזווין דנקודה ד' ודקודה ה':

בעילה אחר זוג דשים שלום, יכוון להמשיך טנהאי דאיטה
אהיה רטילוי יודין כס'א ורטילוי אלף קט'ג, ורטילוי
הדין קני'א, שעולים כמספר ההינה מלוובשים באורות רנהאי דז'א
להטשיכם ליפור הניק' רחל, ולהמשיך בחוכם כללות חטש גברית
מנצף' שנתבשו בחנית' נויה דנויק' ולהחותם אותם בשלשה אהיה
הנו' שעולים כמספר חותם עיה והם כלוי' דט'ן שמת המנצח'

כמ"ש בפירוש בש"ע יע"ש:

ובקרושה

ובძקנותה בתר דגעילה יכוון לווונ הכללי שהוא ווונ נקודה ר' שהוא זא הכלול, עם נקודה ה' שהוא נוק' דזא הכללית ויכוון בטיש' בסידור הרשי'ש ויע' :

ויהי רצון שהשם יחתנו, בספר החיים והשלום, ויקבל תפלתנו ברצון, ותהיה שנה טובה ומנורכת, ובא לציון גואל ביב אמן : חושלב"ע :

קדמה להבין כנות העומר מהרה"ג מוח"ר שאול דוויך הכהן שליט"א.

הנה נודע כי יש לו"א חטשה פרצופים בעובי, וכן בנוק' וסל פרצוף מחותשת, יש בו עשר ספרירות, טלבושים ועיז' בשוה וכל ספרירה עשרה דה"פ הנוי יש בה ייב פרצופים טלבושים ועיז' באורך באופן זה, עתיק ונוק' ועליהם טלבושים אריך ונוק' על חנית ונוהים רעיז', ועל אריך ונוק' טלבושין או"א טהנרון עד החזה וישיות טלבושין טחזה דא"א עד הטעבור, וויז' טלבושין מטברור דא"א עד סוף הרגליים והוא בפרטות י"ב פרצופים דספרה, וככללות הספריות כל אחת מלבשת פחברתא בעובי בשוה :

והנה הפרצוף הראשון והשני דזא', שם נה"י וחנית שלו, אלו נתקנו מששת ימי בראשית ע"י הטאציל ועיז' ספרירת העוטר, אלו ממשיבין הטוחין ונתקנים רק לפרצוף השלישי הכללי שנקרו בינה דזא' ולפרצוף הרביעי הכללי שנקרו חכטה דזא', ועיז' כנות חג שבועות אלו ממשיבין הטוחין ונתקנים פרצופי החטישי הכללי הנקרו בתר דזא'.

והנה בليل הטישי ובכל שבוע אני ממשיבין הטוחין לו"ק רפרצוף בינה ובليل ראשון ושני לנ"ר רפרצוף בינה שהוא פרצוף נ' דזא' ובليل שלישי בכל שבוע אנו ממשיבין הטוחין לו"ק רפרצוף חכטה, ובليل ר' ו' לנ"ר רפרצוף חכטה שהוא פרצוף ר' דזא' והנה עפי סדר טויר הרשי'ש ויע' באקרטרא לסייע ליל פסח שכחוב וויל יכוון בקדוש להעלות טין טבירורי ויק דה"פ חכטה

חכמה דזוזן וכוכי הוייך דאויא עיליאין הנקראים איטא וכוכי ובטענה וכוכי לוזונג ניר דאויא עיליאין הנקראים אבא וכוכי יעוש וכיוון שהכוכשות הם ריק דאויא והטעה בוג'יר דאויא טמיא לא משמעו שמה שטッシュיכין בכרכוף קט"א רהבהה הויא ויק דוק דישסית, ומה שטמשיכין בטעה קט"א דישס הויא ויק גניר דישסית, והגדרות א' הנכנים טאליו בכח קדושת היום ניר דג'יר דישסית, וניר דוק דישסית.

ונס לפיה שבכל לילה אנו מטשיכין בברכה שני טוחין דשני צלמים ועושים סדר וחילוף כנורע אי' אפשר לסדר המשבצת הטוחין דכל לילה מהשבוע כסדר הלוחה:

בליל הא' קטנות א' דישסית ריל ויק דוק דישסית שהוא קט"א דוחבונה, וו'ק דג'יר דישסית שהוא קט"א דישס:

בליל א' גדרות א' דישס ריל ניר דג'יר דישסית:
בליל ב' גדרות א' דוחבונה ריל ניר דוק דישסית וכ'ז הוא כפרצוף ג' בינה דז"א:

בליל ג' קטנות ב' דאויא עיליאין ריל ויק דוק דאויא עיליאין שהוא קט"ב דאייטא וו'ק דג'יר דאויא עיליאין שהוא קט"ב דאבא:
בליל ד' גדרות ב' דאייטא ריל ניר דוק דאויא עיליאין:

בליל ז' רשותו ועצמותו גדרות ב' דאבא ריל ניר דג'יר דאויא עיליאין:

ובaan יש לשאול כיוון שכירור דצלטי המוחין דג'יר דג'יר דאויא עיליאין היה בליל שני אי' מה נשאר לבירר בברכה בליל ז' ע"כ בואר בוה טויר הרה"ג שריה יצזו כי מ"ש בליל שני רשותו דג'יר' דאבא, ריל ויק דג'יר דג'יר ומ"ש בליל ז' עצמות ג'יר' דאבא ריל ניר דג'יר דג'יר שכן מצינו בע"ח שער ב"ג פרק ז' שהארת הרשימו קרא אותה ויק ובבחינת העצמות קרא אותה ניר כיועש ולפפיו יהיה הסדר בכל לילה שני צלמים מישסית או מאו"א עיליאין.

נחזיר להאטדור כי עשר ספירות הכלולים דבינה או רהbeta דז"א המלכושים זה ע"ז בעובי, השלש ספירות נהיז הכלולים דעתכי שביהם, תיקונים. הוא בליל שבועה, וכן הבהיר הפנימי

רלה א/or כוונת העומר ה临时

הפנימי הכלול דעובי שבhem היקומו בליל שבועות, ובouter אין אלו מתקנים רק בחב"ד חנת"ם דעובי רבינה ורחבתה: וכן באלו החב"ד חנת"ם עצם דעובי שיש בכל אחד י"ב פרצופים באורך כנ"ל נשארו נהגי הפרטים ראייך שבhart, ותיקונים בליל שבועות עיי הליטות, ועיי ט"ט ימי העומר אלו מתקנים, רק חב"ד חנת"ם דאורן, דחכ"ד חנת"ם דעובי רבינה ורחבתה רז"א.

שבוע א' בו נתkan עתיק דברא [הנקרא חכתה] דחכ"ד חנת"ם רז"א, עיי לילוי האיבר נתkan חכמתה דחכ"ד חנת"ם דפרצוף בינה רז"א, ועיי לילוי נידיזין נתkan חכמתה דחכ"ד חנת"ם דפרצוף חכתה רז"א:

שבוע ב' בו נתkan נוק' דעתיק [הנקראת בינה] דחכ"ד חנת"ם רז"א, עיי לילוי האיבר נתkan בינוות דחכ"ד חנת"ם דפרצוף בינה רז"א, ועיי לילוי נידיזין נתkan בינוות דחכ"ד חנת"ם דפרצוף חכתה רז"א:

שבוע ג' בו נתkan אריך דברא [הנקרא חסרים ודעת] רחכ"ד חנת"ם רז"א, עיי לילוי האיבר נתkan חסרים דרעה דחכ"ד חנת"ם דפרצוף בינה רז"א, ועeyJ לילוי נידיזין נתkan חסרים דרעת דחכ"ד חנת"ם דפרצוף חכתה רז"א:

שבוע ד' בו נתkan נוק' דעתיק [הנקראת נברות דרעה] דחכ"ד חנת"ם רז"א, עeyJ לילוי ה/א/ב' נתkan נברות דרעה דחכ"ד חנת"ם דפרצוף בינה רז"א, ועeyJ לילוי נ/ד'/ו/ז' נתkan נברות דרעת דחכ"ד חנת"ם דפרצוף חכתה רז"א:

שבוע ה' בו נתkan אבא [הנקרא חסף] דחכ"ד חנת"ם רז"א עeyJ לילוי ה/א/ב' נתkan חסף דחכ"ד חנת"ם דפרצוף בינה רז"א, ועeyJ לילוי נ/ד'/ו/ז' נתkan חסף דחכ"ד חנת"ם דפרצוף חכתה רז"א:

שבוע ו' בו נתkan אימא [הנקראת נברות] דחכ"ד חנת"ם רז"א עeyJ לילוי ה/א/ב' נתkan נברות דחכ"ד חנת"ם דפרצוף בינה רז"א, ועeyJ לילוי נ/ד'/ו/ז' נתkan נברות דחכ"ד חנת"ם דפרצוף חכתה רז"א:

שבוע ז' בו נתkan ישס'ות [הנקראים ת"ת] וגם מלחכות שהוא נוק' דז"א והטעם שנטקנה קורם הנה"י מפני שהוא רבוקה עם התה' אב"א וטמילא מתחפשטים בה הטוחין וכט"ש בנה"ש דבריו הרבה בשחכ'יו יעוש ע"כ בליל' ה' א' ב' נתkan ת'ית ומלחכות רחבי'ן חנת'ם דפרצוף בינה דז"א, ועי' ליל' נ' ד' ו' ז' נתkan ת'ית ומלחכות דחבי'ן חנת'ם דפרצוף חכמה דז"א:

ורבני ארץ יעד' מאכנים כפי סדר הנזיל והוא עפ"י פירוש א' הטובא בנهر שלום וכן סידור הרנניה ויל' בסידורי ועין עלי נהר" דכ"א ע"א!

א' הסדר המובא בהקדמת סידור העומר הטויוחסת להרש"ש ויל' הוא כפי פירוש השני המובא בנה"ש והוא שבשבוע א', נתkan חחין רחבי'ן חנת'ם [ר"ל קו יטין דעתך ואחרן ולא כפירוש א' שבשבוע א' נתkan חחין בניה רתאי דעתך] בשבוע ב' בניה רחבי'ן רחבי'ן חנת'ם, בשבוע ג' רתאי רחסדים רחבי'ן רחבי'ן חנת'ם, בשבוע ד' רתאי רגבורות רחבי'ן רחבי'ן חנת'ם, בשבוע ה' חחין רחנית רחבי'ן חנת'ם, בשבוע ו' בניה רחנית רחבי'ן רחבי'ן חנת'ם, בשבוע ז' רתאי רחויג רחנית ומלחכות רחבי'ן חנת'ם:

ובhab בנهر שלום [רכ' ע"ב] ויל' באופן כי באربع שביעיות הראשונות, נתפשו הטוחין רחבי'ן שם פרצופי עתיק ונוק' ואיא ונוק' ונתפשו בהם הטוחין עד למיטה בנה"י שלham עבדיק ר"ל כי המשכת הטוחין רקטנות וגדרות באربع שביעיות הראשונות הייתה בכל ספירות רחבי'ן חנית' נהי' דעתיק ונוק' ואיא ונוק' רחבי'ן חנת'ם רחויב דז"א, וכן ט"ש שם ויל' ובשלשה שביעיות האחרונות נטשו ונתפשו הטוחין לחנית' שם פרצופי אויא וישס'ות עד למיטה בנה"י שלham ע"כ ר"ל כי אלו מברין וטשיכין טוחין חדשין, רקטנות וגדרות, בכל ספירות רחבי'ן חנית' נה"י דאויא וישס'ות רחבי'ן חנת'ם רחויב דז"א, ורק המשכת הטוחין רחנית', נטשך להם ע"י רחבי'ן, והוא שכח שם ויל' והטשכה הטוחין האלו' לחנית', היה ע"י הפרצופים מהם רחבי'ן שהם עוז'ן ואוין ע"כ ר"ל כיון שבארבע שביעיות הראשונות נתנו

ד' פרצופים רחבייד דאריך הניז' בכל בחינותיהם, א"כ אויא
וישסיתיהם שהם חנית דאריך, הנטקנים בשש שבעות האחרונות,
כיוון שלבנישים על החב"ד, טוכרה להטשיך להם טוחין חרשים,
בהעכברה דרכן החב"ד שנתקנו ככר, כי פיעזופים העליונים הם
מטשיכין מוחין חרשים לפרצופים התחתונים:

בונת הבתר בליל ז' דבל שבוע

בליל ז' דשבוע א' אחר הטשכה עצומות נדלות ב' דאבא, והחו"ג
דאורה לילה, ותשולם החסדר יומא דכולהו, ותשולם טיהוק
השער או יכוון להטשיך מוחין דקטנות גודלות סדרה המוחין דכל
פיילי השבוע, אלא שההטשכה היא לחשעה ספירות החתונות דכתה
דעתייך דכורא [הנקרא חכתה] החב"ד חניתים דחו"ב דז"א [וטקורים
בברכה יכוון בהיבת ח'] בחוגין השיעיכים לבתר דאויתו שבוע וכט"ש
בקדמת היר"א זיל יעוש"ב ובמלך העולם יכוון להעלות נ"כ
הרפה"ח השיעיכים לבתר ובחיבות קדרשו בטוצאותיו וככו יכוון להטשיך
ל"ט דצלם דכל בחינות הכתה נ"כ ובסיום הטפירה ימשיך צ'
דצלם כרבסטוך] כי זה העתיק יש בו עשר הוות בניקור פתח
ובשבעה ליטות המטבננו המוחין לחב"ד חנית נה"י שבו אבל
לקוצי היודין שבו שהוא כתר שבו לא נטשיך לו טוחין, ועתה
בליל ז' דשבוע א' מטשיכין כל סדר המוחין לט"ס לבתר דעתיק
שהוא ב', שלישי ת"ה דאותה הבחינה שעליו, והוא היה בניקוד
פתח, ונשאר בתה דעתיק שהוא קוין היוד העליון דכתה
ונתקן בטבילה דלייל שבועות, כמ"ש להלן בסיד'.

בליל ז' דשבוע ב' יכוון להטשיך המוחין סדר ימי השבוע
ndlות וקטנות א' וב' לחשעה ספירות דכתה דנוק'
דעתייך [הנקראת בינה] לחב"ד חניתים דחו"ב דז"א ויכוון בהוויה
בצירוי ובכליים דבינה דז"ן כתיש בסידור:

בליל ז' דשבוע ג' יכוון להטשיך המוחין סדר ימי השבוע,
ט"ס לבתר דאריך [הנקרא חסדרים רדעת] לחב"ד חניתים
רחוייך דז"ן.

בליל ז' דשבעה ר' יכין להטישׁ הטוחין כסדר ימי השבוע,
לטיס דכתיר דניך' דאי' [הנקראת נברות דעתה]
רחבי' חנת'ם דחויב דזיא':

בליל ז' דשבעה ר' יכין להטישׁ הטוחין כסדר ימי השבוע,
לטיס דכתיר דאפה [הנקריא חאי'] רחבי' חנת'ם דחויב דזיא':

בליל ז' דשבעה ר' יכין להטישׁ הטוחין כסדר ימי השבוע, לטיס
דכתיר דאיתא [הנקראת נברורה] רחבי' חנת'ם דחויב דזיא':

בליל ז' דשבעה ר' יכין להטישׁ הטוחין כסדר ימי השבוע,
לטיס דכתיר דישפויות [הנקראים תיתן] וגם לטלכות,

רחבי' חנת'ם דחויב דזיא':

ולפי' נשארו כהרים. דכתירים רחבי' חנת'ם, רחבי' חנת'ם
רחבי' ואלו נתקנים בטבילה דليل שבועות בטל'.

עוד נשאר להתקן בשבועות, הכתיר מסך עשר ספירות דחויב
והבונה כי בשבוע' א' לא תיקני רק עתיק דכורא, הנקריא
חכמה, טיח יטין רחבי' חנת'ם דזוק, וכן בשבוע' ב' נחкан נוק'
עדתיק הנקראות ביןיה, מוח שטאל רחבי' חנת'ם וכוי וכוי אבל
הכתירים דאורן רחבי' לא הטשבנו לחם הטוחין ולא נתקנו ונתקנים
שבועות כריז' כתיר הבלוי דעובי רחבי' שנשאר להתקן
שבועות וכנויל.

ולפי' טיש' לקנן שעי הטבילה יהיה בנין הניק' דאטביה כיריעו
איב' אין לכין בטיט ימי העומר בהטשכת הטוחין אלא
כלים דזיא' ולא בטיש' בסידורים אחרים שבתו להטישׁ טליות
ודמות וכוי' לכליים ריעיר שהרי בנין הניק' דאטביה הוא ע"ז
היג' ושני חסדים דנוייה ואלו החסדים אין יורדין ליסוד דזיא' כי
בעת הטבילה כי מכח ירידתם בטרוצה ליסוד דזיא' חירין עלות
בסדור אויח' ואו נטשך כתיר לויא' ומחזי שליש אויח' דחסר דהית
נטשך כתיר לנוק' וטהליק לד'ח, בנין חבי' נכנס חלק א' בנין
חנית' נכנס חלק ב' בנין נהי' נכנס חלק ב' בנין הטלכות
אחים' נכנס חלק ד' ובנייה הכתיר דניך' וכוי' נעשה אחר הטשכת
הכתיר דזיא' ע"ז הטבילה, בטו בונת קונה הכל, ועין נהר שלום

רכיה סע'א דיה בעניין.

קיצור כוגנות ליל שבועות

תחלתה יכין לבדר הרפ"ח וכי רנחי הפרטים דאורך ודנהו
הכולפים דעובי ואח"ב חלקו כתיר הכללי דעובי דחויב
וכתרים הבולפים דאורך דחויב וחלק הברדי הכללי שהוא פרצוף
החותשי, יוכין להטשיך ע"י ליטוד כי"ד ספרים נהגי הפרטים
ונהיי הצלפים דחויב ואח"ב יוכין להטשיך הטוחין לבתר הכללי
דעובי וראורך דחויב, ולכתר הכללי שהוא פרצוף החותשי טנוילגלהא
ומוחא דא"א.

ובכל ההטשכות שבלייל שבועות יכין חוץ מכתירים דכתירים שעכמת
שהוא שער החותשי שנטקנים ע"י הטבילה אחר הליטור :
ובטבילה יכין להעלות כפילת החסדים וכי בטיש בקונה הכל
ודעת טויר הרה"ג שריה יצ"ז שבעת הטבילה
כשפטשיכין הכתר תחליה צרייך להוריד החוינ' ליסור דז"א בטיש
בקונה הכל [עיין בנהי"ש דכ"ח סע"א] עד למטען שמו ויבוקין
בסדר א"ב דאטבי"ח לבניין הנוק' כי ע"י עליית החסדים בא"ח
אנו מוריידין הבתר על רישא דז"א ואח"ב בניין הנוק' בסדר הידוע
כיז ע"י הטבילה.

ויבוקין בהטשכת הכתירים והכפלת החסדים בכתירים דכתירים
דقولם, היינו בכתירים דכתירים רעשר ספירות דחויב דז"א,
וכן בכתירים דכתירים רעשר ספירות דכתיר הכללי, ובכל ספירה
כתיר יכין בהיות בנייקוד קטן שהוא קוין היוד דכל הפרטים
ויבוקין להטשיך בחינה שני שלishi היהת דישסיות וראוי' ורא"א וע"ז
נשלמו הכתירים דכח"ב הצלפים דז"ן. ע"כ מהסדרה יצ"ז :

ו

תיקון המילואים

החותמים

רמב

עטוד שורה טעות תיקון	ה כ"ט חוי וחווי
כ"ט י"ז נופא דאלפנא צ"ל נופא דאלפנא	ו כ' מטרלאן ומטרלאן
ג ב"א דיצירה רעשה ג כ"ב דרות דנפש	ג כ"ב בטירוד בטירוד
ל"א א יצירה התחתונה עשויה התחתונה וליציר' דאצילו' ולעשוי דאצילו' שהיא יוד הא שהיא ה יוד הא או הא אל יהוה וו היה אל ארני ל"א יוד דרות דנפש דרות	ג כ"ז בפנים בפנים ב והח'ן וחח'ן ח ל"א הפלח הפלח ו ענחבי ענחבי ו בהעללה בהעללה כ"ח בטלך ובטלך י"ז ב"ן ואח"ב ט"ה ו אח"ב פ"ג כ"ח רחוך חור
ל"א ב"א יצירה התחתונה עשויה התחתונה וליציר' דאצילו' ולעשוי דאצילו' שהיא יוד הא שהיא יוד הא או הא אל יהוה וו היה אל ארני ל"א כ"א שיכנסו ערד שיכנסו ט וקיצור וקיצור ט"ז ימשיכו ימשיכו ל"ר י"ח שתתרברך היツי צ"ל שחברך היツריה ליה ג וobicון לווג צ"ל ויבוכין לווג ויח אונגהיר באינגורות הרמאז	ג כ"ג רחנית רחנית ד וו"ו וו"ו הי ה שלושה ושלשה ח הכללים הכללים כ"ו לטין לאיטה ט"ס ונמחק ו"ז ע"ב רט"ה צ"ל ע"ב רט"ה כ " צ"ל למ"ן לאיטה כ"ז י"א בכחינת בכחינת כ"ח א
אליהו'ה צ"ל איהו'ה	כ"ח י"ד ונבראה ונבראה ל"ב יוד הא יוד הא כ"ז בטוב הטוב

עטוף שורה טעות תיקון בעת הווין כטיש בשחכיו דעתו עיב וברף ליו עיר עיש ויעכ בקרושים של אחר העמידה צרייך לבון להעלות העולמות טריהוק שתרחקו, לקבל שפע שמחת הזונג אבל העליות הם בגבול האצי' בעבי עכרייך וראיתי שבבר הרץ כן הרב, 'שطن' שניין על שהכיו דרשו הקדיש באות ליח כיוש ואעיג רבשהכיו ליו עיר סייט שכשייש יכוון לחבר היכי הבריאה עט היכי האצי' וכו' עיש נלעיד דין טוה סתריה שלא לבון בעליות בקרושים של אחר העמידה כי סוד חיבור הבריאה הוא ההכללות דוקא ולא עלייה גמורה עיד טיש הרניה זיל בסה'ק 'על נהר' אותן ליו נמי היכלות העישה דראעיג שעלו באיזה טקיטן אינו אלא בסוד כללות ועכשו עיי קריש הורו עולימ עלייה גמורה עיש ועינן לעיל עטוף טיח ורכואה טפש הכא ומכיש אהיא דהכא לא נוכר היבת עלייה בשיש אלא חיבור ובקרושים של אחר העמידה כי בשחכיו דעתו להעלות וכן כי הריש'ז זיל בסה'ק 'נהר שלום'

עטוף שורה טעות תיקון ליו ד עשויה התחרונה יצירה התחרוני וליצורה דעתיות וליצורה דעת' שהא יורד הנה שדייא ו יור הא וו הנה אל ארני ואו הא אל יהוה ליו ציב דנפש דנפש, דנפש דROAD'ם עיג עשויה התחרוני יצירה התחרוני ולעשיה דעתיל' וליצורה דעת' שהא יורד הנה שדייא ו יור הא וו הנה אל ארני ואו הא אל יהוה טיב א דעתיות דעתיות טיה ט אפ' רמד אפ' למך ייד ואו הא ואו הא מזו נ מהדור מהדור טיז ייט והרץ עיז הרה'ן שריה יציזו דלעלום הם בגבול האצלות ואינם יורדים עד אחר עליינו לשכח כטיש בשחכיו רט'ט סעיב אך בהיותם בגבול האצלות בעת הזונג בשיש או מתרחקים ביע' מהאצי' ונעשים בסיד מלכוש וכיסוי ברטון חזי גורן ענולה בסוד אנן הסחר כדוי שלא יסחלו הקלוי

אור תיקון הטילוואים החיים רמה

עטוד שורה טעות תיקון
טסודר בכרויות וקיופות
דעתיות ליל פסח ייעיש
והוא נכון:

פ'. ב בקעת סבי ובסידור
בשי עטיר ולהיה כתוב כאן
בונת הנשיקין דבחינת פניטיות
רפניות כיוון שבריח לא יש
אטצעיות ויל בחתימת טקרש
ישראל וריח יכין בכללות
להטשיך הארה טג'ר וטז'ת
רכל העשר ספריות דאה'
ופנים רפניות דחכתה דזיא'
לעשר ספריות דנוק' וטנהה'
רפרצוף חכתה הנוי לעשר
ספריות הנוק' והם סוד הנשיקין
הקידטן אל הווען עכ'ל ולפ'ז'
אריך לכיוון טלאנד הנשיקין
בונת לטיניט להטשיך הבהיר
לנוק' גם להטשיך הארה
טמוחין דואיטה שבחתית דזיא',
לבהיר רפניות דנוק' וריא' כונה
דשטע קולנו, וכמו שכן ראייה
טסודר בעטיר' ליל פסח בחתיט'
הטקידבל ר' ז'י' עברו יציו שער'י
פכוון בכיו' ורך קיזרו בסידוריים
וכן יכוון בחתימה טקדש השבת
ההפלות שב'ק' ובכל תפלה
שאין בה אטצעיות עכ'ר וכן
הפסדים השדרה יציו בעניין

עטוד שורה טעות תיקון
רכיו ע'ב נבי קדריש דס'ג ומיה
ראחר תפלה לדוד להעלות
העשה יעיש'ז וויפ' והיעב'א:

ט'ט	יר'	שbab	שכתב
ג	כ'ב	ס'ור	יס'ור
נ'א	א	כ'וֹן	יכ'וֹן
'	יר'	נ'ח'י	נ'ה'י
נ'יד	כ'יד	ה'וֹתָה	ב'וֹנָה
נ'יט	ר'יא	ו'הטפה	ו'הטיפה
'	ר'ז'	ה'טיקון	ה'טיקון
'	כ'ב'	ט'הנ'הוֹת	ט'הנ'הוֹת
ס'יא	ט'	ה'ר'ה'ג	ה'ר'ה'ג
'	ר'ג'	ו'וִימָן	ד'וּום
'	ט'ז'	ו'יכ'וֹן	ל'הטשיך' עד
			ה'יבת ד'וּשְׁפּוֹת' ב'ז'
			ה'וֹא ט'ס' ו'נ'ט'ק':
ס'יה	כ'יא	ד'אצ'י' ד'אכ'י':	
		ד'אכ'י' ו'ד'אצ'י'	
ע'יא	כ'ו	ט'ל'א'כ'ים	ט'ל'ב'ים
ע'ג'	ר'יא	ה'טש'פ'ע	ה'טש'פ'ע
ע'ד'	יר'	חו'ג'	חו'ג'
'	כ'יה	חו' rhe	חו' rhe
'	י'יח	ה'ב'נ'נ'ס'ין	ה'ב'נ'נ'ס'ין
ע'ז'	כ'ו	ע'צ'ם	ע'צ'ם
'	כ'יד	ד'ח'ו'צ'�'ה ד'ח'ו'צ'�'	
'	כ'ו	ד'ח'ו'צ'�'ה ד'ח'ו'צ'�'	
'	ל'	בוּ	בוּום
פ'יא	ר'יא	כ'ג' ש'א'	ש'א'
פ'ג'		ו'כ'ע'ת ר'או'ת' ש'ב'	

עטוד שורה טעות תיקון שלוקחת באח' צריכה להיות טהטיין עצם הנחנים לה בנסירה השיכים לבניין פרצוף טהם רוקא התקבל האריה אבל אין לה שייכות לקבל הארת בין דט'ה כיוון שהוא ניתן לה בכיה א' לצורך הלידה לנידע ע"כ בז'ן הגודלים מהראוי שתקח הארת ט'ה ובין דב'ן שאלו לוקחת עצותם בנסירה ולא ניתן לה הארת ט'ה דב'ן יعن כי הוא סתום חוק וור דאבא בטיש בפ"ט משער המוחין עכ'יך וכן יש לדركן מדברי הרב "חסדי דור" אותן קי' שכתב כי הארת ט'ה דב'ן שהוא חלקה מהב'ן הכליל לא יכולה לקבלו כי הוא סתום חוק נהי דאבא ע"כ טמ"ש שהוא חלקה טשטוע דכללא הוא שבאה מאיר בה חלקה השיך לבניין גופה והוא ניתן לה בנסירה וב"ט מהנהת השם"יש על פ"ט משער כי אותן א' שבhab בנסירה בגין בינוי וగבורותיהם אשר האירז' בה מתחילה ע"כ טשטוע שהמאיד בהחה הוא טמושין הנטשין בנסירה ולא מב'ן דט'ה רביבאה א' אך צע'ג בטיש הרשות

עטוד שורה טעות תיקון ר'ח הנזיל ואכט'ל והיע'א. צ'א ב'יט ועמר ועמד צ'ב נ' שלulos שלulos צ'ד ט'ו מאה מאות צ'ו ה' הכל והכל צ'ז ט'ו פליפ ווכיוון פכ'פ צ'ח ז' וליהרא ז' וליתרא " י'ח האחריות האחידיות צ'ג בבחינה בבחינה צ'ט יוד הכתלה הכתלה " י'ב דחיזנות דחיזנות ק י'א ובזה טושב ג'ב טה שיש לחקר דעתאי לא נהנו להכין כסא טוחר בבית דין הזרק להשתאות או ר' האחים ע'ר הטילה ד היה ראוי לנחות בן דקרה בתיב אליהם נצב בערת אל בקרב אליהם ישפטן עיין [ברכות דף ג' סנהדרין דף ג' ועיין בברק הביה חוויט סי' א' בלשין הוחר ועפי' האמור א'ש ודו'ק:] ק'א י'ח והבנה'ג והבנה'ג צ'ד ואיטרים ואוטרים ק'ב יוד החילוף החילוף " י'ח בין דט'ה וב'ן דב'ן צ'ל ט'ה וב'ן דב'ן צ'ט האיסורין האירוסין ק'ה ב'א ותירץ ע'ז הרוז'ג שריה יצ'ו דהארת המוחין

אור

תיקון הטילואים

החיים רמזו

עטוד שורה טעות תיקון
ככ"א ייח בכירית
צ"ל שע"י כריתת
" י"ט וויטהקו ויהמתקהו
כב"ב י"ז טיב טוב
כב"ג א לחוטם לחוטם
כב"ד ח גנדול הנדרול
" ייח תחיה תהיה
כ"ב דעתם"כ דעתם"כ
כב"ה ביד יהודע יהודע
קל"ג ג חורתיה ח' ח' חורתיה
קל"ד ט"ז שהתמת שחתמת
קל"ח ט"ז
יוד היינו הילוד היינו הילוד
קמ"ב יוד שנוהנים שנוהנים
קמ"ד י"ב לרשנת להשנת
קמ"ח י"ב יא"ב יא"ה יא"ה
קמ"ט ט"ז בשער בשער
קנ"ג י"ג צ"ל ר' פעשים כ"ב
אתון דוקא ומנצחך
הכפלוות הם ט"ס.
קנ"ד י"ר יבושן יבושן
קג"ו כ"ב ש"ך הש"ך
קפח כ"ז הנרטה הנרטה
ק"ס כ"ז בנטרא מסכת יווטא
דף נ"ד ע"ב התニア
ר' אליעזר אוטר
עלום טאטצעיתו
נברא שנאמר וכו' יעיש:
ק"ס כ"ט שהצטומות שהצטומי
קס"ג בסוף כ"ב אתון דוקא
ומנצחך היתרות הוא ט"ס:

עטוד שורה טעות תיקון
שם ויוצא הארץ בינוי ונברות
שכפי פירוש השני הוא ט"ה
ובין [רב"ג] ש مصدر שטאל
להנדרול הנדרול וכוכי ובנסירה
באין וכו' אותו שהוא בה
מתחלת שלפי פירוש השני
הוא שמאל דאו"א [שהם ט"ה
ובין [רב"ג] ע"כ וזה היפך מט"ש
הרב באותו פרק בפירוש
השני כי בזוזן הנדרולים אינה
לוקחת באח' הארץ ט"ה דבר
כי הוא נעלם תוך יסוד דאבא
יעוש וכן מבואר בחסידי רוד
שם בנויל וצ"י והיעכ"א.
ק"ה י"ז וא"ב בחילופ' פרטוי
רזוזן הנדרולים עצמן
" כ"ה ט"ה רב"ג היינו
בחילופ' כללי דפוי"ר
אבל בחילופ' הפרטוי רזוזן
דרכה נותנת לה ט"ה רב"ג
ק"ה כ"ז דהולד דהולדת
" כ"ח עככ"ק עככ"ק
ק"ו ז' וקידושי וקידושין
ק"ז זה וא"ס וא"ס
" כ וס"ג וס"ג
" כ"ח דהויב' דחויב'
ק"ט ד' ויהי ויהיה
ק"ז ג' חנגן חנigkeit
קי"א ב' להת"ז להח"ז
קי"ג כ"ה מלכושים מלכושים
קי"ד ט"ז דחיה דחיה ורנשטה

עטוד שורה טעות תיקון
 ריבכ' כ'יח להתענויות להתענויות
 רטיו ד' טצ'י טצחו
 רטיו ב'יא בעדר בעלה
 " כי' צ'יות צ'יות
 " י' ויתרבק ויתרבק
 ריב' י'ו תחילת מחללה
 רכ'א ב'ז דנויל הנoil
 רכ'ג י'ח הקביה הקביה
 רכ'ד י'ט והחנית וכ'ו ר'ל
 חניתה דחניתה וחניתה דנהאי
 רקדום החילוף שם נעשה
 אחר החילוף חניתה ונהאי דחניתה
 פלאבושים תוק נהי רחפ'ת
 ונהאי דנהאי רקדום החילוף
 שאחר החילוף הם חניתה ונהאי
 דנהאי בנדוע כן פירש חד
 מחבריא יחשלי'א ונכוון.

רכ'ד י'ח טמלבושים טהלבושים
 " ב' והגנית וחניתה
 רכ'ה ב'א חחן חחן
 רכ'ז א' חניתה דעשה צ'י'
 חניתה לחביר דעשה
 " " וקאוּר נשארת בויה
 דעשה לעולם בצליל

רכ'ט י'ב ז'ין ז'ין
 רפ'ג ב'ו ע'ג ע'ג
 רל'ד ל' דנקודה דנקודה
 רל'ה ט'ו י'טנחה דמנחה
 רל'ח כ'ב חנת'ם חנת'ם
 ר'ט א' דאריך דאריך
 תושלב'א בררטמי'ך

עטוד שורה טעות תיקון
 קפ'ד ב'יה שוב ראיות שטבואר
 בשער עקרדים פ'יח
 ז'יל נורע שנשחת
 ז'א הפעיטה הוא
 שם פ'יה והוא בחכמתה
 בח פ'יה והוא בחינת
 חכמתה דז'א כי חכמתה
 עילאה דראבא הוא
 עיב ע'ב יעוש והיע'א:

קפ'ז י'ז וצ'ק וצ'ך
 " כ'יח התשיכס המשיכס
 קפ'ז כ'ב לחר'ט להר'ט
 קפ'ח כ' ייחור י'ר ייחור ט'ז
 קע'ג י' ישוב ישוב
 קע'ה ו' הקידוש הקידוש
 קע'ז ט' א' ו' א' וה'
 קע'ט כ'יד חווינ' פ'חוינ'
 קע' ט' נ' דההין נ' דההין
 קצ'ד ד' בעטיר בעטיר
 קצ'ח י'ב ס'ת ס'ת
 קצ'יט ה' טתחל' טתחל'ים
 ר' ב' כ'ב'ר ב'ב'וד
 ר'ג ט' יוד ה' יוד הא
 ר'יד כ'יד יוד הה יוד הא
 ר'ה ד' א'תוי א'תויות
 ר'ג ג' עכירה עכירה
 " י'ב ושמונים ושמונים
 " ב'ג בעם פעם
 ר'יב ד' פ'קל פ'קל
 " ח' ובט'א ובט'א
 " כי' העכירות העכירות

תוכן כוונת התפילהות והתקינות דימי ר"ה

עפי הרש"ש זלה"ה :

ערבית ליל א' דר"ה בגבורה דוק דפרצוף בינה דזון
בכלים חיצוניים :

חיכלה דליי ריח הם דישסית עיד ליל שבת :
קודם כל צויך לכוין בברכת אשר בדברו עד סופה להעלות ר'
מיינ' בירורים דא' ופנימ' דא' ואח' ופנימ' דפנימיות
ובאהבת עולם עולי' כל הבירורי הנז' בהיכל אהבה דבריה :
שמע בשים דשם יכוין בירורי רפיה דא' דא' דפנימיות. נט
יכוין להמשיך לנוק' נהי דטוחין דיניקה הנמשכים לדי'א
בתיבת ישראל בנווע :

ישראל יכוין להמשיך נהי בגבורה דוק דזק' דזיא דישסית
לנהי בגבורה דוק דזק' דזיא בינה דזון וט טוחין
דיניקה עיד החול :

אחד יכוין להמשיך ליט' תשלים טוחין דיניקה בגבורה דוק דזוק'
ביבנה דזון ואח'כ' יכוין להמשיך ריק' גנדלות דאימא דטוחין
דא' דא' דפנימיות :

השבינו יכוין להעלות בירורי פנים דא' ואח' ופנימ' דפנימ'
דפנימיות להיכל ק'ק' דבריה :

בעמידה נשכין נ'ך דאימא וצלם דאבא דא' דא' דפנימיות
בז'א ומאל עליון ואילך יכוין לבנות הנוק' דא' דא'
דפנימיות עיד החול עד באהבה :

באהבה יכוין להעלות בירורי אה' דפנימ' דפנימיות מהיכל ק'ק'
דבריה עד זו'ן ולכלך נ'כ' מפרצוף זו'ן צלם דאו'א דא'
דא' דפנימיות ויכוין להשair צלם דאבא עם הרפ'ח ע'ג' רישא
דו'א וצלם דנהי' דאימא נטשך בתוך לאח' וונגסרת כולה :

ב כוונת התפילהות והתקינות דימי ר"ה

זברנו יכוין בעשרהチיבות להמשיך כחכ"ד חנ"ת לכתר דרחל
ולנסור הבתר דרחל :

מלך עוזר יכוין להוציא צלם דאיתא דאה' דeah' דפנימיות מתחז
הנוק' ולהעלתו עם צלם דאבא ורפ"ח דאה' דפנימים דפנימיות
העומדים ע"ג רישא דז"א עד ע"ב ס"ג דא"ק ולזונם וכו' יורדין ד'
צלמים ב' דאה' דאו"א שעלו למ"ן וב' דאה' דפנימ שנטקנו עתה
ונכנסין בו"א. ויבואו ניב להחויר ז' גבורות דאה' דאה' לכתר דרחל
ולהמשיך מחדש ז' גבורות דאה' דפנימ לתוכן כתר דרחל ולנסור
הבתר דאה' דפנימ דרחל שני שלישיו ת"ת דז"א :

עד"ז יכוין במנחה يوم א' דר"ה הבל כמ"ש בערבית אלא שהוא
בכלים אמורים :

[בלחש בגבורה דוק' דנו"ק דז"א דישס"ת]

[בחורה לבינה דנו"ק דז"א דישס"ת]

שחרית יום א' דר"ה בכלים פניטיים

[בלחש בגבורה דוק' דז"א לבינה דז"ו"נ]

[בחורה לבנה דעתה דז"א לבינה דז"ו"נ]

בק"ש דקרבנות יש שכתבו שנהנו לכוון וייש שכתבו שאין לכוון
ועכשו נחפטה המנהג שלא לכוון והיעב"א :
בקרבנות ויטרות יוצר יכוון להעללה מהיכל להיכל בירורי אה'
ופנים דאה' ואה' ופנימ דפנימיות עד אהבת עולם
שאו עולים כל הבירורים להיכל אהבה דבריה ויבואו לבירורים הנוי'
דברחי' פנימיות דחיצניות וחיצוגיות ופנימיות דפנימיות השיכים
לשחריות ומוסף ומנחה :

שמע בש"ט דשטע יכוון בירורי רפ"ה דאה' דeah' דפנימיות נם
יבואו להמשיך לנוק' נה"ז דטוחין דיןיקה הנמשכים לו"א
בחיבת ישראל כנודע :

ישראל יכוון להמשיך ל"ט דטוחין דיןיקה בגבורה דוק' דז"א
ובגבורה דעתה דז"א לבינה דישס"ת [השיכים בלחש וחוורה
דשחרית] לחכ"ד חנ"ת בגבורה דוק' ונכורה דעתה דז"א לבינה דז"ו"נ
עד החול. גם יכוון להמשיך רק שם מוחין דיןיקה בגבורה

בונת התפילהות והתקיעות דימי ר'ה ג

ודבינה دائمא שהוא פרצוף הרביעי [השייכים בלוח דמוסף] לוק
דגבורה וدبינה דחכמתה דו"ן ע"ד השבת כנודע. נס ימשיך ו'ק
דגבורה ובינה דעתך' דו"א דישטו"ח [השייכים בלחש וחורה דטנהה]
לגבורה ובינה דעתך' דבינה דו"ן :

אחד יכוין להעלות הרפ"ח דאה' דאה' דפניטיות עד עיב וסיג دائم
ולזונם וכפי' יכוין להטשיך ו'ק דנדלות دائم דמויחין دائم
eah' דפניטיות לכל הבחינות הנז' בתיבת ישראל חשיכים בשחרית
ומטוסף ומנהה כת"ש בסידור :

עורת אבותינו יכוין להעלות בירורי פנים دائم' ואה' ופנים דפניט
רפניטיות לחייב ק'ק דבריה :

בעמידה נשבין נ'ר دائم וצלם دائم כלו ומאל עליון ואילך
יכוין לבנות הנוק' دائم' دائم' דפניטיות עד למטען שמו
עד החול :

וצריך לידע שבioms ריה צרייך לכוין בתפילהות בשלשה הבחינות
פניטיות דחיצוניות וחיצוניות ופניטיות דפניטיות ע"ד החול
[וכערבית פניטיות דפניטיות דוקא ע"ד החול] אלא שבתיות אבותינו
ימשיך מקיימי דאויא ובטוסף יכוין עד"ז בפרצוף חכמה חוץ מוכנת
בחינת התפלין שאין לכוין בהם כמי' בסידור הרש'יש :
ובענין הריו'נו נהגין בק'ק המכונים שלא לכוין הריו'נו כי' בשחרית
בלחש וחורה דוקא וכט"ש בשער הכותנות דרוש ר' דראת
וכמי' הרב זמור הארץ ולהיה :

באהבה יכוין להעלות רפ"ח دائم' דפניט טהיכל ק'ק דבריה עד
זון ולסליק מהז'א ב' צלמי המוחין دائم' دائم' דאויא וצלם
דאבא עם רפיח دائم' דפניט הנז' עומדים עין רישא דו"א וצלם
דائم נטשך בלאה دائم' دائم' דפניטיות וננסרת בולה:

זכרנו בעשר תיבות זכרנו ימשיך בינות ונקבות שם כחיב
חו"ג וש"ע דתית دائم מלאה לכתר דרכל וננסר :

מלך עוזר וכו' פשוט בלי בנות :

תקיעות שופר דיום א' בפניטיות :

יכוין בתקיעה א' לסליק צלם דנחיי دائم' دائم' מתחזך רחל

ד כוונת התפירות והתקיינות דימי ר'ה

ולחulosו עם הצלם דאבא העומדר עיג רישא דזיא עם הרפיח דאה' דפנום עד עיב וסיג דאק ולזונג וכוכו ונמטכין ד' צלטום ב' דאה' דeah' דפניות שעלו לטין וב' דאה' דahn' דפניות דפניות שנטקנו עתה והם פוד ב' מנצפיך דטוחין דאה' דפנום ועומדים עיג רישא דזיא בצד כסא :

בתשיט ותרית ימשיכם לחנית נהי דזיא ומנה' דזיא ימשיך הפטוחין לחביד דרחל :

ואח'כ יכוין להחויר עיי זיא כחביב חוגג ושליש עליון דחית שעלו לטין במקומם בכתר דרחל גם יכוין להטשיך לרחל ז' גבורות חדשות טחוקות עיי זיא לכתר דאה' דפניות דפניות דרחל ולנסור הכתר הנז' שני שלישי תית דזיא דאה' דפנום :

מוסף דיום א' דריה כלחש בגבורה דוק דאיתא עילאה בחוזה בבינה דאיתא עילאה יכוין בטיש בהקדמה בס' הריש'ש : בתקיינות דמוסף יכוין עיד הניל בתקיינות דטושוב אלא שכאן הכוונה היא בפרטוף הרבייע חכמת דזון בטיש בסיור יעיש :

ערבית ליל ב' דריה בעיטה דגבורה דדעת דנק' דבינה דזון : יכוין ברכבת אשר בדברו עד אהבת עולם לברו ב' טיני בירורים אה' ופנום דחיזנויות ואהבת עולם יכוין להעלות הבירורים לחייב אהבה דבריה דישוטה :

שמע ישראל רפיה וטוחין דיניקה עיד הנז' ערבית ליל א' וכן באח' דחיזנויות :

אחד יכוין להעלות רפיה דאה' דחיזנויות עד עיב סיג דאק ולזונג וכוכו ולהטשיך ויק דנדלות דאיתא דטוחין דאה' דחיזנויות : השכיבנו יכוין להעלות בירורי פנים דחיזנויות לחייב קיק דבריה דישוטה :

בעמידה ימשיך נ' דאיתא וצלם דאבא כולו דאה' דחיזנויות לוין ומאל עליון ואילך יכוין לבנות חנק' דאה' דחיזנויות עד ליל א' :

באהבה יכוין להעלות הרפיה דפניות דחיזנויות טהיכל ק'ק דבריה

כונת התפילהות והתקיעות דימי ר'ה ה

עד חווין ולסלק מהזא ב' צלמים דאר'א דאה' דחיצוניות וצלם דאבא עם רפ"ח דפנימ דחיצוניות נשאר ע"ג רישא דז"א וצלם דנה"ץ דאימא דאה' דחיצוניות נטשך לאח ורחל וננסרת לאח וכתר דרחל דאה' דחיצוניות :

גם יכוין להעלות רפ"ח דפנימ דאה' ודפנימ דפנימיות טהיכל ק"ק דבריה ועומדים ע"ג רישא דז"א ולהוציא מזור ז"א ב' צלמים דאר'א דאה' דאה' דפנימיות נס יכוין להוציא מזור בתר דרחל ז' גבירות דאה' דאה' דפנימיות ולהעלותם עם רפ"ח דפנימ דאה' לע"ב ס"ג דא"ק ולזונם וכו' ולהמשיך ד' צלמים דאר' ופנימ דאה' דפנימיות בתר הז"א ולהחזיר נ"כ ז' גבירות דאה' דאה' דפנימיות לכתיר דרחל ועתה ימשיך ז' גבירות חדשות דפנימ דאה' דפנימיות לכתיר דרחל ולנסור הכתיר :

וברנו יכוין להמשיך חב"ד חנ"ת גבירות לחכמתה שבת ולנסור נ' חכמות חכמתה דאה' ופנימ דאה' דפנימיות ואה' דחיצוניות : מלך עוזר יכוין לסלק מזור אנוק' צלם דאימא דאה' דחיצוניות עם השבעה גבירות שנמשכו לכתיר וחכמתה דרחל ועומדים ע"ג רישא דז"א ולסלק מזור ז"א ב' צלמי או"א דאה' דפנימ דפנימיות עם הז' גבירות שנמשכו לכתיר דרחל ולהעלות ד' צלמים הנז' עם הרפ"ח דפנימ דחיצוניות ופנימ דפנימ דפנימיות עד ע"ב ס"ג דא"ק ולזונם וכו' ולהמשיך ח' צלמים ד' דאה' ופנימ דחיצוניות ז' דאה' ופנימ דפנימיות בתר הז"א :

גם יכוין להחזיר ז' גבירות דאה' דפנימ דפנימיות ז' דאה' דחיצוניות לכתיר דרחל ולהשאיו שם היה בניקוד קמץ והשאר שם גבירות חב"ד חנ"ת ימשיכם לחכמתה דאה' דחיצוניות ז' דאה' דפנימ דפנימיות ויכוין לנסור חכמתה דאה' דפנימ דפנימיות :

גם יכוין להמשיך ז' גבירות דפנימ דפנימ דפנימיות ופנימ דחיצוניות לכתיר דרחל ולנסור הכתיר שני שלישי תית דז"א דפנימ דפנימ דפנימיות ופנימ דחיצוניות ולהשאיו בתר היה בקטן וחב"ד חנ"ת ימשיכם לחכמתה דפנימ דפנימ דפנימ דחיצוניות ופנימ דחיצוניות ויכוין לנסור

ו. כוונת התפילהות והתקינות דימי ר"ה

ב' חכמת הנו' שלישי עליון דעתך דז"א דפניהם דפנימיות
ופנים דחיצניות :

מנחה יום ב' דר"ה הכל עד הנו' אלא שהיא בכלים אמצעיים :
[כלחש בנכורה דוק' דז"א דישס"ת]

[כחורה במבנה דוק' דז"א דישס"ת]

שחרית רイומ ב' דר"ה בכלים פנימיים :

בקרבנות וומרות ויוצר יכוין להעלות בירורי אחד ופנים דחיצניות
ובאהבת עולם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לחיכל
אהבה דבריה :

שמע יכוין בש"ס דשמע רפ"ח דא' דחיצניות ולהמשיך לנוק' נה"ז
דיניקה הנמשך לו"א בתיקת ישראל :

ישראל להמשיך סוחין דיניקה לו"א עד הנזיל בשחרית יום א'
אלא שכאן באח' דחיצניות :

אחד להעלות הרפ"ח דא' דחיצניות עד ע"ב סג' דאי' וטודונים
וכו' ולהמשיך ויק' גנדלות דאיתא מטהחין דא' דחיצניות
השיכום לשחרית ומוסף ומנהה עד שחרית יום א':

עזרה יכוין להעלות בירורי פנים דחיצניות לחיכל קיק' דבריה :
בעמידה יכוין להמשיך ניר דאיתא וצלם דאבא לו'א וסאל עליון
ואילך יכוין לבנות הנוק' דא' דחיצניות עד באהבה :

באהבה יכוין להעלות הרפ"ח דפניהם דחיצניות מהיכל קיק' דבריה
עד וין ולהוציא מתחך זיא ב' צלמים דאיתא דארא דא'
דחיצניות וצלם דאבא עם רפ"ח דפניהם דחיצניות הנז' נשאר ע"ג
רישא זו'א וצלם דנחי' דאיתא נ משך בתוך הנוק' יכוין לנסור הכתה
דרחל דא' דחיצניות :

ג' יכוין להעלות רפ"ח דפניהם דפנימיות דפנימיות מהיכל קיק'
דבריה ע"ג רישא זו'א יכוין להוציא מתחך חז'א ב' צלמים
דא' דא' דפנימיות עם השבעה נברות שהם בכתר דרחל דא' דא'
דפנימיות ולהעלותם עם הרפ"ח דפניהם דא' עד ע"ב סג' דאי' ולזונם
וכו' ונמשכין ד' צלמי' דא' ופנ' דא' דפנימיות לתוך חז'א ולהחזר
' נברות דא' דא' דפנימיות לכתר דרחל ולהמשיך לה טהרה ז'

כונת התפילות והתקיעות דימי ר'ה ז

גבורות דפנים דאה' לתוכן הכהר ולנסור כתר דרחל הנז' :

ובזכרנו יכוין לנסור נ' חכמתה שהם חכמה דאה' ופנים דאה' דפנימיות וחכמה דאה' דחיצוניות : מלך עוזר וכו' פשוט בלי כונה :

תקיעות שופר דיום ב' בחיצוניות ונס תשלים הפנימיות בתקיעה א' יכוין לסלק צלם דאימה דאה' דחיצוניות מתחוך חנק' להברו עם צלם דיש"ס ועם הרפ"ח דפנימים דחיצוניות שע"ג רישא דז"א ולסלק נ"ב ז' גבורות דאה' דחיצוניות סכתר וחכמה דרחל :

גם יכוין לסלק ב' צלמי או"א דאה' דפנימיות מתחוך חז"א ולסלק ז' גבורות מכתר דרחל לחברים עם הרפיח דפנימים דפנימיות שע"ג רישא דז"א ולהעלות כל הדר' צלמים Dao"א דאה' דחיצוניות ואה' דפנימיות עם רפיח דפנימים דחיצוניות ופנים דפנימיות עד ע"ב ס"ג Dao"ק ולזוגם וכו' יורדין ח' צלמים ד' דאה' ופנים דחיצוניות וד' דאה' ופנים דפנים דפנימיות ועוטדין ע"ג רישא דז"א בסוד כסא :

בתשית ותורת ימשיך המוחין הנז' לחצות ונהי' דזיא וטנה' זזיא ימשיך המוחין לחב"ד דנק' :

ואחר תורת יכוין להזכיר ז' גבורות פחותה ב' שלישים דאה' דחיצוניות שעלו לפ"ז בתוכן כתר וחכמה דרחל ולהמשיך נ"ב ז' גבורות דפנים דחיצוניות לכתר וחכמה דרחל ולנסור כתר וחכמה דפנימים דחיצוניות דרחל :

גם יכוין להזכיר ז' גבורות מתוקות דפנים דפנימיות לכתר בכתר הויה בקטץ וחב"ד חניתה ימשיכם לחכמתה דנק' יכוין לנסור בכתר חניתה ימשיכם לחכמתה דרחל :

גם יכוין להמשיך ז' גבורות מתוקות דפנים דפנימיות לכתר דרחל ולנסור הכהר ולהשאייר בכתר הויה בקטץ וחב"ד חניתה ימשיכם לחכמתה דרחל יכוין לנסור הכהר דפנימים דפנים דפנימיות :

ח כוונת התפילהות והתקיינות דימי ר'ה

בתקיינות דטומך יום ב' בלחש וחורה:

יבזין הכל עד הנג' בתקיינות דמיושב אלא שכאן הכוונה היא בפרט צוק הרביעי חכמת דוין כמ"ש בפידור הרש"ש ולה"ה:

ובעשרהת ימי תשובה אין מכוונים בתפילהות זולתי בוגרנו: ביום ג' בוגרנו יכוון להמשיך נברות דבינה דעת וחוץ ושליש עליון דת"ת דאה' ופניהם דאה' דפנימיות ואח' דחיצוניות לבינה דנווק' ולנסור בינה דרך' ובמלך עוזר ימשיך נברות דבינה ואילך דאה' ופניהם דפנימיות ופניהם דחיצוניות לבינה דנווק' ולנסור הבינה דנווק' פרק עליון דהוד:

ביום ד' בוגרנו יכוון להשאיר הבינה והשאר ימשיכם לדעת ולנסור הדעת דאות דאה' דפנימיות ואח' דחיצוניות פרק א' דיטוד דזיא' ובמלך עוזר ינסור דעת דאות' דפנימיות ופניהם דחיצוניות:

ביום ה' יכוון לנסור חסף דרך' ולהמשיך לו הנברות בנזיל:

ביום ו' יכוון לנסור גבורה דרך' ולהמשיך לו הנברות בנזיל:

ביום ז' יכוון לנסור תפארת דרך' ולהמשיך לו הנברות:

ביום ח' יכוון לנסור נצח דרך' ולהמשיך לו הנברות:

ביום ט' יכוון לנסור ג' בחינות הווד יסוד מלכות דרך' ולהמשיך להם הנברות עד הנזיל ואחר מלך עוזר ימשיך ג' בחינת יסוד ומלכות דחסדים הפנימים דאיתא ליסוד ומלכות דנווק' דזיא'

כמ"ש בפידור הרש"ש והיעב"א:

ויהי רצון שה' יכחנו בספר החיים והשלום ויקבל תפילתנו בראון וחתיה שנה טובה ומברכת אתן: